www.tamilarangam.net

பெரியார் களஞ்சியம்

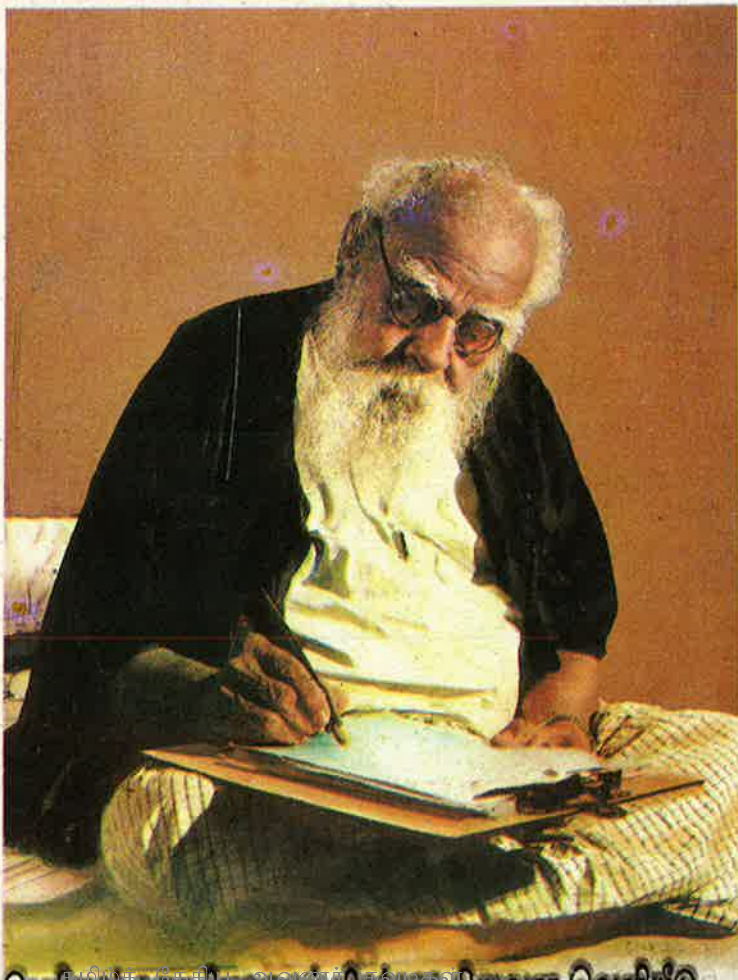

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு

www.tamilarangam.net

www.tamilarangam.net

பெரியார் களஞ்சியம்

தொகுதி 5

பெண்ணுரிமை 1

(தந்தை பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்களது கட்டுரைகள்,
பேச்சுக்களின் தொகுப்பு)

தொகுப்பாசிரியர்

கி. வீரமணி, எம்.ஏ., பி.எல்.

கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்
10, ஔலியா சாகிபு தெரு,
எல்லீசு சாலை, சென்னை 600 002.

பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு
பெரியார் திடல், 50 ஈ.வெ.கி சம்பத் சாலை, சென்னை - 600 007

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

முதற்பதிப்பு : மார்ச் 1991
இரண்டாம் பதிப்பு : டிசம்பர் 1998
மூன்றாம் பதிப்பு ஆகஸ்ட் - 1999

© பதிப்புரிமை பெற்றது

நன்கொடை (குறைந்த அளவு) : ரூ. 50/-

அச்சுக்கோர்ப்பு
பெரியார் கணினி ஆய்வுக் கல்வியகம்

அச்சிட்டோர்
விடுதலை ஆஃப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
பெரியார் திடல், 50 ஈ.வெ.கி. சம்பத் சாலை, சென்னை. - 600 007.

www.tamilarangam.net

பதிப்புரை

நம் அறிவு ஆசான், ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத ஒரே சுய சிந்தனையாளரான தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்களது எழுத்தும் பேச்சும் நூல்களாக வெளிவரும்போது, அவை காலவாரியாக சேகரிக்கப்பட்ட தொகுப்பு நூல் தொகுதிகளாக (Collected Works) வெளிவரவேண்டுமே தவிர, சில தலைப்புகளில் மட்டும் எடுத்து தேர்வு செய்து வெளிவரும் தொகுப்பு நூல்களாக (Selected Works) இருக்கக்கூடாது என்று - அய்யா அவர்களை 95 ஆண்டுகள் வாழும்படிச் செய்து அவர்களது மறைவுக்குப் பின்னர் 5 ஆண்டுகள் திராவிடர் கழகமாகிய சமுதாயப் புரட்சி இயக்கத்திற்கு தலைமைதாங்கி எத்தனையோ சோதனைகளைக் கடந்து வெற்றிகரமாக கழகத்தை நடத்திய அன்னை மணியம்மையார் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து வருங்கால வரலாற்று ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர்களின் போக்குப் பற்றி சிந்தித்துக் கூறிய ஆழ்ந்த கருத்தாகும்.

அதனையொட்டி அவர்கள் வாழ்ந்தபோது தொடங்கப்பெற்ற முயற்சிகள் பெரியார் களஞ்சியம் என்ற பெயரில் சுமார் 300 பக்கங்கள் கொண்ட நூல் தொகுதிகள் இதுவரை 'கடவுள்' என்ற தலைப்பில் 2 தொகுதிகளும், 'மதம்' என்ற தலைப்பில் 2 தொகுதிகளும் ஆக நான்கு தொகுதிகள் வந்து, அவைகளில் சில மறுபதிப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

அதன் தொடர்ச்சியே இந்நூல் 'பெண்ணுரிமை' என்ற தலைப்பில் 5-ஆவது தொகுதியாக வெளிவருகிறது. 6-ஆவது தொகுதியும் 'பெண்ணுரிமை' தொடர்ந்து வெளிவரவிருக்கிறது. இது ஒரு தொடர் பணியாகும்.

பெண்ணுரிமையைப் பற்றிப் பகுத்தறிவுப் பகலவன் தலைவர் தந்தை பெரியார் சிந்தித்த எல்லைக்கு உலகில் வேறு எந்தச் சிந்தனையாளர் களாவது சென்றுள்ளார்களா என்று ஆய்ந்தால் 'இல்லை' என்றே சொல்லத் தோன்றும்.

தான் ஒரு ஆணாகப் பிறந்த நிலையிலும், ஒரு சமுதாய விஞ்ஞானியாக மாறியதால், ஆசாபாசம் எதற்கும் அப்பாற்பட்ட அவர்கள் அறிவுப்பற்று, வளர்ச்சி, மானுடத்தின் சிறப்புப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்ததால் அய்யா அவர்களால் அப்படிச் சிந்திக்க முடிந்தது போலும்!

'பெரியார் களஞ்சியம்' பெண்ணுரிமை (அய்ந்தாம்) தொகுதி 50 அத்தியாயங்களைக் கொண்டு 318 பக்கங்களுடன் வெளிவருகிறது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இதில் 1926-ஆம் ஆண்டு முதல் 1938-ஆம் ஆண்டு வரை தந்தை பெரியார் அவர்கள் பெண்ணுரிமை தொடர்பாக எழுதிய கட்டுரைகளும், ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளும், வரிசைக்கிரமமாக (Chronologically) இடம் பெறுகின்றன.

இவை 'குடிஅரசு' 'பகுத்தறிவு', 'புரட்சி' முதலிய இதழ்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டு சரிபார்க்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

13.11.1938 அன்று சென்னையில் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு கூட்டி பெண்ணினத்திற்குப் பகுத்தறிவுப் பகலவன் ஆற்றிவரும் தொண்டினை நன்றியுடன் பாராட்டி 'பெரியார்' என்ற பட்டத்தை வழங்கி மகிழ்ந்தனர். அம்மாநாட்டில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரையுடன் இந்த (அய்ந்தாம்) தொகுதி நிறைவு பெறுகிறது.

இத்தொகுப்பிற்கு உதவிய திராவிடர் கழகத் தலைமை நிலையச் செயலாளர் கவிஞர் கலி. பூங்குன்றன், ஆய்வாளர் நம். சீனிவாசன், M.A., M.Phil., பெரியார் பேருரையாளர் பேராசிரியர் இறையனார் ஆகியவர்களது உதவிகளுக்கும், இதனை இவ்வளவு சிறப்பாக அச்சுக்கோர்த்து அமைத்துத் தந்த சீரிய பகுத்தறிவாளர் நண்பர் 'எமலரால்ட்' க.ப. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நமது நன்றியும் பாராட்டும் உரியதாகுக!.

11.11.90

கி. வீரமணி
செயலாளர்,
பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம்.

www.tamilarangam.net

பொருளடக்கம்

1. விதவா விவாகம் 1
2. கற்பு 9
3. வள்ளுவரும் கற்பும் 13
4. சுயமரியாதை-சுயமரியாதையற்ற திருமணங்கள் 20
5. ருதுவானபின் நடந்த விவாகம் 21
6. அமைச்சர் சுப்பராயன் வரவேற்பில் பெரியார் 28
7. ஒரு ஆபிசருக்கும் குடியானவனுக்கும் சம்பாஷணை 29
8. பெண்கள் விடுதலை அடைய ஆண்மை அழிய வேண்டும் 31
9. இளவயது விவாக விலக்கு மசோதா 35
10. திருவள்ளுவரின் பெண்ணுரிமை 40
11. செங்கற்பட்டு மாநாடும் ஜஸ்டிஸ் பத்திரிக்கையும் 43
12. விதவா விவாகம் 47
13. துன்பத்தில் துயருறும் பெண்கள் 52
14. விவாகரத்து 56
15. தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் 60
16. பொட்டுக்கட்டு நிறுத்தச் சட்டம் 65
17. கர்ப்பத்தடை 66
18. பூரண வெற்றி 69
19. புதிய முறை விவாகம் 72
20. தாலி கட்டுதல் சடங்கு ஒழிந்தது 73
21. பெண்கள் சுதந்திரம் 75
22. தாலி ஓர் அடிமைச் சின்னம் 79
23. கல்யாண விடுதலை 81
24. குழந்தைகளுடன் மணமக்கள் திருமணம் 84
25. இனியாவது புத்தி வருமா? 91
26. மறுமணம் தவறல்ல 96

www.tamilarangam.net

27.	விபச்சாரம்	103
28.	பெண்கள் சொத்துரிமை	110
29.	சித்திர புத்திரன் வினாவிடை	115
30	விபச்சாரமே ஜாதிக்குக் காரணம்	117
31.	கல்யாண ரத்து தீர்மானம்	120
32.	காதல்	121
33.	எஜமான் அடிமையைவிட மோசமானது பெண்ணடிமை	129
34.	கர்ப்பத்தடை	131
35.	பெண்கல்வி	136
36.	புதியமுறை சீர்திருத்தத் திருமணம்	138
37.	ஒரு பெண்ணுக்குப் பல புருஷர்கள்	147
38.	மீண்டும் குழந்தை மணம்	149
39.	விபச்சாரம் ஒழியுமா?	152
40.	பெண்கள் அடிமை நீங்குமா?	157
41.	இந்தியப் பெண்களுக்கு இடம்	160
42.	இந்தியாவில் பெண்கள் நிலை	164
43.	கல்யாண கஷ்டம்	170
44.	கேள்வியும் பதிலும்	174
45.	கர்ப்பத் தடை	174
46.	சுயமரியாதைத் திருமணம் என்றால் என்ன?	180
47.	பெண்கள் நிலையம்	192
48.	பெண்கள் நிலையம் அவசியம்	196
49.	பெண் விடுதலை	199
50.	பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கலாமா?	210
51.	கற்பொழுக்கம்	217
52.	புரோகிதப்பட்டம்	224
53.	பெண்கள் மாநாடு	233

www.tamilarangam.net

விதவா விவாகம்

பழுத்த ஞானமும் நீடிய அனுபவமும் கொண்ட அறிஞர் திரிசிரபுரம் திருவாளர் சி.பி. ராஜகோபால் நாயுடு அவர்கள் தாம் ஆக்கிய 'விதவா விவாக விளக்கம்' என்னும் புத்தக அச்சுப்பிரதியை அனுப்பி, எனது அபிப்பிராயத்தை எழுதுமாறு எழுதியிருந்தார்.

விதவா விவாகத்தைப்பற்றி நான் தீவிரக் கருத்துக் கொண்டவனே யாகிலும் போதிய அமயமும் அவகாசமும் வாய்த்திலாமையான், அஃதினை ஊன்றிப் படித்து விரைவினில் எனது கருத்தினை வெளியிட இயலாது போயிற்று. பிறகு அப்புத்தகம் முடிவு பெற்றுப் புத்தக ரூபமாய் கிடைக்கப் பெற்றேன். அஃதினை அமைதியுடன் படித்து எனக்குத் தோன்றிய சில கருத்துக்களை எழுத முற்பட்டேன்.

இந்திய நாட்டின் ஆளுகை உரிமை இந்தியருக்கே கிடைக்க வேண்டுமென அரசியல் சீர்திருத்தக்காரர்ட்களும், இந்திய மக்களுக் குள்ளிருக்கும் வகுப்புப் பிரிவினையும் சாதி வேற்றுமையும் தொலைய வேண்டுமென்பதாகச் சமூக சீர் திருத்தக்காரர்களும் போராடுகிறார்களே யன்றி, பெண் மக்கள் ஒரு பகுதியார் அழிந்து வருவதைப் பராமுகமாகவே பார்த்து வருகின்றனர்.

சிருஷ்டிகர்த்தா மக்கட்படைப்பிலடங்கிய ஆண் பெண்களை ஏற்றத் தாழ்வுடன் படைக்கவில்லை என்பதை அறிவுடைய உலகம் ஏற்கும். அங்க அமைப்பிலன்றி அறிவின் பெருக்கத்திலோ, வீரத்தின் மாண்பிலோ ஆண் பெண்களுக்கு ஏற்றத் தாழ்வான வித்தியாசம் காண இயலுமோ? இயலவே இயலாது. ஆட்வரிலும் சரி, பெண்டிரிலும் சரி, முறையே அறிவாளிகளும் ஆண்மை உடையோரும், அறிவிலிகளும், பேடிகளும் உள்ளனர். இவ்வாறிருக்க, திமிர் பிடித்த இந்த ஆண் உலகம் சாந்தகுல பூஷணமான பெண்ணுலகத்தைத் தாழ்த்தி, அடிமைப்படுத்தி வருதல் முறையும் தர்மமுமான செயலாகாது.

இந்துமத ஆண் உலகம் தங்களது பெண்ணு லகத்தின் மாட்டுப் பூண்டொழுகும் கொடுமைச் செயல்கள் பலவற்றில் இங்கு நாம் விதவைகளைப் பற்றி மட்டும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

உலக இன்பத்தை நுகர்ந்து அலுத்துப் போயிருக்கும் பழுத்த கிழவனாயினும், தன் மனைவியார் இறந்து விட்டவுடன் மறுமணம் புரிய முயலுகிறான். அதுவும், வனப்பு மிகுந்த எழில்

www.tamilarangam.net

பொருந்திய இளஞ்சகோதரிகளையே தன் மணத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். ஆயின் ஒரு பெண்மகள் தன் கொழுநனை இழந்துவிட்டால் அவள் உலக இன்பத்தையே சுவைத்தறியாத வளாயிருப்பினும் தன் ஆயுட்காலம் முற்றும் அந்தோ, தன் இயற்கைக் கட்புலனை இறுக மூட, மனம் நொந்து, வருந்தி மடிய நிபந்தனை ஏற்பட்டு விடுகிறது. என்னே! அநியாயம்!

இந்து சகோதரர்கள் இவ்வாறு தங்கள் சமூகம் அநியாயமாய் அழிந்து வருவதைப் பார்த்துக்கொண்டு வருவது பெரும் பாவகரமான செயலாகும்.

முன்னாளில் தன் கணவனைப் பறிகொடுத்த மனைவியும் உடன் கட்டை ஏறுதல் வழக்கமாயிருந்தது. இக்கொடிய வழக்கத்தை அக்காலத்தில் ஆங்கிலோ இந்திய வியாபாரக் கூட்டத்தின் தலைவாராயிருந்த வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸூம், சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி போன்ற இந்திய நாட்டு அறிவாளிகளும் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சியால் நிறுத்தப்பட்டது. உடன் கட்டை ஏறுதலை நிறுத்துவதற்காகப் போராடிய அக்காலத்திலும் ஆச்சாரமே அழிந்து போவதாகவும், மதமே கெட்டுப் போவதாகவும், பெருங்கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், நாளடைவில் அக்கூக்குரலும் அடங்கி, 'சகமனம்' என்னும் உடன் கட்டை ஏறுதலான கொலை வழக்கமும் அறவே மறைந்தது.

இது போழ்து நம் நாட்டில் விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாகாதென்னும் வழக்கமிருப்பது பாரபட்சம் நிரம்பிய கொடுமையான செயலாகும். தன் மனவியை இழந்த கிழவன் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாமென்றும், தன் கணவனை இழந்த மகப்பேறு பெறாத இளமங்கை மறுமணம் செய்து கொள்ளாலாகாதென்றும் கூறுவது நடுநிலைமை கொண்ட அறச் செயலாகாது.

விதவைகள் மறு மணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் கற்புக்குப் பங்கம் விளைவிப்பது ஆகும் எனக்கூறினால் அது பொருந்தாது. விதவைகளை மறுமணம் செய்விக்காதிருத்தலினாலேயே அவர்கள் கற்பழிந்து மாய்கின்றனர். காமச் சுவை கருதும் இளம் கைம்பெண்கள் படிற்றொழுக்கத்தில் வீழ்ந்து, அதனால் கருப்பந் தரித்து இரண்டோர் திங்களுள் 'சிசுஹத்தி' தோஷத்திற்கு உள்ளாகின்றார்கள். இப்பாவம் யாரைச் சாரும்? விதவைகளை மறுமணம்செய்து கொள்ளல் ஆகாதென்று கட்டாயப்படுத்தி வரும் பெற்றோர்களையே சாரும். மறுமணம் விரும்பாத பெண்களைத் தவிர்த்து, ஏனைய கைம் பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்வித்தலே நன்று.

www.tamilarangam.net

விதவைகளின் கல்யாணத்தைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதும் நான், எழுத்தளவோடும் சொல்லளவோடும் ஆதரிக்கின்றேனா, அன்றிச் செய்கையிலும் ஆதரித்துள்ளேனா என்ற அய்யம் அன்பர்களுக்குத் தோன்றலாம். இதன் பொருட்டேனும் எனது கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் செய்கையைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் கர்நாடக பலிஜவார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். என் வகுப்பின் பெண் மக்கள் முக்காட்டுடன் 'கோஷவாக' இருக்க வேண்டிவர்கள் எனவும், விதவா விவாகத்தை அனுமதிக்கப்படாத வகுப்பினரெனவும் வழங்கப்படுபவர்கள். நான் பிறந்த குடும்பமோ அளவுக்கு மிஞ்சிய ஆசாரத்தையும், வைணவ சம்பிரதாயத்தையும் கடுமையாய் ஆதரிக்கும் குடும்பம். இப்படி இருந்த போதிலும், என்னுடைய 7-ஆவது வயதிலிருந்தே மக்களில் உயர்வுத் தாழ்வு கற்பித்தலையும், ஒருவர் தொட்டதை மற்றொருவர் சாப்பிடலாகதெனச் சொல்வதையும் நான் பரிகாசம் செய்து வந்ததோடு யாரையும் தொடுவதற்கும், எவர் தொட்டதையும் சாப்பிடுவதற்கும் நான் சிறிதும் பின் வாங்கியதே கிடையாது.

என்னை இளம் போதிலிருந்தே எங்கள் வீட்டு அடுப்பங்கரைக்குள் செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. நான் தொட்ட சொம்பை என் தகப்பனார் தவிர மற்றையோர் கழுவாமல் உபயோகப்படுத்தமாட்டார்கள். எங்கள் குடும்ப ஆசார அனுஷ்டானங்களைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படுபவர்கள் என்னைப்பார்த்து சாந்தியடைந்து விடுவார்கள். .நாயக்கருக்கு அவர்கள் ஆச்சாரத்திற்கு ஏற்றார் போல் தான் ஒரு பிள்ளையென்றாலும் பிள்ளை, நவமணியாய்ப்பிறந்திருக்கிறது! என்று சொல்லுவார்கள். என்னுடைய 16 ஆவது வயதிலேயே, பெண் மக்களைத் தனித்த முறையில் பழக்குவதும் அவர்களுக்கெனச் சில கட்டுத் திட்டங் களை ஏற்பாடு செய்வதையும் ஆண் மக்களின் அகம்பாவம் என்று நினைத்து வந்தேன்.

இவ்வாறாக, என் தங்கை தன் இளம் வயதிலேயே ஒரு பெண் குழந்தையையும், ஒரு ஆண் குழந்தையையும் விடுத்து 'விண்ணு'ற்றாள். அவற்றுள் அம்மாயி என்று அழைக்கப்பெறும் அப்பெண் குழந்தைக்கு

அதன் 10 ஆவது வயதில் சிறந்த செல்வாக்கோடு ஒரு செல்லக் கலியாணம் செய்து வைத்தோம். கலியாணம் செய்த 60-ஆம் நாள் அப்பெண்ணின் கணவன் என்னும் 13 வயதுள்ள சிறு பையன், பகல் 2 மணிக்கு 'விஷபேதி'யால் 'விண்ணுற்றான்' அவன் இறந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும், அப்பெண் குழந்தை என்னிடம் ஒடி வந்து, 'மாமா! எனக்கு கலியாணம் செய்து வை என்று நான்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

உன்னிடம் கேட்டேனா? இப்படி என் தலையில் கல்லைப் போட்டாயே. என்று ஓ. வென்று அலறிய சத்தத்தோடு என் காலடியில் அதன் மண்டையில் காயமுண்டாகும்படி திடீரென்று விழுந்தது. துக்கம் விசாரிப்பதற்காக அங்கு வந்திருந்த ஆண் பெண் உள்படச் சுமார் 600, 700 பேர்கள் அக் குழந்தையையும், என்னையும் பார்த்த வண்ணமாய்க் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாக நீர் வடித்தனர். எனக்கும் அடக்கவொண்ணா அழுகை வந்து விட்டது. ஆனால் கீழே கிடந்த அந்தக் குழந்தையை நான் கையைப்பிடித்துத் தூக்கும் போதே, மறுபடியும் அதற்குக் கலியாணம் செய்துவிடுவது என்கின்ற உறுதியுடன் தூக்கினேன்.

பிறகு அந்தப் பெண் பக்குவமடைந்த ஒரு வருடத்தற்குப்பின், அதற்குக் கலியாணம் செய்ய நானும் எனது மைத்துனரும் முயற்சி செய்தோம். இச்செய்தி எனது பெற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் எட்டவே, அவர்கள் இதைத் தங்கள் வகுப்புக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்து விட்டதுபோலக் கருதி, பெரிதும் கவலைக்குள்ளானவர்களாகி, நாங்கள் பார்த்து வைத்திருந்த இரண்டோரு மாப்பிள்ளைகளையும் கலைத்தார்கள். முடிவில் எனது மைத்துனரின் இரண்டாம்தாரம் மைத்துணரைப் பிடித்துச் சரி செய்து, எவரும் அறியாவண்ணம் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் சிதம்பரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு கோயிலில் கல்யாணம் செய்வித்து ஊருக்கு கூட்டி வந்தனர். ஆனால், நான் சிதம்பரத்திற்குப் போகாமல் ஊரிலியே இருக்கவேண்டியதாயிற்று. ஏனென்னில், அவர்கள் போயுள்ள செய்தியைச் சுற்றத்தார் அறிந்தால், ஏதாவது மாப்பிள்ளையைத் தடை செய்து விடுவார்களோ என்கிற பயத்தால், நான் ஊரிலிருந்தால் கலியாணத்திற்காக வெளியூருக்குப் போயிருக்கிறார்களெனச் சந்தேகமிருக்காது என்கிற எண்ணங் கொண்டேயாகும். இக் கலியாணத்தின் பலனாக, இரண்டு, மூன்று வருட காலம் பந்துகளுக்குள் வேற்றுமையும் பிளவும் ஏற்பட்டு, சாதிக் கட்டுப்பாடு இருந்து, பிறகு அனைத்தும் சரிப்பட்டுப் போயின.

பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒத்து வாழ்ந்து ஓர் ஆண் மக்வைப் பெற்றனர். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாகக் கொஞ்ச நாளையில் அந்த இரண்டாவது புருஷனும் இறந்து விட்டான். இப்பொழுது தாயும் மகனுமே சேமமாயிருக் கிறார்கள். இன்னமும் எனது வகுப்பில் 13 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட விதவைக் குழந்தைகள் சிலர் இருக்கின்றனர். பாவம், அக்குழந்தைகளை

www.tamilarangam.net

அவர்களின் பெற்றோர்கள் தீண்டாதார் போல் கருதி நடத்துவதைத் தினமும் பார்க்கப் பாவமாயிருக்கிறது.

எவ்வளவோ இடருக்குள் அகப்பட்டு அக்கலியாணத்தை முடித்து வைத்தோம். ஆனால், கடைசியில் அந்த இரண்டாவது கணவனும் மரிக்கவே விதவா விவாக விஷயத்தில் தீவிரமாகத் தலையிட வேண்டுமென எனக்கிருந்த கருத்துக்குப் பெரிய முட்டுக்கட்டை போட்டது போலாயிற்று.

விதவைகளின் விஷயம் நினைவிற்கு வரும் போதும், நேரில காண நேரும் போதும் உலக இயற்கை, எளியாரை வலியார் அடக்கி ஆண்டு இம்சிப்பதல்லாமல் வேறல்ல என்றே முடிவு செய்வேன். நமது இந்து சமூகம் எந்தக் காலத்தில் எவருடைய ஆதிக்கத்தில் கட்டப்பட்டதோ, அன்று மதமில்லாமல், முறையில்லாமலிருந்து, இயற்கையாகவே ஏதாவது கட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டு, அவற்றை வலியவர்கள் தங்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்குத்தக்கப்படி திருத்திக் கொண்டார்களோ என நினைக்கும்படி இருந்தாலும் பொதுவாய் விதவைத் தன்மை நிலைத்திருக்கும் காரணத்தினாலேயே இந்து மதமும் இந்து சமூகமும் ஒரு காலத்தில் அடியோடு அழிந்து போனாலும் போகுமென்பதே எனது முடிவான கருத்து.

அரசியல் என்றும் சமூகவியல் என்றும் ஜனாச்சார சீர்திருத்தவியல் என்றும் பெண் மக்கள் முன்னேற்றமென்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையோர், இவற்றைத் தங்களது வாழ்விற்கும் கீர்த்திக்கும் சுயநலத்திற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வோராக இருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் அக்கருத்தைக் கொண்டு உழைப்பவர்கள் அரிதினும் அரிதாகி விட்டனர் என்று சொல்லுவதை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

அன்றியும், இவ்விதத் துறைகளிலும் சீர்திருத்தங்கள் இருந்தாலும் பாடுபடுபவர்களாய்க் காணப்படுவோர்களில் பெரும்பாலோர், தாங்கள் செய்துவது சரியென்ற தீர்மனம் தங்களுக்கேயில்லாமல் 'உலகமொப்புக்கு'ச் செய்பவர்களாவே இருக்கிறார்கள். பெண் மக்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி பேசுவோர் தங்கள் வீட்டுப் பெண்களைப் படுதாவுக்குள் வைத்துக் கொண்டும், விதவா விவாகத்தைப்பற்றி பேசு வோர் தங்கள் குடும்பங்களிலுள்ள விதவைகளைக் காவல் போட்டு, விதவைத் தன்ம்மையைக் காப்பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் ஒரு சிறிதும் தாங்கள் நடவடிக் கையில் காட்டுவதில்லை. இதன் காரணம் என்ன

www.tamilarangam.net

வெனப்பார்க்கும் போது, பெண் மக்கள் என்று நினைக்கும் போதே, அவர்கள் அடிமை; நமக்கடங்கினவர்கள் என்கிற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்றே நினைக்கிறோம். இதனாலேயே அவர்களை விலங்குகளைப் போல நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பது என்கிற விஷயத்தை நினைக்கும் போது, செய்யக்கூடாத ஒரு பெரிய குற்றமான செய்கையைச் செய்ய நினைக்கிறது போலவே தோன்றுகிறது. அதனால் மனித சமூகத்தில் சரிபகுதியான எண்ணிக்கைக்குப் பிறவியிலேயே சுதந்திரம் இல்லை என்பதுதானே இதன் பொருள்? ஆடவருக்குப் பெண்டிரைவிடச் சிறிது வலிமை அதிகமாக ஏற்பட்ட குற்றந்தானே, இம்மாதிரி ஒரு சரி சமமான சமூகத்தைச் சுதந்திர மில்லாமல் அடிமைப்படுத்தும் கொடுமையை அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாயிற்று? இந்தத் தத்துவமே வரிசைக் கிரமமாக மேலோங்கி எளியோரை வலியோரால் அடிமையாக்கச் செய்கிறது.

உலகில் மனித வர்க்கத்திற்கு அடிமைத் தத்துவம் ஒழிய வேண்டுமானால் பெண்ணுலகை அடிமையாகக் கருதி நடத்தும் அகம்பாவமும், கொடுமையும் ஒழிய வேண்டும். இது ஒழிந்த நிலையே சமத்துவம், சுதந்திரம் என்னும் முளை முளைக்கும் இடம்.

உலகிலேயே மிகப் பெரிய சீர்திருத்தக்காரரான மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்து விதவைகளைப் பற்றி, அனேக சந்தர்ப்பங்களில் பேசியும், எழுதியும், வந்திருக்கிறார். அவற்றுள் சென்ற ஆண்டு .நவஜீவன் . பத்திரிக்கையில் மகாத்மா எழுதியிருக்கும் விஷயத்தைக் கவனித்தால், விதவைகளின் விடுதலை சம்பந்தமாய் மகாத்மா எவ்வளவு தூரம் உழைக்கிறார் என்பது புலனாகும். அக் கட்டுரையின் ஒரு சில பாகமாவது:

''பால்ய விதவைகளைக் கட்டாயப் படுத்தி வைத்திருப்பது போன்று இயற்கைக்கு விரோதமான பொருள் உலகில் வேறொன்றும் இல்லை என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. விதவைத் தன்மை என்பது எவ்விதத்திலும் ஒரு தர்மமாகாது. பலாத்காரத்தினால் அனுஷ்டிக்கச் செய்யும் எவ்விதச் செயலும் அறமாகாது. பலாத்காரத்தினால் நடத்தும் விதவை வாழ்வு பாவமானது. பதினைந்து வயதுள்ள ஒரு பால்ய விதவை தானாகவே விதவை வாழ்வைக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று சொல்லுவது, அவ் விதமாகச் சொல்லுவோரின் கொடூர சுபாவத் தையும், அறியாமையையுமே விளக்குகிறது''. என்று எழுதிவிட்டு, விதவைகள் மறுமணம் செய்து

www.tamilarangam.net

கொள்ள வேண்டுமென்பதாகத் தன் உள்ளன்போடும் ஆவேசக் கிளர்ச்சியோடும் மகாத்மா கூறிய மணி வாசகங்களில் ஒரு சிலவற்றைக் காண்போம்.

அமைதியுடன் தங்களுடைய துக்கத்தைச் சகித்துக் கொண்டு, தங்களுடைய உண்மையான கருத்தைத் தங்களின் பெற்றோர் அல்லது போஷகர்களான ஸ்திரி, புருஷர்களிடம் தைரியமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும். அவர்கள் அதை கவனிக்காவிட்டால் தாங்களே, ஒரு யோக்கியமான புருஷன் கிடைத்தால் உடனே விவாகம் செய்து கொள்ளட்டும் . அது வரையில் யோக்கியமான புருஷனை அடைய தமயந்தி, சாவித்திரி முதலியவர்கள் போல் தவம் செய்வதே ஏற்ற வழியாகும். விதவைகளின் போஷகர்கள் இவற்றைச் சரி வர கவனியாவிடின், பின்னால் பச்சாதப்படுவார்கள். ஏனெனில், நான் ஒவ்வோரிடத்திலும் துராசாரமே பாாத்துக் கொண்டு வருகிறேன். விதவைகளைப் பலாத்காரமாய்த்தடுத்து, விதவைத் தன்மைகளை அனுஷ்டிக்கச் செய்வதால் விதவை களுக்காவது, குடும்பத்திற்காவது அல்லது விதவா தர்மத்திற்காவது மேன்மை உண்டாகவே மாட்டாது. இம்மூன்று தத்துவங்களும் நசிந்து வருவதை என் கண்களினாலேயே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பால்ய விதவைகளே ! நீங்களும் உங்களைப் பலவந்தப்படுத்தி விதவைகளாக வைத்திருக்கும் ஸ்திரி புருஷவர்க்கங்களும் இதை அறிவீர்களாக ! இவ்வாறக 1921 ஆம் வருடத்திய ஜனசங்கியைப்படி இந்து கைம்பெண்களின் தொகையினை நோக்குகையில் அய்யகோ! என் நெஞ்சு துடிக்கிறது!

1. வயதுள்ள விதவைகள்.....597

5 முதல் 2 வயதுள்ள விதவைகள்....494

2 முதல் 3 வயதுள்ள விதவைகள்.1,257

3 முதல் 4 வயதுள்ள விதவைகள்....2,837

4 முதல் 5 வயதுள்ள விதவைகள்....6,707

ஆக மொத்தம் 11,892

5 முதல் 10 வயதுள்ள விதவைகள் 85,037

10 முதல் 15 வயதுள்ள விதவைகள்.... 2,32,147

15 முதல் 20 வயதுள்ள விதவைகள்...... 3,96,172

www.tamilarangam.net

20 முதல் 25 வயதுள்ள விதவைகள்....7,42,820

25 முதல் 30 வயதுள்ள விதவைகள் ...11,63,720

ஆக மொத்தம் விதவைகள்.....26,31,788

அல்லாமலும், இத்தகைய விதவைத் தன்மையானது. பிரஜா உற்பத்திக்குப் பேரிடராயிருக்கிறது. நமது இந்து மதத்திலிருந்து எவரேனும் இரண்டொருவர் பிறமதத்திற்கு மாற்றப்பட்டால் நம்மக்களுக்கு எவ்வளவோ துன்பம் நேரிட்டு விட்டதாகக் கருதிப் பரிதாபப்படுகிறார்கள். இதன் காரணம், நமது மதத்தினரில் இருவர் குறைந்து விட்டதால் இந்து சமூகத்திற்குக் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதனாலேயன்றோ ! அந்த இரண்டு நபர்களுக்காக இவ்வளவு துக்கமும் துயரமும் ஏற்படுமானால், தற்காலம் நமது இந்திய நாட்டிலுள்ள இருபத்தாறு இலட்சத்து முப்பத்தோராயிரத்து எழுநூற்று எண்பத்தெட்டு விதவைகளும் கலியாணம் செய்து கொண்டு இல்லற வாழ்க்கை நடத்துவதாயிருந்தால் எத்துணைக்குழந்தைகள் பெறக்கூடும்! சராசரி மொத்தத்தில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பெண்கள் 2 வருடத்திற்கு 1 குழந்தை வீதம் பெறுவதாக வைததுக் கொண்டாலும் தடவை ஒன்றுக்கு 87,726 குழந்தைகள் வீதம் வருடம் பத்துக்கு 4,38,630 பிரஜா உற்பத்தியை நாம் கெடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். இது, இரண டொருவர் மதம் மாறுதவதால் நஷ்டம் வந்து விட்டதாகக் கருதுவோருக்குப் புலப்படுவதில்லை. பால்மணம் ஆறாத 5 வயதிற்குட் பட்ட இளங்குழந்தைகள் மட்டிலும் 11,892 பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும், தன் பிறவிப்பயனையே நாடுதற்கில்லாது இன்பந்துய்த்தற்கில்லாது அடக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கும் 15 வயதிற்குட் பட்ட கைம்பெண்கள் 2,32,147 பேர் இருக்கிறாகள் என்பதையும் கேட்கவே என் குலை நடுங்கிற்று. இத்தகைய படுமோசமான விதவைத் தன்மையை எந்த நாகரிக உலகம் ஏற்கும்?

விதவைகளின் கொடுமையை நீக்க ஒரு நூறு வருடங்களாக இராஜராம் மோகன்ராய், ஈஸ்வர சந்திர வித்தியா சாகர், கோலாப்பூர் மகாராஜா, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி முதலிய அறிஞர்கள் பாடுபட்டு உழைத்தனர் இது போழ்தும் இத்தகைய சீர்திருத்தத்துறையில் பாஞ்சாலத் தலைவர்கள் பலர் இறங்கி உழைத்து வருகின்றனர்

''குடி அரசு'' 22-8-1926

www.tamilarangam.net

கற்பு

(கற்பு என்கின்ற வார்த்தையானது மனித சமூகத்தில் சரிபகுதியான எண்ணிக்கையுள்ள பெண்களை அடிமைப்படுத்தி வைப்பதற்காக மாத்திரமே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்கின்ற தத்துவத்தின் மேல் இதை எழுதுகின்றேன்.)

கற்பு என்ற வார்த்தையைப் பகுபதமாக்கிப் பார்ப்போமானால், கல் என்பதிலிருந்து வந்ததாகவும், அதாவது படி-படிப்பு என்பதுபோல், கல்-கற்பு என்கின்ற பகுபதமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அன்றியும் ''கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை!'' என்கின்ற வாக்கியப்படி பார்த்தால் கற்பு என்பது சொல் தவறாமை; அதாவது நாணயம், சத்தியம், ஒப்பந்தத்திற்கு விரோமில்லாமல் நடப்பது என்கின்றதான கருத்துக்கள் கொண்டதாக இருக்கின்றது.

அதைப் பகாப்பதமாக வைத்துப் பார்த்தால், மகளிா நிறை என்று காணப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில் நிறை என்பது பெண்களையே குறிக்கும் பதமாக எப்படி ஏற்பட்டது என்பது விளங்கவில்லை. நிறை என்ற சொல்லுக்குப் பொருளைப் பார்த்தால் அழிவின்மை, உறுதிப்பாடு, கற்பு என்கின்ற பொருள்களே காணப்படுகின்றன. கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டது என்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் கிடைக்காவிட்டாலும் அழிவில்லாதது, உறுதியுடையது என்கின்ற பொருள்களே காணக்கிடக்கின்றன.

அழிவில்லாதது என்கின்ற வார்த்தைக்குக் கிரமமான கருத்துப் பார்க்கும்போது, இந்த இடத்தில் சுத்தம் அதாவது கெடாதது, மாசற்றது என்பதாகத்தான் கொள்ளலாம். இந்த சுத்தம் என்கின்ற வார்த்தையும் கெடாதது என்கின்ற கருத்தில் தான் ஆங்கிலத்திலும் காணப்படுகிறது. அதாவது, சேஸ்டிடி (Chastity) என்கின்ற ஆங்கில வார்த்தைப்படி பார்த்தால் வர்ஜினிட்டி (Verginity) என்பதே பொருள் ஆகும். அதை அந்தப் பொருளின்படி பார்த்தால் இது ஆணுக்கென்றோ, பெண்ணுக்கென்றோ சொல்லாமல் பொதுவாக மனித சமூகத்திற்கே எவ்வித ஆண் பெண் புணர்ச்சி சம்பந்தமே சிறிதும் இல்லாத பரிசுத்தத் தன்மைக்கே உபயோகப்படத்தி இருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். ஆகவே கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மாத்திரம் சம்பந்தப் பட்டதல்ல என்பதும்; அதுவும் ஆணோ பெண்ணோ ஒரு தடவை கலந்த பிறகு எவ்வளவு சுத்தமாயிருந்தாலும் கற்புப் போய் விடுகிறது என்கின்ற கருத்துக்கொள்ளக் கூடியதாயுமிருக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கின்றது. ஆனால் ஆரிய பாஷையில் பாக்கும்போது மாத்திரம் கற்பு பதத்திற்குப் பதிவிரதை என்கின்ற பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த இடத்தில்தான் கற்பு என்கின்ற வார்த்தைக்கு அடிமை என்ற கருத்து நுழைக்கப்படுகின்றது என்பது எனதபிப்பிராயம். அதாவது, பதியைக் கடவுளாகக் கொண்டவள், பதிக்கு அடிமையாய் இருப்பதையே விரதமாகக் கொண்டவள், பதியைத்தவிர வேறு யாரையும் கருதாதவள் எனப்பொருள் கொடுத்திருப்பதுடன் பதி என்கின்ற வார்த்தைக்கு அதிகாரி, எஜமான், தலைவன் என்கின்ற பொருள்கள் இருப்பதால் அடிமைத்தன்மையை இவ்வார்த்தைகள் புலப்படுத்துகின்றன. ஆனால், தலைவி என்ற பதத்திற்கும் நாயகி என்ற பதத்திற்கும் மனைவி என்ற பொருள் குறிக்கப்பட்டிப்பதாலும், அது அன்பு கொண்ட நிலையில் மாத்திரம் ஆணையும் பெண்ணையும் குறிக்கின்றதேயொழிய, வாழ்க்கையில் கட்டுப்பட்ட பெண்களுக்குத் தலைவி என்கின்ற வார்த்தை, அதன் உண்மைக் கருத்துடன் வழங்கப்படுவதில்லை. நாயகன் நாயகி என்கின்ற சமத்துவமுள்ள பதங்களும் கதைகளிலும் புராணங்களிலும் ஆண்பெண் இச்சைகளை உணர்த்தும் நிலைகளுக்கே மிகுதியும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆகவே காமத்தையும் அன்பையும் குறிக்கும் காலங்களில் சமத்துவப் பொருள் கொண்ட நாயகர்நாயகி, தலைவர்தலைவி என்ற வார்த்தைகளை உபயோகித்துவிட்டு, கற்பு என்ற நிலைக்கு வரும்போது அதைப் பெண்களுக்கு மாத்திரம் சம்பந்தப் படுத்தி, பதி ஆகிய எஜமானனையே கடவுளாகக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த இடத்தில் நமது திருவள்ளுவரின் நிலைமையும் எனக்குச் சற்று மயக்கத்தையே தருகிறது. அதாவது குறளில் வாழ்க்கைத் துணை நலத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வந்த 6-ஆம் அத்தியாயத்திலும், பெண்வழிச் சேரல் என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வந்த 1-ஆவது அத்தியாயத்திலும், மற்றும் சில தனி இடங்களிலும் பெண்கள் விஷயத்தில் மிக்க அடிமைத் தன்மையும் தாழ்ந்த தன்மையையும் புகுத்தப்பட்டிருப்பதாகவே எண்ணக்கிடக்கின்றன. தெய்வத்தைத் தொழாமல் கொழுநனாகிய தன் தலைவனைத் தொழுகின்றவள் மழையைப் பெய் என்றால் பெய்யும் என்றும் 'தன்னைக் கொண்டவன்' என்றும் இம்மாதிரியான பல அடிமைக்குகந்த கருத்துக்கள் கொண்ட வாசகங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்விஷயத்தில் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கொள்ளுவோர் மேற்கண்ட இரண்டு அத்தியாயங்களையும் 20 குறளையும் உரைகளைக் கவனியாமல் மூலத்தை மாத்திரம் கவனிக்கும்படி வேண்டுகிறேன். அப்படிப்பார்த்த

www.tamilarangam.net

பிறகு இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் அதாவது, 'வாழ்க்கைத் துணைநலம்' அதிகாரமும்; 'பெண்வழிச்சேரல்' அதிகாரமும் குற்றமற்றது என்பதாக யார் வந்து எவ்வளவு தூரம் வாதிப்பதானாலும் கடைசியாக, திருவள்ளுவர் ஒரு ஆணாயில்லாமல் பெண்ணாயிருந்து இக்குறளை எழுதியிருப்பாரானால் இம்மாதிரிக்கருத்துக்களைக் காட்டியிருப்பாரா? என்பதையாவது கவனிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அதுபோல, பெண்களைப் பற்றிய தர்மசாஸ்திரங்கள் என்பதும் பெண்களைப் பற்றிய நூல்கள் என்பதும் பெண்களால் எழுதப்பட்டிருக்குமானாலும் அல்லது கற்பு என்கின்ற வார்த்தைக்குப் பெண்களால் வியாக்கியானம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கற்பு என்பதற்கு, ''பதிவிரதம்'' என்கின்ற கருத்தை எழுதியிருப்பார்களா? என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கற்பு என்பதற்குப் ''பதிவிரதம்'' என்று எழுதிவிட்டதன் பலனாலும், பெண்களைவிட ஆண்கள் செல்வம், வருவாய், உடல் வலி கொண்டவர்களாகஆக்கப்பட்டு விட்டதனாலும் பெண்கள் அடிமை யாவதற்கும், புருஷர்கள் மூர்க்கர்களாகிக் கற்பு என்பது தங்களுக்கு இல்லை என்று நினைப்பதற்கும் அனுகூலம் ஏற்பட்டதே தவிர வேறில்லை.

தவிர புருஷர்கள் கற்புடையவர்கள் என்று குறிக்க நமது பாஷைகளில் தனி வார்த்தைகளே காணாமல் மறைபட்டுக் கிடப்பதற்குக் காரணம் ஆண்களின் ஆதிக்கமே தவிர வேறில்லை.

இந்த விஷயத்தில் உலகத்தில் ரஷ்யா தவிர, வேறு நாடோ, வேறு மதமோ, வேறு சமூகமோ யோக்கியமாய் நடந்து கொண்டிருக்கிறது எனச் சொல்ல முடியாது. உதாரணமாக அய்ரோப்பிய தேசத்தில் பெண்களுக்குப் பலவிதச் சுதந்திரங்கள் இருப்பது போல் காணப் பட்டாலும் புருஷன் பெண் சாதி என்பதற்காக ஏற்பட்ட பதங்களிலேயே உயர்வு தாழ்வுக் கருத்துக்கள் நுழைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் சட்டங்களும் புருஷனுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டியதாகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில சமூகங்களில் பர்தா என்றும், கோஷா என்றும், திரை என்றும், அதாவது, பெண்கள் அறைக்குள் இருக்க வேண்டியவர்கள் என்றும் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளும், புருஷன் பல பெண்களை மணக்கலாம்; பெண்கள் ஏக காலத்தில் ஒரு புருஷனுக்குமேலே கட்டிக் கொண்டு வாழக்கூடாது என்ற கொள்கையும்; நம் நாட்டில் ஒரு தடவை புருஷன் பெண்சாதி என்கின்ற சொந்தம் ஏற்பட்டு விட்டால் பிறகு அந்தப் பெண்ணுக்குச்

www.tamilarangam.net

சாகும்பரைக்கும் வேறு எந்தவிதச் சுதந்திரமும் இல்லையென்றும் புருஷன் அப்பெண்ணின் முன்பாகவே பல பெண்களைக் கட்டிக் கொண்டு வாழலாம் என்றும்; புருஷன் தன் மனைவியைத் தன்னுடைய வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு அவளுடன் ஒன்றித்து வாழாமலிருந்தாலும் கூட மனைவி புருஷனைச் சாப்பாட்டிற்கு மாத்திரம் கேட்கலாமே யொழிய, இன்பத்திற்கோ இச்சையைத் தீர்ப்பதற்கோ அவனைக் கட்டுப்படுத்த உரிமை இல்லை என்றும் கட்டுப்பாடுகள் இருந்து வருகின்றன.

இந்நிலை சட்டத்தாலும் மதத்தாலும் மாத்திரம் ஏற்பட்டதென்று சொல்வதற்கில்லாமல் பெண் சமூகமும் ஒப்புக்கொண்டு இந்நிலைக்கு உதவி புரிந்து வருவதனாலும் இது உரம் பெற்று வருகின்றதென்றே சொல்ல வேண்டும். அநேக வருடப் பழக்கங்களால் தாழ்ந்த சாதியர் என்பதை ஒப்புக் கொண்டு, தாமாகவே கீழ்ப்படியவும், ஒடுங்கவும், முந்துகின்றார்களோ, அது போலவே பெண் மக்களும் தாங்கள் ஆண் மக்களின் சொத்துகளென்றும் ஆண்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களென்றும், அவர்களது கோபத்திற்கு ஆளாகக் கூடாதவர்கள் என்றும் நினைத்துக் கொண்டு சுதந்திரத்தில் கவலையற்று இருக்கின்றார்கள். உண்மையாகப் பெண்கள் விடுதலை வேண்டுமானால், ஒரு பிறப்புக்கொரு நீதி வழங்கும் நிர்ப்பந்தக் கற்பு முறை ஒழிந்து, இருபிறப்பிற்கும் சமமான சுயேச்சைக் கற்பு முறை ஏற்படவேண்டும். கற்புக்காகப் பிரியமற்ற இடத்தைக் கட்டி அழுதுகொண்டிருக்கச் செய்யும் படியான நிர்ப்பந்தக் கல்யாணங்கள் ஒழிய வேண்டும்.

கற்புக்காக புருஷனின் மிருகச் செயலைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கின்ற கொடுமையான மதங்கள், சட்டங்கள் மாயவேண்டும்.

கற்புக்காக மனத்துள் தோன்றும் உண்மை அன்பை, காதலை மறைத்துக்கொண்டு, காதலும் அன்பும் இல்லாதவனுடன் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற சமூகக் கொடுமையும் அழிய வேண்டும்.

எனவே, இக்கொடுமைள் நீங்கின இடத்தில் மாத்திரமே மக்கள் பிரிவில் உண்மைக் கற்பை, இயற்கைக் கற்பை, சுதந்திரக் கற்பைக் காணலாமே ஒழிய நிர்ப்பந்தங்களாலும், ஒரு பிறப்புக்கொரு நீதியாலும், வலிமை கொண்டவன் வலிமையற்றவனுக்கு எழுதி வைத்த தர்மத்தாலும் ஒருக்காலும் காணமுடியாது என்பதுடன், அடிமைக் கற்பையும் நிர்பந்தக் கற்பையுந்தான்

www.tamilarangam.net

காணலாம். அன்றியும், இம்மாதிரியான கொடுமையைவிட வெறுக்கத்தக்க காரியம் மனித சமூகத்தில் வேறொன்று இருப்பதாக என்னால் சொல்ல முடியாது.

(8.11.1928 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை)

வள்ளுவரும் கற்பும்

கற்பு என்ற நமது கட்டுரைக்கு மறுப்பாகத் திருக்குறளை மேற்கோளாகக் காட்டி, நமது தோழர் ஒருவர் நீண்ட மறுப்பு எழுதியுள்ளார்.

அதில் நாம், ''வள்ளுவர் ஒரு பெண்ணாக இருந்து குறள் எழுதியிருந்தால், இக்கருத்துக்களைக் கூறியருக்கமாட்டார்'' என்று குறிபபிட்டிருந்ததற்கு நமது தோழர் அதை ஒருவாறு ஒப்புக்கொண்டு, ''தன்னலங்கொண்ட ஒரு கூட்டத்தார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையானால் நீதியானது அநீதியாகி விடுமோ'' என்று பதில கூறியருக்கிறார்.

இங்குப் பெண்களைத் தன்னலங் கொண்ட கூட்டத்தார் என்று குறிப்பிட்டது பெண்களுக்கு நீதி வழங்கிய தாகுமோ? என்பதை யோசிப்பதோடு, பெண்கள் தர்மம் என்று எழுதுவதில் ஆண்கள் இம் முறையைக் கொண்டு பிரவேசிப்பது தன்னலங்கொண்டதாகாதா? என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

(இந்த இடத்தில் ''கருத்து'' இன்னது என்பதை முடிவு கட்டாவிட்டாலும்) தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த வாழுகின்ற பெண்ணரசி களும் அக்கருத்துக்களை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கின்றார். எந்தப் பெண்ணரசியாலும் தம்மை ஆண் பிறவிக்கடிமை யென்றாவது, தாம் அப்பிறவிக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் என்றாவது, ஆண் தன்மையைவிட பெண் தன்மை ஒரு கடுகளவாவது தாழ்ந்தது என்றாவது எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்களானால் அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களைப் பெண்ணரசி என்று சொல்ல நாம் ஒருக்காலும் ஒப்போம்.

''பல தலை முறைப் பழக்கத்தால் பெண்கள் அக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்'' என்று நாம் எழுதியிருப்பதும், அதைத் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் தங்கள் தாழ்ந்த நிலையை ஏற்றுக் கொள்வது போலாகும் என்பதற்கு ஒப்பிட்டு நாம் எழுதியிருப்பதும், ''தாய்மார்களைப் பழித்துக் கூறியதாகும்'' என்று நமது தோழர் கூறியிருக்கிறார்.

www.tamilarangam.net

அதற்குக் காரணம் காட்டுவதில் ''தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கு அறிவு வளர்ச்சிக்குரியசாதனங்கள் கிடைக்கவொட்டாமல் செய்து விட்டதால் அன்னார்கள் அறியாமையுடையவர்களாகி விட்டார்கள் பெண்களுக்கு பொருந்தாது'' என்றும் நமது தோழர் சொல்லுகிறார்.

இதை அவர் ஆராய்ச்சியுடன் கூறியிருப்பதாக நமக்கு விளங்க வில்லை. ஏனெனில் எந்தக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கின்ற கூட்டம் ஏற்பட்டதோ, எந்தக் காலத்தில் எந்தக் கூட்டத்தார்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய சாதனங்கள் இல்லாமல் செய்தனரோ அக்காலத்திலேயே அந்தக் கூட்டத்தராலேயே பெண் மக்களுக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய சாதனங்கள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டு, தாழ்த்தி அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் நமது தோழர் உணர முடியவில்லை என்பதும் நமக்கு அறிய முடியவில்லை.

தவிர, பெண்களின் அறிவுத்திறத்திற்கு உதாரணமாக இவர் ஒரு அவ்வைப் பிராட்டியை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அதே மூச்சில் திருவள்ளுவரையும் எடுத்துக்காட்டியிருப்பாரானால், தாழ்த்தப்பட்டிருப் பவர்களுக்குள்ளும் ஏதோ ஒருவருக்கு அறிவு வளர்ச்சி இருந்து வந்தது என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருப்பார். எனவே, நாம் ஒன்றிரண்டு பெண்ணரசிகளைப் பற்றிப் பேச வரவில்லை என்பதையும் தற்காலத்தில் வாழும் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பதே முக்காலே மூன்று வீசம் வீதமுள்ள பெண்களைப்பற்றிப் பேசுகின்றோம் என்பதையும் உணர வேண்டுகிறோம்.

இப்படிச் சொல்லுவதால் நாம் தாய்மார்களையே பழித்துக் கூறியதாகுமானல், நமது தோழர் சொல்வதிலிருந்து அவர் ''தாழ்ந்த ஜாதி'' என்பவர்களைப் பழித்துக் கூறிதாக ஏற்படவில்லையா? என்று வினாவுகின்றோம்.

தவிர, அவ்வைப் பிராட்டியாரும் திருவள்ளுவரையே அரண செய்கின்றார் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, அவ்யைாரின், ''தையல் சொற்கேளேல்'' என்கின்ற முதுமொழியை எடுத்துக்காட்டி, அதற்கு அரணாக வள்ளுவரின் ''பெண்வழிச்சேரல்'' என்கின்ற வாக்கைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். ''பேதைமை என்பது மாதர்க்கணிகலம்'' என்ற பிராட்டியாரின் முது மொழியையும் கூடவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இதனால் நமது தோழர் தனது கடைசி ஆயுதத்தை எறிந்திருக்கின்றார் என்றே கூற

www.tamilarangam.net

வேண்டியிருக்கின்றது. பெண்களும் பகுத்தறிவுள்ள சிந்தனா சக்தியுள்ள மனித ஜீவன் தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் எவரும் இம்மூன்றையும் ஒருக்காலும் நடுநிலைமை உள்ளவர் வாக்கென்றோ, உண்மையை ஆராய்ந்த அறிவுடையோர் வாக்கென்றோ ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்பதே நமது துணிபு. அங்ஙனமில்லையாயின், அவ்வக்கால நிலைக்கேற்றதென்றாவது சொல்லியாக வேண்டும். இங்குச் சற்று வாசகர்களுக்குச் சங்கடமுண்டாகும் என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஆகிலும் குற்றமில்லை. முதலாவது, அவ்வையும் வள்ளுவரும் சகோதரர்கள் என்பது ஒரு கதை. ஆதி என்கின்ற புலைச்சிக்கும் பகவன் என்கின்ற பார்ப்பானுக்கும் பிறந்த பிள்ளைகள் ஏழில் இவர்கள் இருவர் என்று அக்கதையே சொல்லுகின்றது. இவற்றுள் மற்றொரு விசேடமென்னவென்றால் மேற்கண்ட ஆதிக்கும் பகவனுக்கும் புணர்ச்சி முடிந்ததும் பிள்ளை பிறந்ததாகவும், அதை அங்கேயே போட்டு விட்டுப் போய் விட்டதாகவும்அக்கதை கூறுகின்றது. இது சம்பந்தமாக மற்றும் பலப்பல கதைகளும் உண்டு. அன்றியும், மற்றும் பலப்பல அவ்வைகள் இருந்தார்கள் என்றும் சிலர் கூறுவார்கள். எனினும், இது விஷயத்தில் புராண கூற்றையும், தெய்வீக மூட நம்பிக்கையையும் சற்று ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, மேற்கண்ட நீதி வாக்கியங்களும் குறள்களும் யாரால் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதனையும் கவனியாமல், மேற்படி வாக்கியங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு, அதுபோன்ற மற்ற வாக்கியங்களுக்குப் பொருள் காணுவது போலவே இவைகளுக்கும் பகுத்தறிவைக் கொண்டு பொருள் காணுவோமேயானால் மேற்கண்ட முதுமொழிகளின் கருத்தான ''பெண்கள் சொல்லைக் கேட்கக்கூடாது'' என்பதும், ''அறியாமை என்பது பெண்களது ஆபரணம்'' அதாவது, அவர்களின் தன்மைக்கு ஏற்றது என்பதும், ''பெண்கள் இஷ்டப்படி நடக்கக்கூடாது என்பதுமே பொருளாகி விளங்குகின்ற கருத்துக்கள் தான் காணக்கிடக்கும். இனி, இதற்கு விசேட உரைகளும் தத்துவார்த்தங்களும் பலப்பல சொல்லப் பல வித்துவான்கள் முந்தக்கூடும். ஆனாலும், தத்துவார்த்தமும் விசேட உரையும் சொல்லமுடியாத சப்தங்களும் எழுத்துக்களும் வாக்கியங் களும் செய்யுள்களும் உலகத்தில் கிடைப்பது அரிது என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும். ஆதலால், இதற்கு மாத்திரம் தத்துவார்த்தமும் விசேட உரையும் கொண்டு பொருள் கூற வர வேண்டிய காரணம் அறிவாளிகளால் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாகாது. அவ்வை முதுமொழியும், வள்ளுவர் குறளும் யார் சொன்னார்கள் என்பது இங்குக் காணவேண்டிய விஷயமல்ல. மற்றப்படி,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இவ்விரண்டும் நீதி நூல்களில் சிறந்ததாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக் கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றிப் பேசவே இங்கு முன் வருகின்றோம். இதில் குறுக்கே நிற்கும் சங்கடமென்னவென்றால், இவ்வளவு உயர்ந்த தத்துவங்களைக் கொண்ட நீதிகளை உணர்ந்தவர்கள் இவ்வளவு பெரிய பிழைகளை இழைத்திருப்பார்களா? என்னும் விஷயமாகும். ஆனால், எல்லா விஷயங்களுக்கும் இவ்வாயுதத்தை உபயோகிக்க முற்படுவதால் அவ்வாயுதம் சில சமயங்களில் உபயோகிப்பவர்களையே மோசம் செய்துவிடக் கூடும். அல்லாமலும், கால தேச வர்த்தமானத்தைக் கொண்டுதான் யாவரும் எதையும் சொல்லியிருக்க முடியுமேயல்லாமல் பார்ப்பனர்கள் சொல்வது போல் எதையும் கடவுள் சொன்னார் என்பதும், அது எக்காலத்திற்கும் ஏற்றது என்பதும் இக் காலத்திற்குப் பொருத்தமற்றதாகும். இவ்விரு பெரியார்களும், உண்மையாயிருந் தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்நீதி நூல்கள் சொல்லப்பட்ட காலம் ஆரிய ஆதிக்கம் பரவியிருந்த காலமென்பதையாவது ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். தவிர அவ்வைப் பிராட்டியார் பெயராலோ, வள்ளுவர் பெயராலோ சொல்லப்பட்ட நீதிகளை ஆக்கிய கர்த்தர்கள் நம்மைப் போன்ற மனிதத் தன்மை வாய்ந்தவர்கள்தான் என்பதை முதலாவதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த இடத்தில் மேலே குறிப்பிட்டது போல் தெய்வத்தன்மைகள் என்று சொல்லப்படுவதை அதாவது, மனிதத் தன்மைக்கு மேற்பட்டது என்பதையும் மூட்டை கட்டி வேறாக வைத்து விட்டுப் பார்த்தால்தான் உண்மைவிளங்கும். அப்படியில்லாவிட்டால் யாரும் எதையும் சொல்ல இடமேற்பட்டு விடும். ஆகவே, அப்படிப் பார்த்தால்தான் இவர்கள் இப்படிச் சொன்னதற்கு நியாயம் கிடைக்கும். அதாவது அக்காலத்திய நிலைமைக்கு யாராயிருந்தாலும் நீதி இப்படித்தான் சொல்லி இருக்க முடியும் என்கின்ற முடிவு காணலாம். எப்படியென்றால், ''கம்பர்'' அறிவுத்திறமுடைய கவி என்பதில் யாருக்கும் வேறுபாடு இராது. ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட கம்பர் ராமாயணம் பாடினர் என்றால், ஆரியர் செல்வாக்குக் காலத்தில் ஆரிய ஆதிக்கத்தில் மக்களுக்கு உணர்ச்சி உள்ள காலத்தில் பாடியதானதால், அதில் வான்மீகி உரைத்த

கருத்துக்களை மாற்றி அதிலுள்ள ஆபாசங்களை எல்லாம் நீக்கி ஆரியர்களுக்கே முழு உயர்வையும், ஆதிக்கத்தையும் வைத்து மக்கள் கொண்டாடும் படியாகப் பாடியிருக்கின்றார். அது போலவே இப்பொழுதுங்கூட எவ்வளவு அறிவு முதிர்ச்சியும், ஆராய்ச்சி முதிர்ச்சியும் பல பண்டிதர்களுக்கு இருந்தாலும் ஆரிய ஆதிக்கத்தை மறுப்பதற்குப் பயப்படுகின்றார்கள்; ஆரிய உயர்வையே

www.tamilarangam.net

பேசுகின்றார்கள். காரணம், ''ஆரியருக்குப பயந்தல்ல''வென்று சொல்லிக்கொண்டாலும், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆரியப் பழக்க வழக்கமும் ஆரியர் கதைகளையே படிப்பதும் ஆரிய ஆதிக்கத்திற்கு ஏற்படுத்தின கடவுள் தன்மைகளையே வணங்கி வருவதும் ஆரியக் கதையை ஆதரித்துப் பாடுவதும், எழுதுவதும் ஆகிய குணங்களே இப்படித்தான் நடக்கச் செய்யும். எனவே, இம்முறையில் குழந்தைப் பருவ முதல் வளர்ந்து சரீரத்தின் மூலமாகவும் மயிர்க்கால்கள் மூலமாகவும் ஆரியத் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு மூளையை நிரப்பி வைத்திருப்பவர்கள் என்ன செய்யக்கூடும்? ஆதலால், அவர்கள் பரிசுத்த தன்மையும்மேன்மையும் உற்றவர்களானால் அக்காலத்திற் கேற்பக் கூறினார் என்பதோடு முடித்து விடுவதே நன்று. அப்படி இல்லாமல், எக் காலத்திற்கும் ஏற்றதென்போமாயின் அவைகள் குற்றம் குற்றமே, ''நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே''தான்.

பின்பு, நமது தோழர் சமத்துவம் என்பதுபற்றி என்ன என்னமோ அவசியமில்லாத அனேகவற்றைச் சொல்லுகின்றார். அதைப்பற்றி இங்கு இதுசமயம் ஒரு விவகாரம் வைத்துக்கொள்ளவும் அவ்வளவு அவசியமில்லை என்றாலும், கடைசியாக அவர் குறிப்பிடும் சமத்துவக்கொள்கையாவது என்ன என்று எடுத்துப்பார்த்தாலும் அதிலும் முற்றும் முறையாகச் சொல்லாமல் நழுவி விட்டார் என்றே கூறவேண்டும். அதாவது, ''பெண்மக்கள் தமது உரிமையையும், தேவையையும் ஆண்மக்கள் தடையில்லாமலும், பெண்ணின் தடையின்றி அவர்களுக்குத் துன்பமில்லாமல் பெறுதலும், ஒருவருக் கொருவர் உதவி செய்து வாழ்வதும் ஆண், பெண் சமத்துவமாகும்'' என்று சொல்லுகிறார்.

ஆனால், அதே மூச்சில், ''ஆண் உரிமை யாது? பெண் உரிமை யாது? அன்னாரின் தனித்தனித் தேவைகள் யாவை? என்பதைப்பற்றி ஆராய்வது வேறொன்று விரித்தலாகும்'' என்று சொல்லிவிட்டார்.

இவ்வியாச விவகாரத்தின் ஜீவநாடி ஆண் உரிமை என்ன? பெண் உரிமை என்ன? இவ்விரண்டிற்கும் ஏன் வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும்? என்பதேயாகும். அப்படி இருக்க, நமது தோழர் அதை ஆராய்வது ''வேறொன்று விரித்தல்'' என்னும் குற்றமாகிவிடும் என்பது, ''உள்ளதை விரிக்கப் பயந்து மறைத்தல்'' என்கின்ற குற்றத்திற்கு ஆளாகுமே தவிர, வேறில்லை என்று சொல்ல வருந்துகிறோம்.

தவிர, ''ஆணின் தன்மை வீரம், வன்மை, கோபம், ஆளுந்திறம் கொண்டு விளங்குகிறது''

www.tamilarangam.net

என்றும், ''பெண்ணின் தன்மை அன்பு, மேன்மை, சாந்தம், பேணுந்திறம் கொண்டு விளங்குகிறது'' என்றும் சொல்லுகின்றார். இம் முடிவுதான் நமது தோழர், திருவள்ளுவருக்கு வக்காலத்துப்பெற்று மறுப்பெழுத முன்வரச் செய்துவிட்டதென்பது இப்பொழுது நமக்கு நன்றாய் விளங்குகின்றது.

வன்மை, கோபம், ஆளும்திறம் ஆண்களுக்குச் சொந்தமென்றும், சாந்தம், அமைதி, பேணுந்திறம் பெண்களுக்குச் சொந்தமென்றும் சொல்வதானது வீரம், வன்மை, கோபம், ஆளுந்திறம் புலிக்குச் சொந்தமென்றும், சாந்தம், அமைதி, பேணுந்திறம் ஆட்டுக்குச் சொந்தமென்றும் சொல்வது போன்றதே ஒழிய வேறில்லை. நாம் வேண்டும் பெண் உரிமை என்பது என்னவெனில், ஆணைப் போலவே பெண்ணுக்கும் வீரம், வன்மை, கோபம், ஆளுந்திறம் உண்டென்பதை ஆண்மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

அன்றியும், மனித சமூக வளர்ச்சிக்கு இருபாலாருக்கும் நமது தோழர் குறிப்பிட்ட இருபாலர்குணங்களும் சமமாய் இருக்கவேண்டும் என்பதே நமது கருத்தாகும். இரு பாலாருக்கும் சமமாகவே இருக்க இயற்கையில் இடமும் இருக்கின்றது. ஆனால் அது செயற்கையால் ஆண்களின் சுயநலத்தால் சூழ்ச்சியால் மாறுபட்டு வருகின்றது.

கர்ப்பமாகிப் பத்து மாதம் சுமந்து பிள்ளை பெறுகின்ற குணம் பெண்களுக்கு இருப்பதாலேயே பெண்கள் நிலை ஆண்களைவிட எந்த விதத்திலும் அதாவது வீரம் கோபம் ஆளுந்திறம் வன்மை முதலிய வைகளில் மாறுபட்டு விடவேண்டியதில்லை என்றே சொல்வோம். கர்ப்பம் தரித்துப் பிள்ளை பெறாத காரணத்தாலேயே ஆண்மக்களுக்கு அன்பும் சாந்தமும் பேணுந்திறமும் பெண்களைவிட மாறுபட்டதாகிவிடா தென்றும் சொல்லுவோம்.

உண்மையான சமத்துவத்திற்கு மதிப்புக் கொடுப்போமானால், உண்மையான அன்பு இருக்குமேயானால், பிள்ளையைச் சுமந்து பெறும் வேலை ஒன்று தவிர மற்றக் காரியங்கள் இருபாலருக்கும் ஒன்று போலவே இருக்கும் என்பது உறுதி.

தவிர ''தற்கொண்டாள்'' என்பதற்கு அன்பைக் கொண்டவள் என்கின்ற பொருளை வருவித்துக் கொள்வது இங்கு வள்ளுவருக்குக் காப்புச்செய்யக் கருதியதாகுமேயல்லாமல் குறளுக்கு நீதி செய்ததாகாது.

அன்றியும், பெண்ணிடமிருந்து ஆண் அறிய வேண்டிய குணம் ஒன்றும் இல்லையென்பதும்

www.tamilarangam.net

அப்படியிருந்தால்தான் ''தற்கொண்டாள்'' என்பதாகச் சொல்லாம் என்பதும் பொருத்தமற்றதென்றே சொல்லலாம்.

அதுபோலவே தொழுதெழுவதையும். ஆணுக்குக் குறிப்பிட நியதி இல்லையென்பதும் பொருத்தமற்றதே ஆகும். பெண்ணைக்கொள்ள ஆணுக்கு உரிமையிருந்தால் ஆணைக்கொள்ள பெண்ணுக்கு உரிமை வேண்டும். ஆணைத்தொழுதெழ வேண்டும் என்று பெண்ணுக்கு நிபந்தனையிருந்தால் பெண்ணையும் ஆண் தொழுதெழ வேண்டும். இதுதான் ஆண் பெண் சரிசம உரிமை என்பது.

இஃதில்லாதது எதுவானாலும் சுய நன்மையும் மூர்க்கமுமேயல்லாமல் அன்பு அல்லவென்றே சொல்லிவிடுவோம்.

தவிர, நமது தோழர் அவர்கள் குறளில் ஆண்களுக்கும் வள்ளுவர் கற்பு கூறியிருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார். இருக்கலாமானாலும் பெண்களுக்குக் கூறியதுபோல் இல்லையென்று தான் சொல்லுகிறோம். அதாவது ஆண்களின் கற்புக்கு நமது தோழர் அவர்கள் இரண்டு குறள்களை எடுத்துக்காட்டாக கூறியிருக்கிறார். அவை:

''சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை''

''நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர்
பிறநெஞ்சிற் பேணிப் புணர்பவர் தோள்''

இவைகளை ஆண்கள் கற்பை வலியுறுத்தக் கூறியதாகத் கூறுகிறார் போல் காண்கிறது. இவைகள் அதற்காகக் கூறியதல்ல என்பதும் நமது அபிப்பிராயம்.

அதாவது முதற்குறளுக்கு ''காவலினால் பெண்கள் கற்பாயிருப்பதால் பயனில்லை; பெண்கள் தாங்களாவே கற்பாயிருக்க வேண்டும்'' என்பதுதான் கருத்தாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறோம்.

இரண்டாவது குறள், விலைமாதரைப் புணர்கின்றவர்க்குக் கூறிய பழிப்புரையேயல்லாமல் காதல் கொண்ட மற்றப் பெண்களைக் கூடித்திரியும் ஆண்களைக் குறித்துக் கூறியதல்லவென்பது நமதப்பிப்ராயம். நிறை என்கின்ற வார்த்தை மாத்திரம் காணப்படுகின்றதே தவிர நிர்ப்பந்தமில்லை.

ஆகவே, இருபாலருக்கும் சம நிபந்தனை குறளில் இல்லை என்பதற்கு மற்றும் பல குறள்களையும் நாம் கூறக்கூடும்.

தவிர, கடைசியாக நமது தோழர் நமக்கு உணர்த்தும் அறிவுக்கு நாம் அவருக்கு நன்றி கூறக்

www.tamilarangam.net

கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம் அவர் விரும்புவது போலவே ஆன்றோர் நூல்களில் அய்யம் தோன்றும் இடங்களில் அய்ய வினாவாகவேஎழுதி வருகிறோம். ஆனால் இக் கற்பு விஷயத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட குறளின் கருத்தில் நமக்கு அய்யமில்லை என்று கருதுவதோடு, நமது கூற்றுக்கு ஆதரவாக மற்றும் சில அறிஞர்களின் கருத்தையும் பெற்றோமென் பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

மற்றும், குறள் விஷயத்திலும், குறளாசிரியர் விஷயத்திலும் நாம் கொண்டுள்ள பக்தி நமது தோழர் கொண்டுள்ள பக்திக்கு மீறியதல்ல வானாலும் குறைந்ததல்ல என்பதையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். அதற்கு அநேக சான்றுகள் உண்டு. மற்றபடி நமது தோழர் குறிப்பிட்ட கடைசிக் குறள்கள் இரண்டையும் பற்றி அதாவது பெரும்பான்மை மக்களது கருத்துக்கு மாறுபடுவதும் பெரியோரிடம் குறைகாணுவதும் மடமை என்கின்ற பொருள் கொண்ட வேறு இரண்டு குறள் பற்றி நாம் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. ஏனெனில் சரி என்று பட்டதைச் சொல்லும் தன்மை எவனிடமிருந்தாலும் அவன் இக் குறள்கள் மாத்திரமல்ல, இது போன்ற வகைகள் பலவற்றிற்கும், மற்றும் அநேக காரியங் களுக்கும் தயாரயிருக்க வேண்டியவன்தான் என்கின்ற முடிவால் கவலைப்படவில்லை.

12-2-1928 ''குடிஅரசு''

சுயமரியாதை - சுயமரியாதையற்ற திருமணங்கள்

இந்த் வாரம் அநேக இடங்களில் பல சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடந்ததாகச் சமாச்சாரங்கள் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. ஆனாலும் அவற்றில் பெரிதும் பார்ப்பனர்களை விலக்கி நடத்தியதாக மாத்திரம் தெரிய வருகின்றனவேயல்லாமல் மற்றப்படி அவை முழுவதும் சுயமரியாதைத் தத்துவப்படி நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லாமலிருப்பதற்கு வருந்துகின்றோம். ராமநாதபுரம் ஜில்லா சுக்கிலத்தில் நடந்த மூன்று திருமணங் களையும் மதுரையில்நடந்த ஒரு திருமணத் தையுமே பரிபூரண சுயமரியாதைத் திருமணங்க ளென்றே சொல்லலாம். சுயமரியாதைத் திருமணத் திற்கும் அது அல்லாத திருமணத்திற்கும் குறிப் பிடும் வேறு பாடுகள் என்ன வென்றால்:

1. சுயமரியாதை அற்ற திருமணமென்பது, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஜாதியாலோ

www.tamilarangam.net

சமயத்தாலோ தன்னை உயர்ந்தவன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற ஆச்சாரியான் என்பவனைக் கொண்டு மணச்சடங்கு நடத்துவது.

2. மணமக்களுக்கு அறியாத பாஷையில் சடங்கு வாக்கியங்களைச் சொல்லுவது.

3. மணமக்களுக்கும் மற்றும் பொது மக்களுக்கும் பொருள் விளங்காத சடங்குகளைச் செய்விப்பது.

4. இன்னின்ன காரியத்திற்காக இன்னின்னவைகளைச் செய்கின்றோம் என்கின்ற குறியல்லாமல், வழக்கம், பழக்கம் பெரியவர்கள் காலத்திலேற்பட்டது என்கின்ற குருட்டு நம்பிக்கையின் பேரில் காரியங்களைச் செய்வது ஆகிய இவைகளும் மற்றும் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளும் கொண்ட மணங்களை சுயமரியாதையற்ற மணங்கள் என்றே சொல்லலாம்.

தவிர மணமக்கள் விஷயத்திலும் போதிய வயது முதலிய பொருத்தமில்லாததும், பெண்ணின் சம்மதமோ அல்லது ஆணின் சம்மதமோ இல்லாமல் பெற்றோர்கள் தீர்மானம் செய்துவிட்டார்களா தலால் கட்டுப்பட்டுதான் தீரவேண்டும் என்கின்ற நிர்பந்த முறையில் நடப்பதும் சுயமரியாதை யற்ற மணங்கள் என்றே சொல்லலாம்.

(3-6-1928 ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது.)

ருதுவான பின்நடந்த விவாகத்தால் இந்து தர்மம் கெடவில்லையே

இதில் நான் ஏன் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நீங்கள் நினைக்கலாம். கலந்து கொள்ள வேண்டாமென்றாலும், 'பழைய குப்பை கூளங்களைக் , கிண்டிக் கிளறுகிறவர்கள் நாங்கள்' என்று பெயர் வாங்கியிருக்கிறோம். அதை நினைத்துப் பழைய புராணப் பழங்குப்பை கூளங்கள் எங்கே நிறைகிறதோ அங்கே நாங்களும் போய்க்கிளற வேண்டிய அவசியமேற்படுகிறது. ஏனெனில், 'பழைய குப்பை' கூளங்களைக் கிண்டிக்கிளறா தேயுங்கள். அவை தானாகவே அழிந்துவிடும், என்று கேரள மகா நாட்டிலுங்கூடச் சொல்லப் பட்டது. அந்தப் பழைய குப்பை கூளமான இதிகாச புராணங்களைக் கொண்டு தான் ஜன சமூகங்களின் சீர்திருத்தத்திற்குத் தடையாகப் பிரமாணம் காட்டப் படுவது அனுபோகமாக விருக்கிறதென்கிறோம். அதே பிரகாரம் சம்மத வயதுச் சட்டத்திற்கும்

www.tamilarangam.net

பழைய குப்பை கூளங்களைக் கூட்டி வைத்து அந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். அதிலுள்ளதைக் குடிஅரசு கிண்டிக் கிளறி விட்டுவிட்டால் எடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் இஷ்டமானதை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.

ஸ்ரீ சங்கரர் மடத்துச் சாஸ்திரிகளும், ஜீயர்மடத்துப் பண்டிதர்களும், அவர்கள் சிஷ்ய கோடிகளும் சம்மத வயதுச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இந்து மத இதிகாச புராணங்களை உபமானம் கூறி, கன்னிக் கல்யாணம் நடவாவிட்டால் இந்து மத சனாதனதர்மம் கெட்டு வைதீகதர்மங்கள் நடவாமல் இந்து மதமே அழிந்துபோய் விடுமென்கிறார்கள். இப்பொழுது வைதீக தர்மங்கள் நடந்து வருவது போல் சம்மத வயதுச் சட்டத்தால் கெட்டுப் போகுமென்றும் சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் சொல்வது போல் கெட்டுத் தான் போகுமா? கெடாமலிருப்பதற்கு அந்த இதிகாச புராணங்களில் ஏதாவது ஞாயமில்லையா? இந்து தர்மத்தில் தானில்லையா? அதை அனுஷ்டித்துக் கெடாமலிருக்கும் இந்துப் பெரியவர்கள் இல்லையா? என்பதையும் கிண்டிக்கிளறிப் பார்ப்போம். பூர்வீகத்திலும் பூர்வீகக் கதைகளான இருடிகளின் ரிஷிமூலத்தைக் கிளறாமல் விட்டு விடுவோம்.

விவேகானந்த சுவாமிகள் சொன்னது போல், முற்காலத்திய பிராமண ஷத்திரியர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். ராஜரிஷி, பிர்மரிஷி ஸ்தானமாயும் ஆரியவர்த்தமாயும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புத்தன் இவ்விருவர்களுடைய ஜன்ம பூமியாயுமிராநின்ற விந்திய இமயமலைகளுக்கு நடுவிலுள்ள மத்தியப்பிரதேசம் மவுனமாய் விட்டது. மவுனமாகவே இந்தியாவின் தென்கோடியிலே மாறுபட்ட நடைஉடை பாவனைகளுடைய ஜாதி களிலிருந்து பூர்வீக பிராமண வம்சப் பாரம்பரியத்துடன் சம்மந்தம் பாராட்டுங்குலங்களிலிருந்தும் ஈனஸ்திதியடைந்து விட்ட பவுத்த மதத்திற்குப் பிரதி வாதிகள் கிளம்பினார்கள். இத்தென்தேசத்தாராலேயே வேதமானது இந்தியாவிற்கு வேதாந்த ரூபமாய் மறுபடியும் கொண்டு வரப்பட்டது. தெற்கிலிருந்து வந்த இந்த மதச்சீர்திருத்தமானது பிராமணர்களுக்கு மாத்திரம் அநுகூலமாயிற்று. மற்ற இந்திய மகா ஜனங்களுக்கோ அவர்கள் முன் பார்த்திராத விலங்குகளை உண்டாக்கி விட்டது. இந்த இடத்தை ஊன்றிப் பார்ப்பவர்கள் ''குடிஅரசில்'' குற்றம் காணமாட்டார்கள். இந்து மதத்தைச் சீர்திருத்தினவர்களில் சங்கரரும் ராமானுஜரும் முதன்மையானவர்கள். இவர் களுக்கும் சம்மத வயதுச் சட்டத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைக் கீழே சொல்லுகிறேன்.

www.tamilarangam.net

இவர்கள் பாலியவிவாகத்தின் கெடுதல்களால் உண்டாகும் தீங்குகளை எழுதியும் சொல்லியும் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். இப்பொழுது பண்டிதர்கள் சனாதனதர்மும் இந்து மதமும் கெட்டுப் போய்விடுமென் கிறார்களே, அதைப் பற்றி மட்டும் கவனிப்போம்.

மனு, ஆங்கிரசு, வியாசர், கவுதமர், அத்திரி, உசநசு, இமயர், வசிஸ்டர், தக்ஷர், சம்பவர்த்தர், சாதாதபர், பராசர், விஷ்ணு, ஆபஸ்தம்பர், ஆரீதர், சக்கர், காத்தியாயாகர், பிருகு, வருணர், நாரதர், யாக்ஞவல்கியர், போதாயனர், பிரமா, சுமந்து, கசியபர், பபுரு, பைட்டீநசி, வியாக்கிரர், சத்திரவிரதர், கார்க்கயர், கார்ணாசிகர், ஜாபலி, ஜமதக்கினி, லோலாகூஷி, பிரமசம்பவர் இந்த 36 பேரும் இந்துதரும சாஸ்திரமெனும் ஸ்மிருதிகள் செய்தவர்கள். இவர்களோடு கூட வச்சர், மரீசி, தேவலன், பாரஸ்கரர், புலஸ்தியர், புலவர், இருசியசிருங்கர், சாலேயர், ஆத்திரேயர், துருவாசர் முதலியவர்களும் தர்மநூல் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் செய்ததும் வேதப் பிராமணத்திற்கு ஒத்ததாகவே சொல்லப்பட்டது. இதுவுமில்லாமல் நல்ல ஒழுக்கம் உலகத்தில் நடைபெற இடபம், எச்சம் முதலியவற்றைச் செய்தவர்கள் உமாகேசர், நந்தி, குமரர், கண்ணுவர், பிருகு, மார்க்கண்டேயர், பிரகஸ்பதி, குணி, குணிபாகு, சுமந்து, ஜைமினி, புலத்தியர், அகத்தியர், வாலகில்லியர், விதுரர், வைசம்பாயனர் இன்னும் பலராவர். இத்தனை பேர்களில் அநேகர் சரித்திரம் இங்கிலீஸ் படித்த புரோபஸர்களுக்குத் தெரியா விட்டாலும் சாஸ்திரிகளுக்குத் தெரியும். யார் எழுதினதாயிருந்தாலும் எந்தக் கதைகளிலும் சாஸ்திரங்களிலும் இவர்கள் பெயர்களே வருகிறபடியால் ஆரிய மதத்தை வியாபிக்கச் செய்தவர்கள் இவர்களே. இவர்களுடைய பிறவியும் இவர்களில் சிலரின் இல்லற வாழ்க்கையும் பக்குவமான பெண்களையே முதல் முதல் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. அதனால் இந்து தருமமோ மதமோ கெட்டு விடவில்லை. இவர்களை ஆஸ்திகர்கள் அல்லவென்று சொல்லவும் முடியாது. இப்பொழுது ருதுவான பின் கல்யாணம் நடந்தால் இந்து மதம் அழிந்து போய் விடுமென்று சொல்லும் பண்டிதர்களின் வார்த்தையை அவர்களிடம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்து மதத்தில் ஒரு தூசிக்கூட மிஞ்சுவதற்கு ஏதுவில்லை. இதுவும் போகட்டும்.

வேதத்தை விளக்கினவர் வியாசர். வியாசரில்லா விட்டால் வேதத்தின் பெருமை விளங்காது. அவர் பராசரருக்குப் பிறந்ததை நினைத்தால், பண்டிதர்கள் ருதுமதிவிவாகம் செய்தால் வேதமே கெட்டுப் போகுமென்பது சரியல்லவே, பராசரரை நாஸ்திகர்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

என்று சொல்ல முடியுமா? பிதிர்கா்மம் செய்ய வியாசர் அருகதை யுடையவரல்லவென்றும் பிதிர் தேவதைகள் கா்மத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் பண்டிதர்கள் சொல்லுவார்களா? அதுவும் போகட்டும்.

நான் எழுதுவதை மதபுரட்டென்று சொல்லப்புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவை சகஜமே, நீங்கள் மனம் வைத்து நாணி எழுதுவதிலுள்ள இலக்கிய இலக்கணப்பிழையைத் தள்ளிக் கருத்தை ஆலோசிப்பீர் களானால் எதற்கும் ''மதம் போச்சு'' என்கின்றதன் உண்மையும் மததிற்கும் மதத்திலுள்ளதற்கும் இவர்களுக்குமுள்ள சம்பந்தமும் விளங்கும்.

புத்த மதத்தால்முழுகிப்போன இந்து மதத்தை நிலைநிறுத்தின தென் தேசத்தவர்களில் சங்கரரும் ராமனுஜாச்சாரியும் முதன்மையானர்கள் என்பதை முன்னே சொன்னேன். சங்கரர் தகப்பனில்லாமல் வரப்பிரசாதத் தால் வயது வந்த பெண்ணிற்கே பிறந்தவர். அவருடைய அக்காள், தங்கை, பந்து ஜாதி முழுவதும் இன்றைக்கும் பெண்களை ருதுவான பின்பே விவாகம் செய்துகொள்கிறார்கள். சங்கரருடைய ஜாதியான நம்பூதிரிப்பார்ப்பானே மற்ற எல்லா ஜாதி பார்ப்பானைவிட உயர்ந்த ஜாதி. அந்த ஜாதி மலையாளத்தில் மற்றெல்லா ஜாதிகளுக்கும் எவ்வளவு துன்பங்களைச் செய்தாலும் பார்ப்பனர்களின் நித்திய கர்மங்களின் ஸ்நானம், வேதப்படிப்பு, தேவி உபாசனை அன்னிய தேசயாத்திரை செய்யாமை முதலியவைகளில் மற்றப் பார்ப்பாரைவிடப் பற்றுடையவர்கள். அவர்களால் இந்துமதம் கெடவுமில்லை, நாஸ்திக ராகவுமில்லை. இந்து மதச் சீர்திருத்தக்காரராய் உலக குருவெனச் சொல்லப்பட்ட சங்கரர் ஜாதிக்கும் அவருக்கும் ஒரு தரும சாஸ்திரமும், மற்றப் பார்ப்பார்களுக்கெல்லாம் வேறு இந்து தர்ம சாஸ்திரமுமா? இப்படி இருக்க காரணமென்ன? குருவுக்கு ஒரு மாதிரியாகவும் சிஷியர்களுக்கு ஒரு மாதிரியாகவும் கர்மங்களிருக்குமா? இவர்கள் கர்மங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற தேவதைகள் சங்கரர் ஜாதிக்கும் மற்றப் பார்ப்பார ஜாதிக்கும் ஒன்றாக இல்லாமல் தனித் தனியாகவிருக்கிறதா?

பிதிர்லோகமும் பிதிர்தேவதையும் ஒன்றா இரண்டா? மந்திரங்கள் எத்தனை? இதைத் தேசாச்சாரமென்று சொல்லி, ஒழுக்கமில்லாதவன், ஆசாரமில்லாதவன், அடிமை என்று சொல்லப் படுகிற சூத்திரனை ஏமாற்றலாமே ஒழியப் பிதிர்லோகத்தையும் தேவ லோகத்தையும் எப்படி ஏமாற்ற முடியும்? அங்கு தேசாச்சாரமென்று சொல்லமுடியாதே. சட்டத்தைப் புரட்டும் வக்கீலும்

www.tamilarangam.net

பொய்ச் சாட்சி ஏற்கும் கோர்ட்டும் அங்கிருக்குமா? ராமானுஜாச்சாரியாருடைய முக்கிய சிஷியரான கூரத்தாழ்வாரைப் பற்றி நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். இவர் பெரும் தணிகர். ஜாதியில் தள்ளப்பட்ட ருதுவான அய்யங்கார் பெண்ணையே விவாகம் செய்து கொண்டார். உடையவர் சொல்ல இவர் பாஷியமெழுதினார். உடையவர் தவறின இடத்தில் சரியான அர்த்தத்தை ஜாடையாக உடையவருக்கு எடுத்துக்காட்டின பெருமையும் இவருக்குண்டு. பெருமாள் தன் பிரசாதம் இவர் குடிசைக்கு இவர் பசித்திருக்கையில் அனுப்பினார் என்னும் கதையும் உண்டு. பெருமாளின் உத்திரவால் பிரசாதம் வந்த உடனே பெண் ஜாதியைப் பார்த்து, ''அடி பெண்ணே, கூலிச்சோற்றுக்கு ஆசைப்பட்டாயா?'' வென்றார். அவ்வுத்தமி கற்பிற்கரசி. இந்து தர்மத்தைப் பார்த்தவுடன் தவறாமல் செய்த அம்மணி. அவர் பாதங்களில் பணிந்து, ''தாங்கள் பசித்திருப்பதாக நினைத்தேன்'' என்றார்கள். ''நீ நினைத்த கூலியை நீயே பெறுவாயாக'' என்று அந்தப் பிரசாதத்தை அந்த அம்மாளுக்கு கொடுத்தார். அதன் விசேடத்தாலே பட்டர் பிறந்தார். இவர்கள் விட்டு விட்ட வேத பாகங்களுக்கெல்லாம் பட்டர் வியாக்கியான கர்த்தாவுமானார். கூரத்தாழ்வாரும் பட்டரும் நாஸ்திகரகளல்ல. ருதுவான பின் மணந்துகொண்ட ஒரு பெண்ணின் எண்ணத்திற்குப் பெருமாள் சுமையானார். அந்தப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டுவரும் அவர்கள் வயிற்றுப்பிள்ளையும், இல்லாவிட்டால் வைணவத்திற்கும் இந்து மத்திற்கும் பெருமையேது? பொங்கலேது? புளியோதரை ஏது? அக்கார அடிசிலும், அழகர்மலைத் தோசையும் பள்ளியறைத் தனிச்சேவையுமேது? இத்தனைக்கும் பரிகாரமாகப் படுத்துப்புரளும் பாக்கியமேது? சீரங்கத்து லாட்டரி சீட்டுகளைப் பிரிக்க முடியுமா? சாமிபேரால் பூமி வாங்கினாலும் பார்ப்பானேதின்பது அவர்கள் பேரைச் சொல்லியல்லவா? இத்தனையும் தெரிந்தும் அய்யங்காரும் ஆச்சாரிகளும் ருதுவான பின் விவாகமானால் மதமழிந்து போகுமென்று ஏன் கூச்சல் போடுகிறார்கள்?

இராமாயணத்தைச் சம்மத வயதிற்கு உபமானமாகக் கூறுகிறார்கள். இராமாயணத்தைப் பற்றி முன் சொல்லியாயிற்று. அநேக இராமாயணம் இராமன் சீதையை விவாகம் செய்து கொள்ள ஆசைப்பட்டு வில்வளைக்க முடியாமல் அவமானப்பட்டுப் போனதாகவும் சொல்லு கின்றன. சீதை இராமனைக் கண்டு ஆசைப்பட்டாளென்றும் சீதை ஆசையால் இராமனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லையென்றும் ஒரு இராமாயணம் சொல்லுகிறது. எப்படியிருந்தாலும், எட்டு வயதில் கலியாணம் பண்ணிப் பத்துவயதில்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

பாலகனைப் பெற்று எல்லாப்பாக்கியத்திற்கும் பறங்கிக்காரர்களைப் பணிந்து நில்லுங்கள் என்று நம் தெய்வம் விட்டுவிட்டு அவதாரமெடுத்துவந்து நமக்கு நடந்து காட்டிக் கொடுத்திருக்காது என்பது நிச்சயமே. இராமாயணத்தில் அநுமாரே முக்கியமானவர். சூரியனிடம் வேதம் படித்தவர்; மாத்துவமதத்திற்கு குருவுமாவார். ருதுவாகி அநேக நாளிருந்த அஞ்சனை என்னும் பெண்ணிடம் வாயு பகவானுக்குப் பிறந்தவர். இவர் நாஸ்திகரா? அநுமாருக்கும் மச்சகந்தி என்னும் மீன் பெண்ணுக்கும் பிறந்த மகன் மகாபலசாலியாய் மயில் ராவணனது சேனாதிபதியாகவுமிருந்திருக்கிறான். அப்படியே இராமர் காண்பித்திருந்தாலும் அவர் நடந்து காட்டினதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு க்ஷயரோகம் மிகுந்த இந்தக் காலத்தில் பாலிய விவாகத்திற்கு மட்டும் ஏன் இராமாயணத்தைக் காட்ட வேண்டும்? ஏகபத்தினி விரதத் துடனிருந்து சந்தேகப்பட்டுக் காட்டுக்குப் பெண் ஜாதியை அனுப்பினதோடு இராம அவதாரமும் போய்க் கிருஷ்ண அவதாரமுமெடுத்து (அநேக ஆயிரம் கோபிகளின் பக்தியின் அன்பென்று அதைத்தள்ளி விட்டாலும்) இரண்டுக்கு மேல் ஏழெட்டு பட்டமகிஷிகளுடைய கிருஷ்ண அவதாரமும் கீதையில் முடிந்தது.

பெண்ஜாதி கர்ப்பிணியாயிருக்கையில் விட்டுவிட்டு சந்நியாசம் பெற்ற புத்த அவதாரமும் மங்கிவிட்டது. மூன்று குற்றத்திற்கு மேற்பட்டு நீ செய்வாயானால் உன்னை விட்டு நீங்கிவிடுவேன் என்ற இராமனுஜ அவதாரத்தின் கொள்கையும் பாழடைந்து வெள்ளைக்கார அவதாரமும் உலகெல்லாம் பரவிக்கிடக்கும் இந்த யுகத்திற்கும் எப்படிப் பொருந்தும்? இராம அவதாரத்தில் நான் நடந்து காட்டிய பிரகாரம் எத்தனை வருடமானாலும் அப்படியே நடவுங்கள். என்ற ராமர் கட்டளை எந்தக் கதையிலுமில்லை. ராமர் நடத்ததே விதியானால், பின் அநேக அவதாரங்கள் ஏன் உண்டாகவேண்டும்.

சிறிய தாயார் வார்த்தையைச் சிரமேற்கொண்டு எல்லாப் பாக்கியத்தையும் தம்பிக்குக் கொடுத்து இராமன் நடந்து காட்டியதைப் போல் காட்டுக்குப்போகும் படியானவன் எவனோ அந்தச் சனாதன தருமி இராமாயணத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு ருதுமதி விவாகம் செய்ய வேண்டாம்.

பிரம்மச்சாரியாக இருந்து வேதம் படித்து கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தில் வேத தருமப் பிரகாரம் நடந்து வானப்பிரஸ்தாஸ்திரத்தில் அதை முடித்து சந்நியாச ஆஸ்ரமத்தில் மோட்சத்தையடைய எவனுண்டோ அவன்தான் சனாதான தருமியென்று பேசலாமே ஒழிய மூன்று வயதிலேயே அன்னிய சாகையின்

www.tamilarangam.net

எழுத்துக்கற்பிக்கப்பட்டுப் படிப்படியாய் அன்னிய பாஷையில் தேர்ந்து, பலவிதச் சேவகா விருத்தியும் செய்ததற்கு படாதபாடெல்லாம்படுவதே தர்மமாகவுடைய பார்ப்பார்கள். இந்து தருமத்தைப்பற்றிப் பேசவது சாஸ்திர விரோதம். தன் சாகையை விட்டு அன்னிய சாகையை எந்த துவிஜன் அப்யசிக்கிறானோ அந்தத் துவிஜன் சூத்திரனாகிறான். பிர்மஹத்தி என்னும் தோஷமும் அவனையடைகிறதென்று பராசரஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட பார்ப்பார்களுக்கு இந்து கர்மமும் தருமமும் என்னவிருக்கிறது. அதிலும், இப்பொழுது உபாத்தியாயர்களும் வக்கீல்களும் சம்மத வயதுச் சட்டமானால் பிராமண தருமம் கெட்டுப் போய்விடுமென்கிறார்கள். அன்னியபாஷையைப் படித்து அன்னிய சாகையிலே எல்லா விவாகாரமும் செய்கிற இவர்களுக்கு இந்து சனாதன தருமம் எப்படிப் பொருந்தும்? நம் வேதம் அழிந்தாலும் அதை நமக்குக் கொடுத்த கடவுள் அழிய மாட்டார். நாம் பண்ணாது பண்ணியும் நம் கடவுள். நம்மை அடிமையாக இருக்க உத்திரவு செய்வாரே ஒழிய நம்மை அழித்துவிடமாட்டார். எழுதிக் கொண்டே போனால் நீண்டு கொண்டே போகும். குப்பை கூளங்களைச் சமயங் கிடைத்தபோது கிண்டியேயாக வேண்டியிருக்கிறது. நமது பழங்கல்வியும் நாகரிகமும் புதிய ஆசையால் அவஸ்தைப்படுகிறது. நவீனக் கல்விக்கும் நாகரிகத்திற்கும் தகுந்த வாகனமாக நாம் இல்லாததனால் அவை மூளையை விட்டு வெளியில் ஆண்மையோடு வருவதில்லை. அறிவு மனிதருக்கெல்லாம் பொதுவென்பதை எல்லா உலகமும் ஒத்துக் கொள்கிறது. எக்காரணம் பற்றியோ அவை நம் நாட்டில் அங்கீகாரம் பெறவில்லை. ராஜிய ஆதர்சங்களாகிய வானத்தில் ஏறிப்பறக்க நிச்சயித்திருக்கும் நாம் மற்றப்படி ஜன வாழ்க்கையில் பின்னே நடப்பதற்கு எத்தனை மடங்கள்? எத்தனை ஆசாமிகள்? எத்தனை சட்டசபை ஏறிச் சண்டைபோட்டும் வக்கீல்களின் ஆண்மை எத்தனை? உலகத்திலுள்ள சர்வமகா நாட்டிற்கும் போகும் பயணத் தடபுடலென்ன? பகிஷ்கார வீரமென்ன? 'சீமைக்குப் போனாலும் அங்குள்ள உத்தியோகஸ் தரர்களைப் பார்க்க மாட்டோம், என்னும் பேப்பர் அலங்காரமென்ன? இத்தனைக்கும் தப்பி இந்து தர்மம் போனாலல்லவோ நமக்கு புண்ணியம் வரும். மனிதனான மனிதன் நம்மையும் மதிப்பான்.

17-6-1928 "குடிஅரசு"

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அமைச்சர் சுப்பராயன் வரவேற்பில் பெரியார்

பாமர மக்கள் கல்வியென்று சொல்வதில் நம் பெண் மக்களையே சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். ஏனெனில் நமது நாட்டுப் பெண் மக்கள் 1000-க்கு ஒருவர் கூடப் படிக்கவில்லை என்று சொல்வதைவிடப் பெரிய ஒரு அவமானம் இந்நாட்டிற்கு வேறெதுவுமில்லை என்றே சொல்லுவேன். வெறும் ஆண்களை மாத்திரம் படிக்க வைத்துவிட்டுப் பெண்களைப் படிக்க வைக்காமல் இருக்கும் நமது சமூகம் ஒரு கண்குருடாயுள்ள சமூகத்தை ஒத்ததென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகையால் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சமமான கல்வி கொடுக்கும் விஷயத்தில் கவலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் மந்திரி அவர்களுக்கு நினைப்புக்குக் கொண்டு வருகிறேன். நான் சொல்லப் போவது ஒரு சமயம் அதிகப் பிரசங்கம் என்று சிலருக்குத் தோன்றக் கூடுமானால் என் மனோபாவத்தைத் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். என்னவென்றால் 'துரதிருஷ்டவசமாக' நான் எப்போதாவது ஒரு சமயம் மந்திரியாக நேருமானால் குறைந்தது ஒரு பத்து வருஷத்திற்காவது ஆண் பிள்ளைகள் படிப்பிற்குச் செலவு செய்வதை அடியோடுவிட்டுப் பெண்மக்களின் கல்விக்காகவே எல்லாப் பணங்களையும் செலவு செய்வேன் என்று தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். எனவே, கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இங்கு வாக்களித்த பாமரமக்கள் கல்வி அபிவிர்த்தியை முன்னிட்டு அது முடிவு பெறுகிறதானல் அவரே மந்திரியாய் இருந்து காரியங்களை முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூடப் பாமர மக்கள் சார்பாக நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

22-7-1928 ''குடிஅரசு''

www.tamilarangam.net

ஒரு ஆபீசருக்கும் குடியானவனுக்கும் சம்பாஷணை

குடியானவன்: என்ன சார், தங்களிடம் தனித்துச் சற்று நேரம் பேசவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம். ஏனென்றால், நாம் இருவரும் வெகுநாளைய சினேகமல்லவா? ஆதலால் சில விஷயங்களை தெரிவிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசை எனக்கு உண்டு.

ஆபீசர்: ஆ! ஆ! பேஷாப் பேசலாம். இப்பொழுதே வாருங்கள்; என்ன விசேஷம்?

கு: விசேஷம் ஒன்றும் இல்லை; கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த விஷயத்தில் மனம் பொறுக்கவில்லை; அதனால் தங்களிடம் சொல்லித் தீரவேண்டும் என்கின்ற கவலை கொண்டு விட்டேன்.

ஆ: என்ன இவ்வளவு யோசிக்கின்றீர்கள்; கோபம் என்ன வந்தது; தாராளமய்ச் சொல்லுங்கள். என்ன விசேஷம்?

கு: கொஞ்சகாலமாகத் தங்களுடைய சம்சாரத்தின் நடத்தை சரியாய் இல்லை. எந்நேரம் பார்த்தாலும் நம்ம வீட்டுத் தையல்காரனிடமே சகவாசம் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றதாகத் தெரிகின்றது. சில சமயங்களில் அந்தத் தையல்காரன் அந்த அம்மாளை அடிக்கின்றதாகவும் தெரிய வருகின்றது. இதைப்பற்றி ஊரிலும் பலவிதமாகப் பேசிக்கொள்ளு கின்றார்கள். இதைத் தங்களிடம் தெரிவித்துவிடவேண்டும் என்று துணிந்து விட்டேன்; மன்னிக்க வேண்டும்.

ஆ: இதில் மன்னிக்கவேண்டிய சங்கதி ஒன்றுமில்லையே! தாங்கள் சொல்வது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். ஏனென்றால், அந்த கழுதையை என் சம்சாரம் அல்ல என்று விலக்கிப் பல வருஷமாகிவிட்டது. எப்பொழுது ஒரு கான்ஸ்டேபிளை இழுத்துக் கொண்டு போய் இரண்டு மாதம் வரையில் காணாமல் இருந்தாளோ அன்று முதலே ''இனி அவள் என்னுடைய சம்சாரமல்ல'' என்பதாகத் தீர்மானித்து விட்டேனே, இது தங்களுக்கு தெரியாது?

கு: இந்த விஷயமெல்லாம் எனக்குத் தெரிய வருகின்றது. ஆனால் அந்தம்மாள் தங்கள் வீட்டில் தங்களுடன் தானே இருக்கிறார்கள்?

ஆ: அதனாலென்ன? முன்பு அவளை அடித்துக் கொண்டுபோன கான்ஸ்டேபிள் அவளிடம் இருந்த நகையைப் பிடுங்கி கொண்டு விரட்டி விட்டு

www.tamilarangam.net

விட்டான். அவள் இந்த ஊர்ச்சத்திரத்தில் வந்து திண்டாடுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நேரில் போய்ப் பார்த்தேன். அவள் அழுதாள். அதற்கு நான் ''நீ என்றைக்கு ஊரைவிட்டு ஓடினாயோ அன்று முதலே உன்னை என் சம்சாரமல்ல என்று தீர்மானித்துவிட்டேன். இனிமேல் எனக்கும் உனக்கும் புருஷன் பெண்சாதி என்கிற பாத்தியமும் இல்லை'' என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டேன். பிறகு அவள் வருத்தப்பட்டதைப் பார்த்து மறுபடியும் உனக்கு என்னிடம் வரப் பிரியமிருந்தால் உன்னை ஒரு தாசி மாதிரியாகக் கருதி உன்னிடம் நேசம் வைத்துக்கொள்கிறேன். இஷ்டமிருந்தால் என்னோடு வா என்று சொன்னேன். அவளும் அதற்குச் சம்மதித்து என்னோடு வந்தாள். நானும் வீட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் விட்டேன். இப்போது அவளை ஒரு தாசி மாதிரியாகத்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் தாசி வீட்டுக்கு நான் போவதற்குப் பதிலாக என் வீட்டிற்கு வரவழைத்துக் கொள்கிறேன். அடிக்கடி அவள் போய் விட்டு வருவதற்குப் பதிலாக என் வீட்டிலேய இருக்கும்படி சொல்லிவிட்டேன். குழந்தைகள் விஷயத்திலும் ஓடுவதற்கு முன் பிறந்த குழந்தைகள் என் சொந்தக் குழந்தைகள் மாதிரிதான் வைத்திருக்கின்றேன். திரும்பி வந்ததற்குப்பின் பிறந்த குழந்தைகளை தாசிக்குப் பிறந்த குழந்தை மாதிரிதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தவிர, என் குழந்தைகளையும் அவளையே பார்த்துக் கொள்ளும் படியாய்க் கேட்டுக் கொண்டேன். அவளும் தன் குழந்தைகள் மாதிரியே பார்த்துக் கொள்ளுகின்றாள். அந்த விதத்தில் அவள் உத்தமி என்றே சொல்லவேண்டும்.

கு: அப்படியானால் அடிக்கடி டெய்லர் (தையல்காரன்) வீட்டில் இருக்கக் காண்கின்றேனே அதன் காரணம் என்ன?

ஆ: என்னமோ காரணம் இருக்கலாம். அதைப் பற்றி நமக்கு ஏன் கவலை? நாமோ அவளை ஒரு தாசிப் போல் நினைத்து, தாசியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது போலவே கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க நமக்கு அனாவசியமான கவலை எதற்கு? அவள் எங்கு போனால் நமக்கென்ன? என்று நான் அதில் என் நேரத்தை சிறிதும் வீணாக்குவாதே யில்லை.

ஆனால் அந்த டெய்லரிடம் அடிபடுவதாகச் சொல்லுகின்றீர்களே; அதைக் கேட்க நமக்குச் சற்று பரிதாபமாகத்தான் இருக்கின்றது; என்ன செய்யலாம்? பாவம் அந்த டெய்லர் ஒரு சமயம் இவளைத் தன் சம்ரசாரமாக நினைத்துக்

www.tamilarangam.net

கொண்டிருக்கலாம். அவளும் அவனைத் தன் புருஷனாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் அடிக்கவேண்டியதும் அடிபடி வேண்டியதும் நியாயம் தானே. நானும் அவளை என் சம்சாரம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது உதைத்துக் கொண்டுதான் இருந்தேன். அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்?

கு: சரி சார், இப்பொழுதுதான் தங்களுடைய கொள்கை (பிரின்சிபில்) எனக்கு விளங்குகிறது. அனாவசியமாய் தங்கள் நேரத்தைக் கெடுத்ததற்காக மன்னிக்க வேண்டும். நான் போய் வருகிறேன்.

ஆ: சரி போய்விட்டு வாருங்கள் இதைத்தவிர வேறு விஷயமில்லையே?

கு: இல்லை.

(29.7.1928. ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் 'சித்திரபுத்திரன்' என்ற புனைபெயரில் எழுதியது.)

பெண்கள் உண்மை விடுதலை அடைய வேண்டுமானால் "ஆண்மை" அழிய வேண்டும்

பெண்கள் விடுதலையின் பேரால் உலகத்தில் அநேக இடங்களில் அநேக சங்கங்களும், முயற்சிகளும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. இம்முயற்சிகளில் ஆண்களும் மிகக் கவலையுள்ளவர்கள் போலக்காட்டிக்கொண்டு மிகப்பாசங்கு செய்து வருகிறார்கள். ஆண்கள் முயற்சியால் செய்யப்படும் எவ்வித விடுதலை இயக்கமும் எவ்வழியிலும் பெண்களுக்கு உண்மையான விடுதலையை அளிக்க முடியாது. தற்காலம் பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பெண் மக்களால் முயற்சிக்கப்படும் இயக்கங்களும் யாதொரு பலனையும் கொடுக்காமல் போவதல்லாமல் மேலும் மேலும் அவை பெண்களின் அடிமைத்தனத்திற்கே கட்டுப்பாடுகளைப் பலப்படுத்திக் கொண்டே போகும் என்பது நமது அபிப்ராயம். எதுபோலவென்றால், இந்தியப் பொது மக்கள் விடுதலைக்கு வெள்ளைக்காரரும் பார்ப்பனரும் பாடுபடுவதாக ஏற்பாடுகள் நடந்து வருவதன் பலனாக, எப்படி நாளுக்கு நாள் இந்திய மக்களுக்கு அடிமைத்தனம் விடுதலைபெற முடியாதபடி பலப்பட்டு என்றென்றைக்கும் கட்டுப் பாடு ஏற்பட்டு வருகின்றதோ அது போலவும், சமூகச் சீர்திருத்தம், சமத்துவம் என்பதாக வேஷம் போட்டுக் கொண்டு பார்ப்பனர்களும் புராணக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

காரர்களும் சீர்திருத்தத்தில் பிரவேசித்து வருவதன் பலனாக எப்படிச் சமூகக் கொடுமைகளும் உயர்வு தாழ்வுகளும் சட்டத்தினாலும் மதத்தினாலும் நிலைபெற்றுப் பலப்பட்டு வருகின்றதோ அது போலவும் என்று சொல்லலாம்.

அன்றியும் ஆண்கள், பெண்கள்விடுதலைக்குப் பாடுபடுவதால் பெண்களின் அடிமைத்தனம் வளருவதுடன் பெண்கள் என்றும் விடுதலை பெறமுடியாத கட்டுப்பாடுகள் பலப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. பெண்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதாகவும், பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் ஆண்கள் காட்டிக்கொள்வதெல்லாம் பெண்களை ஏமாற்றுவதற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சியே ஒழிய வேறல்ல. எங்காவது பூனைகளால் எலிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது நரிகளால் ஆடு கோழிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது முதலாளிகளால் தொழிலாளிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது வெள்ளைக்காரர்களால் இந்தியர்களுக்குச் செல்வம் பெருகுமா? எங்காவது பார்ப்பனர்களால் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்குச் சமத்துவம் கிடைக்குமா? என்பதை யோசித்தால் இதன் உண்மை விளங்கும். அப்படி ஒருக்கால் ஏதாவது ஒரு சமயம் மேற்படி விஷயங்களில் விடுதலை உண்டாய்விட்டாலும் கூட ஆண்களால் பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கவே கிடைக்காது என்பதை மாத்திரம் உறுதியாய் நம்பலாம். ஏனெனில், ஆண்மை என்னும் பதமே பெண்களை இழிவுபடுத்தும் முறையில் உலக வழக்கில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதைப் பெண்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த ''ஆண்மை'' உலகில் உள்ள வரையிலும் பெண்மைக்கு மதிப்பு இல்லையென்பதைப் பெண்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உலகத்தில் ''ஆண்மை'' நிற்கும் வரையில் பெண்கள் அடிமையும் வளர்ந்தே வரும். பெண்களால் ''ஆண்மை'' என்ற தத்துவம் அழிக்கப்பட்டாலல்லாது பெண்மை விடுதலையில்லை என்பது உறுதி. ''ஆண்மை''யால் தான் பெண்கள் அடிமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

சுதந்திரம், வீரம் முதலிய குணங்கள் உலகத்தில் ''ஆண்மை''க்குத் தான் உரியதாகப்பட்டுவிட்டது. ஏன்? ''ஆண்மை''க்குத்தான் அவைகள் உண்டு என்று ஆண்மக்கள் முடிவுகட்டிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இதை மாத்திரம் பெண்கள் நன்றாய் உணரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகி றோம்.

எனவே, பெண் மக்கள் அடிமையானது ஆண் மக்களாலேயேதான் ஏற்பட்டது என்பதும்,

www.tamilarangam.net

அதுவும் ஆண்மையும் பெண் அடிமையும் கடவுளாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டதாக எல்லா ஆண்களும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், அதோடு பெண் மக்களும் இதை உண்மையென்றே நினைத்துக் கொண்டு வந்த பரம்பரை வழக்கத்தால் பெண் அடிமைக்குப் பலம் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தென்பதும் நடுநிலைமைப் பெண்களுக்கும் ஆண் களுக்கும் யோசித்துப் பார்த்தால் விளங்காமல் போகாது. பொது மக்கள், பிறவியில் உயர்வு தாழ்வு ஒழிய வேண்டுமானால் எப்படிக் கடவுளாலேயே மக்களுக்குப் பிறவியில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற இந்து மதக் கொள்கையைச் சுட்டுப் பொசுக்க வேண்டியது அவசியமோ அது போலவே பெண் மக்கள் உண்மை விடுதலை பெற்று உண்மைச் சுதந்திரம் பெறவேண்டுமானால் ''ஆண்மையும்''. பெண் அடிமையும் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டவை என்பதற்குப் பொறுப்பாயுள்ள கடவுள் தன்மையும் ஒழிந்தாக வேண்டும்.

பெண்கள் விடுதலை பெறுவதற்கு இப்போது ஆண்களைவிடப் பெண்களே பெரிதும் தடையாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இன்னமும பெண்களுக்குத் தாங்கள் முழுவிடுதலைக்கு உரியவர்கள் என்கின்ற எண்ணமே தோன்றவில்லை. தங்களுடைய இயற்கைத் தத்துவங்களின் தன்மையையே தங்களை ஆண்களுக்கு அடிமையாகக் கடவுள் படைத்திருப்பதன் அறிகுறியாய்க் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில், பெண் இல்லாமல் ஆண் வாழ்ந்தாலும் வாழலாம்; ஆனால் ஆண் இல்லாமல் பெண் வாழமுடியாதென்று ஒவ்வொரு பெண்ணும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கருதுவதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்ப்போமேயானால் பெண்களுக்குப் பிள்ளைகள் பெறும் தொல்லை ஒன்று இருப்பதால் தாங்கள் ஆண்கள் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்பதை ருஜூப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதவர்களாயிருக்கின்றார்கள். ஆண்களுக்கு அந்தத் தொந்தரவு இல்லாததால் தாங்கள் பெண்கள் இல்லாமல் வாழமுடியும் என்று சொல்ல இடமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அன்றியும் அப்பிள்ளை பெறும் தொல்லையால் தங்களுக்குப் பிறர் உதவி வேண்டியிருப்பதால் அங்கு ஆண்கள் ஆதிக்கம் ஏற்பட இடமுண்டாய் விடுகின்றது. எனவே உண்மையான பெண்கள் விடுதலைக்குப் பிள்ளை பெறும் தொல்லை அடியோடு ஒழிந்துபோக வேண்டும். அது ஒழியாமல் சம்பளம் கொடுத்துப் புருஷனை நியமித்துக் கொள்வதாயிருந்தாலும் பெண்கள் பொதுவாக உண்மை விடுதலை அடைந்துவிடமுடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

www.tamilarangam.net

இம்மாதிரி இதுவரை வேறு யாரும் சொன்னதாகக் காணப்படாவிட்டாலும் நாம் இதைச் சொல்லுவது பெரிதும் முட்டாள்தனமோ என்பதாகப் பொது மக்கள் கருதுவார்கள் என்று இருந்தாலும் இந்த மார்க்கத்தைத் தவிர, அதாவது பெண்கள் பிள்ளைபெறும் தொல்லையில் இருந்து விடுதலையாகவேண்டும் என்கின்ற மார்க்கத்தைத் தவிர வேறு எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு வி()தலையில்லை என்கின்ற முடிவு நமக்குக் கல்லுப்போன்ற உறுதியுடையதாயிருக்கின்றது. சிலர் இதை இயற்கைக்கு விரோதம் என்று சொல்ல வரலாம். உலகத்தில் . மற்றெல்லாத் தாவரங்கள், ஜீவப்பிராணிகள் முதலியவை இயற்கை வாழ்வு நடத்தும் போது மானிட வாழ்க்கையில் மாத்திரம் இயற்கைக்கு விரோதமாகவே அதாவது பெரும்பாலும் செயற்கைத் தன்மையாகவே வாழ்வு தன்மை நடத்தி வருகின்றபோது இந்த விஷயத்திலும் இயற்கைக்கு விரோதமாய் நடைபெறுவதில் ஒன்றும் முழுகிப் போய்விடாது.

தவிர, ''பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை நிறுத்திவிட்டால் உலகம் விருத்தியாகாது. மானிடம் வர்க்கம் விருத்தியாகாது'' என்று தர்ம நியாயம் பேசச் சிலர் வருவார்கள். உலகம் விருத்தியாகாவிட்டால் பெண்களுக்கு என்ன நஷ்டம்? மானிட வர்க்கம் பெருகாவிட்டால் பெண்களுக்கு என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடக்கூடும்? அல்லது இந்தத் தர்ம நியாயம் பேசுபவர்களுக்குத்தான் என்ன கஷ்டம் உண்டாயிடும் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. இது வரையில் பெருகிக்கொண்டு வந்த மானிட வர்க்கத்தால் மானிட வர்க்கத்திற்கு ஏற்பட்ட நன்மைதான் என்ன என்பதும் நமக்குப் புரியவில்லை.

பெண்களின் அடிமைத்தன்மை பெண்களை மாத்திரம் பாதிப்பதில்லை. அது மற்றொரு வகையில் ஆண்களையும் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. இதைச்சாதாரண ஆண்கள் உணருவதில்லை. ஆனால் நாம் அந்த இடத்தில் அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ளவில்லை. பெண்களைப்பற்றியே நாம் கவலை கொண்டு சொல்லுகின்றோம். தற்கால நிலைமையில் பெண்கள் விடுதலைக்குப் பெண்கள் வேறு எவ்விதமான முயற்சி செய்தாலும் அது சிறிதாவது ஆண்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக்காரியத்தில், அதாவது பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதில்லை என்கின்ற காரியத்தில் ஆண்களுக்கு எவ்வித கஷ்டமும் கிடையாது என்பதோடு ஆண்களுக்கு இன்பமும் உண்டு என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். எப்படியெனில் ஒரு மனிதன்

www.tamilarangam.net

தான் பிள்ளை குட்டிக்காரனாயிருப்பதனாலேயே யோக்கியமாகவும் சுதந்திரமாகவும் நடந்து கொள்ளப் பெரிதும் முடியமாலிருக்க வேண்டிய வனாய் விடுகிறான். அன்றியும் அவனுக்கு அனாவசியமான கவலையும் பொறுப்பும் அதிகப்படவும் நேரிடுகின்றது. மற்றபடி இதனால் ஏற்படும் மற்ற விஷயங்களையும் முறைகளையும் மற்றொரு சமயம் விவரிப்போம்.

(12.8.1928. ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை.)

இள வயது விவாக விலக்கு மசோதா

மக்கள் இளம் வயதில், அதாவது தக்க வயதும் அறிவும் உணர்ச்சியும் இல்லாத காலத்தில் விவாகம் செய்யப்பட்டு வருவதால் மக்கள் சமூக வளர்ச்சிக்கும் உரத்திற்கும் கேடாயிருந்து வருகிறது என்கின்ற உண்மையை நமது வாழ்வில் தினமும் அனுபவத்தில் கண்டுவருவதோடு அவற்றைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதாகவும் முயற்சி எடுத்தும் வருகின்றோம்.

இதைப்பற்றிப் பல சமூக மகாநாடுகளிலும் பல சீர்திருத்த மகாநாடுகளிலும் பேசித் தீர்மானங்களும் செய்து வந்திருக்கின்றோம். ஆனால் அதை அனுசரித்து அது அமுலில் வரத்தக்க ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்ய ஆரம்பித்தால் உடனே அங்கு மதம் வந்து குறுக்கே விழுந்து அம்முயற்சிகளை அழிப்பது வழக்கமாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றதும் நாம் அறிவோம். இதன் காரணமாகவே பெரிதும் நாம் மனித இயற்கைக்கு விரோதமான மதங்களும் கண்மூடிக் கொள்கைகளும் மண்மூடிப் போக வேண்டுமென்று முயற்சித்து வருகின்றோம். இம் முயற்சிக்கு யார் எதிரிடையாக இருந்தபோதிலும் நாம் ஒரு சிறிதும் இலட்சியம் செய்யாமல் இடையூறான மதங்களையும் அதற்கு ஆதாரமான சாமிகளையும்கூட ஒழித்தாக வேண்டும் என்றே சொல்லுகின்றோம். சமீபகாலத்தில் சென்னை சட்டசபையில் இது விஷயமாய்ச் சட்டம் செய்வதைப்பற்றி வாதம் நடைபெற்ற சமயத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியைச் சார்ந்த மாஜி மந்திரி சர். ஏ.பி பாத்ரோ அவர்கள் சற்று மாறுதலாய்ப் பேசியதற்காக, அவரைப் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி ஸ்தானத்தை ராஜிநாமாக் கொடுத்து விட்டுப் பார்ப்பனர் கட்சிக்குப் போய்விடவேண்டுமென்று கூட எழுதியிருந்தோம். அவரை ''இனிப் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்வது பார்ப்பனரல்லாதார்

www.tamilarangam.net

சமூகத்திற்கே அவமானம் என்று கூட எழுதி இருந்தது வாசகர்களுக்குத் தெரியும். இந்நிலையில் சென்ற வாரம் மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபோது தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் பெரிதும் இம்மசோதா விற்கு விரோதாமாய்ப் பேசியிருப்பதாகவும் பலர் தனி விண்ணப்பம் கொடுத்திருப்பதாகவும், அதில் சில மகமதிய அங்கத்தவர்களும் கையொப்பமிட்டிருப்பதாகவும் தெரியவருவதுடன் பல சங்கராச்சாரிகளும் சாஸ்திரிகளும் ''ராமராஜ்யம்'' நடத்தும் மகா ராஜாக்களும் இம்மசோதாவுக்கு விரோதமாய் அரசப் பிரதநிதியிடம் தூது போனதாகவும் தெரியவருகின்றது.

இந்த வருணாச்சிரமக்காரரோடு சில மகமதியர்களும் சேர்ந்து கொண்டதானது அச்சமூகத்திற்கே அவமானத்தை விளைவித்த காரியமென்பதோடு மனிதசமூக உரிமைக்கே கேடு விளைவித்ததாகு மென்றே கருதுகிறோம். அவர்களைப் பற்றிய மற்ற விஷயங்களையும், அதில் இவர்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து வாழ வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிற விஷயங்களை வெளிப்படுத்தவும் அவர்களைக் கண்டிக்கவும் ஆன காரியங்களை அச்சமூகத் தலைவர்களுக்கும் அச்சமூகப் பத்திரிகைகளுக்குமே விட்டு விட்டு நமது பிரதிநிதி என்னும் உரிமையின் பேரால் நடந்து கொண்டவர்களைப் பற்றிச் சற்று விசாரிப்போம்.

இது விஷயமாய் இந்தியச் சட்டசபையில் நடந்த முழுவிவரத்தையும் எழுத நமக்குப் போதிய இடமுமில்லாவிட்டாலும் அம் மசோதாவிற்கு விரோதமாய் பேசிய தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதியும் இந்துமத வருணாச் சிரமப் பிரதிநிதியும் ஆகிய திரு.எம்.கே. ஆச்சாரியார் அவர்களின் போக்கைச் சற்று கவனிப்போம்.

திரு. ஆச்சாரியார் அவர்கள் இச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசுகையில் ''பால்ய விவாகமில்லாவிட்டால் உண்மையான கற்பு என்பது சாத்தியமில்லை'' என்றும், ''பெண்களின் வாழ்க்கை நாசமடைந்து விடும்'' என்றும், ''புருஷர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை அளித்துவிடுவதால் குடும்ப வாழ்க்கை துக்கமயமாகிச் சதா ஆபத்துக்குள்ளாகி இருக்கும்'' என்றும், ''பெண்கள் நடத்தையும் அதிகக் கேவலமாக மாறிவிடும்'' என்றும் ''பாலிய விவாகம் இருந்தாலொழிய வாழ்க்கையில் உண்மையான ஒழுக்கம் ஏற்படுவது அசாத்தியம்'' என்றும் பேசி இருக்கின்றதாகத் தெரியவருகிறது. இவைகள் சுதேசமித்திரன், தமிழ்நாடு ஆகிய பத்திரிகைகளில்

www.tamilarangam.net

காணப்படுகின்ற துடன் சுதேச மித்தரன் நிருபரும் திரு. ஆச்சாரியரை ஆதரித்தும் புகழ்ந்தும் எழுதி இருக்கின்றார்.

பாலிய விவாகமில்லாவிட்டால் பெண்கள் கற்புப் கெட்டுப்போகும் என்று சொல்வதும், வாழ்க்கையில் துக்கம் ஏற்படும் என்று சொல்வதும் எவ்வளவு மனந்துணிந்து சொன்ன அயோக்கியத்தனமான வார்த்தைகளாகும் என்பதை வாசகர்கள்தான் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது பார்ப்பனர்களுக்காக என்றோ அல்லது அய்யங்கார் கூட்டத்திற்காக என்றோ திருவாளர் ஆச்சாரியார் பேசி இருப்பாரனால் அதைப்பற்றி அவ்வளவு கவலை இல்லை. ஆனால் நம்மெல்லோருக்கும் பிரதிநிதி என்கிற முறையில் பேசியிருப்பதால் நாம் அதைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நம்மில் அநேகர் இதுவரை பெண்களைச் சுமார் இருபது வயதுவரை கூட வைத்திருந்து விவாகம் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதும், இப்போது தான் வரவரப் பார்ப்பனீயத்திற்கு அடிமைப்பட்டு, பார்ப்பனர்களைப் பார்த்துக் காப்பியடித்துத் தாங்களும் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர் என மதிக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற ஆசையில் பல சிறு பிராயத்திலேயே கலியாணம் செய்து விடுகின்றார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. திரு. ஆச்சாரியாரின் வாக்குமூலப்படிக்குப் பார்த்தால் பக்குவமான பின்னோ பக்குவமாகி 2 வருஷம் 4 வருஷம் பொறுத்தோ விவாகம் செய்யப்பட்ட பெண்கள் கற்பில்லாமல் விபச்சாரிகளான பிறகுதான் விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக ஏற்படுகிறது. திரு. ஆச்சாரியார், ஒரு சமயம் தாம் மற்றவர்களைப் பற்றியப்படிச் சொல்ல வில்லை யென்றும் தம்முடையச் சமூகத்தைப்பற்றித்தான் தாம் சொன்னதாகச் சொல்வாரானால், தம் சமூகத்துப் பெண்களும் பக்குவமடைந்து விட்டால் அவர்கள் கல்யாணமில்லாமல் கற்புடனிருக்க முடியதென்று கருதிச் சொன்னவராகவே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அவர் எப்படியும் பெண்கள் சமூகத்தையே இழிவுபடுத்திய தாகத்தான் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

திரு.ஆச்சாரியார் இப்படிச் சொல்ல நேர்ந்தது அந்தப் பார்ப்பனீயத் தன்மையேயொழிய வேறல்ல. ஏனெனில் பார்ப்பனீயத் தன்மையான இந்து மதம் என்பதில் பெண்கள் காவலில்லாமல் கற்புடனிருக்க முடியாதென்றே சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக, இந்துக்கள் என்பவர்கள் கல்யாண காலத்தில் கல்யாணப் பெண்களுக்குக் கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டி உறுதி வழங்கும் மகா பதிவிரதையென்று சொல்லப்படும் அருந்ததி என்னும்

www.tamilarangam.net

'உத்தமஸ்திரீ'யின் யோக்கியதையைப் பார்த்தால் மற்றப் பெண்களுடைய நிலைமை தானாகவே விளங்கும். அதாவது ஒரு சத்தியம் சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அருந்ததி சொல்வதாவது:

''ஸ்திரீகளுக்கு மறைவான இடமும் புருஷர்களின் சந்திப்பும் கிடைக்கும், வரையில்தான் ஸ்திரீகள் பதிவிரதைகளாயிருக்க முடியுமாதலால் பெண்களை வெகுஜாக்கிரதையாக காவல் காக்க வேண்டும்''

என்பதாகத் தேவர்களிடத்தில் சொல்லிச் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றினதாக இந்து மதம் அதிலும் சைவர்களுக்கு ஆதாரமான மகாசிவ புராணம் சொல்கிறது. இதற்கு ஆதாரமாக மற்றொரு. இடத்திலும், அதாவது திரவுபதையும் அருந்ததி சொன்னதையேதான் சொல்லிச் சத்தியத்தை நிரூபித்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது:

''ஆண்கள் இல்லாதிருந்தாலொழியப் பெண்கள் கற்புடையவர்களாக இருக்க முடியாது''

என்பதாகப் பாரதத்தில் இதைப்பற்றிச்சொல்லும் போது ''வசிஷ்டர் நல்லற மனைவியை அனையாள்'' அதாவது அருந்ததிக்கொப்பானவள் சொன்னாள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கொள்கைகளுடைய இந்த இந்துமதப் பிரதிநிதியிடம் அதிலும் வருணாசிரம தர்மியிடம் வேறு என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்? இதே யோக்கியர்தான் மூன்று வருஷத்திற்கு முன் திருச்சியில் கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கூட்டத்தில் ''ஒரு பார்ப்பனரல்லாத பையனுடன் ஒரு பார்ப்பனப் பையன் ஒரு வேளை சாப்பிட்டால் ஒரு மாதம் பட்டினியிருப்பேன்'' என்று சொன்னார். இப்படிச் சொன்ன பிறகு தான் செங்கல்பட்டு, வடஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு, ஜில்லாக்களின் பிரதிநிதியாக அச்சில்லாவாசிகள் அவரை இந்தியா சட்டசபைக்கு அனுப்பினார்கள். இவருடைய தேர்தலுக்காகத்தான் பார்ப்பனரல்லாத தேசியவாதிகள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்கள் தொண்டை கிழியப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

எனவே இதிலிருந்தே நம் நாட்டு ஓட்டர்களின் யோக்கியதையையும் தேசியவாதிகளின் யோக்கியதையையும் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தவிர, இப்படிப்பட்ட ஆசாமிகளையும் இவர்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ள மதங்களையம்

www.tamilarangam.net

இவர்களை இந்திய சட்டசபைக்கனுப்பிய காங்கிரஸையும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் யோக்கியர்கள்தான் மிஸ். மேயோவைக் குற்றஞ் சொல்லித்திரிகிறார்கள் என்பதை வாசகர்களே தெரிந்து கொள்வார்களாக.

நிற்க, திரு. ஆச்சாரியார் சொன்ன மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனிப்போம். அதாவது, ''பால்ய விவாகம் செய்யாவிட்டால் குடும்ப வாழ்க்கையில் துக்கம் ஏற்படும்'' என்கிறார்.

என்ன துக்கமேற்படுமென்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அதைப்பற்றி விவரிக்க நமக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது. அன்றியும் புருஷர்கள் சிறைக்குப் போய்விட்டால் பெண்களின் நடத்தை கேவலமாய் விடுமென்றும் சொல்லுகிறார். இவை எவ்வளவு தூரம் பெண்களை இழிவுபடுத்துவதாகிறது. இந்து மதமும், வேதமும், புராணமும், வைதீகமும், வருணாசிரமமும் பெண்களை அடிமைப்படுத்துவதையும் கேவலப்படுத்துவதையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்டதாதலால் இம் மாதிரியான வார்த்தைகள் நமது இந்திய சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளிடத்தி லிருந்து வருவது ஒரு அதிசயமல்ல.

உதாரணமாக, கடவுளுடைய அவதாரமென்று சொல்லப்படும் ராமனே, கடவுள் பெண்சாதியின் அவதாரமென்று சொல்லப்படும் சீதையின் கற்பில் சந்தேகப்பட்டு அவள் நெருப்பில் பொசுக்கப்படவும் பூமியில் புதைக்கப்படவும் செய்ததிலிருந்தும் அந்தச் சீதையும் ஒரு சமயத்தில் புருஷனை விட்டுப் பிரியும்போது ''இதோ பார், நான் இப்பொழுதே கர்ப்பமாயிருக்கிறேன்'' என்றும், ''இது புருஷனிடத்தி லேயே உண்டான கர்ப்பம்'' என்றும் வயிற்றைத் திறந்து காட்டியதோடு தான் கொஞ்சகாலம் புருஷனை விட்டு நீங்கி இருக்க நேருவதாலேயே தான் விபச்சாரத்தனம் செய்து கர்ப்பந்தரித்துவிட்டதாகத் தன் புருஷன் கருதக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதிலிருந்தும் (வால்மீகி ராமாயணம்) திரு.ஆச்சாரியார் மற்றப் பெண்கள் புருஷனைவிட்டு நீங்கியிருந்தால் ஒழுக்கம் கெட்டு விடுவார்கள் என்று சொல்வதில் ஆச்சரியமில்லை.

ஆனால், இவைகள் மனிதத் தன்மைக்கு ஏற்றதான வார்த்தைகளாகும் என்றும் நமது பெண்சகோதரிகளுக்கு நியாயம் செய்ததாகுமா என்றும் கேட்கிறோம். இதைக் கேட்ட அன்னிய நாட்டார்கள் என்ன நினைப்பார்கள். எனவே நமது மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் மனிதத் தன்மைக்கு ஏற்றதான சீர்திருத்தங்களைச் செய்யப்புறப்படும் போதெல்லாம் இப்படி ஒரு கூட்டத்தார்

www.tamilarangam.net

இருந்துகொண்டு நம்மை இழிவுபடுத்தி முட்டுக்கட்டைக்குத்தான் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை இவை இப்படியிருக்க இவ்விஷயங்களில் ஒரு சிறிதும் கவலை எடுத்துக் கொள்ளாமல் தேசத்தின் பேராலும், சாமியின் பேராலும், சமயத்தின் பேராலும், சமயாச்சாரியாரின் பேராலும், புராணங் களின் பேராலும் உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்கிறவர்களைப் போல் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி வயிறு வளர்த்து வருகிறவர்களைப் பார்க்கும்போது திரு. ஆச்சாரியாரைவிட இக்கூட்டத்தார்களே அதிகமான அயோக்கியர்களும் கொடுமைக்காரர்களும் மனிதவர்க்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு எதிரிகளு மாவார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

ஆதலால், பொதுமக்கள் இதிலிருந்தாவது அறிவு பெற்று தேசிய மென்றும், சைமன் பகிஷ்காரமென்றும், சமயப் பாதுகாப்பென்றும், தேசியத் திட்டமென்றும், முழுச் சுதந்திரமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு திரியும் சுய நலவீணர்களின் வலையில் சிக்கி ஏமாந்து போகாமல் உண்மையான சீர்திருத்தத்திற்கும் சுயமரியாதைக்கும் ஏற்ற கொள்கைகளில் ஈடுபட்டு அரசியலையும் சமூக இயலையும் கைப்பற்றி அதைத் தக்க வழியில் திருப்ப வேண்டியது அவசியமென்று மற்றுமொருமுறை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

(23.1.1928. ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது.)

திருவள்ளுவரின் பெண்ணுரிமை

தற்காலம் நமது தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பெறும் நீதி நூல்களிலெல்லாம் திருவள்ளுவனால் இயற்றப்பட்டது என்று சொல்லப்படும் குறள் என்னும் நீதி நூலே மிகவும் மேலானது என்று சொல்லப்படுகின்ற தானாலும் அதையும் பார்ப்பனர்களோ சைவர்களோ வைணவர்களோ மற்றும் எந்தப் பிரிவினர்களோ அடியோடு காரியத்தில் ஒப்புக் கொள்ளுவதென்றால் முடியாத காரியமாகவே இருக்கும்.

என்றாலும் திருவள்ளுவரைப் பற்றி ஏதாவது குற்றம் சொல்லிவிட்டால் பண்டிதர்களும் பெரும்பாலும் சைவர்களும் சண்டைக்கு மாத்திரம் வந்துவிடுவார்கள். பார்ப்பனர்களென்றாலோ திருவள்ளுவரின் பெயரைச் சொன்னாலே சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள்.

இவ்வளவு இருந்தாலும், திருவள்ளுவர் யார்? என்ன ஜாதி? ஏன்ன மதம்? அவரது கொள்கை

www.tamilarangam.net

என்ன? என்பதில் இன்னமும் எல்லோருக்கும் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. சைவர்கள் திருவள்ளுவரைத் தம் சமயத்தலைவர் என்று பாத்தியம் கொண்டாடிக் கொள்ளுகின்றார்கள். வைணவர்களில் சிலர் அவரை வைணவர் என்று கொண்டாடுகிறார்கள். சமணர்கள் அவரைத் தம் சமயத்தவர் என்கின்றார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்களில் ஒரு சாராராகிய பறையர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் திருவள்ளுவரைத் தம் இனத்தவர் என்று சுதந்திரம் பாராட்டுக்கின்றார்கள். அவரைப் பற்றிக் கிடைத்திருக்கும் புராணமோ அல்லது அவரது சரித்திரக் கதையோ மிகவும் அசம்பாவிதமும் ஆபாசமானதுமாய்க் காணப்படுகின்றது. இவ்வளவு புறச்சான்றுகளையும் விட்டு விட்டு அகச்சான்று என்பதாகிய திருவள்ளுவர் குறளைப் பார்த்தாலோ, அதுவும் மயக்கத்திற்கிடமானதாக இருக்கின்றதே ஒழிய ஒரு தெளிவுக்கு ஆதாரமானதாய்க் காணப்பட வில்லை. அவரது குறளில் இந்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு முதலிய தெய்வங்களையும் மறுபிறப்பு, சுவர்கம், நரகம், மேல்லோகம், பிதுர், தேவர்கள் முதலிய ஆரியமத சம்பிரதாயங்களையும் மூடநம்பிக்கை யையும் கொண்ட விஷயங்களையும் பரக்கக் காணலாம்.

எனவே, இவற்றைக் கொண்டு திருவள்ளுவர் யாராயிருக்கலாம் என்று பார்போமேயானால், அவர் தற்காலப் பார்ப்பனர்களை மாத்திரம் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட தெய்வங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு, பார்ப்பனீயம் என்னும் பார்ப்பனக் கொள்கைகளை ஒரு சிறிதும் தளர்த்த மனமில்லாதவர்களாய் இருந்து கொண்டு தங்களைப் பெரிய சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்றும், தாங்கள் பெரிய கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி முதலியவைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற வல்லவர்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு தங்களை வெளியில் சமரச சன்மார்க்கச் சமயத்தவர் என்றும், உள்ளுக்குள் சைவ சமயம்தான் தன்னுடைய மதம் என்றும் மற்றும் இதுபோல் உள் ஒன்றும் புறமொன்றும் செய்கை ஒன்றுமாய் இருந்துகொண்டு தங்களை ஒரு பெரிய சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இப்போதைய சீர்திருத்தக்காரரைப் போல்தான் காணப்படுகிறார்.

இவை எப்படி இருந்தாலும் திருவள்ளுவரின் பெண்ணுரிமைத் தன்மையைப்பற்றிக் கவனித்தால் பெண்களுக்கு அவர் கூறிய குறளிலுள்ள நீதிகள் ஒருபுறம் இருக்க, திருவள்ளுவன் மனைவியாகிய வாசுகியம்மையாரின் சரித்திரத்தைக் கேட்போர் மனம் பதறாமலிருக்க முடியாது. அதாவது வாசுகி

www.tamilarangam.net

அம்மையாரைத் திருவள்ளுவர் தம் மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளுமுன் ஆற்று மணலைக் கொடுத்து சாதம் சமைக்கச் சொன்னாராம். அதாவது வாசுகி கற்புள்ளவரா அல்லவா என்று பரிட்சிக்க, அவ்வம்மையார் அந்தப்படியே மணலைச் சாதமாகச் சமைத்து கொடுத்து திருவள்ளுவருக்குத் தமது கற்பைக் காட்டினாராம்.

அம்மையார் கிணற்றில் நீர் இறைக்கும்போது நாயனார் அம்மையாரைக் கூப்பிட, அம்மையார் கயிற்றை அப்படியே விட்டுவிட்டு வந்தபோது கயிறு கிணற்றில் விழாமல் அப்படியே தொங்கிக் கொண்டிருந்ததாம்.

திருவள்ளுவர் ஒரு நாள் பகலில் நூல் நூற்கும் போது நூற்கதிர் கீழே விழ, உடனே அம்மையாரைக் கூப்பிட்டு, ''விளக்கேற்றிக் கொண்டுவா, நூற்கதிரைத் தேடவேண்டும்'' என்று சொல்ல அம்மையார் ''பகல் நேரத்தில் விளக்கு எதற்கு'' என்று கேட்காமல் - கேட்டால் பங்கம் வந்து விடுமெனக் கருதி உடனே விளக்குப் பற்ற வைத்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தார்களாம்.

ஒரு நாள் நாயனார் பழைய சாதம் சாப்பிடும்போது 'சாதம் சுடுகின்றது' என்று சொன்னவுடன் அம்மையார் 'பழைய சாதம் சுடுமா' என்று கூடக் கேட்காமல் - கேட்டால் பதிவிரத தன்மை கெட்டுப்போகுமே என்று கருதி உடனே விசிறி எடுத்துக்கொண்டு வந்து வீசி ஆற்றினாராம்.

திருவள்ளுவர் அம்மையாரைத் தினமும் ஒரு டம்ளரில் தண்ணீரும் ஒரு ஊசியும் தனியாகக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, சாதம் பரிமாறும்படி கட்டளை யிட்டிருந்தாராம். அவ்வம்மையாரும் 'இது எதற்காக' என்று கேட்காமல், கேட்டால் பதிவிரதா தன்மை கெட்டுப்போகுமே என்று கருதிக் கொண்டு தினமும் அந்தப் படியே செய்து வந்தாராம். ஆனால் அம்மையாரின் நிர்வாண காலத்தில்அம்மையார் உயிர் போகாமல் ஊசாலாடிக் கொண்டிருக்க, அது ஏன் என்று திருவள்ளுவர் அம்மையாரைக் கேட்கும்போது, அம்மையார் பயந்து கொண்டு ''தினமும் பாத்திரத்தல்தண்ணீரும் ஊசியும் வைக்கச் சொன்னீர்களே அது எதற்காக என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆசை முடிவு பெறாமல் இருப்பதால் உயிர் போகாமல் ஊசலாடி மரணாவஸ்தைப்படுகிறேன்'' என்று சொன்னாராம்.

பிறகு திருவள்ளுவர் தயவுசெய்து பெரிய மனது வைத்து அதன் காரணத்தை, அதாவது சாப்பிடும் போது அன்னம் கீழே விழுந்தால் அந்த ஊசியில் குத்தி எடுத்து அந்த டம்ளர் தண்ணீரில்

www.tamilarangam.net

கழுவுவதற்கு என்று சொன்னாராம். அதன் பிறகுதான் அம்மையாரின் உயிர் நீங்கிற்றாம். இது திருவள்ளுவர் புராணத்தில் உள்ள அவரது மனைவியின் சரித்திரம். எனவே இது இடைச் செருகலாகவோ, கற்பனைக் கதையாகவோ இல்லாமல் உண்மைக்கதையாயிருந்தால் திருவள்ளுவரின் பெண்ணுரிமை என்ன என்பதையும் கற்பனையாக இருந்தால் கற்பனையல்லாத புராணம் எது? அதற்கு என்ன பரிட்சை? என்பதையும் அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்து வார்களாக.

(20-1-1929 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள், சித்திரபுத்திரன் என்னும் புனை பெயரில் எழுதிய கட்டுரை.)

செங்கற்பட்டு மாநாட்டின் தீர்மானங்களும் ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகையும்

செங்கல்பட்டு தீர்மானங்களைக் குறித்து ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகை எழுதிய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி சிறிது. சென்ற வாரம்அதாவது கடவுள் வணக்கத்திற்குப் பணம் செலவு செய்ய வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எழுதிவிட்டு, கல்யாணம், கல்யாண ஒப்பந்த விலக்கு என்கின்ற விஷயங்களைப் பற்றி இவ்வாரம் எழுதுவதாய்க் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

கல்யாணம் என்பது என்ன?அது மக்களின் வாழ்விற்கும் இயற்கை உணர்ச்சிகளுக்கும் அவசியமான ஒரு சாதனமே ஒழிய, மற்றபடி வேறு ஏதாவதான அதாவது ''தெய்வீகத்தன்மை'' கற்பிக்கக் கூடியதான விஷயங்கள் அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிய முடியவில்லை.

ஒரு மனிதன் வாழ்க்கைக்கும் திருப்திக்கும் துன்பம் அனுபவிப் பதற்கும் என்று எப்படிச் சொத்து, உத்தியோகம், கீர்த்தி, நல்ல துணிமணிகள், அழகும் அறிவும் உள்ள குழந்தைகள், அதிகமான சவுகாரியமும் பெருமையும் தரத்தக்க வீடுகள் மனமொத்த நண்பர்கள் ஆகியவைகளை அடைய விரும்புகின்றானோ அது போலவே ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணையும் ஒரு பெண் ஒரு ஆணையும் வாழ்க்கைத் துணையாக விரும்புவதும் அவ்விருப்பப்படி ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்தெடுத்துத் தங்களுக்குள் திருப்தி உண்டான பின் தங்கள் இருவருடைய வாழ்க்கைக்கும் இன்பத்திற்கும் ஒத்தபடி செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம் தான் கல்யாணம் என்று சொல்லப்படுவ தேயாகும். எனவே இதில் ''தெய்வீகத்திற்கோ'' ''ஆத்மார்த்தத்திற்கோ'' என்ன வேலை இருக்கின்றது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

www.tamilarangam.net

சொத்து,வீடு, ஆடை ஆபரணங்கள், குழந்தை களிடம் கொஞ்சுதல், சிநேகிதர்களின் மூலம் மகிழ்ச்சி அடைதல் ஆகியவற்றிலும் 'ஆத்மார்த் தமும்' 'தெய்வீகமும்' இருக்கிறதென்றால் அந்த அளவுக்கு ஆத்மார்த்தத்தையும் தெய்வீகத்தையும் கல்யாணத்திலும் வைத்துக் கொள்வதில் நமக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் மானுஷீகத்தில் சேர்ந்தது கல்யாணம் மாத்திரம் தெய்வீகத்தில் சேர்ந்தது என்றால் அதை நாம் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ள முடியவே முடியாது என்கிறோம். அன்றியும் மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் விட மானுஷீக வாழ்க்கையில் கல்யாணம் என்பது ஆண்பெண் இரு பாலருக்கும் மிகவும் தெளிவானதாகவும் மற்றெல்லாவற்றையும் விட அதிகச் சுதந்திரமும் சுயேச்சையும் உடையதாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லுவோம். ஏனெனில், கல்யாணம் என்பதில் ஆண் பெண் இருவருக்கும் அதிக நம்பிக்கையும் ஒற்றுமையும் வேண்டியிருப்பதால் இருவருக்கும் தெளிவும், சுதந்திரமும் அதிகம் வேண்டியிருக்கின்ற தென்கின்றோம். ஆனால், இப்போதைய பெரும் பான்மையான கல்யாணங்கள் என்பவைகளை ஒரு சிறிதும் மனிதத் தன்மைக்குப் பொருந்தினவையல்ல என்றே சொல்லுவோம். முதலாவது ஆணும் பெண்ணும் அல்லது ஆணோ பெண்ணோ அறியாமைப் பிராயத்தில்இருக்கும் போதே கல்யாணங்கள் வேறு ஒருவரால் நடத்தப்படுவது, இரண்டாவது தாலி கட்டும் சடங்கு வரையில்கூட ரூபத்தைப் பொருத்தவரையில்கூடப் பெண் எப்படிப்பட்டவர் என்று ஆணுக்குத் தெரியாமலும் ஆண் எப்படிப்பட்டவர் என்று பெண்ணுக்குத் தெரியாமலும் இருக்க நேரிடுவதோடு, குணங்களைப் பற்றியோ வென்றால் கல்யாணமாகி 2,3,4, வருஷங்களுக்குக்கூட இருவர் குணங்களையும் பற்றி ஒருவர்க்கொருவர் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் சரீர சம்பந்தமாகி 3, 4, வருஷங்கள் வரையில் கூட ஒருவரை ஒருவர் நன்றாய்த் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பதோடு ஆண் பெண்ணைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலை இல்லாமல் இருப்பதும், பெண் ஆணின் தாய் தகப்பன்மாருக்கும் அடிமையாக வாழ்க்கைப்பட்டதாகக் கருதிக்கொண்டு ஒரு வேலையாளாகவே இருக்க வேண்டியதோடு, வெறும் ஒருவனுடைய புணர்ச்சி உணர்ச்சிக்காகத் தான் தயாராய் அவனுடைய சமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு காத்திருக்க வேண்டியதான ஒரு நகரும் யந்திரம் போல் இருப்பதும், பெண் தனக்கு, தன் தேவைக்குத் தேவையான சமயத்திற்கு எந்த விதமான பரிகாரமும் கிடையாது என்பதாகத் தீர்மானித்து, தனக்கும் இயற்கை உணர்ச்சி என்று

www.tamilarangam.net

ஒன்று இருப்பதாகவே கருதக்கூடாது என்றும் நிர்பந்தப் படுத்தி வருவது போலாகவும் இருக்கின்றது. இதை யாராவது மறுக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

அன்றியும் ஒரு பொது மகள், அல்லது விலைமகள் என்பவள் தனக்குள்ள இயற்கை உணர்ச்சியைத் தன் இஷ்டம் போல் அனுபவிக்கவும் அதற்கும் தன் இஷ்டம் போல விலைபோகவும் வாழ்க்கையில் தன் இஷ்டம் போல் சுயேச்சையாகவும் சுதந்திரமாகவும் இருக்கவும் நமது சமுதாயத்தில் தாராளமாய் இடமளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட ''தெய்வீகம்'' என்று சொல்லத்தக்கதான கல்யாணம் செய்து கொண்ட நமது பெண்கள், வெறும் வயிறு வளர்ப்புக்காகவும் உடலை மறைக்கும் துணிக்காகவும் மாத்திரம் வேறு மனிதனுக்குத் தான் ஒரு அறிவும் உணர்ச்சியும் அற்ற நகரும் யந்திரம்போல் இருந்து கொண்டு இருக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. பெண்ணுக்குப் புருஷனிடமிருந்து எவ்வித ஒப்பந்தமும் வாங்க உரிமை இல்லை. அவன் தன் கையால் தாலி கட்டிய பெண்ணை அன்று முதலே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். (சொல்லிவிடுகிறார்கள்) தாலி கட்டும் முன்பும் தனக்கு வேறு பலபெண்களிடம் சகவாசமும் ஒப்பந்தமும் இருக்கலாம்.

மற்றும் சில பெண்களையும் பெண்டாட்டியாகக் கட்டிக் கொண்டு வாழலாம். அல்லதுதான் முறைப்படி தாலிகட்டிக் கலியாணம் செய்துகொண்ட பெண்ணை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு வேறு ஒரு பெண்ணை வைப்பாட்டியாக அதே வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு அந்த வைப்பாட்டியையும் பெண்டாட்டியையும் ஒன்று போலவே நடத்துவதும் சில சமயங்களில் வைப்பாட்டியைப் பெண்டாட்டியைவிட உயர்வாக நடத்துவதும், சில சமயங்களில் பெண்டாட்டியை வைப்பாட்டிக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி செய்து, வீட்டு நிர்வாக அதிகாரத்தை வைப்பாட்டி கையில்ஒப்புவித்து விடுவதும், இவ்வளவும் செய்வதோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் ஆண் அந்த வைப்பாட்டி இடமே காதல் வைத்து அவளுடன் கூடவே இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு பெண்டாட்டியை வேலைக்காரி போலவும் தொடக்கூடாதவள் போலவும் கருதி நடத்திக் கொள்ளுகின்றான். இவையாவையும் பிரத்தியட்சத்தில் பாக்கின்றோம். இவைகள் ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகைக்குத் தெரியாதா என்று கேட்பதோடு இவற்றிற்கு இப்போதுள்ள மதக் கொள்கைகளும் கல்யாணமுறையும் அல்லவா காரணம் என்று கேட்கின்றோம். சுயமரியாதையின் பேரால் சீர்திருத்த நோக்கத்தோடும் சமத்துவ நோக்கத்தோடும் கூட்டப்பட்ட ஒரு மகா நாட்டில் இவ்விதக் கெடுதிகள் ஒழியத்தகுந்த தங்கள்

www.tamilarangam.net

வாழ்க்கைத் துணையாகவும், காதலா களாகவும் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர் களைத தாங்கள் தாங்களாகவே தங்கள் இஷ்டப்படி தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ள ஒரு தீர்மானம் தீர்மானிப்பது தகுதியற்றது அல்லது ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது என்று சொல்வதானால் மற்றென்ன காரியம்தான் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கோ, மனித சுதந்திரத்திற்கோ உரிமைக்கோ ஏற்றது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. இந்தத் தீர்மானம்கூட இந்நாட்டு மக்களுக்குக் கஷ்டமாயிருக்குமானால் மக்களுக்குள் கல்யாணம் என்கின்ற ஒரு முறையே கூடாது என்று தான் நாம் சொல்லித் தீர வேண்டியவர்களாக இருககின்றோம். ஏனென்றால், இன்பத்திற்காகக் கல்யாணம் என்றால் அதற்கேற்ற முறையில் கல்யாணத் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டுமே ஒழிய மற்றப்படி இன்பமும் காதலும் அல்லாமல் வெறும் உலகத்தை நடத்துவதற்கும், உலக விருத்திக்கு என்று புலபுலெனப் பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கும், ஆண் மக்களுக்கு அவனது வாழ்வுக்கும், கீர்த்திக்கும், திருப்திக்கும் நிபந்தனையற்ற நிரந்தர அடிமையாகப் பெண் இருப்பதற்கும்தான் கல்யாணம் என்பதானால், அம்மாதிரி கல்யாண வாழ்க்கையில் நமது பெண் மக்கள் ஈடுபடுவதைவிடக் கல்யாணமே இல்லாமல் வாழுவதையோ அல்லது அவர்கள் இஷ்டப்படி சர்வ சுதந்திரத்தோடு நடந்து கொள்வதையோ தான் நாம் ஆதரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். சம சுதந்திரத்தில் இயற்கை உணர்ச்சியில் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படாத முறையைக் கொண்ட கல்யாணங்களை நாம் விபச்சார வாழ்க்கை என்றுதான் சொல்லவேண்டியருக்கிறது.

ஏனெனில், நாம் விபச்சாரம் என்பதற்குக் கொள்ளும் பொருள் என்னவென்றால் தங்கள் ஆசைக்கும் மன உணர்ச்சிக்கும் விரோதமாய் வேறு நிர்பந்தத்திற்காக அடிமைப்படுவதையேதான் இங்கு நாம் விபச்சாரம் என்று கொள்ளுகிறோம். எப்படியெனில் கல்யாணமில்லாத ஒரு பொது மகள் பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டுத் தனக்கு இஷ்டமில்லாத நிர்ப்பந்தத்திற்குச் சில சமயங்களில் உடன்பட வேண்டியருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும் கல்யாணமான குடும்பப் பெண் என்பவள் வெறும் ஆகாரத்திற்கும் துணிக்குமாக மாத்திரம் எப்போதும் தனக்குச் சற்றும் சுதந்திரமல்லாமலும் தனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் மனித உரிமைக்கும் உணர்ச்சிக்கும் இஷ்டத்திற்கும் விரோதமாகவும் நிர்பந்தத்திலேயே ஜெயிலில் உள்ள கைதி போல் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இத்தன்மை பொருந்திய மணம் பொறுப்புள்ள மணமா, காதல் மணமா, இன்ப மணமா, அல்லது பொறுப்பற்ற மணமா, விபச்சார மணமா, அடிமை மணமா, நிர்பந்த மணமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்யணாத்தின் விஷயமாகப் பின்னால் எழுதுவோம்.

(10.3.192 "குடிஅரசு" இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது)

www.tamilarangam.net

விதவா விவாகம்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! உலகமானது இப்போது எம்மாதிரியான முன்னேற்றத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றதென்பதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். மனிதனது புத்திக்குட்படாத அற்புத சக்திகளெல்லாம் மனிதனிடமிருந்து வெளியாகிக் கொண்டு வருகிறது. சையன்ஸ் அதாவது வஸ்து தத்துவசாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பயனாக மகா அதிசயங்களை யெல்லாம் மனிதன் செய்கின்றான். சமீப முயற்சி என்னவென்றால், சந்திர மண்டலத்திற்குப் போக முயற்சிக்கத் தொடங்கி செவ்வாய் மண்டலத்திலிருந்து சமாச்சாரப் போக்குவரத்துக்கள் நடத்தப்பட்டுவிட்டன. மற்றும் அடுத்த 500 வருடத்தில் மனிதன் அடையக்கூடிய முற்போக்கை இப்போதே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எனவே, நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகம் இந்நிலையிலிருக்க நாமோ நமது ஆராய்ச்சிக்காரர்களால் 3000 வருஷத்திற்கு முன்னால் நாம் இருந்த நிலையை அடைய வேண்டுமென்று தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு பெருமைப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட தொல்காப்பியம் 2000 வருஷத்திற்கு முந்தியதா 3000 வருஷத்திற்கு முந்தியதா என்கின்ற ஆராய்ச்சி இன்னமும் நமக்குள் முடியவில்லை ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் யோக்கியதை இப்படி என்றால், நமது பண்டிதர்களுடைய யோக்கியதையோ சமணர்கள் கழுவேற்றப்பட்டார்களா அல்லது தானாக கழுவேறினார்களா என்பதற்கு சமயம் போல் பேச ஆதாரம் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் தேசியப் பண்டிதர்களின் யோக்கியதையோ தேசிய மேடையில் ஏறி தாயைப் புணர்ந்தும் தகப்பனைக் கொன்று மோட்சத்திற்குப் போன புராணத்தையும் பெண்ஜாதியைக் கூட்டிக் கொடுத்து மோட்சத்திற்குப் போன புராணத்தையும் படித்தால் சுயராச்சியம் வந்துவிடுமென்று தேசியப் பிரசாரம் செய்கின்றார்கள்.

இவ்வளவும் போதாமல் இந்த 20-ஆவது நூற்றாண்டின் இன்றைய தினத்தில் நாம் கூட்டம் கூடி விதவைகள் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்கின்றதற்கு உள்ள மதத்தின் தடைக்கும் சாஸ்திரத்தின் ஆட்சேபத்திற்கும் பதில் சொல்ல இங்கு உட்கார்ந்திருக்கின்றோம்.

சகோதரர்களே! நமது நாட்டு நிலையைக் குறிக்க நமக்கு இதைவிட வேறு யோக்கியதை என்ன வேண்டும்?

www.tamilarangam.net

நமது ஆராய்ச்சியும், அறிவும், ஊக்கமும், முயற்சியும் நமது காலமெல்லாம் இந்தமாதிரி காரியங்களுக்கே உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தோமானால் நாம் என்று தான் மனிதர்களாவது?

விதவைகளுக்கு விவாகம் செய்யலாமா என்பதற்கும் சாஸ்திரத் திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது எனக்குத் விளங்கவில்லை. ஒரு சமயம் விவாகம் எந்த மாதிரி செய்வது என்பதைப் பற்றி யோசிப்பது என்றாலும் சமாதானம் சொல்லலாம். அப்படிக்கின்றி விவாகம் செய்யலாமா வேண்டாமா என்பதற்கே சமாதானம் சொல்லுவதென்றால் அது சுத்த முட்டாள் தனமென்று தோன்றவில்லையா? என்னைக் கேட்டால் இந்தக் கொடிய நாட்டில் விதவைகளுக்குத் துன்பத்தை இழைத்தவர் நமது ராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள் என்பதே எனது அபிப்ராயம். ஏனெனில், அவரால் தான் நமது விதவைகள் இருக்கவும் கஷ்டப்படவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எப்படியென்றால், ராம்மோகன் அவர்கள் உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கத்தை நிறுத்தாதிருந்திருப் பாரானால் ஒவ்வொரு பெண்ணும் புருஷன் இறந்த உடனே அவனோடு கூடவே, அவன் பக்கத்தில் ''மாங்கல்ய ஸ்திரி''யாகவே உயிருடன் கட்டையில் வைத்து சுடப்பட்டு ''கற்புலோகத்தை'' அடைந்து ''மோட்சத்தி'' லிருந்திருப்பார். கற்பு லோகமும் மோட்சமும் எவ்வளவு புரட்டாயிருந்தாலும் ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம்: அதாவது உயிருடன் சுடப்பட்ட பெண்ணுக்கு அதன் ஆயுள் கால முழுவதும் அங்குல அங்குலமாக சித்திரவதை செய்வதுச் போன்ற கஷ்டத்தை வினாடி தோறும் அனுபவித்து வர நேரிடுகின்றதா இல்லையா என்று தான் கேட்கிறேன். இப்பொழுதும் விதவைகளுக்கு உடனே மணம் செய்ய வேண்டும். மணமில்லாத பெண் இருக்கக் கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தம் கொஞ்ச காலத்திற்காவது இருக்க வேண்டும். இல்லையானால் உண்மையான ஜீவகாருண்யத்தை உத்தேசித்து பழைய உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கத்தையாவது புதுப்பிக்க வேண்டும். என்பது தான் எமது அப்பிப்ராயம். ஏனெனில், விதவைத் தன்மையை நினைத்தால் வயிறு பற்றி எரிகிறது. நெஞ்சம் கொதிக்கிறது. மனிதனுக்கு தன் பெண் ஜாதி சமீபத்தில் இல்லாத காலங்களில் போக இச்சை ஏற்பட்டால் உடனே போக மாதர்களை கொண்டு அவ்விச்சை தணிக்க வேண்டியதும் மிருகங்களுக்கு ஏற்படும் தினவை தீர்த்துக் கொள்ள மைதான வெளியில் சொரிக்கல் நட்டு வைக்க வேண்டியதும், 32 தர்மங்களின் இரண்டு தர்மமாகக் கொண்டு கோயில்களில் தாசிகளை வைத்தும் கிராமங்கள் தோறும் நத்தங்களில் சொரிக்கல் நட்டு வைத்தும்

www.tamilarangam.net

இருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பேர்ப்பட்ட ஜீவகாருண்ய அறிவு நமது பெண் மக்களிடம் மாத்திரம் ஏன் காட்டமுடியாமல் போய் விட்டது என்பதை நினைக்கும்போது ஜீவகாருண்ய புரட்டும் 32 தர்மங்களின் புரட்டும் நன்றாய் விளங்கும்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் அம்மாதிரி ஜீவ காருண்யம் கூடாது என்பதற்கு சாஸ்திரம் இருப்பதாயும், அந்த சாஸ்திரம் கடவுளால் சொல்லப்பட்டதாகவும் மனிதர்கள் என்பவர்கள் சொல்ல வருவார்களானால் அப்படிப்பட்ட சாஸ்திரத்தையும் கடவுளையும் மனிதர்களையும் என்ன செய்வது என்பதை நீங்கள் தான் யோசித்து முடிவுகட்ட வேண்டும்.

ஒரு பெண் ஜாதியை இழந்த ஆண், கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி எந்தப் பெண்ணாவது அபிப்பிராயம் சொல்ல வருகிறார்களா? அப்படியிருக்க, புருஷனை இழந்தவள் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா? வேண்டாமா? என்பதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்ல புருஷனுக்கு என்ன பாத்தியம் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. நாட்டில், சிறப்பாக நமது சமூகத்தில் விதவைகள் கர்ப்பமடைந்து கார்ப்பத்தை அழிப்பதும், பிள்ளைகளைப் பெற்று கொலை செய்வதும், வீடுகளை விட்டு பெற்றோர் அறியாமல் நினைத்த புருஷர்களுடன் ஓடுவதும், பிறகு பொது விபசாரிகளாகி குச்சுகள் மாறுவதும் முதலான காரியங்களை தினமும் கண்ணால் பார்த்தும் தாங்களாகவே துன்பங்கள் அடைந்தும் வரும்போது விதவா விவாகம் சாஸ்திர சம்பந்தமா? ஜாதி வழக்கமா? என்று பார்க்கும் மூடர்கள் மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களா என்று கேட்கின்றேன். சாஸ்திரத்தில் இடம் இருந்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் என்ன? ஜாதியில் வழக்கம் இருந்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் என்ன? அதைப் பற்றி கவனிப்பதில் பலன் என்ன? புருஷனிழந்த பெண்ணுக்குப் புருஷ இச்சை இருக்குமா? இருக்காதா? அவளுக்குப் புருஷன் வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதைத்தானே கவனித்து முடிவுகட்ட வேண்டும். அமாவாசையில் பிறந்த பிள்ளை திருடும் என்று ஜோசியத்திலிருந்து விட்டால் அந்த பிள்ளை திருடின திருட்டையெல்லாம் ஜோசியம் நம்புகிறவன் சும்மா விட்டு விடுவானா என்று கேட்கிறேன்.

தினம் புருஷனுடன் வாழ்ந்து கொண்டு புருஷன் என்பதாக தனக்கு ஒரு எஜமான் இருக்கிறான் என்று நினைத்துக் கொண்டு அடிமைத்தனத்தில் இருந்து குழந்தை குட்டிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் மாங்கலியப்

www.tamilarangam.net

பெண்களின் போக உணர்ச்சியைவிட மேல் கண்ட கவலையில்லாத பெண்களின் உணர்ச்சி எத்தனை மடங்கு அதிகமாயிருக்கும் என்பதை நீங்களே நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு ஜீவனைப் பட்டினியாகப்போட்டு சாகாமல் காப்பாற்றுவது கொடுமை அல்லவா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். ஒரு பெண் எதற்காக விதவையாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இதுவரை யாராவது காரணம் சொன்னார்களா? அல்லது எந்த மதமாவது, எந்த ஜாதியாவது காரணம் சொல்லியிருக்கின்றதா? காரணமில்லாமல், இவ்வித கொடுமையான ஜீவஹிம்சையைச் செய்து கொண்டிருக்கும் சமூகம் வடிகட்டின முட்டாள்தனமுடையது என்பதற்கு என்ன ஆட்சேபணைகள் சொல்லப் போகின்றீர்கள்?

விதவைகளாயிருப்பது கடவுள் கட்டளை என்று கருதுவீர்களானால் விதவைகளுக்குப் போக உணர்ச்சியும், அதனால் ஏற்படும் கவலையும், சில சமயங்களில் கர்ப்பமுண்டாக்கப்படுவதும், அது அழிக்கப்படுவதும், பெற்ற குழந்தையைக் கழுத்தைத் திருகுவதுமான காரியங்கள் நடைபெற முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

விதவைத் தன்மை நாட்டில் இருப்பதாலேயே சாஸ்திரங்களும், கடவுள் செயல் என்பவைகளும், சோதிடம் என்பவைகளும் பொய் என்பதாக உங்களுக்கு விளங்குகின்றதா? இல்லையா? ஏனெனில், நம்மில் ஒவ்வொருவனும் கலியாணம் செய்வது கடவுளை பூ வைத்தோ, கருட தரிசனமோ, குறியோ கேட்டுத்திருப்தி அடைந்தும், ஜோசியம் பொருத்தம் பார்த்து திருப்தி அடைந்தும், சாஸ்திர விதிப்படியும் செய்கிறான். அப்படியிருக்க இந்த கதி நேர்ந்தால் மேற்கண்டவைகள் நிஜமாயிருக்க முடியுமா? இந்த அஸ்திவாரப் புரட்டை நாம் நம்பி மதம், ஜாதி, வழக்கம் என்று சொல்லுகின்றோமே? நமக்கு வெட்கமில்லையா? அல்லது புத்தியில்லையா? என்று கேட்கின்றேன்.

பெரும்பாலும் மதப்படியும், ஜாதிவழக்கப்படியும் நடக்காதவர்களே தான் மதம் என்றும், சாஸ்திரமென்றும், ஜாதி வழக்கம் என்றும் தொல்லைப்படுத்துகிறார்கள்.

தங்களைப் பொறுத்தவரை தாங்கள் நம்பும் மதக்கொள்கைப்படியும், சாஸ்திரப்படியும் நடக்க முடியாதவர்களேதான் நாம் செய்யும்காரியத்திற்கு இடையூறாக மதத்தையும், சாஸ்திரத்தையும், வழக்கத்தையும் கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களால் தங்களுக்காக கொண்டு வந்து போடப்படும் மதத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் கடுகளவு புத்தியுள்ள எந்த மனிதனாவது மதிப்பு கொடுக்க முடியுமா என்று பாருங்கள்.

www.tamilarangam.net

உதாரணமாக, சாரதா மசோதாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், பெண்கள் பருவமடைந்தற்குப் பின்னால் கலியாணம் செய்தால் சாஸ்திர விரோதமாம் - பாவமாம் - நரகம் கிடைக்குமாம். இதற்காக சத்தியாகிரகம் செய்து உயிர்விட வேண்டுமாம். நீங்கள் இந்த வீரர்களை உண்மையானவர்கள் என்று நம்புகிறீர்களா?

இந்த வீரர்களின் ஆண் பெண் கடவுள்களுக்கும், அவர்களது சொந்தக்காரருக்கும் எப்போது கலியாணம் நடந்தது? கல்யாணம் நடந்ததை இவாகள் பார்க்காவிட்டாலும் எப்போது நடந்ததாக இவர்கள் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது என்பதை சற்று நினைத்துப் பாருங்கள்.

சீதைக்கும், ருக்குமணிக்கும், சத்தியபாமைக்கும், பார்வதிக்கும், வள்ளியம்மாளுக்கும், தெய்வயானைக்கும், மீனாட்சிக்கும், ஆண்டாளுக்கும், நாச்சியாருக்கும், திரௌபதிக்கும் எப்போது கலியாணம் நடந்தது? இவர்கள் பருவமடைந்த பிறகா? அதற்கு முந்தியா என்று கேட்கின்றேன். பழைய ராஜாக்கள் என்பவர்கள் காலத்திலும், மதச்சம்பந்தமான புராணங்களிலும் எங்காவது மைனர் பெண்களையோ பத்து வயதுக்குட்பட்ட பெண்களையோ கலியாணம் செய்து கொடுத்ததாக இவர்கள் சொல்லக்கூடுமா என்று கேட்கின்றேன். தவிரவும் மேற்கண்ட ஆண்பெண் கடவுள்கள் தாங்களாகவே கலியாணம் செய்து கொண்டார்களா அல்லது அவர்களின் தாய் தகப்பன்மார் கட்டு சாத மூட்டையை தோளில் சுமந்து திரிந்து மாப்பிள்ளை தேடி சகுனம், குறி, சோதிடம், பொருத்தம் முதலியவை பார்த்து கலியாணம் செய்து கொடுத்தார்களா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்தச் சாஸ்திரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சாஸ்திரத்தில் பருவமடைந்த பிறகு கலியாணம் செய்வதற்கு இடமில்லை என்று சொல்ல வருவார்களானால், அதிலும் அதற்காக இவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்வேனென்று சொல்வார்களானால், இவர்கள் நம்மை எவ்வளவு முட்டாள்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள், எனவே, சகோதரர்களே! உங்களுக்கு ஒரு காரியம் சரி என்று பட்டால் அது சாஸ்திர சம்மதமா? விரோதமா என்று எதிர்பார்ப்பது அறியாமையும், அடிமைத்தனமுமாகும். இந்த லோகத்திற்கு அவசியமான காரியம், மேல் லோகத்தில் என்ன பலனைத் தரும் என்பது மற்றொரு அடிமைத்தனமாகும்.

இவ்வளவும் தவிர இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் என்ன பேசுவார்கள். இவர்கள் என்ன

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

சொல்லுவார்கள் என்று நினைப்பது எல்லாவற்றையும் விட சுய அறிவும் சுய உணர்ச்சியும் அற்ற அடிமைத்தனமாகும்.

சகோதரர்களே ! கடைசியாக உங்களுக்கு ஒன்று சொல்லுகின்றேன். அதாவது எந்தக் காலத்திலோ எங்கிருந்தோ யாராலோ எதற்காகவோ யாருக்கோ எழுதிய ஒரு புஸ்தகத்தை இந்தக் காலத்திற்கு இந்த இடத்திற்கு நமது நன்மைக்காக நமது நன்மையில் கவலை கொண்டவர்களால் எழுதப்பட்டதென்றும், அதன்படி நடந்து தீரவேண்டும் என்றும் கருதுகின்றவன் மனிதனல்ல என்பது தான் எனது மாற்ற முடியாத உறுதியான அபிப்பிராயமாகும்.

(சென்னை பிரம்ம சமாஜ கட்டடத்தில் 19.10.1929-இல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய தலைமையுரை - 27.10.1929 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

துன்பத்தில் துயருறும் பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! சீர்திருத்தம் என்பதுபற்றி இதற்குமுன் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பிரசங்கத்தில் உற்சாக மிகுதியினால் சொன்ன மிக உயர்ந்த பொருள்களையெல்லாம் பெரும்பாலும் நீங்கள் விளையாட்டாக எண்ணக் கூடும். இது வரையில் அவர்கள் நமதியக்கத்தின் முற்போக்கின் பொருட்டு பட்டக் கஷ்டங்களையும், எடுத்துக் கொண்ட சிரமங்களையும் அவர்கள் எண்ணி, இன்றைய சீர்திருத்த மணவைபத்தின் உற்சாகத்தில் பேசினார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவர் கூறிய சொற்பொழிவுகளிலும் மிக உயர்ந்த பொருள்கள் விளங்கியது. இவைகளை எல்லாம் கேட்ட நீங்கள் சில மாறுதல்களை அடையக்கூடும்.

இது வரையில் பார்ப்பனனையும் அவன் கொள்கைகளையும், அவனது பழக்க வழக்கங்களையும் கண்டித்து வந்தோம். நீங்களும் பார்ப்பனனைத் திட்டுகிறவர்கள் என்று எங்களை எண்ணியிருந்தீர்கள்.

பார்ப்பனனைத் திட்டிய காலம் மலையேறிப் போய்விட்டது. ஏனெனில், முதலில் பார்ப்பனனைத் திட்டிய பின்பே புத்தி சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருந்தீர்கள். பார்ப்பான் இன்னின்னவை செய்கிறான். அதில் தீது இவைகள் என்பதை எடுத்துக் காட்டி பின்பு நீங்கள் அவனது ஏமாற்றத்தில் சிக்கக்கூடாது என்பதை எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டிய காலம் இன்றில்லாமல் போய்விட்டது.

www.tamilarangam.net

இனிமேல் உங்கள் முட்டாள்தனததைப் பற்றியே பேசவேண்டும். இதுவரையில் பார்ப்பனனை எடுத்துக் காட்டாக எடுத்துக்காட்டி அதன் மூலியமாய்ச் சொன்னதில் உள்ள உண்மையான உங்கள் நிலையை நீங்கள் நன்குணர்ந்து விட்டீர்கள். உணர்ந்ததற்கு உதாரணமாகவே இன்று காரியத்தில் செய்ய காலம் வந்து விட்டது. இன்றுவரை நமது நாட்டையும், நம்மையும் பாழ்படுத்தி வந்த பார்ப்பனனைப் பற்றி நான் கூறியதற்குப் பார்ப்பனனை நான் திட்டுவதால்தான் எனக்கு பிள்ளை குட்டி இல்லை என்றும், சிலர் பிள்ளை குட்டி எதுவும் இல்லை அவனுக்குப் பொறுப்பேது அதனால்தான் பார்ப்பானைத் திட்டுகிறான்; சாமியைப் பழிக்கிறான் என்றவர்களும், நாட்டிற்குக் கெட்டகாலம் பொல்லாக் காலத்துக்குப் பிராமண தோஷமும், ஆகாத வேளைக்கு அன்ன துவேஷமும் என்று சொல்லிவந்தவர்களும் இன்று இதுவரை நம்மால் சொல்லப்பட்டது யாவும் சரிதான் என்று ஒப்புக்கொண்டது போலவே, இத்திருமணத்தைப் பார்த்த பின்பும், இது வரையில் நண்பர்கள் பேசியதன் அருமையான உரைகளைக் கேட்ட பின்பும், சில உண்மைகளை உணர்ந்திருக்கக்கூடும். சென்னையில் இத்திருமணத்தை நடத்த முதலில் முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இத்தகைய சீர்திருத்த மணம் நடைபெறுவதால் உண்டாகும் உற்சாகத்தை இங்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அளவு சென்னையில் பயன்படாது போகும் என்பதாலேயே இத்திருமணத்தை இங்கு நடத்த நேர்ந்தது.

அங்கு எத்தகைய உண்மை உணாச்சியையோ, உற்சாகத்தையோ காணமுடியாது. எதுவும் வெறும் வெளிவேஷமாகத்தான் மாறக்கூடும். நகரங்களில் எழும் எந்த ஊக்கமும் மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்தக் கூடியதாகவோ, நல்ல பலனை உண்டாக்கக்கூடியதாகவோ இருக்க முடியவில்லை. ஆதலால்தான் கலியாணத்தை இங்கு நடத்தினோம்.

காலையில் நடந்த திருமணத்திற்கு 50, 60க்கு மேற்பட்ட தந்திகளும், 150, 200-க்கு மேற்பட்ட கடிதங்களும், வாழ்த்துச் செய்திகள் மூலமாய் கிடைத்தன. இதை அனுப்பியவர்கள் வேஷக்காரர்களல்ல, பொறுப் புள்ளவர்களும், சாதாரணமானவர்களுமல்ல, நமது மாகாணத்தில் அறிவாளிகள் என்பவர்களாலும், பொறுப் புள்ளவர்கள் என்பவர்களாலும், அச்செய்திகள் அனுப்பப்பட்டது. உதாரணமாக திவான், மந்திரி இவர்களிடமிருந்தும், ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள், கட்சி தலைவர்கள் இவர்களிடமிருந்தும், இன்றைய திருமண முறையை ஆதரிக்கும் முறையில் வாழ்த்துச் செய்திகள் கிட்டியது அவைகள் காலை மணம் நடைபெறும் போது படித்துக் காட்டியதும்

www.tamilarangam.net

உங்களுக்கு தெரியும். மைசூர் திவான் ஜனாப் மகமத் மிர்ஸா இஸ்மாயில், நமது மாகாண மந்திரிகள் எஸ். முத்தையா முதலியார், டாக்டர். சுப்பராயன், கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாக மெம்பர் பெரியார் ஜனாப் ஸர் முகமது உஸ்மான், சௌந்திரபாண்டியன், இவர்களிடமிருந்து வாழ்த்துத் தந்திகள் கிடைத்தது. இது எதைக் காட்டுகிறது?

இதுவரையில் நாம் சொல்லி வந்த நமது லட்சியங்கள் காரியத்திலும் நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டதால் மிகப்பெரியவர்கள் எல்லாம் இதை ஆதரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சென்றவாரம் குடிஅரசில் பெண்களைப் பற்றி கூறும்போது, சமூகக்கட்டால் கஷ்டப்படும் பெண்கள் தங்கள் கஷ்டத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ள விரும்பினால் வீட்டை விட்டு ஓடிப்போக வேண்டுமென்று கூறினேன். ஒன்றைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்து அதன் லாப நஷ்டங்களை அனுபவ முறையிலும் சிந்தித்து பின் முடிவு செய்தபின் அதை அநுபவ முறையில் செய்து காட்ட பின் வாங்கக்கூடாது. காதல், காதல் என்று பேசப்படுகிறது. காதலைப் பற்றியும் அதை வளர்ப்பதைப் பற்றியும் நமது நாட்டில் உள்ள நூல்கள் அளவு கடந்ததாகும். ஆனால் காதல் என்பதில்லை. என்னை பொறுத்தளவில் கூறுகிறேன்; கலியாணமாகிய 5, 6, வருடங்களுக்கு பின்பே எனது மனைவியுடன் நிற்பயமாய் என்னால் பேச முடிந்தது.

கலியாணமென்பது, வேஷ்டி தோய்ப்பது போலவும், குளிப்பது போலவும், பல் விளக்குவது போலவும் இன்று கருதப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இந்த அளவுக்கு அநுபவத்தில் கலியாணத்தை நடத்துபவர்கள் செய்யும் ஆர்ப்பாட்டம் மிக அதிகமாகும். 10, 18 பொருத்தங்களும், 1, 8, 9 வீடு கட்டிய ஜாதகங்களும், இவைகளுக்காகப் பார்ப்பானுக்கும் ஜாதகக்காரனுக்கும் கொடுக்கும் பணங்களும் இவைகளுக்கெல்லாம் செலவிடப்படும் காலம், அறிவு இவைகளும் சொல்ல முடியாதனவாகும். இத்தகைய மனிதத்தன்மையற்ற மனப்பான்மை தொலைய வேண்டும்.

குருசாமி தனது திருமணத்தைப் பற்றி பேசும் போது கஷ்டமில்லை என்று சொன்னார். அது தவறு. அவருக்குக் கலப்புமணம் நடத்த வேண்டும் என்ற செய்தி வெளிவந்ததிலிருந்து வந்த கஷ்டங்கள்

சொல்லக்கூடியதல்ல. கடைசியாக அவர் மணக்கலாம் நெருங்க ஆரம்பித்ததும் அவரது டிரஸ்டி அவருக்குச் சேரவேண்டிய இவ்வருட நெல் விற்ற பணம் அனுப்பாதிருக்குமாறு அவர் ஜாதியர்கள் தடுத்தார்கள். அவருக்கு நெருங்கிய பந்துக்களில் ஆண்களும், பெண்களும் பலர் சென்னைக்கு வந்து அவருக்கு இனியேற்பட விருக்கும் கஷ்டங்களைக் கூறினார்கள், அவரின்

www.tamilarangam.net

தங்கை கிணற்றிலிருந்து விழுந்து மிக அபாயநிலையில் இருப்பதாகவும் வந்தால் முகதரிசனம் கிடைக்குமென்றும், ஒரு தந்தி 7-ஆம் தேதி அவருக்குக் கிட்டியது. இன்னும் வெளியில் சொல்வதற்கில்லாத பல கஷ்டங்களுக்கு இடையிலேயே அவர் இத்திருமணத்தை நடத்திக் கொள்ள முடிவு செய்தார்.

அடுத்தபடியாக தனக்கு தனது சமூகத்தில் தக்க படிப்பும், ஒத்தவயதும் உள்ள பெண் கிடைக்கவில்லை என்றார். அது தவறு. அவருக்கு 50 ஆயிர ரூபாய்க்கு மேல் சொத்துடன் ஒரு பெண் கிடைக்க இருந்தது. அதை அவர் விவாகம் செய்து கொண்டிருக்கலாம். பணத்துடன் ஓர் பெண் கிட்டிவிட்டால் இவர் பின் ஒத்த வயது, ஒத்த படிப்பு இவைகளுக்காகக் கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. இதற்கு எத்தனையோ வழிகளுண்டு. இன்றைய ஜன சமூக வாழ்க்கையில் பெரும் தன்வந்தர்களில் பலர் இதற்கு உதாரணபுருடர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். ஒருநாடு சுபிட்சமோடு வாழவேண்டுமானால் அந்நாட்டு மக்கள் ஒரே ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக இருத்தல் அவசியம். ஒழுக்கமென்பதோ, கற்பென்பதோ ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் சொந்தமானதேயன்றி பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல. இன்றைய சீர்கேடான நிலைக்கு பெண் மக்கள் மிருகங்களிலும் கேவலமாகக் கருதப்பட்டதும், அவர்கள் பிள்ளைபெறும் இயந்திரங் களாக எண்ணப்பட்டதும், மனித ஜென்மத்துக்கும் பெண்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லையென ஆண்கள் மதித்துவந்ததும் இவைகளின் சவுகரியத்தினால் இவன் ஒழுக்கம் என்பதை விட்டு நாளாவட்டத்தில் வெகு தூரம் விலகி அதற்கும் இவனுக்கும் சம்பந்தமில்லாது இன்று வாழ்வதே காரணமாகும். இவைகட்கெல்லாம் தெய்வீகம், மதக்கட்டளை என்ற விவாக முறைகள் இருந்ததே காரணமாகும். இன்று நடந்த கலியாணத்தில் பழைய பழக்க வழக்கங்கள் என்பது கூடுமானவரையில் அறவே நீக்கியே நடைபெற்றது. இதில் தெய்வீகத்துக்கு இடமில்லை. ஆனால் ஒழுக்கத்திற்கும், ஒத்த குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் இதிலிடமுண்டு.

ஒரு கடவுளும், அதன் மதமும் அதை பின்பற்றும் மக்களைச் சரிசமமாக பாவிக்கவில்லையானால், அம்மதமும் அக்கடவுளும் யோக்கியமுடையதாக இருப்பதற்கில்லை. அதைச் சொல்லிப் பிழைப்பவர்களும், அதை நம்பி கட்டி அழுபவர்களும் கூட யோக்கியர்களாக இருப் பார்களா? இருக்க முடியுமா? என்பதை நீங்களே யோசித்து முடிவு செய்யுங்கள். மற்றும் கலப்பு மணங்களும் நாட்டில் வரவர மிக அதிகமாகி வருவது பற்றியும், சாரதா சட்டத்தின் அவசியத்தை நன்குணர்ந்த பார்ப்பனர்கள் அது நல்லதே

www.tamilarangam.net

யானாலும் அதனால் இதுவரையில் சாத்திரத்தின்பேரால் ஏமாற்றிய மதப்புரட்டுக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்ற பயத்தினால்தான் அதை எதிர்க்கிறார்கள்.

(ஈரோடு காலைவாய்க்கால் கரையில் 8.12.1929-இல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பேசியது. 22.12.1929 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

விவாகரத்து

சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்த ஸ்திரீகள் மகா நாட்டில் நிறைவேற்றப் பட்ட தீர்மானங்களை வாசகர்கள் அறிந்திருக்கலாம். அவைகளில் முக்கியமாக இரண்டு தீர்மானங்கள் மாத்திரம் அதிகமான விவாதத்திற்குக் காரணமாயிருந்தன; ''ஆண்களைப்போலவே பெண்களுக்கும் சரிசமான ஒழுக்கமுறைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும்'' என்பது ஒன்று. ''கலியாண மானப் பெண்கள் தகுந்த காரணமாயிருப்பின் தங்களுக்கிஷ்டமான போது தங்கள் விவாகத்தை ரத்து செய்து கொள்ளலாம்'' என்பது இரண்டு. இந்த இரண்டு தீர்மானங்களும் பெரிய படித்த மனிதர்கள் என்பவர்களையும், பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுகிறவர்கள் என்பவர்களையும் சரியான பரிட்சைப் பார்த்துவிட்டது என்றே சொல்வோம். நமது தென் இந்தியாவிலுள்ள பத்தரிகைகள் எல்லாம் ஒன்று விடமால் ''விவாகரத்து'' தீர்மானத்தை கண்டித்து விட்டன.

இத்தீர்மானம் சம்பந்தமாக பத்திரிகைகளில் நடந்த வாக்குவாதங் களும், மறுப்புகளும் கண்டனங்களும், அவைகளுக்கு எழுதப்பட்ட பதில்களும் நமது வாசகர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள்.

வயது சென்ற ஸ்திரிகள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களில் சிலர் இத்தீர்மானத்தின் உண்மையை உணராமல் இதை எதிர்த்த விஷயம் நமக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது.

ஸ்தீரிகள் மகாநாடு நடைபெற்ற அன்றைய தினமே, இவ்விதமான தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவது தனக்கு இஷ்டமில்லையென்று சொல்லி அக்கிராசனா ஸ்ரீமதி சீனிவாசய்யங்கார் அவர்கள் தன்னுடைய அக்கிராசனப் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டார்கள். பிறகு வேறு ஒருவருடைய அக்கிராசனத்தில் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டு மேற்சொன்ன தீர்மானங்களும் இன்னும் இதர தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப் பட்டன. பிறகு இது சம்பந்தமாக பிரபல ஸ்தீரிகள் சிலருக்குள் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்பட்டு

www.tamilarangam.net

பத்திரிகைகள் மூலியமாக இரு சாரார்களுடைய அப்பிப்பிராயங்களையும் வெளியிட்டு வந்தார்கள். இன்னும் அத்தீர்மானங்களின் சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஆதலால்தான் இந்த முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி நமது அபிப்பிராயத்தையும் வெளியிட விரும்புகிறோம். மேலும் சென்னை மாகாணத்தின் முதலாவது சுயமரியாதை மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட மேற்கண்ட இதே இரண்டு தீர்மானங்களுக்கு இப்போதிலிருக்கும் எதிர்ப்புகளைவிட பலமான எதிர்ப்புகள் தோன்றியதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைவிட ''வேகமானதும்'' ''புரட்சியானதும்'' என்று பிறரால் அநாவசியமாக தூற்றப்பட்ட சில இதர தீர்மானங்களைப்பற்றி நாம் எழுத வேண்டியதாயிருந்ததால் ஸ்தீரிகளைப்பற்றிமேற்கண்ட இரண்டு தீர்மானங்களைப்பற்றி அதிகமாய் விவரித்து எழுத அவகாசமில்லாது போயிற்று. ஆகையால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது இது சம்பந்தமாக நமது கருத்தை விளக்கிவிட வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம்.

முதலாவதாக ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் சமமான ஒழுக்க முறைகள் இருக்கவேண்டுமென்பது இது விஷயமாக அபிப்பிராய பேதமே இருக்காது என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், இதில்கூட படித்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களும் கூட மாறுபாடான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்தவுடன் நமக்கு பெரிய அதிசயமாகவே இருந்தது. உதாரணமாக பார்ப்பனரால்லாதாருக்காக உழைக்கும் ''ஜஸ்டிஸ்'' பத்திரிகையில் ஆண், பெண்ணுக்குச் சமமான சட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று சென்னை ஸ்தீரிகள் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைக் கண்டித்துத் தலையங்கம் எழுதியிருந்ததைப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டுப்போனோம். ஏழை மக்களுக்காகவும், நியாயத்திற்காகாவும், சகோதரத்துவத்திற்காகவும் சமத்துவத்திற்காகவும் உழைப்பதாகச் சொல்லும் ''ஜஸ்டிஸ்'' பத்திரிகையானது சாஸ்திரங்களை உதாரணமாகக் காட்டி இத்தீர்மானத்தைக் கண்டித்ததானது நாம் என்றும் எதிர்பாராததும், ஏமாற்றமுமான விஷயமேயாகும். பகுத்றிவுக்கு ஏற்றதான காரணங்களைச சொல்லாமல் ''ஜஸ்டிஸ்'' பத்திரிகையானது, ''பொதுவாகவே பெண்கள் இயக்கம் சரிவர நடத்தப்படுவதில்லை'' என்று பெரும் குற்றத்தைச் சுமத்துகிறது. இந்த அபிப்பிராயம் உண்மையா? இல்லையா என்பதைப் பற்றி நமக்கு அதிகக் கவலையில்லை. ஆனால் நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் இது மாதிரி விஷயங்களில் பெண்பாலருடைய முடிவான அபிப்பிராயம்

www.tamilarangam.net

என்னவென்பதே, ஏனெனில் பெண்கள் சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றி ஆண்கள் முடிவு செய்வதை விட பெண்களது அபிப்பிராயத்தையே பின் பற்றுவது தான் முறையான வழியாகும். இன்று நமது நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் பெண்களின் நிலைமை சற்று தாழ்மையாகவே இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகள் சட்ட திட்டங்களெல்லாம் பெண் மக்கள் படித்திராதக் காலத்தில் ஆண் மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதால்தான். பார்ப்பனரல்லாதார் படிக்காத காலத்தில் எப்படி நம்மைப் பற்றித் தூஷித்து நம்மை "அடிமைகள்" என்று புராணம் முதலானவைகள் எழுதி வைத்தார்களோ அதே மாதிரியாகத் தான் ஆண் மக்களும் தங்களுக்கு ஏற்றவாறு பாரபட்சமான சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். உதாரணமாக புருஷன் இறந்தால் மனைவி உடன்கட்டை ஏறவேண்டுமென்ற கட்டாயத்திற்குப் பெண்கள் சம்மதித்திருப்பார்களா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அப்படி சம்மதித்திருந்தாலும் அதே மாதிரி மனைவி இறந்த புருஷனையும் உடன்கட்டை ஏற்ற வேண்டுமென்றாவது கேட்டிருக்க மாட்டார்களா என்பதும் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டிய விஷயமாகும்.

ஆகவே, இம்மாதிரியாக பலவழிகளிலும் பெண் மக்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருப்பதற்கு ஆண்களுடைய சுயநலமே காரணம் என்பது "ஜஸ்டிஸ்" போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு இன்னும் தெரியாமலா இருக்கிறது என்பது நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை, ஒழுக்கம் முதலிய விஷயங்களில் சமமான சட்டங்கள் இருத்தலே அவசியம் என்பதை ஜஸ்டிஸ் போன்ற பத்திரிகைகள் மறைத்தாலும் அல்லது எதிர்த்தாலும் நமது நாட்டுப் பெண்கள் ஆயிரக்கணக்காய்ப் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்ட இக்காலத்தில் ஆண் மக்களது சுயநல அபிப்பிராயங்களுக்கு எவ்வித செல்வாக்கும் மதிப்பும் இருக்காது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, இந்த அடிப்படையான முக்கிய கொள்கைகளிலேயே நமது சகோதரப் பத்திரிகையின் அபிப்பிராயத்துக்கு நாம் மாறுபட வேண்டியிருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கவே இல்லை.

இரண்டாவதாக உள்ள "விவாகரத்து" விஷயம்தான் சற்று கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். இது சம்பந்தமாக செங்கற்பட்டு சுய மரியாதை மகாநாட்டிலும், சென்னை ஸ்திரீகள் மகாநாட்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானமானது பொறுப்பற்றவர்களால் செய்யப்பட்டதல்ல வென்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியும். ஆண் மக்களே நூற்றுக்கு 95-க்கு மேல் கூடியிருந்த

www.tamilarangam.net

செங்கற்பட்டு மகாநாடும், பெண் மக்களே நூற்றுக்கு நூறு கூடியிருந்த சென்னை ஸ்திரீகள் மகாநாடும் ஒரே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கின்றன வென்றால் இதில் ஏதாவது தவறு இருப்பதற்கு மார்க்கமிருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்பு இது சம்பந்தமாக அநேக தப்பபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளார்களென்பதை விளக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. ''விவாகரத்து'' சட்டமானால் உடனே எல்லாப் பெண்களும் தங்கள் கணவர்களை விட்டு ஓடிப்போவார்கள் என்றும், ''கற்பு நிலை'' அடியோடு கெட்டுப் போகுமென்றும் பலர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புக்கும், அவசியத்திற்கும், ஒரு சட்டம் செய்தால் ஜனங்கள் எல்லோரும் அதே வேலையாயிருப்பார்ளென்பது நியதியல்ல. அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் தான் ஜனங்கள் அதனை கையாளுவார்கள். ஏனெனில், அதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குத் தாங்களே பாத்தியப்பட்டவர்கள் என்பது அனுபவத்தினால் மக்களுக்கு நாளடைவில் விளங்கிவிடும். ஆகவே ''விவாகரத்து'' அனுமதிக்கப்படுமானால் ஏதோ ஆபத்து வந்துவிடுமென்று சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது, அவர்களது சுய நலத்தினால் ஏற்படக் கூடிய பயம் என்றுதான் சொல்லுவோம்.

''விவாகரத்து'' சட்டமாவது பெண்கள் சமூகத்திற்கு ஒரு இன்றியமையாத பாதுகாப்புக் கருவி என்பதே நமது முடிவான அபிப்பிராயம். புருஷனுக்கும் மனைவிக்கும் பரஸ்பர அன்பும் சமமான வாழ்க்கையும் ஏற்பட வேண்டுமானால் இருவருக்கும் தனித்தனியாக உரிமையிருந்தால்தான் முடியும். இப்போதிருக்கும் ''இந்திய'' சமூகத்திலுள்ள மண வாழ்க்கையானது பல வழிகளிலும் பெண் மக்களுக்குப் பாதகமான முறையிலேயே நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு புருஷன் தனக்குத் தேவையில்லாத போது தனது மனைவியளித்திருக்கும் நமது சட்டமானது, பெண்களுக்கு அதே உரிமையைக் கொடுக்காமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இந்த உரிமை மனிதனுக்கு இருப்பதால், எல்லாப் புருஷர்களும் இதே வேலையாகவா இருக்கிறார்கள் என்று தான் கேட்கிறோம். ஆகவே, இதே உரிமையைப் பெண்மக்களுக்கும் அளிக்க வேண்டியது நியாயமும் கிரமமும் ஆகும் என்பதை இன்னும் ஏன் ஆண் மக்களில் சிலர் அறியவில்லையென்பதுதான் நமக்கு விளங்கவில்லை. இந்த விவாகரத்துத் தீர்மானத்தை வைதீகப் பத்திரிகைகள் தான் கண்டித்தன வென்றால், நமது ''ஜனநாயக'' தினசரியான

www.tamilarangam.net

''ஜஸ்டிஸ்'' பத்திரிகையும் கண்டித்ததுதான் நமக்கு விளங்கவில்லை. எது எப்படியாயினும், இந்தத் தீர்மானத்தின் அவசியத்தை நமது சுய மரியாதை இயக்கத்து அன்பர்கள் நன்கு அறிவார்களாகையால், இம்மாதிரி சமத்துவமான நோக்கமுடைய விஷயங்களில் எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தாலும், அதற்காக நாமோ நமது இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ சகல கடமையினின்றும் பின் வாங்கமாட்டோம் என்பதை மாத்திரம் உறுதி கூறுகிறோம்.கடைசியாக நமது ''ஜஸ்டிஸ்'' பத்திரிகைக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறோம். பொது மக்களின் உணர்ச்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அப்பத்திரிகையானது இனியாகிலும் முன்னணியில் நின்று, தனது பழைய குருட்டு நம்பிக்கைகள் ஏதேனும் எஞ்சி இருக்குமானால் அவைகளை உடனே ஒழித்து சமூகத் தொண்டையே பிரதானமாகக் கொண்டு வேலை செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் இது சம்பந்தமாக இன்னும் விவரமாக எழுதுவோம்.

(29.12.1929 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம்

கோயில்களில் பெண்களைப் பொட்டுக்கட்டுவதைத் தடுக்க சட்டம் செய்யவேணுமாய் திரு.முத்துலட்சுமி அம்மாள் அவர்களால் சட்ட சபைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தைச் சர்க்கார் நமக்கு அனுப்பி அதன்மீது நமது அபிப்பிராயம் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

இதற்காக சர்க்கார் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயம் கேட்பது என்பது கோமாளித்தனம் என்பதே நமது அபிப்பிராயம். ஏனெனில், கோயில்களில் கடவுள்கள் பெயரால் பெண்களுக்குப் பொட்டுக்கட்டி அவர்களையே பொது மகளிர்களாக்கி நாட்டில் விபசாரித்தனத்திற்குச் செல்வாக்கும் மதிப்பும் சமய சமூக முக்கிய ஸ்தானங்களில் தாராளமாய் இடமும் அளித்து வரும் ஒரு கெட்ட வழக்கம் நமது நாட்டில் வெகுகாலமாய் இருந்து வருகின்றது. அன்றியும் நாளாவட்டத்தில் இது

ஒரு வகுப்புக்கே உரியது என்பதாகி இயற்கையுடன் கலந்த ஒரு தள்ள முடியாத கெடுதியாய் நாகரீகமுள்ள அரசாங்கமாகவாவது அல்லது நாட்டின் சுயமரியாதையையோ, பிரஜைகளுடைய ஒழுக்கத்தையோ, நலத்தையோ, கோரின அரசாங்க மாகவாவது ஒன்று இருந்தால் இந்த இழிவான கெட்ட பழக்கம் கடவுள் பேராலும் மதத்தின் பேராலும் சமூகத்தின் பேராலும் தேசிய

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

வழக்கத்தின் பேராலும் இருந்து வர ஒரு க்ஷணநேரமும் விட்டுக்கொண்டு வந்திருக்காதென்றே சொல்லுவோம்.

ஆனால் நமது இந்தியாவில் வெள்ளைக்கார ஆட்சி குடிபுகவும் நிலைபெறவும் நம் நாட்டுச் சுயநலப்பார்ப்பனர்கள் உளவாளிகளாகவும் உதவியாகவும் இருந்து வந்ததால் அப்பார்ப்பனர்களுக்கு அனுகூலமாக வெள்ளைக்காரர்களும் இருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருந்ததால் அந்தப்பார்ப்பனர்கள் சொல்லுகின்றபடியே நடந்து (வெள்ளைக்காரர்கள்) தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தில் பட்டுவிட்டார்கள். இந்தக் காரணங்களால் அவர்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு விரோதமாய் சீர்திருத்தத் துறையிலாவது மனிதத் தன்மை துறையிலாவது இதுவரை ஒருவித முற்போக்கான காரியமும் செய்யாமலே இருக்க வேண்டியவர்களாகிவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது கொஞ்ச காலமாய் அப்பார்ப்பனர்களின் தந்திரத்தையும் சூட்சியையும் கண்டுபிடித்து அவர்களது யோக்கியதைகளை அடியோடு வெளியாக்கி சீர்திருத்தங்களை உத்தேசித்து நாமும் வெள்ளைக் காரர்களை மிரட்டக்கூடிய சமயம் மிரட்டியும் ஆதரிக்கக்கூடிய சமயம் ஆதரித்தும் பார்ப்பனர்களின் செல்வாக்கை ஒழித்து நமது சக்தியையும் தீவிர ஆசையையும் காட்ட ஆரம்பித்து விட்டதால் இப்போது ஏதோ சிறிது அளவுக்காவது சர்க்காரார் சீர்திருத்தத்துறையில் நமது இஷ்டத்திற்கும் இணங்கும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த நிலைமையின் பலனேதான் இப்போது நமது கொள்கைகள் சிலது நாட்டில் பிரசாரம் செய்யவும் செல்வாக்குப் பெறவும் இடம் ஏற்பட்டதும் சட்டசபையில் இது சமயம் ஒரு முடிவை பெற்றுதீரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு வரநேர்ந்ததுமாகும்.

நிற்க. இப்போது திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் அவர்களால் சென்னை சட்டசபைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் பொட்டுக்கட்டுவதை ஒழிக்கும் இந்த மசோதாவானது வெகு காலமாகவே ஜனப்பிரதிநிதிகள் என்பவர்களால் பொதுக்கூட்டங்களிலும் பொது மகாநாடுகளிலும் கண்டித்துப் பேசப்பட்டிருப்பதுடன் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய சட்டசபையில் அடிக்கடி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றது.

இது சம்பந்தமாக திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் அவர்கள் ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிட்டு இருக்கின்றார். அதன் தேவதாசி மசோதா சுருக்கமாவது:

www.tamilarangam.net

இந்த சமூகக்கொடுமையை ஒழிக்க ஆரம்பித்த கிளர்ச்சியானது 1868 வருஷமுதல் நடைபெற்று வருகிறது. 1906, 1907 வருஷம் உலக தேசீய மகாநாட்டில், இந்தக் கொடிய கெட்ட வழக்கத்தை ஒழிப்பதற்காக பல மாகாண சர்க்கார் அபிப்பிராயங்களையும் அறிந்து தம்மால் கூடியவரை ஒழிப்பதென முடிவு செய்ததினின்று, இந்தியா கவர்ன்மெண்டும் இந்த தேவதாசி மசோதாவில் அதிக சிரத்தை காட்டி வந்தது.

1912 -ஆம் வருஷம் பழைய இம்பீரியல் சட்ட நிருபண சபையில் மூன்று இந்திய அங்கத்தினர்கள் கனம் மாணிக்ஜிதாதாபாய், முதோல்கர், மேட்கித் ஆகியவர்கள் இந்த கொடிய பழக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு இதே எண்ணத்தோடு வேறு மூன்று மசோதாக்கள் கொண்டுவந்தனர். இந்திய சர்க்கார் உள்நாட்டு சர்க்காருக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்பி அவர்களது அபிப்பிராயம் தந்த உடன் 1913-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் தாங்களாகவே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். மீண்டும் அம்மசோதா ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களது ரிப்போர்ட்டையும் 1914-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பெற்றார்கள். அந்த ரிப்போர்ட் மறுபடியும் இப்போதைப்போலவே பொது ஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடப்பட்டது. இம்மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் எல்லோருக்கும் பூரண எண்ணமிருந்த போதிலும், அத்தகைய பெண்களை எவ்வாறு காப்பாற்றுவது என்பது போன்ற சில சில்லறை விவாதங்கள் கிளப்பிவிடப்பட்டதால் அம்மசோதா தானாகவே அது சமயம் மறைந்து விட்டது. அதன்பின்னர் மகாயுத்தக்கிளர்ச்சியினால் அது கவனிக்கப்பட முடியாமல் போயிற்று. பிறகு 1922-ஆம் வருஷம் டாக்டர் கோர் மீண்டும் அதை இந்திய சட்டசபையில் கொண்டுவந்தார். தீர்மானத்தின் மேல் விவாதம் நிகழ்ந்து கடைசியாக அது மறுபடியும் பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்குப் பிரசுரிக்கப்படவேண்டுமென்ற பிரரேபணை அதிகப்படியான ஓட்டுகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. பிறகு மேற்படி 1922-ஆம் வருஷத்திய தீர்மானத்தின் மீது 1924-ஆம் வருஷம் அதை சட்டமாக்கப்பட்டதோடு அதை அனுசரித்து இந்தியன் பீனல் கோடு 372, 373 செக்சன் திருத்தப்பட்டன. அதன் சட்டம் 1925-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியினின்று அமுலுக்கு வந்தது. ஆதியில் 14 வயதுக்கு மேல் பட்டப் பெண்களுக்கு பொட்டுக்கட்டுதல் கூடா தென்றே சாஸ்திரத்தால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில், பொட்டுக்கட்டப்பட வேண்டிய பெண் சாஸ்திரப்படி கன்னிகையாயிருக்க வேண்டு மாதலால் 14 வயதிற்குள் தான் இந்தச் சடங்கு செய்வது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. அதாவது எந்தப் பெண்ணையும் 14 வயதிற்கு மேல் பொட்டுச்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கட்ட எந்தக் கோயில் அதிகாரியும் அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது மேற்படி சட்டம் வந்த பிறகு 16 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்ட பெண்களுக்குப் பொட்டுக்கட்டப்பட்டால் கோயிலதிகாரிகள் குற்றவாளிகள் ஆவதோடு அந்த விதமாக அனேக கேஸ்கள் நடந்து அந்த 25-ஆவது சட்டப்படி தண்டனையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே வைதீகர்களது அபிப்பிராயப்படி பார்த்தாலும் கூட சாஸ்திரப்படி 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்குக் கோவில்களில் பொட்டுக்கட்ட மத அனுமதியில்லையென்று தெரிகிறது. இந்தியன் பீனல்கோடு படி ஒரு மைனர் பெண்ணைப் பொட்டுக்கட்டுவது குற்றமென்றாலும் பேராசையுள்ள பெற்றோர்கள் சிலர் தங்கள் பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்ட கோயிலினிடமிருந்து உத்திரவு பெற்று விடுகிறார்கள். இது விபச்சாரத்துக்கு அனுமதி கொடுத்ததாகுமேயன்றி வேறில்லை. பொதுஜன அபிப்பிராயம் இதைப் பத்திரிகைகளில் ஆதரித்து எழுதியும் பொதுக்கூட்டங்களில் ஆதரித்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியும் இந்தக் கொடிய பழக்கத்தினால் அல்லலுறும் சமூகத்தினரே இதை சட்டமாக்க வற்புறுத்தி எழுதியும் இருக்கின்றனர்.

டிஸ்டிரிக்டு போர்டு முனிசிபாலிட்டிகளிலும் தங்களது ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். இவ்வாறெல்லாமிருக்க இச்சட்டத்திற்கு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அறிய விரும்புவானேன்? என்பது விளங்கவில்லை. இந்த நாள்பட்ட கொடிய சமூகக்கொடுமையை ஒழிக்க யாருக்கும் ஆட்சேபனையோ எதிர் அபிப்பிராயமோ இருக்கவே முடியாது. இந்தியத் தலைவர்கள் கூறியிருப்பது போல் தேவதாசி என்று ஒரு வகுப்பு இருப்பது இந்து சமூகத்திற்கே இழிவானதுமல்லாமல் இந்து மதத்திற்கே பெரும்பழியுமாகும். ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணுக்கு ஏற்படும் இழிவு, பெண்ணுலகிற்கே ஏற்பட்டதாகுமாகையால் இவ்வழக்கம் பெண்களின் அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தையும் பெரிதும் பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியையோ, சமூகத்தையோ விபசாரத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதும் பின்னர் அவர்களை இழிந்த சமூகமாகக் கருதுவதும் பெரும்சமூகக் கொடுமை யாகும். சிறு குழந்தைகளிலிருந்தே இத்தகைய துராசார வழிகளில் பயிற்றுவிப்பது ஜன சமூகவிதிகளையே மீறியதாகும்.

எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இனி இதைப்பற்றி பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத் தைத் தெரிய வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

தவிர, இது விஷயத்தில் சாஸ்திர சம்பந்தமான வைதீகர்களின் ஆட்சேபனைக்கும் இடம் இல்லை.

www.tamilarangam.net

ஏனெனில் சாஸ்திரத்தில் 14 வயதுக்கு முன் கன்னிப்பெண்ணாய் இருக்கும்போது தான் பொட்டுக்கட்ட வேண்டுமென்று இருக்கின்றது. இந்தியன் பீனல் கோட் 372, 373 செக்ஷன்களின் படியோ 18 வயதுக்குள் பொட்டுக்கட்டக்கூடாது என்றும் கட்டினால் ஒரு வருஷக் கடுங்காவல் தண்டனையும் அபராதமும் என்றும் இருக்கின்றது. ஆகவே இது விஷயத்தில் வைதீகமும் இந்து மதமும் 1914 வருஷத்திலேயே ஒழிந்து விட்டது. இந்நிலையில் இப்போதைய வைதீகர்கள் என்பவர்கள் இதை ஆட்சேபிப்பதனால் ஒன்று அவர்களது சாஸ்திரம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டும் அல்லது தாசிகள் மூலம் தங்கள் வகுப்பார்களில் பலர் வயிறுவளர்ப்பது கெட்டுப் போகுமே என்கின்ற ஜாதி அபிமானமாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல பொது ஜனங்கள் எந்த விதத்திலாவது இந்தச் சட்டத்தை ஆட்சேபிப்பார்களா என்று எண்ணுவதும் ஒன்று முட்டாள் தன்மையாகவோ, அல்லது யோக்கியப்பொறுப்பற்றத் தன்மையாகவோ தான் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்து சமூகத்தில் கடவுள் பேரால், மதத்தின் பேரால் விபசாரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எந்த சமூகத்தாரோ தேசத்தாரோ கருதுவர்களானால் அவர்களைப்போல் காட்டு மிராண்டிகளோ கெட்டவர்களோ இருக்கவே முடியாது. மற்றபடி எந்த சமூகமாவது இம்மாதிரியான தொழில் தங்கள் வகுப்புக்கு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்பாகளேயானால் அவர்களைப்போல் சுயமரியாதையற்றவர்களும் இழிகுல மக்களும் வேறுயாரும் இருக்க முடியாது. எந்தப் பெண்களாவது இந்த தொழிலில் ஜீவிக்கலாம் என்று கருதி அதற்காக சுவாமியையும் மதத்தையும் உதவிக்கு உபயோகப்படுத்த நினைத்தால் அவர்களைப்போல் ஈனப்பெண்கள் வேறு எங்கும் இருக்கவே முடியாது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டியது மிக்க அவசியமும் யோக்கியமுமான காரியமாகும். ஆனால் அந்தப்படி நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்க சட்ட மெம்பர் ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பி இதைப் பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புவது என்னும் பேரால் தடைப்படுத்தி விட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்க

தாகும். அதற்கு அனுகூலமாய் ஜஸ்டிஸ்கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஓட்டுக் கொடுத்தது அவர்களுக்கு மிகுதியும் மானக்கேடான காரியமாகும். அக்கட்சி யார்கள் இந்த காரியத்தைக்கூட செய்ய முடியவில்லையெனில் பின் என்ன வேலை செய்யத்தான் அந்த சட்டசபையை நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புலனாக வில்லை "காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபையில்

www.tamilarangam.net

இல்லாததால் இச்சட்டம் நிறைவேறாமல் போயிற்று'' என்று திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் நமக்கு எழுதி இருப்பதைப் பார்க்க நமக்கு அவமானமாகவே இருந்தது.

எப்படியானாலும் அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது இச்சட்டம் நிறைவேறாமல் போகுமேயானால் சர்க்காரின் யோக்கியத்திலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் சுய மரியாதையிலும் தெருவில் போகின்றவனுக்குக் கூட மதிப்பும் நம்பிக்கையும் இருக்காதென்றே சொல்லுவோம்.

(23.3.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

பொட்டுக்கட்டு நிறுத்தும் சட்டம்

டாக்டர் முத்து லட்சுமி ரெட்டியின் பொட்டறுப்பு மசோதா விஷயமாக அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க திரு. ஈ.வே. ராமசாமி சென்னை சட்டசபை காரியதரிசிக்கு அனுப்பியிருக்கும் ஒரு கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

1. ஹிந்துப் பெண்களை ஹிந்து ஆலயங்களில் பொட்டுக் கட்டுவதனால் அவர்கள் விபச்சாரம் செய்யும்படி தூண்டப்படுகிறார்கள்.

2. பண ஆசையினால் தேவதாசிகள் விபச்சாரம் செய்வதனால் அவர்களது வாழ்க்கை இயற்கைக்கு விரோதமாகவும் ஆபாசமாகவும் இருக்கிறது. இந்த விபச்சாரிகளால் மேக வியாதிகள் பரப்பப்படுவதனால் அந்நோய் அந்நியர்களுக்குப் பரவாமல் தடுக்க வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

3. டாக்டர் முத்துலட்சுமி மசோதாவின் நோக்கம் விபச்சாரத்தை அடியோடு ஒழிப்பதல்லவானாலும் விபச்சாரம் விருத்தியாவதற்குள்ள ஒரு முக்கியமான வழியை அடைப்பது தான் அதன் நோக்கம் விபச்சாரத்தை அடியோடு ஒழிக்கத் தக்கவாறு இந்திய சமூகம் இன்னும் முன்னேற்றமடையவில்லை. வெளிநாட்டு நிலைமையும் இவ்வாறே இருந்துவருகிறது. பணத்துக்காகப் பெண்கள் விபச்சாரம் செய்வதைத்தடுக்க சட்டமியற்றும் காலம் இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் சமயத்தின் பேரால் மதக் கடமையாக பெண்கள் விபசாரம் செய்வதைத் தடுக்க நாம் முன்னாடியே சட்டமியற்றி இருக்கவேண்டும். தற்காலச் சட்டப்படி 18 வயதிற்குப் பிறகு பொட்டுக் கட்டப்படும் பெண் களுக்கும் கூட இளவயது முதலே பெற்றோராலும்

www.tamilarangam.net

வளர்ப்போர்ராலும் விபச்சாரம் செய்ய தூண்டப்பட்டும் தயார் செய்யப்பட்டும் வருகிறார்கள். பொட்டுக்கட்டி விபச்சாரம் செய்வது மோட்சசாதனமானதென்றும், பணம் சம்பாதிக்க நல்ல வழியென்றும், சிறுவயது முதலே அப்பெண்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெண்களை விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தாமல் சட்டமேற்படும்வரை பெற்றோரும் வளர்ப்போரும் அவர்களை விபச்சாரம் செய்ய பழக்கி பணம் சம்பாதிக்கத் தான் செய்வார்கள்.

4. மைனர் பெண்களுக்குப் பொட்டுக்கட்டக் கூடாதென்று ஏற்கனவே சட்டமேற்படுத்தி மதவிதிகள் அப்போதே மீறப்பட்டுவிட்டது. எனவே இம்மசோதா விஷயத்தில் மதத்துக்கு ஆபத்து என்னும் வாதத்தைக் கிளப்ப இடமே இல்லை. பருவமடைந்த பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்ட சாஸ்திரங்களில் அனுமதியில்லை. ஆதலால் சாஸ்திரங்களுக்குப் பயந்து பருவமடைந்த பெண்கள் பொட்டுக்கட்டைத் தடுக்க சட்டமியற்ற சர்க்கார் பயப்படத் தேவையில்லை. டாக்டர் முத்துலட்சுமி மசோதா விரும்பும் சீர்திருத்தம். இந்து சமூக சுயமரியாதையை உத்தேசித்து எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்னாடியே அமுலில் வந்திருக்க வேண்டும். எனவே அம்மசோதாவை நான் பூரணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

(''குடிஅரசு'' 30-3-1930.)

கர்ப்பத்தடை

கர்ப்பத்தடை என்பதுபற்றி சுமார் 2 வருஷங்களுக்கு முன் நாம் எழுதியது அநேகருக்குத் திடுக்கிடும்படியான சேதியாயிருந்தது. ஆனால், இப்போது சிறிது காலமாய் அது எங்கும் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் ஒரு சாதாரண சேதியாய் விட்டது. வரவர அது செல்வாக்குப் பெற்றும் வருகின்றது. பெரிய உத்தியோகத்தில் இருந்த சர் பி. சிவசாமி அய்யரும் பெரிய உத்தியோகத்தில் இப்போதும் இருக்கும் ஜஸ்டிஸ் ராமேசம் அவர்களும் மறறும் பலரும் இது விஷயமாய் அடிக்கடி பேசி வருகின்றதையும் எழுதி வருகின்றதையும் பத்திரிகைகளில் பார்த்தும் வருகின்றோம். சமீபத்தில் சென்னை சட்ட சபையிலும் கர்ப்பத்தடை விஷயமாய்ப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டுமென்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதையும் நேயர்கள் கவனித்து இருக்கலாம்.

ஆனால் கர்ப்பத்தடையின் அவசியத்தைப்பற்றி நாம் கருதும் காரணங்களுக்கும் மற்றவர்கள் கருதும் காரணங்களுக்கும் அடிப்படையான வித்தியாச

www.tamilarangam.net

மிருக்கின்றன. அதாவது பெண்கள் விடுதலையடையவும் சுயேச்சை பெறவும் கர்ப்பத்தடை அவசியமென்று நாம் கூறுகின்றோம். மற்றவர்கள் பெண்கள் உடல் நலத்தை உத்தேசித்தும் பிள்ளைகளின் தாஷ்டீகத்தை உத்தேசித்தும் நாட்டின் தரித்திரத் திசையை உத்தேசித்தும் குடும்பச் சொத்துக் குலையாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை உத்தேசித்தும் கர்ப்பத்தடை அவசியமெனறு கருதுகின்றார்கள். இதை மேல்நாட்டினர் பலர் கூட ஆதரிக்கின்றார்கள் ஆனால் நமது கருத்தோ இவைகள் எதையும் பிரதானமாய்க் கருதியது அல்ல. மற்றெதைக் கருதியென்றால் முன் சொன்னது போல் பொதுவாக பெண்களின் விடுதலைக்கும் சுயேச் சைக்குமே கர்ப்பம் விரோதியாய் இருப்பதால் சாதாரணமாய்ப் பெண்கள் பிள்ளைப் பெறுவது என்பதையே அடியோடு நிறுத்தி விடவேண்டும் என்கிறோம். அது மாத்திரமல்லாமல் பல பிள்ளைகளைப் பெறுகின்ற காரணத்தால் ஆண்களும்கூட சுயேச்சையுடனும், விடுதலையுடனும் இருக்க முடியாதவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். இதன் உண்மை சாதாரணமாய் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஸ்திரியும் தங்கள் சுதந்திரங்களுக்குக் கஷ்டம் வருகின்ற காலத்தில் பேசிக்கொள்வதைப் பார்த்தாலே தெரியும்.

ஒரு மனிதன் தான் கஷ்ட நிலையில் பேசும்போது ''நான் தனியாயிருந்தால் ஒரு கை பார்த்துவிட்டு விடுவேன். 4, 5 குழந்தையும் குட்டியும் ஏற்பட்டு விட்டதால் இவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே என்கிற கவலையால் பிறர் சொல்லுவதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு ஆளாயிருக்க வேண்டி இருக்கின்றது'' என்றே சொல்லுகின்றான். அதுபோலவே ஒரு ஸ்திரியும் புருஷனாலோ அல்லது வேறு எதனாலோ சங்கடம் ஏற்படும் போது ''நான் தனியாய் இருந்தால் எங்காகிலும் தலையின் மேல் துணியைப் போட்டுக் கொண்டு போய்விடுவேன்; அல்லது ஒரு ஆற்றிலாவது குளத்திலாவது இறங்கிவிடுவேன். இந்தக் கஷ்டத்தை சகித்துக்கொண்டு அரை நிமிஷமும் இருக்க மாட்டேன். ஆனால் இந்தக் குழந்தைகளையும், குஞ்சுகளையும் நான் எப்படி விட்டு விட்டுப் போக முடியும்'' என்றே சொல்லுகிறாள். ஆகவே இந்த இருவர்களுக்கும் அவர்களது சுயேச்சையையும் விடுதலையையும் கெடுப்பது இந்தக் குழந்தைகளும் குஞ்சுகளும் என்பவைகளேயாகும்.

உலகத்தில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுத்தான் தன் ஜீவனத்திற்குப் பொருள் தேடுவதற்கே சுதந்தரத்தை விற்று அடிமையாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் போது பிள்ளைகளையும், குட்டிகளையும் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமும் தலைமேல்

www.tamilarangam.net

இருக்குமானால் அந்த இடத்தில் எப்படி சுயேச்சை இருக்க முடியும்? ஆகையால், ஆண் பெண் இருவர்களின் சுயேச்சைக்குமே கர்ப்பமாவதும் பிள்ளைகளைப் பெறுவதும் இடையூறான காரியமாகிறது. அதிலும் பெண்கள் சுயேச்சைக்குக் கர்ப்பம் என்பது கொடிய விரோதியாயிருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் கண்டிப்பாய்ப் பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை நிறுத்தியே ஆக வேண்டும் என்கிறோம். அன்றியும், பெண்கள் வியாதியஸ்தர்கள் ஆவதற்கும் சீக்கிரம் கிழப்பருவம் அடைவதற்கும், ஆயுள் குறைவதற்கும் இந்த கர்ப்பம் என்பதே மூலகாரணமாயிருக்கின்றது. தவிரவும் ஆண்களில் பிரம்மசாரிகளும், சன்யாசிகளும், சங்கராச்சாரியார்களும், தம்பிரான்களும், பண்டார சன்னதிகளும் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் பெண்களில் பிரம்மசாரிகளும், சங்கராச்சாரி முதலியவர்களும் ஏற்படுவதற்கும் இந்த கர்ப்பமே தடையாயிருந்து வருகின்றது. இந் நிலையில்தான் பெண்கள் விடுதலைக்கும் சுயேச்சைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அவர்கள் பிள்ளைப் பெறுவது என்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகின்றோம். இந்தப்படி நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் கருதும் காரணம் எப்படி இருந்த போதிலும் நமக்கும் மற்றக் கர்ப்பத்தடைகாரருக்கும் கர்ப்பத்தடை அவசியம் என்பதில் அபிப்பிராய பேதமில்லாதிருப்பது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியை அடைகிறோம்.

ஆனால், இந்த முக்கிய காரியங்களில் சமீபகாலத்தில் சட்டசபையில் அரசாங்கத்தினர் சார்பாய் சுகாதர மந்திரி கர்ப்பத்தடை பிரச்சாரத்தை எதிர்த்தும், பெண்கள் சார்பாகச் சட்டசபைக்குள் சென்ற டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மாளும் அவருக்கு அனுசரணையாய் இருந்ததும் நமக்கு ஏமாற்றத்தையே கொடுத்துவிட்டது. இந்தத் தேசத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளையெல்லாம் இந்தத் தேசத்து அரசாங்கமே வளர்த்து அவைகளுக்குக் கல்வி கொடுத்து மேஜர் ஆக்கிவிட வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நிபந்தனை இருந்திருக்குமானால் சுகாதாரமந்திரி அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கர்ப்பத்தடையை எதிர்த்திருக்க மாட்டார். அப்படிக்கில்லாமல் யாரோ பெற்று யாரோ வளர்த்து மக்களைப் பெருக்கி அடிமைக்கு விடுவதானால் சர்க்கார் அதை எப்படி வேண்டாம் என்று சொல்ல முன்வருவார்கள். உண்மையான சுகாதாரத்தில் பிள்ளைப் பேற்றை தடுப்பது முக்கியமான சுகாதாரம் என்று சுகாதாரமந்திரிக்கும் பெண்மணியாய் இருந்தும் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற வைத்திய அம்மாளுக்கும் தெரியாமல் போனது வருந்தத்தக்க காரியமேயாகும். இந்த விஷயத்தில்

www.tamilarangam.net

அரசாங்கத்தார் விபரீதமான அபிப்பிராயப்பட்டு விட்டாலும் கூட பொதுஜனங்கள் அதை லட்சியம் செய்யாமல் ஒவ்வொருவரும் இதை கவனித்து அவரவர்களே தக்கது செய்துகொள்ள வேண்டியது மிக்க அவசியமான காரியமாகும்.

மதுவிலக்குப் பிரச்சாரத்தைவிட, தொத்துவியாதிகளை ஒழிக்கும் பிரச்சாரத்தைவிட, இந்த கர்ப்பத்தடை பிரச்சாரம் மிகவும் முக்கியமான தென்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

ஆதலால் இந்தக் கர்ப்பத்தடைக்கு நமது நாட்டில் ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பிரச்சாரம் செய்ய பொதுஜனங்களில் சிலராவது இதுசமயம் முன்வர வேண்டுமென்றே வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

(6.4.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

பூரண வெற்றி

சாரதா சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. சாரதா சட்டம் என்பது:

14 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பெண்களுக்கும் 18 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட ஆண்களுக்கும் விவாகம் செய்யக்கூடாது; செய்தால் தண்டனை என்கின்ற நிபந்தனையைக் கொண்டது. மற்றப்படி இதைத்தவிர இந்தச்சட்டத்தில் வேறு எவ்வித ஆபத்தும் கிடையாது என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. ஆனால் இந்தச் சட்டத்திற்கு இருந்துவரும் எதிர்ப்பு பெரிதாயிருந்தாலும் சிறிதாயிருந்தாலும் மதம் என்னும் பேரால் அல்லது வேறு எதையும் இதுவரையாரும் சொன்னதில்லை. மதத்தின் பேராலும்கூட ஆட்சேபனை சொல்லுகின்றவர்களும் இருமதங்களின் பேராலேயே சொல்ல முன்வந்து இருக்கின்றார்கள். ஒன்று மகமதிய மதம். மற்றொன்று இந்து மதம். மகமதிய மதத்தின் பேரால் ஆட்சேபம் சொல்லுகின்றவர்கள் 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்ணைக் கலியாணம் செய்வது கூடாது என்றோ அல்லது அது மத விரோதமென்றோ சொல்வதில்லை அன்றியும் 14 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட பெண்ணைத்தான் கலியாணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்கின்ற மத நிர்ப்பந்தமிருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லுவதில்லை. ஆனால் ''கலியாணத்திற்கு வயது நிர்ணயம் கூடாது'' என்று மாத்திரம் தான் சொல்லுகின்றார்கள் இதற்கு மற்ற ஜனங்கள் எவ்வளவு மதிப்பு கொடுப்பார்கள் என்பது விளங்கவில்லை ஆதலால் இதைப்பற்றி நமக்கு லட்சியமில்லை ஆனால் இந்து மதத்தின் பேரால்

www.tamilarangam.net

சொல்லுகின்றவர்கள் பெண்களுக்கு 12 வயதுக்குள் கலியாணம் செய்தாக வேண்டும் என்றும் பெரிய மனுஷியான பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்றும் இவைகளுக்கு விரோதமாய்ச் செய்தால் மத விரோதம் என்றும் பாபமென்றும் நரகம் கிடைக்குமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

இது சரீரசாஸ்திரக் கூற்றுப்படி எப்படி இருந்த போதிலும் பெண்களை அடிமையென்றும் பெண்களுக்கு எந்த நிலையிலும் சுதந்திரம் கொடுப்பது கூடாதென்றும் சொல்லுகின்றவர்களுக்கும், அதை அனுமதிக்கும் மதத்திற்கும் வேண்டுமானால் சரியான நியாயமாக இருக்கலாமே ஒழிய ஆனால் பெண்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களும் நம்மைப் போல் மனித ஜன்மம் தான் என்றும் கருதுகின்றவர்களும் ஒரு சிறிதும் நியாயமாய்த் தோன்றாது? மக்களை நரகத்திற்காவது அனுப்பலாமே யொழிய அடிமையாய் இருக்க விடக்கூடாது என்றுதான் தோன்றும். அன்றியும் இந்து மதத்தின் கல்யாண ஒழுங்கு முறை இந்த மார்ச்சு 1 முதல் 31 தேதி வரை நடந்த கல்யாணங்களைப் பார்த்தால் அதிலிருந்தே தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். சாதாரணமாக நமது நாட்டில் மட்டும் ஒரு வருஷ வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட பெண் குழந்தைகளுக்கு மாத்திரம் நூற்றுக்கணக்கான கல்யாணங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மற்றபடி 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 வருஷங்களுக்கு உள்பட்ட கல்யாணங்கள் பல ஆயிரங்களாக இருக்கலாம். இவற்றுள் பி.ஏ.பி.எல்.,எம்.ஏ.எம்.எல்., பட்டம் பெற்றவர்களும், இங்கிலாந்து முதலிய மேல் நாடுகளுக்கு யாத்திரை சென்று வந்த சீர்திருத்த வாதிகளும், சரீரக் கூற்று அறிந்த டாக்டர்களும், மேடையில் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றவர்களும் ஆகிய கூட்டத்தார்களின் வீட்டுக் கலியாணங்களே எண்ணிறந்தனவாயிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது இந்தச் சட்டம் எவ்வளவு அவசியம் என்பது மக்களுக்கு இப்பொழுதாவது விளங்கி இருக்கும். இந்த மாதிரி நிலைமை நமது நாட்டில் வெகுகாலமாய் இருந்து வந்தும் இந்த அக்கிரமங்களைக் கவனித்து இவ்விதமாக ஒரு சட்டம் செய்யப் படுவதற்கு இந்திய அரசியல் வாதிகளாலேயே சுமார் 25 வருஷகாலமாக தடை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கும் விஷயம் இந்திய சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து வந்தவர்களுக்கு நன்றாய் விளங்கும். சிறிது காலமாக நமது நாட்டில் அரசியல் புரட்டுகள் வெளியாக்கி இந்நாட்டுக்கு வேண்டியது அரசியலா? அல்லது மதப்புரட்டு,

www.tamilarangam.net

பார்ப்பனப்புரட்டு ஆகியவைகள் ஒழிபட வேண்டிய சமூக சீர்திருத்த இயலா? என்பதை பாமர மக்களை நன்றாய் உணரச்செய்த பிறகே பாலிய விவாகத்தை ஒழிக்கும் சாரதா சட்டத்தின் அவசியமும் பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத்தை ஒழிக்கும் டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் சட்டத்தின் அவசியமும் தீண்டாமை ஒழிக்கவும் விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமை கொடுக்கவும், பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை கொடுக்கவும், கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ஜெயகர் முதலியவர்கள் சட்டத்தின் அவசியமும் ஜனங்கள் உணரவும் அவை வெளிவரவும் செல்வாக்கு பெறவும் இடம் கிடைத்து வந்திருக்கின்றன.

ஆனாலும் இவைகளுக்குக் பலமான எதிர்ப்புகள் இல்லாமலும் இல்லை. இருந்தாலும் சீர்திருத்தக்காரர்கள் ஒருவாறு பூரண வெற்றி பெற்று வருகின்றார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். எப்படியெனில் சீர்திருத்தக்காரர்கள் 100-க்கு 10 விஷயத்தில் வெற்றி பெற்றால் அதுவே பூரண வெற்றியான 100-க்கு 100 பாகம் வெற்றி பெற்றதாகும்.

ஏனெனில், உண்மை சீர்திருத்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை நமது நாட்டில் 1000-க்கு ஒன்று கூட இருக்க மாட்டார்கள் சீர்திருத்த விரோதிகள் எண்ணிக்கை பகுதிக்கு மேற்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். மீதி உள்ள பாமர மக்களோ தனக்கும் தெரியாமல் பிறர் சொல்வதையும் அறிய சக்தியற்ற மூடர்களாக வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் உள்ள ஒரு நாட்டில் ஒரு சிறு வெற்றி ஏற்பட்டாலும் அது முழு வெற்றியேயாகும். உதாரணமாக, சீர்திருத்தங்களுக்கு விரோதமாய் இருந்து சீர்திருத்தங்களை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றவர்களைப் பற்றி வெற்றி மகிழ்ச்சி கூறுகின்ற உணர்ச்சியுள்ள மக்கள் அடியோடு மறைந்து வருகிறார்கள். ஆனால் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு சிறு பாகம் வெற்றியானாலும் அதை புகழ்ந்து வெற்றி மகிழ்ச்சி அடைகின்றவர்கள் தாராளமாயும், வெளிப்படையாயும் ஏற்பட்டு விட்டார்கள்.

இந்த நிலை மிகவும் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் அடையத்தக்க நிலையாகும். ஆதலால், சீர்திருத்தக்காரர்கள் தங்களது தோல்விக்கும் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் சிறிதும் கவலை கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் வெற்றியில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவதாயிருந்தாலும் அதோடு திருப்தியும் அடைந்து விடக்கூடாது என்று சொல்வோம். பொட்டுக்கட்டு மசோதா சென்ற மாதம் சென்னை சட்டசபையில் நிறைவேறி இருக்க வேண்டியதானது அனாவசியமாய் ஒத்திப்போட நேர்ந்ததானது

www.tamilarangam.net

விசனிக்கத்தக்கதாகும். ஆனாலும் அடுத்த கூட்டத்திலாவது அது நிறைவேறிவிடக்கூடும் என்றே கருதி இருக்கின்றோம்.

(6.4.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய துணைத் தலையங்கம்.)

புதிய முறை விவாகம்

உலகத்தில் விவாகம் செய்து கொள்ளவதில் ஒவ்வொரு மதத்திற்கு ஒவ்வொரு விதமான முறைகள் பார்த்து விவாகம் செய்து கொள்ளுவது வழக்கமாய் இருந்து வருகின்றதே ஒழிய எல்லா நாட்டிலும் எல்லா மதத்திலும் ஒரே விதமான சொந்தங்களைக் கையாளுவதில்லை என்பது எவரும் அறிந்ததாகும்.

உதாரணமாக மகமதியர்களுக்குள்ளும் அய்ரோப்பிய கிருஸ்தவர்களுக்குள்ளும், தங்கள் தகப்பனுடன் பிறந்த சகோதரர்களான சிறிய தகப்பனார் பெரிய தகப்பனார் பெண்களை விவாகம் செய்துக் கொள்ளுகின்ற வழக்கம் உண்டு. இந்துக்கள் என்பவர்களில் தகப்பனுடன் பிறந்த சகோதரிகளான அத்தை பெண்களையும், தனது சகோதரிப் பெண்களையும், தனது தாயுடன் பிறந்த மாமன், சிறிய தாயார், பெரியதாயார் பெண்களையும் விவாகம் செய்து கொள்ளுகின்ற வழக்கம் உண்டு. சையாம் தேசத்தில் தன்னுடன் கூடப் பிறந்த சொந்த தங்கையை விவாகம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு. அந்த தேசத்தில் வேறு யார் விவாகம் செய்து கொண்டாலும் செய்து கொள்ளாவிட்டாலும் அந்த நாட்டு அரசன் கண்டிப்பாய் தனது தங்கையைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இது ஆரிய முறைப்படி அரசனாயிருப்பவன் அவசியம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற பழக்கம் இன்றும் அங்கு இருந்து வருகின்றது. சையாம் நாட்டு அரசர்களுக்கு அநேகமாய் முதலாவது ராமன் இரண்டாவது ராமன் என்றே பெயர் இடுவது வழக்கம். இப்போதைய ராஜாவுக்கு நாலாவது ராமன் என்று பெயர்.

சையாம் நாட்டு பவுத்த ராமாயணத்தில் ராமன் தனது தங்கையாகிய சீதையை கல்யாணம் செய்து கொண்டான் என்றே கண்டிருக்கின்றது. திரு. சீனிவாசய்யங்கார் எழுதி இருக்கும் பால ராமாயணம் என்னும் புத்தகத்தில் இந்த சரித்திரம் காணலாம். ஆனால் இந்தியாவில் அதிலும் தமிழ் நாட்டில் இவ்விஷயம் மிகவும் தோஷமாய் கருதப்பட்டு வரும் விஷயம் யாவரும் அறிந்ததாகும், என்றாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கம்

www.tamilarangam.net

தலை விரித்தாடும் மலையாளத்தில் இந்துக்கள் என்பவர்களுக்கும் சிறிய தகப்பனார் பெண்களைப் பெரிய தகப்பனார் குமாரர்கள் கட்டிக் கொள்ளுக்கின்ற வழக்கம் உண்டு என்பது சமீபத்தில் நடந்த ஒரு நாயர் சமூக விவாகத்தில் தெரிய வருகின்றது.

அதாவது:

சென்னை அரசாங்க நிர்வாகசபை லாமெம்பர் உயர்திரு திவான்பகதூர் எம். கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்களின் குமாரர் திரு.பி. அச்சுதமேனன் ஐ.சி.எஸ் அவர்கள் தனது சிறிய தகப்பனாரான தஞ்சை ஜில்லா போலீசு சூப்பிரண்டெண்டு திருவாளர் எம். கோவிந்த நாயர் அவர்கள் குமாரத்தி திருமதி பத்மினி அம்மாளை விவாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவர்களின் உருவப்படமும் பிரசுரித்திருக்கின்றோம்.

ஆகவே, சொந்தம், முறை, பந்துத்துவம் என்பவைகள் எல்லாம் அந்தந்த நாட்டுப் பழக்க வழக்கமென்பதைப் பொறுத்தே அல்லாமல் கடவுள் கட்டளை என்றோ அல்லது வேத கட்டளை, சாஸ்திரக் கட்டளை என்றோ சொல்வதெல்லாம் அறியாமை அல்லது புரட்டு என்கின்ற இரண்டில் ஒன்றே தவிர வேறில்லை. இது இப்படி இருக்க அத்தை பிள்ளையையும், அக்காள் பிள்ளையையும் சிறிய தாயார் பிள்ளையையும் கட்டிக் கொள்ளுகின்ற இந்துக்களைப் பார்த்து கிருஸ்தவர்களும் மகதியர்களும் பரிகாசம் செய்வதும், சித்தப்பன் பிள்ளையையும் சொந்தச் சகோதரியையும் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் கிருஸ்தவர், மகமதியர், சையம் அரசர் ஆகியவர்களை இந்துக்கள் பார்த்து பரிகாசம் செய்வதும் கிணத்துத் தவளை குணமே யொழிய வேறில்லை என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

(27.4.1930 "குடிஅரசு" இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது.)

தாலி கட்டுதல் என்னும் சடங்கு ஒழிந்தது

இத்திருமணமானது மணமக்கள் மனமொத்து மெய்க்காதல் கொண்டு தாங்களாகவே தைரியமாய் முன்வந்து சீர்திருத்த முறையில் ஆண் பெண் இருவரும் சம உரிமையோடு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கேற்றதோர் சுயமரியாதைத் திருமண மாகும் இதைப் பலர் அதிசயமாக நினைக்கலாம். இதில் ஒன்றும் அதிசயமில்லை. ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் சேர்ந்து செய்து கொள்ளும் திருமணம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

தான் இது'. ஆனால் நம் நாட்டில் வெகு காலமாக வேரூன்றி கிடக்கும் அர்த்தமற்ற சடங்குகள் இல்லாமலும், பெண்ணை ஆண் அடிமையாக்கு தற்கறிகுறியாகிய தாலிகட்டுதல் என்னும் சடங்கு இல்லாமலும் சீர்திருத்த உலகத்துக்கேற்ற முறையில் இத்திருமணம் நடந்திருக்கிறது.

பெண்கள் விடுதலையடைந்து ஆண்களோடு சம சுதந்திரத்துடன் வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கையுடைய சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றியின்றைக்கு 4,5, வருஷங்களேயாகினும் இதுவரை இம்மாதிரி பல சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடந்தேறியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இம்மாதிரி புதுமுறைத் திருமணத்தில் கர்னாடகப் பிடுங்கல்களால் பலவித இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுவது சகஜமே. அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இளைஞர்கள் தைரியமாய் முன் வர வேண்டும்.

இத்திருமணத்தில் தாலிகட்டுதல் என்னும் சடங்கு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கலியாண காலத்தில் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தாலி என்னும் ஒரு கயிற்றைக் கழுத்தில் கட்டித் தனக்கு அடிமை என்று நினைத்து கேவலமாக நடத்தி வருவதானது எருமை மாடுகளை விலைக்கு வாங்கி அதன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றைக் கட்டி இழுத்து வந்து நடத்துவது போலவேதானாகும்.

பெண்களுக்குக் கழுத்தில் தாலிகட்டுவதன் கருத்து கலியாணம் ஆனது ஆகாதது என்ற அடையாளத்தைக் காட்டுவதற்கும் இன்னான் பெண்டாட்டி என்ற உரிமையை நிலை நாட்டுவதற்கும் பிறத்தியான் அப்பெண்ணைக் காதலிக்காதிருப்பதற்கு மென்றே கருதப்பட்டு வருகிறது. அப்படியானால் ஆண்களில் கல்யாணம் ஆகாதவன் ஆனவன் என்பதற்கும், இன்னாளுடைய புருஷன் என்பதற்கும், பிற மாதர் காதலிக்காதிருக்கும் பொருட்டும் அடையாளம் வேண்டியதவசிய மல்லவா? அதற்காக கல்யாண காலத்தில் ஆண்கள் கழுத்திலும் ஒரு தாலி கயிறு கட்ட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பெண்களை மட்டும் ஏமாற்றிக் கழுத்தில் தாலிக் கயிற்றைக் கட்டி அடிமைப்படுத்தி வருவது கண்டித்து ஒழிக்கத் தகுந்ததோர் சடங்காகும் என்பதில் கடுகளவும் சந்தேகமில்லை. அதோடு மனைவியிழந்த புருஷன் மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம். கணவனையிழந்த கன்னிகைதான் ஆயுள்மட்டும் தன் காலத்தை விதவை என்ற கட்டுப்பாட்டில் கழிக்க வேண்டும் என்ற மூடப்பழக்கம் ஒழிந்து நமது மணமகள்

www.tamilarangam.net

செல்வி சிவசாமி போல தைரியமாய் முன்வரவேண்டும். இதற்குத் தோன்றும் இடையூறும் எதிர்ப்பும் அர்த்தமற்ற அநாகரீகமான செய்கையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். அத்தகைய எதிர்ப்பையும் இடைஞ்சலையும் மூடக்கட்டுப்பாடுகளையும் உதறித்தள்ளி தம் பகுத்தறிவை உபயோகித்து அர்த்தத்தோடு கூடிய செய்கைகளையும் நடவடிக்கைகளையும் நமது வாழ்வின் லட்சியமாகக் கொள்வதே மக்களின் சுயமரியாதைக்கடையாளமாகுமென்பதை உங்களுக்குக் கூறி மணமக்களை மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

(5.5.1930 இல் ஈரோட்டில் நடைபெற்ற மணவிழாவில் தந்தை பெரியார் பேசியது 11.5.1930 ''குடிஅரசில்'' வெளியானது.)

பெண்கள் சுதந்திரம்

பெண்கள் சுதந்திரம் என்பது பற்றி திருமதி அலர்மேல் மங்கைத் தாயாரம்மாள் அவர்கள் பேசியதை நீங்கள் எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தீர்கள். பெண்கள் சுதந்திர விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க ஆவல் உண்டு. என்னுடைய இயக்கத்தில் அதற்கு நான் முககிய ஸ்தானம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் ஒரு இந்து என்பவன் தன்னை ஒரு இந்துமதத்தன் என்று சொல்லிக் கொண்டு பெண்கட்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொல்லுவதை ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால், இந்து மதத்தில் பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லையென்பதை நீங்கள் நன்றாய் உணரவேண்டும். பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுக்கப் பிரியப்படுபவர்கள் அதற்கத் தடையாய் உள்ளதை எதிர்க்கவும் அழிக்கவும் துணிந்தவர் களாயிருந்தால்தான் அவர்கள் உண்மையான சுதந்திரவாதிகள் ஆவார்களே தவிர மற்றபடி தடைகளை ஆதரித்துக் கொண்டு சுதந்திரம் பேசுகிறவர்கள் தந்திரவாதிகளே ஆவார்கள் அல்லது மூடர்களே ஆவார்கள்.

இந்துமத தர்மத்தில் பெண்கள் ஈனப்பிறவி, கடவுளாலேயே விபசாரிகளாகப் பிறப்புவிக்கப்பட்டார்கள். சுதந்திரத்திற்கு அருகதையற்றவர்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய தாய் விபச்சாரம் செய்திருப்பாள் என்கின்ற நம்பிக்கையோடு பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளக்கூடியவன். பெண்கள் கலியாணம் செய்து கொள்ளும் வரையில் தகப்பனுடைய பந்தோபஸ்திலிருக்க வேண்டும். கலியாணஞ் செய்து கொண்ட பிறகு புருஷனுடைய

www.tamilarangam.net

பந்தோபஸ்திலிருக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் ஒழுக்க வீனர்களாய்ப் போய்விடுவார்கள். பெண்களுக்குச் சொத்து இருக்கக் கூடாது. அவர்களிடத்தில் புருஷர்கள் உண்மை பேசக்கூடாது. ரகசியம் சொல்லக்கூடாது. இன்னும் இவை போன்ற எத்தனையோ நிபந்தனைகள் தரும சாஸ்திரத்திலும், கலியுகத்திற்கு ஆதாரமான பராசர ஸ்மிருதியிலும் மற்றும் அவைகளை ஆதரிக்கும் இதிகாசப்புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை (இந்தப்புஸ்தகங்களையும் சாஸ்திரங்களையும்) ஒப்புக் கொள்கிறவனும் உண்மையான சநாதன ஹிந்துவென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற எவனுக்கும் பெண்கள் சுதந்திரத்தைப்பற்றி பேச உரிமையில்லை என்பதேதான் எனது அபிப்பிராயம்.

இந்த விஷயத்தில் திராவிட தர்மமோ சமணதருமமோ எல்லாம் ஒரேவித யோக்யதை கொண்டதே என்பது எனது அபிப்பிராயம். தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவரென்று சொல்லும் திருவள்ளுவர் என்பவர் கூடத் தம் பெண் சாதியை விபசாரியா பதிவிரதையா என்று பரிட்சித்துப் பார்க்க ஆசைப்பட்டு மணலைச் சோறாகச் சமைக்கச் சொல்லி அந்த அம்மாளும் அதுபோலவே சமைத்துப் போட்ட பிறகே தான் கலியாணம் செய்து கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்படி பரீட்சை செய்து பார்த்தால் இன்றையதினம் உலகத்தில் உள்ள பெண்கள் எல்லாம் இங்கு இருக்கிற பெண்களெல்லாம் விபசாரிகளென்றுதான் நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு சகோதரியாலும் மணலை அரிசிச்சாதமாக சமைக்கவோ, மழை பெய்யச்சொல்லவோ, பச்சை வாழைத்தண்டுவைக் கொண்டு சமையல் செய்யவோ முடியாதென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. வேறு எந்த காரியத்துக்காகவும் இந்து மதத்தை ஒழிக்காமல் தாட்சண்யம் பார்ப்பதாயிருந்தாலும் பெண்களுடைய சுதந்திரத்தை உத்தேசித்தாவது இந்துமத மென்பது அழிய வேண்டியது மிக்க அவசியமாகும். இந்துமதப்புராண இதிகாசங்களில் புருஷனைத் தாசிவீட்டுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனதாகவும், புருஷன் குஷ்டரோகியாய் விட்டதால் அவனைக் கூடையில் சுமந்து கொண்டு போனதாக நளாயினி முதலிய கதைகள் சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு அக்கிரமமும் கொடுமையுமான கொள்கை இது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். என்னுடைய மகள் நளாயினியைப்போலிருப்பாளானால் கட்டாயம் அவளை நான் விஷம்வைத்துக் கொன்று விடுவேனேயொழிய குஷ்டரோகியைச் சுமந்து கொண்டு தாசிவீட்டிற்குக் கொண்டு போய்

www.tamilarangam.net

விடும்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டேன். பெண்கள் விபசாரிகள் என்பதை ஆதரிக்க எழுதிவைத்த ஆதாரங்களில் ஒன்றுதான் பாரதம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஏனெனில் பாரதத்தின் முக்கிய பாத்திரங்களில் ஒன்றான துரவுபதை என்பவள் தனக்கு அய்ந்து புருஷன்மார்கள் உண்டு என்றும், அவ்வளவும் போதாமல் ஆறாவது புருஷன் ஒருவன் மீது தனக்கு ஆசையிருந்ததென்றும், ஆதலால் தான் விபசாரியென்றும் உலகத்தில் பெண் தன் புருஷனைத் தவிர, வேறு ஆண்களே இல்லாமலிருந்தால் தான் பெண்கள் பதிவிரதையாயிருக்க முடியுமென்றும், ஒரு உயர்குலப் பெண்ணேத் தன்வாயினால் சொன்னதாக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிச்சந்திரபுராணத்தில் தன் பெண்சாதியை பல சொத்துக்களில் ஒன்றாகக் கருதி வேறு எவனுக்கோ விலைக்கு விற்றதாகவும், அவளும் தன்னை ஒரு உண்மையான அடிமையென்பதை ஒப்புக்கொண்டு வாங்கப்பட்டவனிடம் தொண்டு செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. வேறு ''புண்ணிய'' புராணங்களில் அடியார்கட்கு பெண்சாதிமார்களைக் கூட்டிக்கொடுத்த தாகவும், அந்தப் பெண்களும் அப்புருஷர்கள் வாக்கைத் தட்டக்கூடாது என்று கருதி அடியார்களிடம் போய்ப் படுத்துக் கொண்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் சில நீதிக் கதைகளில் தங்கள் புருஷன்மார்களுடைய வைப்பாட்டிகளுக்குத் தொண்டு செய்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இராமாயணம் என்கிற இதிகாசத்தில் ஒருவன் ஒரு நீதியான சக்ரவர்த்தி அறுபதினாயிரம் பெண்சாதிகளை மணந்து கொண்டதாகவும், பட்டத்துக்கு தன் சொந்த அரண்மனையில் வேறு மூன்று பெண்டாட்டி களை மணந்து கொண்டிருந்ததாகவும், யாகத்தில் அவர்களைப் பார்ப்பனர்கட்குத் தன்னுடைய சொத்துவைப் போலக்கருதித் தருமமாகக் கொடுத்து விட்டதாகவும், அவர்களாலே பெண்களை வைத்து நிர்வகிக்க முடியாமல் திரும்பவும் பணம்வாங்கிக் கொண்டு இராஜாவுக்கே கொடுத்து விட்டதாகவும் இம்மாதிரி பண்ட மாற்றுதலுக்குப் பெண்களை உபயோகப்படுத்தினதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் நம்முடைய பழைய அரசர்கள் ஒருவராவது ஒரு பெண்சாதியுடன் இருந்ததாகவோ, பெண்சாதிகளைச் சமமாகவோ காண்பதற்கில்லை. அப்படி எங்காவது காணப்படுதாயிருந்தாலும் அது ஒருக்காலும் மேற்படி மத தர்மங்கட்கு முரணானது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதுவரையிலும் மக்கள் பெண்கள் சுதந்திரம் என்று பேசிக்கொண்டு வந்ததெல்லாம் வெறும் புரட்டும் முன்னுக்குப்பின் முரணுமாய் முடிந்திருக்கிறதே தவிர காரியத்தில்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

உண்மையாகப் பெண்கள் விடுதலைக்கு மார்க்கம் கூடக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். பெண்கள் விடுதலைக்கு வெளியில் வருபவர்கள் பெண் சம்பந்தமான இந்துமத தர்மத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் புராணத்தையும் இதிகாசத்தையும் நீதிக்கதையையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுத்தான் வரவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் மேற்கண்ட அழுக்கு மூட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டு யார் எங்கு போய் பெண்கள் சுதந்திரம் பேசினாலும் அது கட்டுப்பாடுள்ள அடிமைப்பிரகாரமாகத்தான் முடியுமே தவிர அது சிறிதும் விடுதலையை உண்டாக்காது மற்றும் பெண்களை படிக்கவைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, எழுத்து வாசனையுண்டாக்கி, அவர்கட்கு அரிச்சந்திர புராணத்தையும், நளாயினி கதையையும், இராமாயணத்தையும், பாரதத்தையும் படிக்கவைத்தால், பின்னும் அதிகமாக அடிமைகள் ஆவார்களா சுதந்திரமடைவார்களா? என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். இவற்றை எல்லாம் விட கற்பு என்கின்ற ஒரு பெரிய கற்பாறை அயோக்கியத்தனமாய் அவர்கள் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரையில் ஒரு நாளும் பெண்மக்களை உலகம் முன்னேற்ற மடையவோ, சுதந்திரமடையவோ, ஒருக்காலும் முடியவே முடியாது. கற்புக்கு லட்சணம் சொல்கிறபோது ஒரு பழமையான தமிழ் நூலில் காணப்படும் ஒரு வார்த்தை எவ்வளவு கடுமையான அடிமைத்தனத்தை மனதில் வைத்து உண்டாக்கப்பட்டதென்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதாவது யாராவது ஒரு புருஷன் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து அவளைத் தன் மனதில் நினைத்து விட்டானேயானால் அந்தப் பெண்ணுடைய கற்புக் கெட்டுப் போய்விட்டதாம். ஏனெனில் அந்தப் பெண் கற்புடையவளாயிருந்திருந்தால், மற்றொரு மனிதன் அவளை மனதில் நினைத்திருக்க முடியாதாம். எவ்வளவு (அ)நீதி என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்! எந்த நிர்ப்பந்தமானாலும், எந்தக் கட்டுப்பாடானாலும், எந்த தருமமானாலும், ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இருவருக்கும் சமமாக விருப்பதானால் அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை.

(31.5.1030 இல் கள்ளிக் கோட்டையில் நடைபெற்ற S.N.D.P யோகம் என்று சொல்லப்படும் தீயர் மகாநாட்டில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பேசியது - 8.6.1930 "குடிஅரசு" இதழில் வெளியானது.)

www.tamilarangam.net

தாலி ஓர் அடிமைச் சின்னம்

சகோதரர்களே! தென்னாட்டில் இதுவரை நடந்த சுயமரியாதைக் கல்யாணங்களுக்குள் இதுவே முதன்மையானது என்று சொல்வேன். என்னவெனில் இந்தக் கலியாணத்தில் பெண்ணின் கழுத்தில் கயிறு (தாலி) கட்டவில்லை. மணமக்களைப் பெற்றவர்கள் இருவரும் மிகத் துணிச்சலான சுயமரியாதை வீரர்கள் என்பது அவர்களது உபந்நியாசத்தலிருந்தே பார்க்கலாம். தாலி கட்டுவது ஒழிந்தாலல்லது நமது பெண்கள் சமூகம் சுதந்திரம் பெற முடியவே முடியாது. பெண்கள் மனிதத்தன்மை அற்றதற்கும் அவர்களது சுயமரியாதை அற்றத் தன்மைக்கும் இந்தப் பாழும் தாலியே அறிகுறியாகும். புருஷர்களின் மிருக சுபாவத்திற்கும் இந்த தாலி கட்டுவதே அறிகுறியாகும். ஆனால் தங்களை ஈனப்பிறவி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுக்கு இந்த வார்த்தை பிடிக்காது தான். இப்போது தாலிகட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுக்குச் சுயமரியாதை உணர்ச்சி வந்திருந்தால் அறுத்தெரியட்டும். இல்லாவிட்டால் புருஷர்கள் கழுத்திலும் ஒரு கயிறு கட்டவேண்டும். தங்களை தாங்களே அடிமை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமூகம், என்றும் உருப்படியாகாது.

நம்மை நாம் சூத்திரர்கள் இந்துக்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் கீழ்மைக் குணமே நம் நாடு அடிமையாய் இருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது என்பது போலவே பெண்கள் புருஷனுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதிலும் தாலி கட்டின புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்னும் உணர்ச்சிகள் பெண்களை மிருகமாக்கி இருக்கின்றன. ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட மிருக உணர்ச்சியையும் அடிமை உணர்ச்சியையும் ஒழிக்க முயற்சித்த இந்த மணமக்களையும் அதற்கு உதவியாயிருந்த பெற்றோர்களையும் நான் மிகப் போற்றுகிறேன். பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் கவலை உள்ளவர்கள் பெண்களைப் படிக்கவைக்கும் முன் இந்தக் கழுத்துக் கயிற்றைத் (தாலியை) அறுத்தெறியும் வேலையையே முக்கியமாய் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவேன். நிற்க, இதுவரை மணமக்களுக்கு ஆசிர்வாதமோ வாழ்த்தோ என்பது மணமக்கள் நிறைய அதாவது 16 பிள்ளைகள் பெறக வேண்டுமெனறு சொல்வார்கள். ஆனால் நான் மணமக்களுக்குச் சொல்லுவதென்னவென்றால் அவர்கள் தயவு செய்து பிள்ளைகள் பெறக்கூடாது என்பதும், மிக்க அவசியமென்று தோன்றினால் ஒன்று அல்லது இரண்டுக்குமேல் கூடாது என்றும் அதுவும் இன்னும் ஐந்து ஆறு வருடம் பொறுத்துத்தான் பெற

www.tamilarangam.net

வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றியும் அப்படிப்பெறும் குழந்தைகளையும் தாய்மார்கள் குரங்குக் குட்டிகள் போல் சதா தூக்கிக்கொண்டு திரிந்து போகின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் அழைத்துப் போய் அழவைத்துக் கொண்டு கூட்டமும் நடவாமல் தங்களுக்கும் திருப்தியில்லாமல் சபையோருக்கும் வெறுப்புத்தோன்றும்படியாய்ச் செய்யாமல் குழந்தைகளை ஆயம்மாள் வைத்து வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவைகளுக்கு ஒழுங்கும் அவசியமான கட்டுப்பாடும் பழக்கிக் கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தக் கூட்டத்தில் நான் பேச முடியாதபடி எத்தனை குழந்தைகள் அழுகின்றது பாருங்கள். அவற்றின் தாயார் முகங்கள் எவ்வளவு வாட்டத்துடன் வெட்கப்படுகின்றது பாருங்கள். அந்தத் தாய்மாரும் தகப்பன்மாரும் இந்தக் கூட்டத்தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்து வெறுப்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு இங்கு வேறு வேலையே இல்லாமல் இருக்கின்றது. இன்பமும் அன்பும் என்பது சுதந்திரத்தோடு இருக்க வேண்டுமேயல்லாது நிபந்தனையோடும் தனக்கு இஷ்டமில்லாத சௌகரியமில்லாத கஷ்டத்தைச் சகித்துக்கொண்டு இருப்பதாய் இருக்கவே முடியாது. ஆகவே இப்போதைய குழந்தை இன்பம் என்பது ஒருக்காலமும் உண்மையான இன்பமாகாது. ஆகையால் அவைகளை மாற்றிவிடவேண்டும்.

தவிர, அதிக நகை போடாமலும் தாலிகட்டாமலும் மூடச்சடங்குகள் இல்லாமலும் மாத்திரம் நடைபெற்ற திருமணம் சுயமரியாதை திருமணமாகிவிடாது.

பெண்ணின் பெற்றோர் இப்பெண்ணுக்கு தங்கள் சொத்தில் ஒருபாகம் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். புருஷர்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் சொத்து உரிமை உண்டு, தொழில் உரிமை உண்டு என்கின்ற கொள்கை ஏற்படாவிட்டால் எப்படி அவர்கள் சுயமரியாதை உடையவர்களாவார்கள்? ஆகையால் அவர்களுக்கு சொத்துரிமையும் அவசியமானதாகும். தவிர பெண்களுக்கு இப்போது பொது நல சேவை என்னவென்றால் எப்படியாவது ஒவ்வொரு விதவையையும் ஒவ்வொரு புருஷனுடன் வாழச் செய்ய வேண்டும். அதுவே அவர்கள் இப்போது செய்யவேண்டியது.

தவிர பெண்களும் புருஷர்களைப் போலவே தினமுமோ அல்லது வாரத்திற்கு ஒன்று இரண்டு நாளோ ஒரு பொது இடத்தில் கூடி மகிழ்ச்சியாய் பேசி விளையாடவேண்டும். பத்திரிகைகளைப் படிக்க வேண்டும். படிக்காத பெண்களுக்குப் படித்தவர்கள் படித்துக்காட்ட வேண்டும்.

www.tamilarangam.net

வீட்டுவேலை செய்வது தான் தங்கள் கடமை என்பதை மறந்துவிட வேண்டும். புருஷனுக்கு தலைவியாய் இருப்பதும் குடும்பத்திற்கு எஜமானியாய் இருப்பதும் தங்கள் கடமை என்று நினைத்து அதற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த உணர்ச்சியோடேயே பெண்மக்களை வளர்த்து அவர்களுக்கு தக்கபயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்.

(10.7.1930 விருதுநகரில் நடைபெற்ற மணவிழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பேசியது - 13.7.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

கல்யாண விடுதலை

ஆண் பெண் கல்யாண விஷயத்தில் அதாவது புருஷன் பெண்ஜாதி என்ற வாழ்க்கையானது நமது நாட்டில் உள்ள கொடுமையைப் போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையவே கிடையாது என்று சொல்லாம். நமது கல்யாண தத்துவம் எல்லாம் சுருக்கமாகப் பார்த்தால் பெண்களை ஆண்கள் அடிமையாகக் கொள்ளுவது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே அதில் இல்லை. அவ்வடிமைத்தனத்தை மறைத்து பெண்களை ஏமாற்றுவதே சடங்கு முதலியவைகள் செய்யப்படுவதோடு அவ்வித கல்யாணத்திற்குத் தெய்வீகக் கல்யாணம் என்பதாக ஒரு அர்த்தமற்ற போலிப்பெயரையும் கொடுத்து பெண்களை வஞ்சிக்கின்றோம்.

பொதுவாக கவனித்தால் நமது நாடுமாத்திரமல்லாமல் உலகத்திலேயே அநேகமாய் கல்யாண விஷயத்தில் பெண்கள் மிக்க கொடுமையும், இயற்கைக்கு விரோதமான நிர்பந்தமும் படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை நடுநிலைமையுள்ள எவரும் மறுக்கவே முடியாது. ஆனால் நமது நாடோ இவ்விஷயத்தில் மற்ற எல்லா நாட்டையும்விட மிக்க மோசமாகவே இருந்து வருகிறது.

இக்கொடுமைகள் இனியும் இப்படியே நிலை பெற்று வருமானால் சமீபகாலத்திற்குள்ளாக அதாவது ஒரு அரை நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளாக கல்யாணச் சடங்கும், சொந்தமும் உலகத்தில் அநேகமாய் மறைந்தே போகும் என்பதை உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இதை அறிந்தே மற்ற நாடுகளில் அறிஞர்கள் பெண்கள் கொடுமையை நாளுக்கு நாள் தளர்த்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். நம் நாடு மாத்திரம் குரங்கப்பிடியாய் பழைய கருப்பனாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆதலால் தலைகீழ் முறையான பெண்கள் கிளர்ச்சி ஒன்று நமது நாட்டில் தான் அவசரமாய் ஏற்பட வேண்டியிருக்கின்றது.

www.tamilarangam.net

சென்ற வருஷம் செங்கல்பட்டு மகாநாட்டில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் கல்யாண விடுதலை செய்து கொள்ள உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதாக ஒரு தீர்மானம் செய்யப் பட்டவுடனும் சமீபத்தில் சென்னையில் கூடிய பெண்கள் மகாநாட்டில் கல்யாண ரத்துக்கு ஒரு சட்டம் வேண்டும் என்று தீர்மானித்த உடனும் உலகமே முழுகி விட்டதாக சீர்திருத்தவாதிகள் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள் உட்பட பலர் கூக்குரலிட்டார்கள். ஆனால் செங்கல்பட்டு தீர்மானத்திற்குப் பிறகு வெளிநாட்டிலும், இந்தியாவிலும் பலவிடங்களில் கல்யாணரத்துச் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ருஷியாவில் கல்யாணமே தினசரி ஒப்பந்தம்போல் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜெர்மனியில் புருஷனுக்கும் பெண்ஜாதிக்கும் இஷ்டமில்லை யானால் உடனே காரணம் சொல்லாமலே கல்யாணத்தை ரத்து செய்து கொள்ளலாம் என்பதாக சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். சமீபத்தல் பரோடா அரசாங்கத்தாரும் கல்யாண ரத்துக்குச் சட்டசபையில் சட்டம் நிறைவேற்றி விட்டார்கள். மற்ற மேல்நாடுகளிலும் இவ்விதச் சட்டங்கள் இருந்துவருகின்றன. நமது நாட்டில் மாத்திரம் இவ்விஷயம் சட்டம் செய்வதில் கவனிக்கப் படாமலிருந்து வருகின்றதானது மிகவும் அறிவீனமான காரியம் என்றே சொல்லவேண்டும். சாதாரணமாக தென்னாட்டில் பத்திரிகைகள் மூலம் அனேக புருஷர்கள் தங்களது பெண் ஜாதிகளின் நடவடிக்கைகளில் சந்தேகம் கொண்டு என்பதாய்க் கொலைகள் செய்ததாக தினம் தினம் செய்திகள் வெளியாவதைப் பார்த்து வருகின்றோம்.

சில சமயங்களில் ஒரு பெண் ஜாதியின் நடவடிக்கை சந்தேகத்திற்குப் பல கொலைகள் நடந்ததாகவும் பார்க்கின்றோம். தெய்வீக சம்மதமான கல்யாணங்கள் இப்படி முடிவடைவானேன் என்பதைப் பற்றி தெய்வீகத்தில் பிடிவாதமுள்ள எவருக்குமே யோசிக்கப் புத்தியில்லை. பெண்கள் உலகம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கும் மனிதத்தன்மை ஏற்பட வேண்டுமானால் ஆண்களுக்கும் திருப்தியும், இன்பமும், உண்மையான காதலும், ஒழுக்கமும் ஏற்படவேண்டுமானால் கல்யாண ரத்துக்கு இடம் அளிக்கப்பட வேண்டியது முக்கியமான காரியமாகும். அப்படிக்கில்லாதவரை ஆண், பெண் இருவருக்கும் சுதந்திர வாழ்க்கைக்கு இடமே இல்லாமற் போய்விடும்.

நமது ''சீர்திருத்தவாதிகள்'' பலர், ஒரு மனிதன் இரண்டு பெண்டாட்டிகளைக் கட்டிக்கொள்வதைப் பற்றி மாத்திரம் குடிமுழுகிப்போய் விட்டதாகக் கூச்சல் போடுகின்றார்கள். இவர்கள் எதை உத்தேசித்து இப்படிக் கூச்சல் போடுகின்றார்கள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. மதத்தை உத்தேசித்தா? அல்லது பகுத்தறிவை உத்தேசித்தா? அல்லது பெண்கள் நலத்தை உத்தேசித்தா? அல்லது மனித சுதந்திரத்தை உத்தேசித்தா? என்பது நமக்கு சிறிதும் விளங்கவில்லை. அல்லது மனித ஒழுக்கத்தை உத்தேசித்து இப்படிப் பேசுகின்றார்களா என்பதும் விளங்கவில்லை. இதைப்பற்றி மற்றொரு சமயம் விவரிப்போம்.

நிற்க, ஒரு பெண் ஜாதிக்குமேல் மனிதன் கல்யாணம் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று சொல்பவர்களை நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம். அதென்னவெனில் கல்யாணம் என்பது மனிதன் இன்பத்துக்கும், திருப்திக்குமா? அல்லது சடங்குக்காகவா? என்று கேட்பதோடு இஷ்டமில்லாத ஒற்றுமைக்கு இசையாத கலவிக்கு உதவாத ஒரு பெண் எந்தக் காரணத்தினாலோ ஒருவனுக்குப் பெண் ஜாதியாக நேர்ந்து விட்டால் அப்போது புருஷனுடைய கடமை என்ன என்று கேட்கின்றோம். அது போலவே ஒரு பெண்ணுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஒரு புருஷன் அமைந்துவிட்டால் அப்பெண்ணின் கதி என்ன என்றுதான் கேட்கிறோம். கல்யாணம் என்பது தெய்வீகமாகவோ, பிரிக்க முடியாததாகவோ உண்மையில் இருக்குமாயின் அதில் இவ்வித குணங்கள் ஏற்படமுடியுமா என்பதை யோசித்தாலே தெய்வீகம் என்பது முழுப்புரட்டு என்பது எப்படிப்பட்ட மனிதனுக்கும் புரியாமல் போகாது. ஆகவே நமது நாட்டிலும் மற்ற நாடுகளில் இருப்பது போன்ற கல்யாண ரத்துக்குச் சட்டம் சமீபத்தில் ஏற்படாமல் போகுமாயின் கல்யாண மறுப்புப் பிரச்சாரமும் கல்யாணம் ஆன புருஷர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பல தாரப் பிரச்சாரமும்தான் செய்யவேண்டிவரும். அன்றியும் இது சமயம் ஒற்றுமைக்கும், திருப்திக்கும் இன்பத்திற்கும் உதவாத பெண்களை உடைய புருஷர்கள் கண்டிப்பாக தைரியமாக முன்வந்து தங்களுக்கு இஷ்டமான பெண்களைத் திரும்பவும் மணம் செய்துகொள்ளத் துணிய வேண்டும் என்றும் தூண்டுகின்றோம். ஏனெனில் அப்படி ஏற்பட்டால்தான் தெய்வீகம் என்கின்ற பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு புருஷர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சம்மதமும் முன்பின் அறிமுகமும் இல்லாமல் செய்யப்பட்டு வரும் கல்யாணங்களில் மக்கள் அடையும் துன்பம் ஒழிபடமுடியும். மனிதன் ஏன் பிறந்தானோ ஏன் சாகிறானோ என்பது வேறு விஷயம். ஆதலால் அது ஒரு புறமிருந்தாலும் மனிதன் இருக்கும்வரை அனுபவிக்கவேண்டியது இன்பமும் திருப்தியு மாகும். இதற்கு ஆணுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆணும் முக்கிய சாதனம்.

அப்படிப்பட்ட சாதனத்தில் இப்படிப்பட்ட துன்பத்திற்கிடமான இடையூறு இருக்குமானால்

www.tamilarangam.net

அதை முதலில் களைந்தெறிய வேண்டியது ஞானமுள்ள மனிதனின் கடமையாகும். மனித ஜீவகோடிகளின் திருப்திக்கும், இன்பத்திற்கும் வேலை செய்பவர்கள் இதையே செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் ''ஏதோ கல்யாணம் என்பதாக செய்து கொண்டோமே செய்தாய் விட்டதே எப்படி இருந்தாலும் சகித்துக் கொண்டுதானே இருக்க வேண்டும்'' என்று கருதி துன்பத்தையும், அதிருப்தியையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதும், அனுபவித்துகொண்டிருக்கச் செய்வதும், மனிதத் தன்மையும், சுயமரியாதையும் அற்ற தன்மையுமேயாகும் என்பதே நமதபிப்பிராயமாகும்.

(17.8.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

குழந்தைகளுடன் மணமக்கள் திருமணம்

இங்கு இன்று நடைபெறப்போகும் திருமணமானது நமது நாட்டில் இப்போது புதியதாய்த் தோன்றி இருக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கைகளில் ஒரு அம்சமாகிய மூடப்பழக்கவழக்கங்களை ஒழிப்பதென்னும் திட்டத்தில் சேர்ந்ததாகுமே தவிர இதில் புதியதாய் புகுத்தும் கொள்கை ஒன்றுமே இல்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பதென்பதற்கு முக்கியமாய் வேண்டியது எப்படி வெறும் மனமாற்றம் என்பதைத் தவிர அதில் வேறு தத்துவமோ தப்பிதமோ தியாகமோ இல்லையோ அதுபோலவேதான் இந்த விதவா விவாகம் என்பதற்கும் எவ்வித தியாகமும், கஷ்டமும் யாரும் படவேண்டியதில்லை. ஒரு பெண்ணையோ, பல பெண்களையோ மனைவியாகக் கட்டி அனுபவித்தவனும் ஒரு பெண்ணையோ, பலபெண்களையோ வைப்பாட்டியாக வைத்தோ தற்காலிக விபச்சாரச் சாதனமாக அனுபவித்தோ வந்துள்ள, அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு புருஷனை ஒருபுதுப்பெண் மணப்பது இன்று எப்படி வழக்கத்தில் தாராளமாய் இருந்து வருகின்றதோ அதுபோலத்தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணையும், ஒரு புருஷன் மணப்பது முறையாக வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோமே தவிர மற்றபடி காரியத்திற்கு ஒவ்வாததும், யுக்திக்கு ஒவ்வாததும் உலகத்தில் பெரும்பான்மையான மக்களின் நடப்புக்கு விரோதமானதுமான தத்துவங்கள் எதுவும் அதிலில்லை.

நமது நாட்டிலுள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களி லெல்லாம் இது மிகவும் முக்கியமான மூடப்

www.tamilarangam.net

பழக்கவழக்கமாகும். மற்றொருவர் அனுபவித்த பெண்ணை, அல்லது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற பெண்ணை ஒரு புருஷன் பார்த்தால் அவளை அனுபவிப்பதற்குத் திடீரென்று ஆசைப்படுகிறான். அவற்றில் சிலது அனுபவிக்கக் கிடைத்துவிட்டால் சில சமயங்களில் தனது முழு வாழ்க்கையில் அடையாத ஒரு பெரும்பேற்றை அனுபவித்ததாக மகிழ்ச்சியடைவதோடு தனக்குள்ளாகவே ஒரு பெரும் பெருமையையும் உற்சாகத்தையும் அடைகின்றான். அதிலும் தாசிகள், வேசிகள், பிரபல குச்சிக்காரிகள் ஆகியவர்கள் விஷயத்தில் மனிதன் கொள்ளும் ஆசைக்கு அளவே இல்லை. ஆகவே இம்மாதிரி தற்கால அவசியமாக செய்துவரும் காரியங்களில் உள்ள மனப்பான்மையை விட இந்த மாதிரி விதவா விவாகத்தில் ஒரு மனிதனிடம் அதிகமான மனப்பான்மையோ மனமாற்றமோ நாம் ஒன்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆயிரம் பெண்களை அனுபவித்த புருஷனின் திருமண விஷயத்தில் இல்லாத குற்றம் ஒரு புருஷனை மாத்திரம் அனுபவித்த பெண்ணிடம் எப்படி வந்துவிடும் என்று யோசித்துப்பார்த்தால் விதவா விவாகம் என்பது யாருக்கும் அதிசயமாய்த் தோன்றாது.

பெண்களுக்குச் சுதந்திரமில்லை என்பதும் பெண்கள் அடிமைப்பிறவி என்பதும் தான் விதவை தன்மையின் அஸ்திவாரமாகும். பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் ஏற்பட்டுவிட்டால் விதவைத்தன்மை தானாகவே பறந்து போய்விடும். உதாரமாக மனைவி இழந்த புருஷனைக்குறிப்பிட நமக்கு வார்த்தையே இல்லை. ஏன் இல்லை? அவர்களுக்குள்ள சுதந்திரத்தினால் தங்களின் அப்படிப்பட்ட ஒருநிலையைக் காட்ட ஒரு பெயரை பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதற்கில்லாமல் செய்து விட்டார்கள்.

சாதாரணமாக கணவனிழந்த பெண்ணை எப்படி விதவை என்று கூப்பிடுகின்றோமோ அதுபோலவே மனைவி இழந்த புருஷனை விதவன் என்று கூப்பிடவேண்டும். ஆனால் நமது நாட்டில்தான் அப்படிக் கூப்பிடுவதில்லை. மேல்நாட்டில் விடோ, விடோயர் என்கின்ற பதங்கள் இருக்கின்றன. இந்த விடோ என்பதும் விதவை என்பதும் ஒரு சொல் மூலத்திலிருந்துதான் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இதுவும் வடமொழியாகவே இருப்பதால் வடமொழிக்கும், மேல் மொழிக்கும் மற்ற வார்த்தைகளுக்குள்ள சம்மந்தம் போலவே இதற்கும் இருக்கின்றது. ஆனால் நமது புராணங்களில் கூட விதவன் என்கின்ற வார்த்தை இலலாததால் புராணகாலம் முதலே ஆண்கள் செய்த சூட்சிதான் விதவைத் தன்மைக்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே

www.tamilarangam.net

இவ்விதத் திருமணம் பகுத்தறிவுக்கும், நடுநிலைக்கும் ஒத்ததே தவிர இதில் குருட்டு நம்பிக்கையோ, ஏமாற்றமோ, கொடுமையோ ஒன்றும் இல்லை.

அன்றியும் இன்றைய மணமகனுக்கு முந்திய மனைவியால் ஏற்பட்ட குழந்தை ஒன்று இருப்பது போலவே மணமகளுக்கும் முந்திய கணவனால் ஏற்பட்ட குழந்தை ஒன்று இருக்கின்றது. இதிலும் நியாயத்திற்கும், யுக்திக்கும் ஒவ்வாத குற்றங்கள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமை உள்ளவர்கள் என்று உணர்ந்தால் இது சரியென்று தோன்றும். தவிரவும் பெண்ணுக்கு ஆணுக்குள்ளது போன்ற தனிச் சொத்துரிமை இருக்கவேண்டும் என்கின்ற கொள்கையை அனுசரித்து மணமகன் இந்த மணமகள் பேருக்கு சர்வசுதந்திரமாய் ரூ.5000 பெறுமான சொத்தை எழுதிவைத்ததானது மிகவும் பாராட்டத்தக்க காரியமாகும்.

தவிரவும் இம்மாதிரி பெண்களுக்கு மறுமணம் என்பது எங்கள் பக்கங்களில் அநேகவகுப்புகளுக்குள் இருக்கின்றது.

சாதாரணமாக விதவை மணம் என்பது மாத்திரமல்லாமல் நமது நாட்டில் விவாகரத்துச் செய்துகொண்டு மறுமணம் முடித்துக் கொள்வது என்கின்ற வழக்கம்கூட சில வகுப்புக்களில் இருந்து வருகிறது. எங்கள் பக்கத்தில் வன்னியர்கள் அதாவது படையாச்சி வகுப்பார், தெலுங்கு செட்டியார்கள், அகம்படியர், சணப்பர்கள் என்று சொல்லும் செட்டிமார்கள் சில வகுப்புப் பண்டாரங்கள் என்பவர்கள் சில வகுப்பு ஆண்டிகள் என்பவர்கள், தேவாங்கர்கள், செங்குந்தர்கள், கற்பூரச் செட்டிமார்கள், போயர்கள், கொத்தர்கள், ஒக்கிலியர்கள் முதலிய வகுப்புகளில் சிலவற்றில் இரண்டும் சிலவற்றில் ஒன்று மாத்திரமும் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இப்போது மேற்கண்ட வகுப்பார்களில் கூட பலர் அவ்வழக்கங்கள் கூடாது என்று கருதுகின்றார்கள் என்று தெரிந்து விசனிக்கிறேன். சில இடங்களில் அனுபவத்தில் இல்லாமலும் இருக்கின்றது என்றாலும் எங்கள் வகுப்பு அதாவது பலுஜநாயுடு என்பது போன்றவைகளில் முன்னால் வழக்கம் இருந்ததோ இல்லையோ

என்பதைக் கவனியாமல் இப்போது செய்யப்படவேண்டும் என்று எங்கள் மகாநாடுகளில் தீர்மானமாயிருக்கின்றது. எனது தங்கை பெண்ணுக்கே விதவை மணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே இம்மாதிரி மணம் புதிய தென்று சொல்வதற்கோ அல்லது இயற்கைக்கும், மனிதத்

www.tamilarangam.net

தன்மைக்கும் விரோதமானதென்றோ யாரும் சொல்லிவிடமுடியாது. இதை ஆட்சேபிப்பவர்களை நான் மனிதர்கள் என்றே ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். அவர்களுக்குச் சுயமரியாதை இருக்கும் என்றும் நான் கருதமாட்டேன்.

சாதாரணமாக நமது நாட்டில் விதவைகள் உள்ள வீடுகளில் நடக்கும் காரியங்கள் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அநேக சிசுக்கொலைகளும், அநேக மனவருத்தங்களும், இயற்கைக்கு விரோதமான காரியங்களும் ஏதாவது ஒன்று நடந்தவண்ணமே இருந்து வருகின்றது. இதனால் பல கொலைகளும் நடக்கின்றன. சில இடங்களில் பெண்கள் வெளியில் ஓட ஓட அழைத்து வந்து பந்தோபஸ்தில் வைக்கப்படுகின்றனர். சில இடங்களில் முறைகள் என்பது தவறியும் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்று பார்த்தால் இயற்கை உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதேயாகும். இயற்கை உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும்படியான எந்தக் கொள்கைகளும் சட்டங்களும் ஒரு நாளும் சரியாக நடைபெறவே நடைபெறாது. அப்படி எங்காவது நடை பெற்றாலும் அது நிலைத்திருக்கவே முடியாது. இந்தக் கொடுமைகள் இப்படியிருக்குமானால் 4 பெண்கள் 5 பெண்கள் கூடி ஒரு ஆணைத் தங்கள் இன்பத்திற்கு என்று ஏற்படுத்தி அவனுக்கு நல்ல போஷனையும், அழகும் செய்து அடைத்து வைத்து அவனைத் தங்களது காம இச்சை தீர்க்கும் இன்பப் பொருளாய் அனுபவிக்கும் காலமும், வீட்டு அடிமையாய் நடத்தப்படும் காலமும் வந்துவிடும் என்றுதான் கருதுகிறேன். அப்படி வந்தால் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். ஆண்களினது கர்மத்தின் பயன் என்றுதான் அதைக் கருதுவேன்.

தவிர, சுயமரியாதைக் கலியாணம் என்பதில் புதிய முறையோ, புதிய சடங்கோ ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அர்த்தமற்றதும் பொருத்தமற்றதுமான சடங்குகள் வேண்டாம் என்பதும் அனாவசியமான அதிகச் செலவும் அதிக காலக்கேடும் இருக்கக்கூடாது என்பதும்தான் சுயமரியாதைக் கலியாணத்தின் முக்கிய தத்துவமாகும்.

ஆதலால் உள்ள சடங்குகளையும், பணச் செலவையும், காலச் செலவையும் குறைத்து நடத்துவதே இத்திருமணத்தின் முக்கிய கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும் திருமணம் என்பது ஒரு பெண்ணுக்கும், ஒரு ஆணுக்கும் ஏற்பட்ட கூட்டுவாழ்க்கையின் ஒப்பந்தம் என்பதும் இத்திருமணம் இந்த மணமக்களின் இந்த உலக மானுஷிக வாழ்க்கைக்கே

www.tamilarangam.net

தான் என்பதுமுணர்ந்த மணமக்கள் மணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது சுயமரியாதைத் திருமணத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

அதாவது கலியாணம் மனிதத்தன்மைக்கு மேற்பட்டதென்றும் ''ஆத்மார்த்''தத்திற்கு என்றும், அதில் ஏதோ ''தெய்வீகம்'' இருக்கிறதென்றும் கருதி வாழ்க்கையில் உள்ள சுதந்திரங்களையும், இயற்கை இன்பங்களையும் அடையமுடியாமல் செய்யும் ஜீவனற்ற உணர்ச்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதே முக்கியமானதாகும்.

தெய்வீகம் என்கின்ற பதமே சாதாரணமாக நமக்குத் தெரியாது என்பதற்குத்தான் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதோடு ஆர்மார்த்தமென்பதும் புலனறிவற்ற சூனியத்திற்குச் சமமானதற்கே பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆகவே மனித வாழ்க்கையின் முக்கியமான, தத்துவமான இன்ப உணர்ச்சியின் இயற்கை அனுபவத்தை அடையமுடியாமல் தடை செய்வதற்கு மாத்திரம் பயன்படும்படியாகத் தெரியாத, அர்த்தமற்ற தெய்வீகத்தையும், ஆத்மார்த்தத்தையும் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் கொண்டு வந்து புகுத்தியதானது மனிதனை வெறும் பிணமாக்குவதற்கும், அடிமையாககுவதற்குமே பயன்படுத்தச் செய்த புரட்டேயொழிய வேறில்லை. தெய்வீக கலியாணத்தில் ஆத்மார்த்த கலியாணத்தில் புருஷனுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாச நிபந்தனைகளும், எஜமான் அடிமைத் தன்மைகளும் எதற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும்? தெய்வீகத்தில் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாசமுண்டா? ஆத்மார்த்தத்தில் ஆண் ஆத்மா பெண் ஆத்மாவென்கின்ற பிரிவுண்டா?

எவ்வளவு பெரிய புரட்டுக்களை இந்த முக்கியமான காரியத்தில் கொண்டு வந்துபோட்டு இன்பமும், சுதந்திரமும் பாழாக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். ஆகையால் புருஷனுக்காகப் பெண்ணும், பெண்ணுக்காகப் புருஷனும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து இன்பமடைவதற்கு என்பதைத் தவிர திருமணத்தல் வேறு தத்தவமொன்றுமில்லவே இல்லையென்பதுதான் மணமக்கள் இருவரும் ஒரு பொது வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டதற்கு அவர்களுக்குள் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தத்திற்குச் சாட்சியத்தைத் தவிர நமக்கு இதில் வேறு வேலை இல்லை. ஆகவே நாம் எல்லோரும் சாட்சியத்திற்காகவே அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். கூடி இருக்கின்றோமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த மாதிரியான சமுதாய உதவி கூட்டு வாழ்க்கையில் கலந்துள்ள ஒவ்வொருவரும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

ஒருவருக்கொருவர் செய்துகொள்ள வேண்டியதேயாகும். இதில் மணமக்கள் கவனிக்க வேண்டிய மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால் தங்களில் எவருக்கும் எந்த விதத்திலும் வாழ்க்கை நடத்துவதில் பொறுப்போ உரிமையோ ஜாஸ்த்தி கம்மியாய் இருக்கின்றது என்று யாரும் கருதி கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான். அதாவது பெண்தான் புருஷனுக்கு அடிமையாயிருக்க கடவுளால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு சுய உணர்ச்சியற்ற ஜீவனென்றோ, கல்லென்றாலும் கணவன் புல்லென்றாலும் புருஷன் அவன் அடித்தாலும், உதைத்தாலும் அன்னியருக்கு கூட்டி விட்டு ஜீவித்தாலும் புருஷனே தெய்வம் என்று கருதுகின்ற அடிமை உணர்ச்சி கண்டிப்பாய் பெண்ணுக்கிருக்கவே கூடாது. நமது கணவனும் நம்மைப் போன்ற மனிதஜீவனேயாகும். பெண் இடம் அவன் எப்படி நடந்து கொள்ளுகின்றானோ அப்படித்தான் அவள் தன்னிடமும் நம்மை நடந்து கொள்ள எதிர்பார்க்க முடியும். ஒழுக்கத்திலோ சுதந்திரத்திலோ, உணர்ச்சியிலோ நமக்கும், அவனுக்கும் வித்தியாசம் கிடையாதென்று எண்ண வேண்டியதுமாத்திரமல்லாமல் ஒவ்வொரு துறையிலும் அனுபவத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பெண்கள்தான் பெண்கள் நாயகமென்று அழைக்கப்படத் தக்கவர்கள் ஆவதோடு பெண்கள் உலகத்திற்கும் பெரிய உபகாரம் செய்தவர்களாவார்கள். முக்கியமாய் இதற்காக வேண்டியேதான் ஆத்மார்த்தம், தெய்வீகம் என்பவைகளில் உள்ள புரட்டுகளை வெளியாக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றோம். இதுபோலவே மணமகனும் தனக்குள்ள உணர்ச்சி, அவா, சுதந்திரம் ஆகிய காரியங்கள் எல்லாம் பெண்ணுக்கும் உண்டென்றும், தான் எவ்வளவு காரியம் பெண்ணிடம் எதிர்பார்க்கின்றோமோ அவ்வளவு காரியம் பெண்ணுக்கும் தன்னிடம் எதிர்பார்க்கமுடியும் என்றும் கருதி அனுபவத்திலும் அதுபோலவே நடக்கவிடவேண்டும். தனக்கு அடிமைக்காக ஒரு பெண்ணை மணம் செய்துகொண்டோமென்கின்ற உணர்ச்சியை அடியோடு மறந்துவிடவேண்டும்.

இந்நாட்டில் பொதுவாக ஒழுக்கம் சீர்படவேண்டுமானால் விபச்சாரமெனனும் காரியத்தில் உள்ள கெடுதிகள் நீங்கவேண்டுமானால், விதவைத் தன்மையும், ஆண்களுக்கு விபச்சார தோஷமில்லை என்கின்ற நடப்பையும் ஒழித்தாக வேண்டும். இவை ஒழிந்தால் உண்மையான காதலின்பமும், வாழ்க்கையில் திருப்தியும், சாந்தியும், ஒழுக்கமும் கட்டாயம் ஏற்பட்டு விடும்.

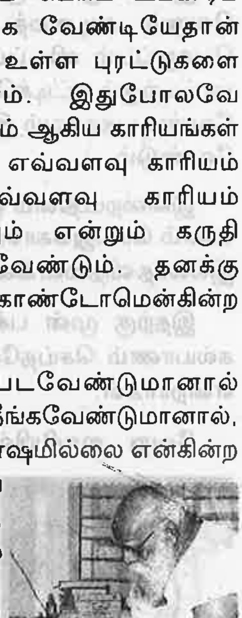

ஆகவே மேற்கண்ட இரண்டு காரியங்களே பெரிதும் மனிதத்தன்மைக்கும், இயற்கை இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் இடையூறாய் இருந்து வருகின்றது.

www.tamilarangam.net

பெண்களைப் பெற்றோர்களும் ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டும்.

அதாவது பெண்களுக்கும் 16 வயது வரை நல்ல கல்வியைக் கொடுக்கவேண்டும். மனித இயற்கைக்கு விரோதமாக ஆணுக்கு ஒரு விதமும், பெண்ணுக்கு ஒரு விதமுமாக அடக்கத்தையும், அடிமை உணர்ச்சியையும் கற்றுக்கொடுக்கக்கூடாது. பெண்ணின் தாய்மார்கள் பெண்களை அவர்களின் மாமியார்கள் வீட்டுக்கு அடிமைக்காக அனுப்புவதாய்க் கருதி அதற்குத் தயார் செய்யும் வழக்கத்தை விட்டுவிடவேண்டும். எந்தப் பெண்களையும் தான் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு பெண் என்றும், தனக்கு ஆண்களைவிட சில அடிமைக்குணங்களோ, அடக்கக் குணங்களோ வேண்டுமென்று கருதும்படி கற்றுக்கொடுக்கக்கூடாது.

அநேகமாய்த்தானே தனக்கு வேண்டிய காதலனைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளப் பெண்களைப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரியாகப் பழக்கினோமானால் பெண்களுலகம் தலை சிறந்த சுதந்திரம் பெற்று உலகத்திற்குப் பெருத்த உதவியாக இருக்கும்.

இப்போது பெரும்பான்மையான தெய்வீகத் திருமணங்கள் என்பது வெறும் அடிமைத் திருமணமாகவும், பிறர் இஷ்டத்திற்கே முழுப் பொறுப்பும் விடப்பட்டதாகவும், நிர்ப்பந்தத்திற்கும், ஒரு கட்டுப் பாட்டிற்கும் கட்டிக்கொண்டு எப்படி இருந்தாலும் சரிப்படுத்தக்கொள்ள வேண்டியதாகவும் இருக்கின்றது. ஆகையால் அந்த முறைகளும் ஒழிய வேண்டும்.

இன்றைய தினம் ஒரு குழந்தையுடனுள்ள ஒரு விதவைப் பெண்ணை மணம் செய்துகொள்ள ஏற்பட்டதால் பலர் விதவையானாலும் குழந்தை இல்லாத விதவை கிடைக்கவில்லையா என்று சொல்ல வந்து விட்டார்கள்.

இதற்கு முன் பக்குவமான ''சாந்தி முகூர்த்தமான'' விதவையைக் கல்யாணம் செய்தபோது பக்குவமாகாத விதவை கிடைக்கவில்லையா என்றார்கள்.

வேறு ஜாதியில் ஒரு ''விதவை''யைக் கல்யாணம் செய்து

கொண்டபோது நமது ஜாதியிலேயே ஒரு விதவை இல்லையா என்றார்கள். ஆதலால் இவ்விஷயங்களில் நாம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைக் கண்டு பயப்படக்கூடாது. நல்ல வார்த்தையில் மிதமான வழியில் செய்யப்படும் முயற்சி கைகூடவே கூடாது. ஏனென்றால் நமது மக்கள் பெரிதும் பாமர மக்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அடிமைகளுக்கு

www.tamilarangam.net

லட்சணமே ஒரு சிறு மூட்டையைத் தூக்கச் சொன்னாலும் ''முடியாது போ உன்வேலையைப் பார்'' என்றுதான் சொல்லுவார்கள் ஆனால் டவாலியைக் கழற்றி இரண்டு கொடுத்தால் பெரிய மூட்டையாய் இருந்தாலுங்கூட ''தூக்குவதற்குள் என்னய்யா அவசரம்'' என்பார்கள். ஆகையால் நாட்டைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமானால் அமிதமான கொள்கையில் போய்க்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அப்போது ஒருபடி நமது பின்னாலேயே மக்கள் வந்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

(10.9.1930 இல் நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற மணவிழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பேசியது - 28.9.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

இனியாவது புத்தி வருமா?

இந்திய நாட்டில அநேகமாய் உலகத்தில் வேறு எங்கும் இல்லாததும் மனிதத்தன்மைக்கும் நியாயத்திற்கும் பகுத்தறிவுக்கும் ஒவ்வாததுமானக் கொடுமைகள் பல இருந்து வந்தாலும் அவற்றுள் அவசரமாய்த் தீர்க்கப் படவேண்டியதும் இந்தியர்கள் காட்டுமிராண்டிகள் அல்லவென்பதையும் மனிதத்தன்மையும் நாகரீகமுடையவுமான சமூகம் எனவும் உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட வேண்டுமானால் மற்றும் உலகிலுள்ள மற்ற பெரும்பான்மை யான நாட்டார்களைப் போலவே அந்நிய நாட்டினர்களின் உதவியின்றி தங்கள் நாட்டைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், ஆட்சி நிர்வாகம் செய்யவும் தகுதியுடையவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமானால் முக்கியமானதாகவும் அவசரமாய் தீர்க்கப்பட வேண்டியதாகவும் இருக்கும் கொடுமைகள் இரண்டு உண்டு என்று உறுதியாய்க் கூறுவோம். அவைகளில் முதலாவது எதுவென்றால் இந்திய மக்களிலேயே பல கோடி ஜனசங்கியையுள்ள பல சமூகங்களைப் பிறவியிலேயே தீண்டாதவர்கள் என்று கற்பித்து அவர்களைப் பகுத்தறிவற்ற மிருகங்களிலும் கேவலமாகவும் உணர்ச்சியற்ற பூச்சிபுழுக்களிலும் இழிவாகவும் நடத்துவதாகும்.

இரண்டாவது எதுவென்றால் பொதுவாக இந்தியப் பெண்கள் சமூகத்தையே அடியோடு பிறவியில் சுதந்திரத்திற்கு அருகதையற்றவர்கள் என்றும், ஆண்களுக்கு அடிமையாகவே இருக்க ''கடவுளாலேயே'' சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் கற்பித்து அவர்களை நகரும் பிணங்களாக நடத்துவதாகும். ஆகவே மேற்கண்ட இந்த இரண்டு காரியங்களும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் இந்தியாவில் இனி அரை க்ஷணம்கூட இருக்க விட கூடாதவைகளாகும்.

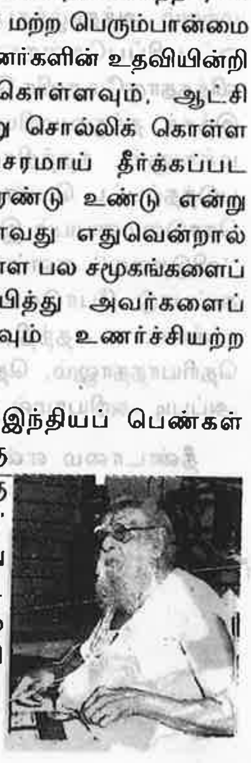

www.tamilarangam.net

இந்தக் காரணத்தாலேயேதான் நாம் மேற்கண்ட விஷயங்கள் இரண்டு கொடுமைகளும் அழிக்கப்படாமல் இந்தியாவுக்கு பூரணசுதந்திரம் கேட்பதோ, இந்தியாவின் பாதுகாப்பையும் ஆட்சி நிர்வாகத்தையும் இந்திய மக்கள் தாங்களே பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுவதோ மற்றும் இந்தியாவுக்கு அந்நியாருடைய சம்பந்தமே சிறிதும் வேண்டாம் என்று சொல்லுவதோ ஆகிய காரியங்கள் முடியாததென்றும், அவை சுத்த அறியாமைத்தனமானதென்றும், இல்லாவிட்டால் சுயநலசூஷியே கொண்ட நாணயத்தவறான காரியமாகுமென்றும் சொல்ல வருகிறோம் என்பதோடு, இப்படிச் சொல்லும் விஷயத்தில் நமக்கு பயமோ சந்தேகமோ கிடையாது என்றும் சொல்லுவோம். ஆதலால் தான் இவ்வித முட்டாள் தனமானதும் சூஷியானது மான முயற்சிகளை நாம் எதிர்க்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம்.

ஏனெனில், தங்கள் சமூகத்தாரென்றும், தங்கள் சகோதரர்கள் என்றும், ஜீவகாருண்யம் என்றும் கூடக் கருதாமல், தங்கள் நாட்டு மக்களையே சுதந்திரமளிக்காமல் மனிதர்கள் என்று கூட கருதாமல் அடிமைப்படுத்தி கொடுமைப்படுத்தி இழிவுப்படுத்தி தாழ்த்தி வைத்திருக்கும் மக்களிடம், மற்றும் அத்தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலத்தையோ விடுதலையையோ ஒப்புவிப்பதென்றால் கசாப்புக்கடைக்காரரிடம் ஆடுகளை ஒப்பு வித்ததாகுமே தவிர வேறல்ல என்று கருதுவதால்தானே ஒழிய வேறல்ல. இந்தத் தத்துவமறியாத சில தீண்டப்படாதவரென்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், சுதந்திரம் அளிக்கப்படாதவர்கள் என்று அடிமைப் படுத்தப்பட்ட பெண்களும் தங்களுக்கு மற்றவர்களால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமையையும் இழிவையும் கருதிப்பாராமல் ''இந்தியா சுதந்திரம்'' ''விடுதலை'' எனப்பட்ட கூப்பாடுகளில் கலந்து கொண்டு தாங்களும் கூப்பாடு போடுவதைக் காண்கின்றோம். ஆனாலும் அவர்களுக்கு உண்மை சுதந்திரம், விடுதலை என்பவைகளின் பொருள் தெரியாததாலும், தெரிய முடியாமல் வைத்திருந்த வாசனையினாலும் அப்படி அறியாமல் திரிகின்றார்கள் என்றே கருதி இருக்கின்றோம்.

தீண்டாமை என்னும் விஷயத்தில் இருக்கும் கொடுமையும், மூடத்தனமும், மூர்க்கத்தனமும் யோசித்துப் பார்த்தால் அதை மன்னிக்கவோ அலட்சியமாய்க் கருதவோ ''நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் இப்போது அதற்கு என்ன அவசரம்'' என்று காலந்தள்ளவோ சிறிதும் மனம் இடந்தருவதில்லை. ஒருவன் அதாவது பிறரைத் தீண்டாதார் எனக் கருதிக் கொடுமைப்படுத்துகின்றவர்களை,

www.tamilarangam.net

அத்தீண்டாதார்களுக்கு இருக்கும் உண்மையான கஷ்டத்தை உணரச்செய்ய வேண்டுமானால், இப்போதைய வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தின் கீழ் அனுபவிக்கும் கொடுமைகள் என்பவைகள் போதாது என்றும் சிறிதும் சுதந்திரமும் சமத்துவமும் அற்றதும் சதா ராணுவச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதுமான ஏதாவது ஒரு கொடுங்கோல் ஆட்சி இருந்தால் தான் இம்மாதிரி கொடுமைப்படுத்துகின்ற மக்களுக்கு உணர்ச்சி வந்து புத்திவருமென்றும் நமக்கு சிற்சில சமயங்களில் தோன்றுவது முண்டு. ஆனால் இந்தியாவை இம்மாதிரி மூர்க்கத்தனமும் நாணயக்குறைவும் மாத்திரம் சூழ்ந்துக்கொண்டிருக்காமல் மூடத் தனமும் சேர்ந்து கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால் இன்னமும் எவ்வளவு இழிவும் கொடுமையும் ஏற்பட்டாலும் இம்மாதிரியான மக்களுக்கு உண்மையான கஷ்டத்தை உணரத்தக்க நிலைமை வருவது கஷ்டமாக இருக்கும். என்றாலும் இந்நிலை மாறுதலடையக்கூடும் என்ற உறுதியை உண்டாக்கத்தக்க நம்பிக்கைக் கொள்வதற்கு இடமில்லாமல் போகவில்லை.

அடுத்ததான பெண்கள் விஷயத்திலும் அவர்களுடைய தந்திரத்தையும் உணர்ச்சியையும் கட்டிப்போட்டிருக்கும் காடுமையானது இது போலவே இந்தியர்களுக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சியே இல்லை என்பதைக் காட்டவும், அவர்கள் அடிமைகளின் குழந்தைகள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளவும் ஆதாரமானதென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எப்படியெனில் இவ்விரண்டைப் பற்றி இந்திய விடுதலைவாதிகள், சுதந்திரவாதிகள், சுயேச்சைவாதிகள், தேசீயவாதிகள் மக்கள் நல உரிமை வாதிகள் என்கின்ற கூட்டத்தார்களுக்குச் சிறிதும் உண்மையான கவலை இல்லாவிட்டாலும் மேற்கண்ட கூட்டத்தார்களில் 100-க்கு 99 பேர்களுக்கு மேலாக சுயநலம் கொண்ட நாணய மற்றவர்களாகவே காணப்படினும் இவர்களது முயற்சி இல்லாமலும் சில சமயங்களில் மேற்கண்ட சுயநல சூட்சிவாதிகளின் எதிர்ப்புக்கும் இடைஞ்சல்களுக்கும் இடையிலும் வேறு ஒரு வழியில் கொடுமைகள் அனுபவிக்கும் மேற்கண்ட இருவகையாருக்கும் விமோசனம் ஏற்படுவதற்கு அறிகுறிகள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றதைப் பார்க்கச் சிறிது மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். அதாவது இநதிய சுதேச சமஸ்தானங்கள் என்று சொல்லப்படும் மைசூர், பரோடா, காஷ்மீர், திருவனந்தபுரம் முதலிய சமஸ்தானங்கள் இந்தக் கொடுமைகளை ஒழிக்க ஒவ்வொரு துறையில் ஒவ்வொன்றுமாக முன்வந்திருக்கின்றன என்பதாகும்.

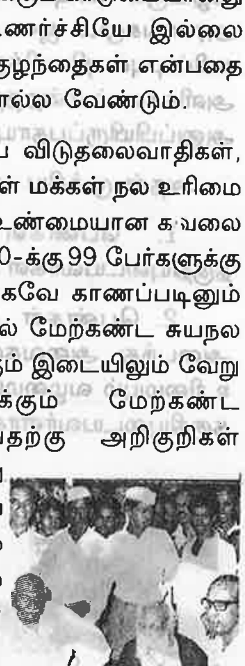

www.tamilarangam.net

காஷ்மீர் சமஸ்தானத்தில் எந்த விஷயத்திலும் தீண்டாமையைப் பாவிக்கக்கூடாதென்றும், தீண்டப்படாதார் என்னும் வகுப்பாருக்கு மற்றவர்களைபபோல் சகல உரிமையையும் அளிக்கப்பட்டிருப்பதோடு கல்வி விஷயத்தில் அவர்களுக்கு சாப்பாடுபோட்டு இலவசமாய்க் கற்றுக் கொடுப்பதென்றும் தீர்மானமாயிருக்கும் விஷயம் முன் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

மற்றும் பரோடா சமஸ்தானத்தில் பெண்கள் கலியாண ரத்து விஷயமாய் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதைப் பற்றியும் முன்னர் தெரிவித்திருக்கின்றோம்.

மற்றும் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தல் பெண்களைக் கடவுள் பேரால் விபசாரிகளாக்கி கோவில்களின் ஆதரவுகளைக் கொண்டு அவ்விபசாரத் தன்மையை நிலை நிறுத்துவதையும் அநுபவத்தில் நடத்துவதையும் ஒழிக்கச் சட்டம் நிறைவேற்றி அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததையும் முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கின்றோம்.

இப்போது மைசூர் சமஸ்தானத்தில் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கும் விஷயமாக யோசனை செய்யப்பட்டு அவ்யோசனையை அரசாங்கமும் ஜனபபிரதிநிதிகளும் ஒப்புக் கொண்டு அதற்காக ஒரு கமிட்டியும் நியமித்து அக்கமிட்டியார் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை அளிக்கலாம் என்ற தத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஏகமனதான ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருப்பதாயும் ''திராவிட''னில் வெளியாக்கப்பட்டிருக்கிறது

அதன் முக்கிய பாகம் என்னவென்றால்:

1. ''பெண்கள் வாரிசு சொத்து உரிமை அநுபவிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் அல்லவென்பது கொடுமையும் அநீதியாகும்.

2. பெண்கள் ஸ்ரீதனம், நன்கொடை முதலிய சொத்துக்கள் அடைந்து அவைகளை வைத்து நிர்வகித்து வரத்தக்கவர்கள் என்ற உரிமையும் வழமையும் இருக்கும் போது வாரிசு சொத்து அடைய ஏன் தகுதியுடையவர்ளாகமாட்டார்கள்?

3. பெண்களுக்கு வாரிசு சொத்துரிமை இல்லையென்பது பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாயிருப்பதோடு பொர்துவாக இந்து சமூக முன்னேற்றத்திற்கே கேடாயுமிருக்கிறது.

4. ஆகவே இவற்றிற்கான சட்டம் செய்யவேண்டியதும் பெண்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு எவ்வித சிவில்

www.tamilarangam.net

உரிமையையும் தடுப்பதுக் கூடாது என்று திட்டமாய் முடிவு செய்து விடவேண்டியதுமான காலம் வந்து விட்டது.

5. எந்தவிதமான ஸ்ரீதன சொத்தையும் பெண்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி விநியோகித்துக்கொள்ளலாம்'' என்பவைகளாகும்.

இவைகள் ஒருபுறமிருக்க மற்றொரு விஷயத்திலும் பெண்களுக்குச் சில சுதந்திரங்கள் அளிக்க அக்கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

அவையென்னவெனில்:

''புருஷன் மேகவியாதிக்காரனாகவாவது, கொடிய தொத்து வியாதிக்காரனாகவாவது இருந்தாலும்,

வைப்பாட்டி வைத்திருந்தாலும், தாசி வேசி வீடுகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பவனாயிருந் தாலும், மறுவிவாகம் செய்துகொண்டவனாயிருந்தாலும், கொடுமையாய் நடத்தினாலும், வேறு மதத்திற்குப் போய் விட்டாலும், புருஷனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கவும், புருஷனிடம் ஜீவனாம்சம் பெறவும் பூரண உரிமையுண்டு'' என்பதாகும். அதோடு மேற்படி இந்த விஷயங்களை அநுசரித்து ஒரு மசோதவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதாகவும் காணப்படுகின்றது.

ஆகவே இந்தச் சட்டம் அநேகமாக கூடிய சீக்கிரம் மைசூர் சமஸ்தான சட்டசபையில் நிறைவேறி சட்டமாக்கப்படுமென்றே நம்பலாம். இவற்றில் சொத்துக்களின் அளவு விஷயங்களில் ஏதாவது வித்தியாசமிருந்த போதிலும் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை கொள்கையும் பெண்கள் புருஷனை விட்டு விலகி இருந்து கொள்ளும் கொள்கைகளும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் விஷயம் கவனித்துப் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இந்தப்படி இந்தியாவிலுள்ள சுதேச இந்து சமஸ்தானங்களெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு சட்டம் செய்து கொண்டு வரும் போது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உள்ள தேசியவாதிகளுக்கும், பூரண சுயேச்சை வாதிகளுக்கும், ஜனநல உரிமைவாதிகளுக்கும் மாத்திரம் இக்கொள்கைகள் அவசியமானவைகள் என்றோ சட்டம் செய்யத்தக்கது என்றோ தோன்றப்படாமலிருப்பதானது இக்கூட்டத்தார்களின் நாணயக் குறைவையும் பொறுப்பற்ற தன்மையையும் நன்றாகக் காட்டுவதற்கு ஒரு அறிகுறியாகும்.

www.tamilarangam.net

சாரதா சட்டம் (குழந்தை மணத்தடுப்பு சட்டம்) என்கின்ற ஒரு சட்டம் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தயவினால் பாசாகியும் இந்திய தேசியவாதிகளாலும் பூரண சுயேச்சை முயற்சியாலும் அது சரியானபடி அமுலுக்கு வரமுடியாமல் முட்டுக்கட்டைப் போடப்பட்டிருக்கிறது மிகவும் வெட்கக்கேடான காரியமாகும்.

மற்றும் அச்சட்டத்தை ஒழிப்பதாக தெரியப்படுத்தனவர்களை ராஜாங்கசட்டசபைக்கும் இந்திய சட்டசபைக்கும் மாகாண சட்டசபைக்கும் நமது பிரதிநிதிகளாக அனுப்பியது இன்னமும் மானக்கேடான காரியமாகும்.

நமது தேசியவாதிகள் என்னும் அரசியல் வாதிகள் இம்மாதிரி காரியங்களைச் சிறிதும் கவனியாமல் இருப்பதோடு நாம் ஏதாவது இவற்றிற்காகப் பிரசாரம் செய்தால் ''இது தேசியத்திற்கு விரோதம்'' ''சுயராஜ்யம் கிடைத்து விட்டால் பிறகு சட்டம் செய்துகொள்ளலாம்'' என்று சொல்வதும், வேறு யாராவது இவைகளுக்காக சட்டம் செய்ய சட்டசபைக்கு மசோதாக்கள் கொண்டு போனால் ''சீர்திருத்தங்கள் சட்டங்களின் மூலம் செய்து விடமுடியாது. பிரசாரத்தின் மூலம்தான் செய்யவேண்டும்'' என்று சொல்லுவதுமான தந்திரங்களினால் மக்களை ஏமாற்றிக் காலம் தள்ளிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆகவே இந்த நிலைமையில் முதலில் நமது கடமை என்ன என்பதை வாசகர்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

(5.10.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

மறுமணம் தவறல்ல

திருச்சியில் இம்மாதம் 5-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நடநத நலாவதி ராமசுப்பிரமணியம் திருமணத்தின் போது ஒரு கேள்வி பிறந்தது. அதாவது ''ஒரு மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்யலாமா?'' என்று கூட்டத்தில் ஒருவர் எழுந்து கேட்டார். அதற்கு அப்போதே பதில் சொல்லப்பட்டதானாலும் இந்த விஷயத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவருக்குள்ளாகவே பலருக்கு அம்மாதிரி மறுமணம் செய்து கொள்வது தவறு என்கிற அபிப்பிராயமும், சந்தேகமும் இருப்பதாலும் பொது ஜனங்களிலும் பலர் ''மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்து கொள்வது சீர்திருத்தக் கொள்கைக்கு விரோதம்'' என்று கருதுவதாலும்,

www.tamilarangam.net

இதைப்பற்றிய நமது அபிப்பிராயத்தை இவ்வாரம் தலையங்கமாக எழுதலாம் என்று கருதி தொடங்குகின்றோம்.

முதலாவது இந்தக் கேள்வியைப் பற்றிக் கவனிக்கும் முன்பு மணம் என்பது என்ன? என்பதை முதலில் விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும். மணம் என்பதை நாம் மணமக்கள் சௌகரியத்திற்காக என்று செய்து கொள்ளப்படும் ஒரு ஒப்பந்த ஏற்பாடு என்று தான் கருதுகின்றோம். அதில் இருவர்களுடைய சுயேச்சையும் சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ கட்டுப்படுத்தும் எவ்விதக் கொள்கைகளும் இருக்கக்கூடாது என்றும் கருதுகின்றோம். இம்மாதிரி கருதுவது சரியா, தப்பா என்று முடிவு செய்விதிலிருந்தே மேற்கண்ட கேள்விக்குச் சிறிது சமாதானமும் கிடைத்து விடும்.

நிற்க, இன்று உலகத்தில் இயற்கை உணர்ச்சி யிலும் அநுபவத்திலும் மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையின் கீழும் மறுமணம் என்பது எங்காவது தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதை நம்மால் அறிய முடியவில்லை. அது மாத்திரமல்லாமல் மண விஷயமாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டதிட்டங்களிலும், எந்த மத விஷயமான கொள்கைகளிலும் மறுமணம் என்பது தடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. இந்து மதத்தில் அறுபதினாயிரம் பெண்கள் வரையிலும், மகமதிய மதத்தில் சுமார் 10 பெண்கள் வரையிலும், கிறிஸ்துவ மதத்தில் அளவு குறிப்பிடாமல் எவ்வளவு பெண்களை மணம் செய்துகொள்ள இடமிருக்கின்றது. இவற்றுள் கிறிஸ்துவ மதத்தில் மாத்திரம் திருமணத்தை ரத்துச் செய்து விட்டு மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்பதாகவும், அந்தப்படி ரத்து செய்து கொள்வதிலும் இன்னின்ன நிபந்தனைகளின்படி தான் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் காணப்படுகிறது. அதாவது சமுதாய சம்பந்தமான ஒரு பந்தோபஸ்தை உத்தேசித்து மாத்திரமே அல்லாமல் கொள்கைக்காக அல்ல என்று புரியும் படியாக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இவ்வளவுதான் மறுமணவிஷயத்தில் மற்ற மதத்திற்கும் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம். எனவே ஒன்றுக்கொன்று நிபந்தைனைகளிலும், திட்டங்களிலும் தான் வித்தியாசமே தவிர மற்றபடி மறுமணக்கொள்கையை மதங்களின் படி பார்த்தால் எந்த மதமும் ஆட்சேபித்திருப்பதாய் தெரியவில்லை. அன்றியும் இந்து மதத்தில் கடவுள்களே பல மணங்கள் செய்து கொண்டதாகவும் மற்றும் வைப்பாட்டிகளை வைத்திருப்பதாகவும் மத ஆதாரங்களில் காணப்படுவதுடன் அக்கடவுள்களை

www.tamilarangam.net

அந்தப்படியே அதாவது பல மனைவிகள், வைப்பாட்டிகள் ஆகியவைகளுடன் பூசை உற்சவம் முதலியவைகள் செய்தும் வருகின்றார்கள். முகமதிய மதத்திலும் திரு.முகமது நபி அவர்களே பல மனைவிகளுடன் இருந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே இதை மறுப்பவர்களோ இம்மாதிரி கடவுள்களையோ, திரு. நபிகளையோ குற்றம் சொல்லுகின்றவர்களோ ஒருக்காலும் தங்கள் மதத்தின் பேரால் மத சம்மந்தமான கட்டளைகளின் பேரால் மறுக்கின்றோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அந்தப்படி யாராவது ஒருவர் தன்னை இந்துவென்று சொல்லிக்கொண்டு இம்மாதிரி அதாவது ஒரு மனிதன் மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்து கொள்ளலாமா என்று கேட்பாரேயானால் அப்படிப்பட்டவரை நாம் மதத்தைவிட தன்னுடைய பகுத்தறிவையோ அல்லது அநுபவ சவுகரியத்தையோ அல்லது வேறேதாவது ஒரு கொள்கையையோ முக்கியமாகக் கருதிக் கொண்டு இம்மாதிரி கேள்வி கேட்க வந்திருக்கிறார் என்று தான் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே அக்கேள்விக்காரர் தன்னை இந்து என்று கருதிக்கொண்டு கேள்வி கேட்பதை விடப் பகுத்தறிவுக்காரர் என்றோ, அநுபவக் கொள்கைக் காரர் என்றோ கருதிக்கொண்டு கேள்வி கேட்கிறார் என்று அறிந்தோமானால் அது விஷயத்தில் நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவதுடன் அவருக்கு நியாயம் மெய்ப்பிக்கும் விஷயத்தில் நமக்குச் சிறிதும் கஷ்டமில்லை என்றே எண்ணுகிறோம்.

நிற்க, பொதுவாக ஒரு மனிதனுக்குத் தன் முதல் பெண்சாதி 1. செத்துப்போனகாலத்திலும், 2. மற்றொரு கணவனிடம் ஆசைக் கொண்டு வெளிப்பட்டுவிட்ட காலத்திலும் மறுமணம் செய்துகொள்வதை யாரும் குற்றம் சொல்வதில்லை. அதுபோலவே 3. தீராத கொடிய வியாதிக்காரியாயிருக்கும் காலத்திலும் மறுமணம் செய்து கொள்வதை யாரும் ஆட்சேபனை செய்வதில்லை. 4. பயித்தியக்காரியாய் புத்திசுவாதீனமில்லாமல் போய்விட்ட காலத்திலும், யாரும் ஆட்சேபனை செய்வதில்லை. ஆகவே பகுத்தறிவுக்காரரும் அநுபவக்கொள்கைக் காரர்களும் மேற்கண்ட முதலாவது தவிர மற்ற 3 சந்தர்ப்பங்களிலும் மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்யப்படுவதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இனி ஐந்தாவது ஆறாவது முதலியவைகளாகப் பல விஷயங்களைக் கவனிப்போம். 5. மனைவி அறியாமையாலோ முரட்டுத்தனமான சுபாவத்தாலோ புருஷனை லட்சியம் செய்யாமல் ஏறுமாறாய் நடந்து கொண்டு வருவதாக வைத்துக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கொள்வோம். 6. புருஷன் பெண்ணின் மனத்திற்குத் திருப்திப்படாத தாலோ அல்லது எந்தக் காரணத்தாலோ புருஷனிடம் பெண்ணுக்கு அன்பும் காதலும் இல்லாமல் வெறுப்பாயிருப்ப தாக வைத்துக்கொள்வோம். 7. மேற்கண்ட குணங்களுடன் அடிக்கடி தாய் வீட்டுக்குப் போய்விடுவதாக வைத்துக்கொள்ளவும். 8. புருஷனுடைய கொள்கைக்கு நேர் மாற்றமான கொள்கையுடன் புருஷன் மனம் சதா சங்கடப்படும்படி பிடிவாதமாய் நடந்துகொள்ளும் சுபாவமுடையவர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். 9. செல்வச்செருக்கால் புருஷனைப்பற்றிய லட்சியமோ கவலையோ இல்லாமல் நடந்து கொள்ளுகிறவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இவைகள் மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் இது போன்ற குணங்கள் உள்ள மனைவியிடம் அகப்பட்டுக்கொண்ட கணவன் கதியென்ன ஆவது? என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது கேள்வி கேட்பவர்கள் அதாவது அநுபவக்கொள்கைக்காரர்கள் என்பவர்களின் முக்கிய கடமையாகும். இவை தவிர புருஷனுக்கு 12 வயதிலும் பெண்ணுக்கு 10 வயதிலும் மற்றும் மணமக்களுக்கு இதிலும் கீழானவயதிலும் பெற்றோர்களாலோ மற்றோர்களாலோ திருமணம் செய்யப்பட்டிருப்ப தால் அவைகள் மணமக்கள் அனுசரிக்க வேண்டிய தர்மங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட மணங்களாகுமா? அல்லது திருமணங்கள் செய்த வைத்தவர்கள் அனுசரிக்க வேண்டிய தர்மங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவைகளாகுமா? என்பதும் கேள்விகேட்கின்றவர்கள், அதாவது பகுத்தறிவுக்காரர்கள் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விஷயங்களாகும். இந்தக் காரணங்கள் தவிர மற்றும் எது எப்படி இருந்தாலும் மனதுக்குப் பிடிக்கவில்லை, அன்புக்குச் சிறிதும் பாத்திரமில்லை, காதலுக்குச் சிறிதும் இஷ்டமில்லை, வாழ்க்கைத்திருப்திக்கும், இன்பத்திற்கும் சிறிதும் பயன்படவில்லை என்று மணமகள் முடிவு செய்து கொள்ளத்தகுந்த மணமகளாய் அமைந்துவிட்டால் அப்போது மணமகனின் கடமை என்ன? என்பதை மதக்கட்டுப்பாட்டுக்காரரும், அனுபவக் கொள்கைக்காரரும், பகுத்தறிவுக் காரரும் பாமர பொது ஜனங்களும் சேர்ந்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டிய காரியமாகும்.

கடைசியாக இவைகள் எல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, இவைகளைப்பற்றிய யோசனையே சிறிதுமின்றி மற்றொருபுறம் ''எப்படி இருந்தாலும் பொறுத்துக்கொள்ளவும் சகித்துக் கொள்ளவும் தான் வேண்டும், ஒருக்காலமும் மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது'' என்று ஒருவர் சொல்லுவாரானால் அப்படிச்

www.tamilarangam.net

சொல்லுகின்றவர் எந்தக் கொள்கையின் மீது அல்லது என்ன அவசியத்தைக் கோரி அல்லது என்ன நியாயத்தை உத்தேசித்து எவ்வித அநுபவத்தை அனுசரித்து அல்லது எந்தப் பகுத்தறிவைக் கொண்டு இப்படிச் சொல்லுகின்றார்கள். அல்லது எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்பது விளக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் அது கவனிக்கப்படத்தக்க தாகும். ஏனெனில், சாதரணமாகப் பேசுவோமானால் வெகுசாதாரண பாமரமக்கள் என்பவர்களும் கூட இக்காலத்தல் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி பேசும்போது அது ''சுருதி, யுக்தி, அநுபவம் ஆகிய மூன்றிற்கும் பொருத்தமாயிருக்கின்றதா'' என்று கேட்பது எங்கும் சகஜமாயிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். அன்றியும் அம்மூன்று வார்த்தைகளின் அமைப்பும், முதலில் குறிப்பிட்ட சுருதிப்படி (அதாவது நமக்கு முந்தி இருந்த அநுபவசாலிகளின் அபிப்பிராயங்கள் என்கின்ற முறையில் கவனிக்க வேண்டம் என்கின்ற தத்துவம் கொண்டதானாலும் அப்படிப்பட்ட அனுபவசாலிகளின் அபிப்பிராயம் எவ்வளவு) சரியானதென்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட மற்றும் அவ்விஷயமானது யுக்திக்கு (அதாவது நமது பகுத்தறிவுக்கும்) ஒத்ததாயிருக்கின்றதா வென்று கவனிக்கவேண்டும் என்கின்ற தத்துவத்தையே கொண்டு யுக்தி என்பதை இரண்டாவதாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதையும் பார்க்கின்றோம். அப்படியும் அதாவது யுக்திக்கும் பொருத்தமான தாயிருந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்படுவதானாலும் அது அநுபவத்திற்கு (அதாவது நடைமுறையில் கொண்டு செலுத்த ஏற்றதாயிருக்கின்றதா? என்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற தத்துவத்தை வைத்தே அனுபவம் என்பதை முடிவில் மூன்றாவதாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது யாவருக்கும் விளங்கும். ஆகவே ஒரு மனிதன் ''ஒரு மனைவி இருக்கும்போது மறுமணம் செய்துக் கொள்ளக்கூடாது'' என்பது இந்த மேற்கண்ட மூன்று பரிட்சைகளில் எந்தப் பரிட்சைக்கு விரோதமானது என்று கேட்கின்றோம். நிற்க, திருமணத்தில் மணமகனுக்கு மணமகளை வாழ்க்கைத்துணை என்று கருதுகின்றோம். இன்னிலையில் மேலே ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட 9 வகையில்பட்ட குற்றமான குணங்கள் அமைந்த மணமகள் ஒரு மணமகனுக்கு அமையப்பட்டுவிட்டால்

அதுவாழ்க்கைத் துணையா அல்லது வாழ்க்கைத் தொல்லையா என்பதை முதலில் கண்டிப்பாய்க் கவனிக்கவேண்டும். வேடிக்கையாக வெளியி லிருந்து பேசுகின்றவர்களை உண்மையறியாமல் நிலையறியாமல் சிறிதும் பொறுப்பற்ற முறையில் பாமர மக்களின் ஞானமற்ற தன்மையை தங்களுக்கு ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டு கண்மூடித்தனமாய் குற்றம் சொல்லக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கருதிக்கொண்டு ''மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்யலாமா'' என்று யார் வேண்டுமானாலும் பேசிவிடலாம். அதாவது ''மனைவியிருக்க மறுமணம் செய்து கொள்வது அக்கிரமம், அயோக்கியத்தனம்'' என்பதாகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அந்தப்படி செய்து கொண்டது தப்பா அல்லது இந்தப்படி சொன்னது தப்பா என்பதையும் பகுத்தறிவைக் கொண்டாவது அநுபவத்தன்மையைக் கொண்டாவது இந்தப்படி பேசுகின்றோமா, நினைக்கின்றோமா, இவ்விஷயத்தால் கடுகளவு அறிவுடையவனுக்கும் ஒருக்காலமும் உண்மை விளங்காமற் போகாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்லுகின்றோம். ஒரு மனிதன் ஒரு விஷயம் தனக்கு இஷ்டமில்லை என்றோ அல்லது இஷ்டமாயிருக்கின்றதென்றோ இன்ன காரியம் செய்யத்தனக்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்றோ உரிமை இருக்கக்கூடாது என்றோ கருதுவதற்கு அருகதை உடையவன் தானா அல்லது மற்றவர்களா என்பதும் இம்மாதிரி விஷயங்களில் முடிவான அபிப்பிராயத்திற்கு வர அவனவனுக்கு உரிமை இல்லையா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டியது உண்மையான விடுதலையும் சுதந்திரம் கோருகின்றவர்களின் கடமையுமாகும்.

நிற்க, வாஸ்தவத்திலேயே அன்பும் காதலும் இல்லாத அல்லது தனக்கு ஏற்படாத ஒரு இடத்தில் மனிதன் எப்படி வாழ்வது? மக்களுடைய அன்புக்கும் காதலுக்கும், இன்பத்திற்கும், திருப்திக்கும் தான் ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆணும் ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணும் சேர்ந்து மணம் (வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்) செய்து கொள்வதா? அல்லது மணம் செய்து கொண்டதற்காக என்று அன்பையும், காதலையும், இன்பத்தையும் திருப்தியையும் தியாகம் செய்வதா? என்பதை ஜீவசுபாவமுடைய ஒவ்வொருவரையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகின்றோம். உலகில் உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் அர்த்தமற்ற கட்டுப் பாடுகளில் சிக்கிக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களை அவற்றிலிருந்து விடுவிப்பது என்பது சுலபமான காரியமல்ல வானாலும் அவ்விதக் கட்டுப்பாடுகளையும் கஷ்டங்களையும் ஒழிக்கவென்றே ஏற்பட்ட ஸ்தாபன நடவடிக்கைகளையே மூடப்பழக்கவழக்கப்படியும் குருட்டு நம்பிக்கைப்படியும் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சொன்னால் சொல்லுபவர்களுக்கு அறிவு என்பது ஏதாவது இருக்கின்றதாவென்று தான் கருதவேண்டியிருக்கின்றது. ஏனெனில், இவ்வியக்கம் அதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கும் போது அதன் நடிவடிக்கைகள் வேறு எப்படி

www.tamilarangam.net

இருக்கமுடியும். ஆகையால் இவ்வித யுக்திக்கும், அனுபவத்திற்கும், மனித சுதந்திரத்திற்கும், இன்பத்திற்கும், திருப்திக்கும் விரோதமான கொள்கைகள் எதற்காக காப்பாற்றப் படவேண்டும் என்னும் விஷயங்களை அன்பர்கள் நடுநிலையில் இருந்து நேர்வழியில் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக.

நிற்க, சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள்ளாகவே மறுமண விஷயத்தில் உள்ள அதிருப்தியைப் பற்றி சற்றுக் கவனிப்போம்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் கலியாண ரத்து என்பதும் ஒரு திட்டமாகும். அந்தப்படியே செங்கற்பட்டு மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஈரோடு மகாநாட்டில் அதற்காக ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே மணம் செய்து கொண்ட மணமக்கள் அந்தப்படியே கணவன் மனையியையோ, மனைவி கணவனையோ நீக்கிவிட அல்லது நீங்கிக் கொள்ள உரிமை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாய் விட்டது. இந்தப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை அமுலில் கொண்டுவரச் சட்ட சம்பந்தமான இடையூறு யாருக்காவது எந்த மதத்திற்காவது இருக்குமானால் அதற்காக சட்டத்தை யுத்தேசித்துக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதா? அல்லது சட்டங்களைக் கவனிக்காமல் நியாயம் என்று தோன்றியபடி நடந்து கொள்வதா? என்பதைக் கவனித்துப்பார்த்தால் அவர்களது அதிருப்திக்குச் சிறிதும் இடமிருக்காது என்றே கருதுகின்றோம்.

உதாரணமாக சுயமரியாதைக் கொள்கைப்படி செய்யப்படும் திருமணங்களிலும் சில சட்டப்படி செல்லக் கூடாதவைகளாகயிருந்தாலுமிருக்கலாம். அதாவது: ''மணமக்கள் இருவரும் வேறு வேறு ''ஜாதிகள்'' என்று சொல்லப்படும் கலப்பு மணங்களும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களும் அர்த்தமற்றதும் அவசியமற்றதுமான சடங்குகள் செய்யப்படாத சில திருமணங்களும் செல்லுபடியற்றதாகவானாலும் ஆகலாம் என்று சட்டவல்லவர்கள் சொல்லுவதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். அப்படியிருந்தாலும் கொள்கையிலிருக்கும் அவாவை உத்தேசித்து சட்டத்தைக் கவனியாமலும் அதனால் ஏற்படிக்கூடிய பலன்களை லட்சியம் செய்யாமலும் எல்லாவற்றிற்கும் துணிந்து பலர் மணம் செய்துகொள்வதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே மறுமண விஷயத்தில் முதல் ''மனைவி''யைச் சட்டப்படி கலியாணரத்துச் செய்யாமல் மறுமணம் நடத்தப்பட்டது'' என்று சொல்லப்படுவதைவிட இம்மாதிரி திருமணங்களில் சுயமரியாதைக்காரர்களுக்குக் கொள்கைப் பிசகோ நியாயப்பிசகோ இருப்பதாக நமக்குத் தோன்றவில்லை.

www.tamilarangam.net

தவிரவும், முதல் மனைவி மணமகனுடன் ஒன்றாக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும்போதுகூட மறுமணம் செய்து கொள்ளப்படுவதையும் சுயமரியாதைக் கொள்கை ஆதரிக்கின்றது என்பதைப்பற்றியும் சற்று கவனிப்போம். மக்களின் அன்பும் காதலும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குக் உட்பட்டு அது இன்னவிதமாக இன்னாரோடு மாத்திரம் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதாக நிர்ப்பந்திக்க எவ்வித நியாயமும் இருப்பதாக நமக்குத் தோன்ற வில்லை. ஏனெனில் காதல் என்பது ஜீவசுபாவமானது. அதை ஏதோ ஒரு நிர்ப்பந்ததிற்காகத் தடுத்துவைப்பது என்பது ஒரு வகையான அடிமைத்தனமேயாகும். அன்பு, காதல் ஆகியவைகள் ஏற்படுவது ஜீவனுக்கு இயற்கை சுபாவம் என்றும் அது சுதந்திரமுடையதாகவும் உண்மையுடையதாகவும் இருக்க வேண்டு மென்றும் அதை ஒரு இடத்திலாவது ஒரு அளவிலாவது கட்டுப் படுத்துவது என்பது ஜீவ சுபாவத்திற்கும், இயற்கை தத்துவத்திற்கும் மீறினதென்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற மக்கள் அன்பு ஒருவரிடம் தான் இருக்கவேண்டும்; காதல் ஒருவரிடம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல முன்வருவது முன்னுக்குப்பின் முரண் என்றே சொல்லுவோம். ஆனால் அநுபவத்தில் உள்ள சில சவுகரிய அசவுகரியங்களை உத்தேசித்து அன்பும் காதலும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கவேண்டியதாக ஏற்படலாம் என்பதை நாம் மறுக்க வரவில்லை. அன்றியும் ஒப்பந்தங்களினால் கட்டுப்பட வேண்டியதாகவும் காதல் பெருக்கால் தானாகவே கட்டுப்பட்டு விட்டதாகவும் போனாலும் போகலாம். அம்மாதிரி நிலைமைகளில் இம்மாதிரி கேள்விக்கே இடமில்லை. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட காரியங்களை அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கே விட்டுவிட வேண்டியதவசியமாகும். முடிவாக ஒன்று சொல்லி இதை இப்போது முடிக்கின்றோம். அதாவது:

இம்மாதிரியான கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஒரேயடியாய் அடியோடு இடம் இல்லாமல் போகவேண்டுமானால், பொதுவாகப் பெண்கள் நிலைமை மாறியாக வேண்டும். ஏனெனில், மேற்கண்ட கேள்விகள் கேட்கப்படுவதற்குப் பெரிதும் அஸ்திவாரமாயிருக்கும் காரணமெல்லாம் ''இப்படிச் செய்து விட்டால் முன் மணம் செய்து கொண்ட பெண்ணின் கதியென்ன ஆவது?'' என்கின்ற கவலை கொண்டேதான் கேள்வி கேட்கப்படுகின்றது. எந்தெந்தக் காரணத்தால் புருஷனுக்குப் பெண் பிடிக்கவில்லையோ ஒத்துவரவில்லையோ அந்தந்தக் காரணங்களால் பெண்ணுக்குப் புருஷன் பிடிக்காதபோது இப்போது புருஷனுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படும் சுதந்திரமும் சவுகரியமும் போல பெண்களுக்கும் ஏற்பட்டு

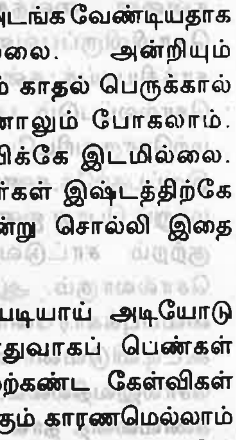

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

விடுமானால் பிறகு இந்த மாதிரியான அநுதாபமும் கவலையும் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட இடமேயிருக்காது என்பதுதான். நம்மைப் பொறுத்த வரை ஆண்களுக்குச் சொன்ன விஷயங்கள் எல்லாம் பெண்ணுக்கும் பொருந்துமென்றும், அவர்களுக்கும் ஆண்களைப் போலவே ஏற்பட வேண்டுமென்றும் அம்மாதிரியே அவர்களும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் அப்பொழுதுதான் பெண்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் ஏற்பட்டதாகும் என்பதோடு உண்மையான திருப்திகரமான இன்பத்தையும் காதலையும் அடையமுடியுமென்றும் கருதுகின்றோம்.

(12.10.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

விபச்சாரம்

விபச்சாரம் என்னும் வார்த்தையானது அநேகமாய் ஆண் பெண் சேர்க்கை சம்பந்தப்பட்டதற்கே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதிலும் முக்கியமாக அதாவது ஒரு பெண் தனக்குக் கணவன் என்றோ, தன்னை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவன் என்றோ வேசித் தொழிலிருப்பவளானாலும் யாராவது ஒரு புருஷனிடம் தற்கால சாந்தியாய்த் தன்னைக் குத்தகையாய் அனுபவிப்பவன் என்றோ சொல்லப்படும் படியான அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்மகனைத் தவிர மற்றொருவரிடமோ, பலபேர்களிடமோ சேர்க்கை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதற்கே,கணவனாலும், வைப்புக்காரனாலும், குத்தகைக்காரனாலும் மற்றும் பொது ஜனங்களாலும் சொல்லப்படுகின்ற, அதாவது ஒரு பெரிய குற்றம் சாட்டுவதற்கும் பழி சுமத்துவதற்கும் உபயோகிக்கும் சொல்லாகும். ஆனால் அதே பெண்ணை அந்தக் கணவனோ, வைப்புக்காரனோ மற்றொருவருக்குத் தன் சம்மதத்தின் பேரில் கூட்டிவிடுவனானால் அதை அவர்கள் விபச்சாரம் என்று சொல்லுவதில்லை. இந்த சங்கதி பொது ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தாலும் கணவனைத் தான் அவர்களும் வசை கூறி குற்றம் சொல்லுவதே தவிர பெண்ணை விசேஷமாக முன் சொல்லப்பட்ட விபச்சாரியென்கின்ற முறையில் அநேகமாக குற்றம் சொல்லுவதில்லை. அன்றியும், இம்மாதிரி குற்றம் சாட்டுதலும், வசவுக்கும், பழிப்புக்கும் உபயோகப்படுத்துதலும் ஆண்களுக்குக் கிடையாது. அன்றியும் ஆண்களை விபச்சாரன் என்று வைக்கின்ற வழக்கம் கிடையாது. அப்படிச் சொல்லப்படுவதற்காக எந்த ஆணும் கோபித்துக் கொள்ளுவதும் கிடையாது.

www.tamilarangam.net

ஆகவே விபச்சாரம் என்னும் வார்த்தையின் அநுபவ தத்துவத்தைக் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால் ''விபச்சாரம்'' என்பது பெண்கள் அடிமைகள் என்பதைக் காட்டும் ஒரு குறிப்பு வார்த்தை என்று தான் சொல்லவேண்டுமே ஒழிய வேறல்ல. ஏனெனில், விபச்சார தோஷம் என்பதும் விபச்சாரம் செய்வதால் ஏற்படும் ஒழுக்கக்குறைவு என்பதும் இப்பொழுது வழக்கத்தில் பெண்களுக்கே தான் உண்டேயொழிய ஆண்களுக்கு அந்தமாதிரி கிடையவே கிடையாது.

உதாரணம் வேண்டுமானால் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவோம். அதாவது நமது நாட்டில் இதுவரை விபச்சாரம் செய்ததற்காகவென்று பெண்களைத் தான் பழிசுமத்தி குற்றம் சொல்லி ஜாதியை விட்டுத்தள்ளி வைத்திருக் கின்றார்களேயொழிய, வீட்டை விட்டுத் துரத்தியிருக்கின்றார்களே யொழிய, அடித்தும் உதைத்தும் வைதும் துன்பப்படுத்தயிருக் கின்றார்களேயொழிய ஆண்களை இம்மாதிரியாகச் செய்திருப்பதாக நாம் கண்டதோ கேட்டதோ இல்லை.

நிற்க, சில இடங்களில் விபச்சாரம் ஆண்களுக்குத் தற்பெருமையாகவும் கீர்த்தியாகவும் கூடயிருக் கின்றதைப் பார்க்கின்றோம். சில ஆண்கள் அதைப் பெருமையாய் சொல்லிக் கொள்ளுவதையும் கேட்கின்றோம்.

மக்களும் விபச்சாரி மகன் என்று சொன்னால் தான் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றார்களே தவிர விபச்சாரனுடைய மகன் என்று சொன்னால் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் இல்லை. ஆனால் எந்த சமயத்தில் ஆண்கள் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றார்களென்றால் தங்கள் மனைவிகள் வைப்பாட்டிகள், குத்தகை தாசிகள், விபச்சாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் மாத்திரம் உடனே கோபித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். மேலும் மிகவும் அவமான மேற்பட்டு விட்டதாக பதறுகிறார்கள். மற்றும் தங்கள் பெண்களைத் தங்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில் தங்கள் சுயநலத்திற்காக விபசாரத்திற்கு விட இணங்குகிறான் என்றோ பெண்ணை அடக்கமுடியாமல் ''ஊர் மேல்'' விட்டு விட்டான் என்றோ சொல்லுகின்ற போது அதிகமாய்க் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஆகவே இந்த அநுபவங்களையும் கொண்டு மேலே காட்டியபடி அதாவது விபச்சாரம் என்று சொல்லும் வார்த்தையின் தத்துவம் பெண்கள் ஆண்களின் அடிமைகள் என்றும், ஆண்களுடைய போக போக்கியப் பொருள் என்றும், விலைக்கு விற்கவும், வாடகைக்கு விடவும் கூடிய வஸ்து என்றும் கருதியிருக்கின்றார்கள் என்பது இன்னும் தெளிவாய் விளங்கும்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

நிற்க, அது அதாவது விபசாரம் என்னும் வார்த்தையை வழக்கத்தில் ஏன் பெண்களை மாத்திரம் சொல்லப்பயன்படுத்தப்பட்டது? ''ஆண்களைச் சொல்லுவதற்கு ஏன் அது பயன்படுத்தப்படவில்லை? என்று கவனிப்போமானால் அதிலிருந்து மற்றொரு உண்மையும் புலப்படும். அதென்னவென்றால் விபசாரம்என்று சொல்லப்படுவது சுபாவத்தில் உண்மைக்குற்றமுள்ள வார்த்தையாக இல்லை என்பதே யாகும். எதுபோலவென்றால் எப்படி கற்பு என்னும் வார்த்தையையும், அது பயன்படுத்தும் முறையும் புரட்டானது என்றும், பெண்ணடிமை கொள்ள உத்தேசித்து ஏற்படுத்தியதாகுமென்றும் சொல்லுகின்றோமோ அது போலவே விபச்சாரமென்னும் வார்த்தையும் அதன் பிரயோகமும் புரட்டானதும், பெண்களை அடிமைக் கொள்வதற்கென்றே ஏற்படுத்தப் பட்டதென்றும் காணப்படுவதோடு அது முக்கியமாய் இயற்கைக்கு விரோதமான தென்றும் கூட விளங்கும். சாதாரணமாகவே இன்றைய கற்பு, விபச்சாரம் என்னும் வார்த்தைகள் சுதந்திரமும், சமத்துவமும் கொண்ட வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் தேவையில்லாததேயாகும். ஜீவசுபாவங்களுக்கு இவ்விரண்டு வார்த்தையும் சிறிதும் பொருத்த மற்றதேயாகும். வாழ்க்கை ஒப்பந்த நிபந்தனைக்கு மாத்திரம் தேவையுடையதாகயிருக்கலாம். ஆன போதிலுங்கூட அவையும் இயற்கைக்கு முரணானது என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொண்டுதானாக வேண்டும். அதற்கு ஆதாரம் என்னவென்றால் மேலே சொல்லப்பட்டது போலவே அவ்விரண்டு வார்த்தையின் தத்துவங்களையும் பெண்கள் மீது மாத்திரம் சுமத்தப்பட்டு ஆண்கள் மீது சுமத்தப்படாமலும் ஆண்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு கட்டுப்படா மையும் அதைப்பற்றி லட்சியம் செய்யாமையுமேயாகும்.

மற்றும் வேறொரு அத்தாட்சியும் என்னவென்றால் மக்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கற்புத் தவறுதலும் விபச்சாரத்தனமும் கூடாது என்று பொதுவாக இரு பாலர்களுக்குத் தானாகத் தோன்றாமலிருப்பதோடு பலர் கற்பித்தும் அதற்காகப் பல நிபந்தனை களைக் கூட ஏற்படுத்தியும் மற்றும் எவ்வளவோ பயங்களைக் காட்டியும் அதனால் சிலவராவது அடிதடி, விரோதம், கொலை, உடல் நலிவு முதலியவைகளால் கஷ்டப்படுவதை நேரில் காணக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களிலிருந்தும், இவ்வளவையும் மீறி மக்களுக்குக் கற்புக்கு விரோதமாகவும், விபசாரத்திற்கு அநுகூலமாகவ்வும் உணர்ச்சியும் ஆசையும் ஏன் உண்டாகவேண்டுமென்பதைக கவனித்தால் அது தானாக விளங்கும்.

www.tamilarangam.net

இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு எதுவென்பதையும் எவ்வித நாட்டுப்பற்று, நடப்புப்பற்று, பிறப்புப்பற்று என்பதில்லாமல் நடுநிலையிலிருந்து தன் அநுபவத்தையும் தன் மனதில் தோன்றிய தோன்றும் உணர்ச்சிகளையும் ஆசைகளையும் ஒரு உதாரணமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, பரிசுத்தமான உண்மையைக் காணுவானேயானால் அப்போதும் கற்பு, விபச்சாரம் என்னும் வார்த்தைகள் வெறும் புரட்டு என்பதும், மற்றவர்களை அடிமையாகக் கட்டுப்படுத்த உண்டாக்கப்பட்ட சுயநல சூட்சி நிறைந்தது என்பதும் தானாகவே விளங்கிவிடும். மற்றும் விபச்சாரம் என்பது ஒருவனுடைய ''பாத்தியதைக்கும்'' ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் மாத்திரம் விரோதமே தவிர உண்மையான ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமல்ல என்பதற்கு மற்றொரு உதாரணம் கூறுவோம்.

மலையாள நாட்டில் இரண்டு மூன்று ஆண்கள் ஒரு பெண்ணை மனைவியாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற வழக்கம் உண்டு. ஆனால் அந்தப் பெண் மேற்கண்ட இரண்டு மூன்று புருஷர்களைத் தவிர மற்ற ஆண்களிடம் அதுவும் தங்களுக்கு மனைவியா யிருக்கும் காலத்தில் பிற ஆண்களிடம் சம்மந்தம் வைத்துக்கொண்டால் மாத்திரம் தான் அதை விபச்சாரமாகக் கருதி சில சமயங்களில் கொலைகள் கூட நடக்கின்றன.

மற்றும் சில வகுப்புகளில் தங்கள் இனத்தார் தவிர மற்ற இனத்தாரிடம் சாவகாசம் செய்தால் மாத்திரம் விபச்சாரமாய்க் கருதப்படுகின்றன. நமது நாட்டிலும் சில வகுப்புகளில் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மச்சாண்டார் கொழுந்தனார் (அதாவது புருஷன் சகோதரர்கள்), மாமனார் ஆகியவர்கள் சம்பந்தமானது விபச்சாரத்தனமாய்க் கொள்ளப் படுவதில்லை. இக்கொள்கைகள் நம்நாட்டுப் பழங்குடி மக்கள் மிகுதியும் கொண்ட சில சமூகங்களின் பழக்க வழக்கங்களுடன் கலந்து செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதை இன்னும் தாராளமாய்ப் பார்க்கலாம். இதுபோல இன்னும் பல விஷயங்களும் உண்டு. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தால் விபச்சாரம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை மீது பொதுவான ஒழுக்கக்குறைவு என்கிற தத்துவத்தில் எப்போதும் பழக்கத்தில் அமுலில் இல்லையென்பது விளங்கும்.

நிற்க,

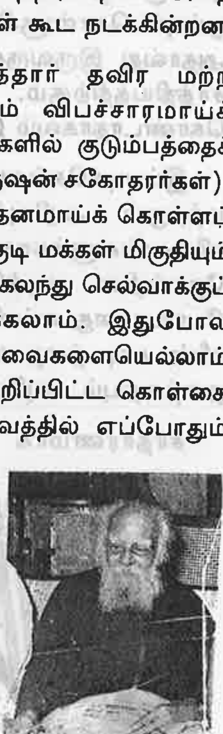

மனித சமூகத்திற்கென்று பொதுவாக சில கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுங்கும் வாழ்க்கைக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அடியோடு ஆட்சேபிக்கவரவில்லை. ஆனால் அவை தனிப்பட்டவர்கள் அதாவது ஆண்டான் அடிமை முறை, எஜமான் கூலி முறை, முதலாளி

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

முறை, காரியஸ்தர் முறை, சிநேகிதர்கள் முறை, கூட்டாளிகள் முறை, வாழ்க்கைத் துணைகள் முறை போன்ற தன்மைகள் கொண்ட அதாவது தனிப்பட்ட சம்மந்தங்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது போன்றதான ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடுகள் போல பொது வாழ்விற்குப் பொதுக் கொள்கைகளாக இருக்கக் கூடாது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொது வாழ்க்கைக்கு ஏற்படுத்தப்படும் கொள்கைகள் என்பன பொது ஜனங்களில் யாருடைய தனி சுதந்திரத்திற்கும் பாதக மேற்படாததாகவும் அதுவும் பிரயோகத்தில் சிறிதும் பாரபட்சம் உயர்வு தாழ்வு தத்துவம் கொண்டதல்லதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதோடு எல்லாவற்றையும்விட அவை முக்கியமாக இயற்கையோடியைந்த தாகவுமிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவைகளும் மற்றவர்களுடைய நியாயமான உரிமைக்கும், சுதந்திரத்திற்கும், சிறிதும் பாதகமுண்டு பண்ணாததாகவுமிருக்க வேண்டும். (நியாயமான என்றதினாலேயே எது நியாயம்? என்பதற்காக ''தர்மசாஸ்திரங்களை'' த் தேட வேண்டும் என்பது கருத்தல்ல. மற்றெப்படிக் கண்டு பிடிப்பதென்றால் ஒருவன் தனக்கு நியாயம் என்று சொல்லப்படுவதானது பிறத்தியானும் அதையே தனக்கும் நியாயமென்று சொன்னால் அவன் முதலில் சொன்னவன் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றானா என்று பார்த்து நிர்ணயிப்பதேயாகும். அதாவது இருவருக்கும் ஒன்று போன்றது) அன்றியும் அறிவுக்கும், சாத்தியத்திற்கும், அநுபவத்திற்கும் ஏற்றதாகவும் அவசியம் கொண்டாதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இப்படிக்கெல்லாம் இல்லாமல் வெறும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு நாணய மற்றதும் அறிவுக்கும் அநுபவத்திற்கும் ஒவ்வாததானதுமான விஷயங்களுக்காக வலுத்தவர்கள் தந்திரக்காரர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றின படிக்கெல்லாம் கட்டுப்பாடுகள் செய்து கொண்டு போவதானது எவ்விதப் பயனையும் தராததோடு மனித சமூகத்திற்கு வீண் கஷ்டத்தை உண்டாக்கி வருவதோடு, அது வெறும் அடிமைத் தனத்தையும், அறிவுத் தடையையும் தான் உண்டாக்கும்.

சாதாரணமாக பொது வாழ்க்கையில் ஒருவன் செய்யக்கூடா தென்பதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கும் திருட்டு என்பதான ஒரு குணத்தை எடுத்துக்கொள்ளவும். அது இன்றைய வழக்கில் ஒரு மனிதனுக்கு அதாவது திருட்டுக் கொடுத்தவனுக்குக் கஷ்டத்தையும் மனவருத்தத்தையும் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளு கின்றோம். ஏனெனில், நம் சொத்தை ஒருவன் திருடினால் நமக்கும்

www.tamilarangam.net

அப்படித்தான் இருக்கும். ஆனால் எதனால் அந்த நஷ்டமும் சங்கடமும் ஏற்படுகின்றதென்று பார்ப்போமோனால் திருட்டுக் கொடுத்தவன் திருட்டுப்போன சொத்தை தன்னுடையது என்றும் அது தனக்கே சொந்தம் என்றும் எண்ணியிருப்பதால் தான். உலகில் பொருளியல் சமத்துவம் ஏற்படுகின்றவரை திருட்டு என்னும் குணமானது குற்றமாகத்தான் பாவிக்கப்படும். உலகத்திலுள்ள எல்லாச் சொத்தும் உலகத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் சொந்தம்; ஒவ்வொருவனும் பாடுபட்டுத்தான் சாப்பிடவேண்டும். தேவைக்குமேல் எவனும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பன முதலிய கொள்கைகள் ஏற்பட்டுவிட்டால் திருட்டுபோவதும் திருட்டுப் போனதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதும் தானாகவே மறைந்துவிடும். ஆனால் இப்போதும் ''நான் திருடுவது குற்றமல்ல. திருடுவது தான் குற்றம். நான் பொய் சொல்வது குற்றமல்ல. நீ சொல்வது தான் குற்றம்.; நான் விபசாரம் செய்வது குற்றமல்ல நீ செய்வது தான் குற்றம்'' என்பது போன்றதான பொது ஒழுக்கங்கள் என்பவைகளும் பொதுக் கட்டுப்பாடுகள் என்பவைகளும் ஒருநாளும் பொது வாழ்வுக்கும் சமத்துவத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் சிறிதும் பயன்படாது. இன்று உலகத்தில் சிறப்பாக நமது நாட்டில் இருந்துவரும் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, தர்மம் முதலியவைகள் எல்லாம் பெரிதும் இயற்கைக்கு எதிராகவும் அடிமைத்தனத்திற்கு ஆதரவாகவும் தனிப்பட்டவர்கள் சுயநலத்திற்கேற்ற சூட்சியாகவும் செய்யப்பட்டவைகளாகவேயிருக்கின்றன.

கடைசியாக மனிதனின் ஜீவசுபாவம் என்னவென்றால் உணர்ச்சியும் இந்திரிய செயலும் ஆசையுமேயாகும். உணர்ச்சியின் காரணமாய் பசி, நித்திரை, புணர்ச்சி மூன்றும் முக்கியமான இன்றியமையாத இயற்கை அனுபவமாய்க் காண்கின்றோம். இந்தியரியங்களின் காரணமாய்ப் பஞ்சேந்திரியங்களும் அதாவது சரீரம், வாய், கண், மூக்கு, காது ஆகியவைகளின் செயல்களையும் முக்கியமான இன்றியமையாத இயற்கை அனுபவமாய்க் காண்கின்றோம்.

ஆகவே பொது உணர்ச்சியும் இந்திரிய செயலும் மனிதனுக்கு ஆசையை உண்டாக்கிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. ஆசையின் காரணமாய் எதையும் ஆசைப்படுவதும் அதுவும் அனேகமாய் அளவுக்கடங்காமல் மேலும் மேலும் போய்க் கொண்டிருப்பதும் சுபாவமாகவே இருக்கின்றதைப் பார்க்கின்றோம். ஆகவே உணர்ச்சியும் இந்திரிய செயலும் ஆசையும் மனிதனால் சாமான்யத்தில் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதல்ல, யாராலாவது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு

www.tamilarangam.net

விட்டது என்றால் அப்படிப்பட்டவரைப் பற்றி நாம் இங்கு பேச வரவில்லை. நாம் சொல்லுவதும் அவருக்குச் சம்மந்தப்பட்டதல்ல. (அவர்கள் பல லட்சத்திற்கு ஒருவர் இருப்பார்களோ என்னமோ) அந்தப்படிக்கில்லாத சாதாரண மனித ஜீவனின் உணர்ச்சியையும் இந்திரிய செயலையும் ஆசையையும் கட்டுப்படுத்தும் படியானதாகக் கொள்கைகளை ஒழுக்கங்களைக் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தினால் அது செலவாணியாகுமா? செலவணியாவதாயிருந்தாலும் அதற்கு என்ன அவசியம் என்பன போன்றவைகளைக் கவனிக்க வேண்டாமாவென்று தான் கேட்கின்றோம். பொய் சொல்லக்கூடாது என்று வாயால் சொல்லிவிடுகின்றோம். பொய் சொல்லுவதையும் ஒழுக்கக் குறைவென்று சொல்லிவிடுகின்றோம். ஆனால் தொழில் முறைமைக்காகப் பொய்யை அவசியமாக வைத்து அதனால் பிறருக்குக் கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் கொடுத்துவரும், வக்கீல்களையும் வியாபாரிகளையும் மனித சமூகத்தில் எவ்வித இழிவின்றி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். அத்தொழிலில் சம்பாதித்த செல்வத்தைக் கொண்டு பெருமையைக் கொண்டு அம்மக்களை கௌரவமாகவும் மதிக்கின்றோம். ஆனால் அது போலவே நடக்கும் மற்றொரு தொழில்காரரை உதாரணமாக தேவ தாசிகள் போன்றோர்களை இழிவாகக் கருதுகின்றோம்.

பொதுவாக இம் 3 பேர்களாலும் மனித சமூகங்களுக்குக் கெடுதியும் நஷ்டமும் இருந்தும் இருவரை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருவரைத் தள்ளுவ தானது கேவலமும் சூட்சியும் சுயநலமுமே யல்லாமல் இதில் நியாயமிருப்பதாகச் சொல்லமுடியுமாவென்று கேட்கின்றோம். எந்தத் தொழிலானாலும் மற்றவர்களுக்குக் கெடுதியைக் கொடுக்கும் தொழில் எதுவானாலும் அது இல்லாமலே உலகம் நடக்கும்படியாகத் தான் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் மாத்திரம் வேண்டுமானால் இயற்கையை மாற்றிக்கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகலாம். அப்படிக்கில்லாமல் ஒருவருக்கு ஒரு விதம் என்பதாக மாற்றுவது பயன்படாததாகவே முடியும். எனவே இப்போது நடைமுறையிலிருக்கும் விபசாரமென்பதும் அதன் தத்துவமும் பெண்களை அடிமைப்படுத்துவதற்காக பெண்கள் அடிமைகள் என்னும் கருத்தின் மீது ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள் ஆதலாலும் அது ஆண்களுக்குச் சிறிதும் சம்பந்தமில்லாமலிருப் பதாலும் அது ஒப்புக்கொள்ள முடியாததாய்க் காணப்படுவதோடு பெண்கள் சுதந்திரம், பெண்கள் விடுதலை என்பவைகளுக்காக நடைபெறும்

www.tamilarangam.net

காரியங்களில் விபச்சாரம் என்னும் காரியம் வந்து முட்டுக்கட்டை போடுமானால் அதைத் தைரியமாய் எடுத்தெறிந்துவிட்டு முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டியது உண்மையான உழைப்பாளிகளின் கடமையாகுமென்பதையும் குறிப்பிட்டுவிட்டு இப்போதைக்கு ஒருவாறு முடிக்கின்றோம்.

(26.10.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

பெண்கள் சொத்துரிமை

இந்த வாரத்தில் பெண்கள் சொத்துரிமை விஷயமாய் ஒரு மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க சேதி நமது தகவலுக்கு எட்டி இருக்கின்றதை மற்றொரு பக்கத்தில் காணலாம்.

3,4 வாரங்களுக்கு முன் நாம் ''இனியாவது புத்தி வருமா'' என்னும் தலைப்பின் கீழ் பெண்கள் சொத்துரிமையைப்பற்றி எழுதியிருந்தது வாசகர்கள் கவனித்திருக்கக்கூடும். அதற்கு அனுகூலமாக இவ்வாரம் சென்னையில் ஒய்.எம்.சி.ஏ. கட்டடத்தில் நடந்த ஒரு மீட்டிங்கின் நடவடிக்கையானது நமக்குச் சிறிது நம்பிக்கையையும் மகிழ்ச்சியையும் கொடுக்கின்றது.

அதாவது பெண்களுக்கு ஆண்களைப்போலவே சொத்துரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இரு கனவான்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை மிக வலிமையாய் வற்புறுத்திப் பேசி இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பேசியிருப்பவைகளில் முக்கியமானவை எவையெனில்,

மனிதருக்குள் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் எத்தகைய வித்தியாச மில்லை என்பதும்,

ஆண்கள் அடைய விரும்பும் சீர்திருத்தங்கள் போலவே பெண்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும் என்பதும்,

ஆண்களைப்போலவே பெண்களுக்கும் சொத்துக்கள் அநுபவிப்பதென்பது சர்வ சுதந்திரமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதும்,

இதைப்பற்றி இதுவரை யாரும் எவ்வித கிளர்ச்சியும் செய்யவில்லை என்பதைப் பற்றியும், கணவன் அயோக்கியனாக இருந்தாலும், கெட்டவியாதிக்காரனாய் இருந்தாலும் மனைவிகள் அவனை விட்டு விலகி வாழலாம் என்றும்.

www.tamilarangam.net

இப்படி விலகி வாழ்ந்தாலும் புருஷன் ஜீவனாம்சமும் அவன் சொத்தில் பாத்தியதையும் இருக்கவேண்டும் என்றும்,

விதவைகள் மறுமணம் செய்துகொண்டாலும் முதல் புருஷன் சொத்தில் பங்குபெற பாத்தியம் இருக்கவேண்டும் என்றும் உபந்நியாசகராகிய திரு. நாராயண குருப் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்.

அக்கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த திரு. டி.ஆர். வெங்கிடராம சாஸ்திரியார் என்பவர் மாஜி அட்வொகேட் ஜெனரலும் சென்னை அரசாங்க மாஜி சட்ட மெம்பரும் ஆவார்.

இவரும் இந்தியாவில் எல்லா ஜாதி மதஸ்தர்களுக்கும் பொதுவாக ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று பேசியிருப்பதோடு சீர்திருத்த விஷயத்தில் முஸ்லீம்கள் ஒத்துவரமாட்டார்கள் என்று பயப்பட்டதாகவும், அதற்கா தாரமாய் சாரதா சட்டத்தைப் பற்றிய முஸ்லீம்களின் ஆஷேபனையும் எடுத்துக்காட்டிவிட்டு,

மேலும் பெண்கள் இப்போது ஆண்களைப் போலவே எல்லா வழிகளிலும் முன்னேறி இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு விட்டு, அவர்களுக்குச் சகல உரிமையும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை மனப்பூர்வமாய் ஒப்புக் கொண்டுமிருக்கிறார்.

எல்லாவற்றையும் விட அவர் பேசி இருப்பதில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் "ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னால் பெரியோர்கள் செய்த ஏற்பாடு என்பதற்காக கண்மூடித்தனமாய் ஒன்றை பின்பற்றவேண்டு மென்பது அறிவுடைமையாகது" என்பதும், இந்த நாகரீக காலத்தில் அதாவது 20-ஆவது நூற்றாண்டில் இருந்துகொண்டு 13-ஆவது நூற்றாண்டு கதைகளைப்பற்றி பேசி அவற்றை மக்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக்குவது மிகவும் பரிகசிக்கத்தக்கதாகுமென்று பேசியிருப்பதுமாகும்.

இதைப் மற்றப் பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனரல்லாத பழமை விரும்பிகளும் கவனிக்கவேண்டுமாய் விரும்புகின்றோம்.

— பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமைகள் அல்லவென்றும் அவர்களும் ஆண்களைப் போலவே சுதந்திரமாய் இருக்கத் தகுந்தவர்கள் என்றும் நாம் முதலில் தீர்மானம் செய்து கொண்டோமேயானால் பிறகு மேல்கண்ட சீர்திருத்த விஷயங்களும் மற்றும் ஒழுக்க சம்மந்தமான தென்றும் கட்டுப்பாட்டுக்காக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கொள்கைகளின் யோக்கியதைகள் எல்லாம் தானாகவே விளங்கிவிடும். அந்த எண்ணம் ஆண்களுக்குச் சரியாக உண்டாகாததினாலேயே பெண்கள் சுதந்திரம் என்னும் விஷயங்களில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆண்கள் பெண்களுக்குத் தயவு செய்து பிச்சை கொடுப்பதுபோலவே கருதுகின்றார்கள். உண்மையான சுதந்திரம் பெண்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமானால் வாழ்வில் அதாவது ஒரு பெண்ணும் ஆணும் வாழ்க்கைத் துணைகளாய் வாழும் வாழ்க்கையில், இருவருக்கும் ஒழுக்கத்திலும் கட்டுப்பாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியான ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் இருக்கும்படி வாழ்க்கையையும் அது சம்பந்தமான அரசியல் சட்டங்களையும் திருத்திக்கொண்டாலொழிய உண்மையான சுதந்திரம் ஏற்படவே முடியாது. மக்கள் மனதிலும் ''இயற்கையிலேயே பெண்கள் பலவீனர்களாகவும் ஆண்களுடைய சம்பாஷணையிலும் இருக்கும்படியாக படைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்'' என்கின்ற உணர்ச்சி அடியோடு மாறியுமாகவேண்டும். அந்த உணர்ச்சி ஆண்களுக்குமாத்திரமல்லாமல் இன்றைய நிலை பெண்களுக்கே பெரிதும் முதலில் மாறவேண்டியதாக இருக்கின்றது.

ஏனெனில், அவர்களை அழுத்தி அடிமைப்படுத்தியக் கொடுமையான பலமானது பெண்கள் தாங்கள் மெல்லியலார்கள் என்றும், ஏதாவது ஒரு ஆணின் காப்பில் இருக்கவேண்டியவர்களென்றும், தங்களையே கருதிக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டது. ஆதலால் அது முதலில் மாறவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

ஆகவே அவர்களது சுதந்திரத்திற்கு சொத்துரிமை இல்லாததோடு தங்களின் அடிமை யுணர்ச்சியும் பயமும் காரணமாயிருப்பதால் வாழ்க்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு துறையிலும் அவ்வடிமை உணர்ச்சியும் பயமும் அடியோடு மறையும்படியாகவும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது பெண்கள் விடுதலைக்குப் பாடுபடுபவர்களின் முக்கிய கடமை என்பதை ஞாபகப்படுத்துகின்றோம்.

தவிர பெண்களை ஆண்கள் எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தியிருக் கின்றார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக சமீபத்தில் நடைபெற்ற மற்றொரு சம்பவத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

அதாவது மலையாள நாட்டு நம்பூதிரிப் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் வகுப்புகளில் ஆண்கள் குடும்பத்தில் மூத்தவர்யாரோ அவர் மாத்திரமே தங்கள் ஜாதியில் அதாவது நம்பூதிரி ஜாதியிலேயே ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வது

www.tamilarangam.net

என்றும் மற்ற ஆண்கள் வேறு ஜாதியில் அதாவது நாயர் ஜாதியில் உள்ள பெண்களை வைப்பாட்டிகளாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அந்தப்படி வைத்துககொள்வதிலும் நாயர் பெண்கள்வயிற்றில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அக்குழந்தைகளைக் கொடுத்த நம்பூதிரியின் சொத்தில் பங்கு இல்லை என்றும் ஒரு கொள்கை இன்றும் இருந்து வருவதுடன் இதை நாயர் பெண்களும், ஆண்களும் ஒரு பெருமையாகவும் கருதி வருகிறார்கள். இதனால் நம்பூதிரி வகுப்புப் பெண் கள் அநேகர் 40, 50 வருஷம் வரையில் கூட கல்யாணமில்லாமல் பேருக்கு மாத்திரம் சாகும்போது ஒரு நம்பூதிரிப் பார்ப்பனக் கிழவனால் தாலிக்கட்டச்செய்து விடுவதும், மற்றும் இதற்காகவே ஒரு கிழவனுக்கு 6,7 மனைவிகளைக் கட்டுவதும் வழக்கமாயிருந்து வருகின்றது. இந்தக் கொடுமையை உணர்ந்த நம்பூதிரி வாலிபர்கள் தங்கள் சமூகத்தின் காட்டுமிராண்டித் தனமான இக்கொள்கைகளை அழிக்கத்தோன்றி இப்போது எவ்வளவோ தாராள நோக்கங்களுடன் வெளிக் கிளம்பி விட்டார்கள். இவைகளில் ஒன்றாகத்தான் நம்பூதிரிப்பார்ப்பனர்கள் பூணூல் அணிவது முட்டாள்தனமென்றும் அவற்றைக் கழற்றி நெருப்பில் போட்டுக் கொளுத்த வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்து அவ்வாறே பலர் கழற்றி நெருப்பில் கொளுத்தியும் விட்டார்கள்.

பலர் தலையில் உள்ள முன் குடிமிகளை எல்லாம் சிறைத்துவிட்டு கிராப் செய்து கொண்டார்கள். இப்போது தம்பியாய் இருக்கின்றவர்களும் கல்யாணமும் செய்து கொண்டார்கள்.

இந்தக் கல்யாணக் கொள்கை விஷயத்தில் நாம் முக்கியமாய் மகிழ்ச்சியடையும் விஷயம் ஒன்றே யாகும். அதாவது நம்பூதிரிப் பெண்கள் 40, 50 வருஷம் வரை பலர் புருஷனில்லாமல் இருக்கும் கொடுமைகள் ஒருவாறு ஒழியும் என்பதேயாகும். நம்பூதிரி ஆண்கள் கல்யாணமில்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் பெண் ஆசை இருந்தால் நாயர் பெண்களை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் செய்து கொண்ட கட்டுப்பாடுகளைப் போலவே நம்பூதிரிப் பெண்களிலும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியாதவர்கள் வேறு ஏதாவது ஒரு வகுப்பு ஆண்களைச் சம்மந்தக்காரனாக, நாயகனாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாக ஒரு திட்டம் செய்து கொண்டிருப்பார்களானால் அந்த வகுப்பு அந்த வகுப்பு பெண்களுக்கு கஷ்டமே இருந்திருக்காது. அப்படியில்லாமல் தங்கள் வகுப்புப் பெண்களை வீட்டில் கல்யாணமில்லாமல் அடைத்து வைத்து விட்டு வேறு வகுப்பு பெண்களை வைப்பாட்டியகளாக அநுபவித்துக் கொண்டு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இருப்பதானதும் மிகவும் கொடுமையான காரியம் என்றே சொல்லவேண்டும். இந்தக் கொடுமையை ஒழிக்க நம்பூதிரி வாலிபர்கள் முயற்சித்தால் அதற்கு இடையூறாக நாயர்கனவான் பிரவேசித்து அந்த வாலிபரை பகிஷ்கரம் செய்வது என்பது மிகவும் மானக்கேடான காரியமாகும். சுயமரியாதை அற்ற ஜாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் என்று அந்த ஜாதியைப்பற்றி நம்பூதிரி வாலிபசங்கத்தார் வெளியிட்ட சுற்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது மிகவும் பொருத்தமானது என்றே சொல்லுவோம். ஆகவே பழமையின் பேரால் பெண்களை வெகு காலமாகக் கொடுமைப்படுத்தி வந்த காரியங்கள் இப்போது திடீர் திடீரென்று அழியும்படியாக ஆங்காங்கு முயற்சிகள் அதுவும் காரியத்தில் நடைபெறுவதை இந்த இரண்டொரு வருஷங்களாகத்தான் பார்க்க முடிகின்றன. இவற்றிற்கு ஏற்படும் எதிர்ப்புகளை மக்கள் எவ்வுளவு கேவலமாகவும், அலட்சியமாகவும் கருதக் காலம் வந்துவிட்டது என்பதை நினைக்கும்போது நமக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சி அளவிட முடியவில்லை.

இந்த நிலையில் சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டில் நடந்த ஒரு அரசியல் சம்மந்தமான வழக்கில் பழமை விரும்பியான ஒரு வருணாசிரமப் பார்ப்பனர் அதாவது திரு.டி.ஆர். ராமச்சந்திரய்யர் என்பவர் ''சில காலிகள் நாளையதினம் பூணூல் போடக்கூடாது என்று சொன்னால் அதற்குக் கட்டுப்படுவதா?'' என்று பேசி இருக்கிறார். இதை ஒரு தேசியவாதியும் கண்டிக்கவே இல்லை.

இந்த திரு. டி. ஆர். ராமச்சந்திரய்யர் அவர்கள் மலையாளத்தில் பூணூலைக் கழட்டி நெருப்பில் போட்டுக் கொளுத்திய நம்பூதிரிப் பார்ப்பனர்கள் கூட்டத்தில் பூணூல் போடுவது முட்டாள்தனமென்று தீர்மானித்த தீர்மானத்தைப பற்றி என்ன செய்தார் என்றும் கேட்கின்றோம்.

அறிவு விஷயத்தில் உலகம் போகும் முற் போக்கை கவனிக்காமல் தங்களுடைய சுய நலத்தையே பிரதானமாய்க் கொண்டு பழைய கந்தல்களைப் புரட்டிக்கொண்டு கசுமாளங்களைக் கழுவிவிட்டுக் கொண்டே இருந்தால் அதை இனி யார் மதிப்பார்கள் என்பதை இந்த கூட்டத்தின் சுயநல ஆத்திரமானது அவர்களை அறியமுடியாமல் செய்து கொண்டே வருகின்றன.

ஆகவே இனி பொதுநல சேவைக்காரர்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்பவர்களும் அரசாங்க நிர்வாகத்தைப்பற்றிய திட்டத்தை மாத்திரம்

www.tamilarangam.net

போட்டுக்கொண்டிருக்கும் யோசனையை விட்டுவிட்டு சமூக வாழ்க்கை நிர்வாக சம்மந்தமான விஷயத்திலும் அவசியமான திட்டங்களைப்போட வேண்டிய காலம் வந்திருப்பதை கவனிக்க விரும்புகின்றோம்.

(26.10.1930 "குடிஅரசு" இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய துணைத் தலையங்கம்.)

சித்திர புத்திரன் வினாவிடை

வினா: எந்த விதமான விபச்சாரம் குற்றம் சொல்லத்தகுந்ததாகும்?

விடை: வெளியார்க்கு தெரியும்படியாகச் செய்த விபசாரம் குற்றம் சொல்லத்தகுந்ததாகும்.

வினா: கிருஸ்தவனாகப் போவதில் என்ன கெடுதி?

விடை: ஒரு கெடுதியும் இல்லை. ஆனால் மதத்தின் பேரால் குடிக்க வேண்டாம்.

வினா: மகம்மதியனாவதில் என்ன கெடுதி?

விடை: ஒரு கெடுதியும் இல்லை. ஆனால் பெண்களுக்கு மூடி போடாதே.

வினா: உண்மையான கற்பு எது?

விடை: தனக்கு இஷ்டப்பட்டவனிடம் இணங்கி இருப்பதே உண்மையான கற்பு

வினா: போலி கற்பு என்றால் எது?

விடை: ஊராருக்கோ, சாமிக்கோ, நரகத்திற்கோ, அடிக்கோ, உதைக்கோ, பணத்திற்கோ பயந்து மனதிற்குப் பிடித்தமில்லாதவனுடன் தனக்கு இஷ்டமில்லாத போது இணங்கி இருப்பதே போலிக் கற்பு.

வினா: நாட்டுக்கோட்டையார் சமூகத்தில் உள்ள சுயமரியாதை என்ன?

விடை: பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தாலி கட்டுவது இல்லை என்பதாகும்.

வினா: பெண்களை படிக்கக்கூடாது என்று ஏன் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தினார்கள்?

விடை: அவர்களுக்கு அறிவு இல்லை. ஆற்றல்

www.tamilarangam.net

இல்லை என்று சொல்லி சுதந்திரம் கொடாமல் அடிமையாக்குவதற்காக.

வினா: மனிதனுக்குக் கவலையும் பொறுப்பும் குறைய வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விடை: பெண் அடிமையை ஒழித்து அவர்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் கொடுத்து விட்டால் ஆண்களுக்கு அநேக தொல்லைகள் ஒழிந்து போகும்.

வினா: பெண்களுக்கு நேரம் மீதியாக வேண்டுமானால் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை: தலை மயிரை வெட்டிவிட்டால் அதிக நேரம் மீதியாகும்

வினா: பெண்கள் கைக்கு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விடை: அவர்களுக்கு ஒரு குப்பாயம் (மேல் சட்டை) போட்டுவிட்டால் கைக்கு ஓய்வு கிடைத்துவிடும். (இல்லாவிட்டால் அடிக்கடி மார்பு சீலையை இழுத்திழுத்துப் போடுவதே வேலையாகும்.)

வினா: இந்தியா சீர்பட என்ன வேண்டும்?

விடை: இந்தியா சீர்பட்டு இந்தியர்களும் மனிதர்கள் என்று உலகத்தோர் முன்னிலையில் சிறந்து நிற்க வேண்டுமானால் நாஸ்திகமும் நிபந்தனையற்ற பெண்கள் விடுதலையும் வேண்டியதாகும்.

(16.11.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் 'சித்திர புத்திரன்' என்ற புனைப்பெயரில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது.)

விபச்சாரமே ஜாதிக்குக் காரணம்

அடுத்து வருகின்ற சென்ஸஸ் கணக்கில் (ஜனக்கணிதத்தில்) இந்துக்கள் என்பவர்கள் ஜாதிப் பெயரைக் கொடுக்கக்கூடாதென்பதாக லாக்கூர்ஜட்பட்டோரக் மண்டலத்தாரும், மேலும் அநேகர்களும் தீவிர முயற்சியெடுத்து வருகிறார்களென்பது யாவர்க்குந் தெரியும். மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள சீர்திருத்த வாதிகளென்பவர்களிலும் உயர்ந்த ஜாதியார் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர்கள் முதல் தாழ்ந்த

www.tamilarangam.net

ஜாதியர் என்று பிறமக்களால் சொல்லப்படும் ஆதிதிராவிடர்கள் என்கின்றவர்கள் முதலிய எல்லோராலும் அநேகமாக மேடைகளில் பத்திரிகைகளில் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றன.

இதைப்பற்றி நமது ''குடிஅரசி''லும் அநேக அறிஞர்களால் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருப்பதோடு சுயமரியாதை மகாநாடு, பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு, சீர்திருத்த மகாநாடு, முதலிய மகாநாடுகளில் இதைப்பற்றி பல தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டு அதை அநுசரித்தே அநேக கனவான்கள் ஜாதிக்குறிப்பைக் காட்டும் பட்டம் முதலியவைகளையும் விட்டிருப்பது யாவருக்கும் தெரியும். ஆகவே ஜாதிப்பிரிவும் வித்தியாசங்களும் இருக்கக் கூடாதென்பது இந்தியாவின் ஒருமுகப்பட்ட அபிப்பிராயம் என்பதும், கோரிக்கை யென்பதும் நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். பொதுவாகப் பார்க்கும் போது போதிய உலகஞானமற்ற மக்களுக்கு ஜாதிப்பிரிவுகளை ஒழிப்பதென்றால் பிரமாதமாகத் தோன்றுவதும், சிலருக்கு ஏதோ முழுகிப்போவதுபோல் அவர்கள் மனதிற்குப் பெரிய திகில்கள் உண்டாவதும் சகஜமாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆனால், இவையெல்லாம் ஜாதி என்பதின் உண்மையும் உற்பவமும் இன்னதென்றறியாத மயக்கத்தினால் தோன்றப்படுவதே தவிர வேறில்லை.

ஒரே நாட்டு மக்களை பிறவியில் பல ஜாதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது நமது இந்தியாவில் தான் இருக்கின்றதே தவிர வேறெங்கும் இல்லை என்பது உலகக் கல்வி ஞானமுடையவர்கள் யாவரும் அறிந்ததாகும். அந்தப்படி இந்தியாவில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜாதியும் எவ்வித கொள் கைக்கும் பொருத்தமில்லாமல் வெறும் பிரிவுக்கும் இழிவுக்கும் மாத்திரம் ஆதாரமாய் இருப்பதைத் தவிர மற்றப்படி அவற்றால் யாதொரு பயனும் இல்லாமல் இருப்பதும் யாவரும் அறிந்ததாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட ஜாதி உயர்வும் தாழ்வும் எப்படி ஏற்பட்ட தென்றும் இதற்கு ஆதாரம் என்ன என்பதையும் சற்று கவனிப்போம்.

பொதுவாக ஜாதி என்பது இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள் ஆரியக் கொள்கைகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களுக்குள் மாத்திரம் தான் ''கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது'' என்கின்ற கொள்கையின் மீது நான்கு வருணங்களாக அதுவும் பிராமணர், ஷத்திரியர், சூத்திரர் என்னும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இவை முறையே ஒன்றுக்கொன்று தாழ்ந்ததாகவும் கடைசி

www.tamilarangam.net

ஜாதி என்பது மிக்க இழிவானதாகவும் கருதப்படுவதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விபரம் யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இப்படி இருந்தாலும் இப்போது அநேக ஜாதிகள் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கவனித்துப் பார்ப்போமானால் அதற்குக் கிடைக்கும் சமாதானம் மிகமிக இழிவைத் தரத்தக்கதாகவே இருப்பதை உணரலாம். அதாவது ''ஆதியில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட நான்கு வருணத்தாரும் தங்களில் ஜாதி முறைத் தவறி கலப்பு விவாகம் செய்து கொண்டதாலும் கலப்பு விபச்சாரம் செய்து கொண்டதாலும் ஏற்பட்ட பிரிவு''களென்றும் அப்படிப்பட்ட பிரிவுகளுக்கு பஞ்சம ஜாதியர்கள் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும் ஆதாரங்களில் இருக்கின்றன.

அப்படிச் சொல்லப்படுவதிலும் இப்பஞ்சம ஜாதிகள் என்பது இப்போது நமது நாட்டில் பெரும்பான்மையாய் இருக்கும் பல முக்கியமான ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களே பெரிதும் இந்த விபச்சாரப் பெருக்கால் ஏற்பட்ட பஞ்சமஜாதிகள் என்றே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விபரத்தை தமிழ் அகராதியில் உள்ளபடி மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித்திருக்கின்றோம். ஆகவே அதில், உதாரணமாக இன்று தமிழ் நாட்டில் பிரபல ஜாதியும், பிரமுக ஜாதியும் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுவதான வேளாள ஜாதியார் என்னப்படுபவர்களே பஞ்சமஜாதியில் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், பஞ்சம ஜாதியிலும் பிராமணன் ஷத்திரிய குலப் பெண்ணைச் சோரத்தால் கலந்ததால் பிறந்தவர்கள் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் இந்தப் படியான வேளாளர் என்பவர்களில் விவசாயம் செய்பவர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குக் காணியாளர் என்று பெயர் என்றும், மற்றபடி சிற்றரசு, மந்திரித்துவம் முதலிய பதவிகளில் இருப்பவர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்கு வேளாண் சாமந்தர் என்கின்ற பெயர் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இவற்றிற்கு ஆதாரம் சுப்பரபோதகம், பிரம்ம புராணம், வைகாசம், மாதவியம், சாதி விளக்கம் என்கின்ற நூல்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

தவிர, மேற்கண்ட பிராமணஜாதி ஆண், ஷத்திரிய ஜாதி பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டதால் பிறந்த பிள்ளைகளே சவர்ணர் எனவும் தெலுங்கர் எனவும், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது இது தெலுங்கு பாஷை பேசும் தெலுங்கு தேசத்தவரனைவரையும் குறிப்பிடத் தக்கதாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோலவே பிராமணன் வைசியப் பெண்ணுடன் கல்யாணத்தால் பிறந்த பிள்ளை

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அம்பட்டன் என்றும் சோரத்தால் பிறந்த பிள்ளைகள், குயவர் என்றும் நாவிதர் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது போலவே பிராமணன் சூத்திரப் பெண்ணுடன் கல்யாணத்தால் பிறந்த பிள்ளை பரசவர், அதாவது செம்படவர் என்றும் சோரம் செய்ததால் பிறந்தவர் வேட்டைக்காரர் அதாவது வேடுவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பிராமணப் பெண்ணுடன் சூத்திரன் விபச்சாரம் செய்ததால் பிறந்தவர்கள் சண்டாளர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருகின்றன.

பிராமண குலப்பெண்களுடன் சண்டாளர் கூடிப்பிறந்த பிள்ளைகள் சருமகாரர் அதாவது சக்கிலிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஷத்திரிய குலப்பெண்ணுடன் சண்டாளர் முதலியவர்கள் சேர்வதால் பிறந்த மக்கள் வேணுகர் (அதாவது வேணுகானம் செய்பவர்களும்) கனகர் (அதாவது தங்கவேலை செய்பவர்களும்) சாலியர் (அதாவது சாலியர் முதலிய நெசவு வேலை செய்வோர்களும்) ஆவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மாதிரி ''கீழ்மேல்'' ஜாதிகள் கலந்து கலந்து வந்ததால் ஏற்பட்ட ஜாதிகளில் ஒன்றாகிய அயோவகச் சாதிப் பெண்ணிடம் நிடாதனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் பார்க்கவர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்படியே இப்போது அமுலில் உள்ள ஜாதிகளையெல்லாம் குறிக்கும்படியாகவே இன்றும் அநேக விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

இதுபோலவே இன்னும் இரண்டொரு ஆராய்ச்சி நூல்களில் அதாவது அபிதான கோசம், அபிதான சிந்தாமணி முதலிய எல்லா இந்து பண்டிதர்களாலும் ஆதாரமாய் கொண்டாடும் புத்தகங்களில் மற்றும் பல ஜாதிகளை இதைவிடக் கேவலமாகவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோடு 4 ஜாதி தவிர மற்ற ஜாதிகள் எல்லாம் மேல் கண்ட நான்கு ஜாதிக்குள், மேல் கீழாகவும், கீழ் மேலாகவும் கல்யாணம் செய்தும், விபச்சாரம் செய்தும் பிறந்த பிள்ளைகளாக ஏற்பட்டவர்கள் என்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

செட்டிமார்களையும் ஆசாரிமார்களையும் பற்றி மிக மிக இழிவாகவே கூறப்படுகின்றது.

ஆகவே ஜாதியைக் கட்டிக் கொண்டு அழுவது இவ்இழிவுகளை மறைமுகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவதையே ஒக்குமென்பதைத் தவிர வேறில்லை.

உண்மையில் யாருக்கு யார் பிறந்திருந்தாலும் அதனாலேயே குற்றம் சொல்வதற்கில்லை என்பது நமது கொள்கையானாலும் ஒரு இழிவைக் கற்பித்து

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அதை நம் மக்கள் மீது சுமத்தி ஒரு பெரிய சமூகம் நிரந்தரமாய் அடிமையாயும் காட்டுமிராண்டியாயும் இருப்பதற்குச் செய்த காரியமே ஜாதிப் பிரிவும் பாகுபாடும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவும் அவ்விதம் கொடுமையை ஒழிப்பதற்காகவுமே இதை எழுதுகிறோம்.

(16.11.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

கல்யாண ரத்து தீர்மானம்

ஆந்திர மாகாண பெண்கள் மாநாட்டில் விவாகரத்து செய்து கொள்வதற்கு ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ஒன்று போலவே உரிமை இருக்கும்படியாக ஒரு தீர்மானம் பெண்களால் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரே ஒரு ஓட்டில் அத்தீர்மானம் தோல்வியடைந்து விட்டதாக தெரியவருகிறது. அன்றியும் 3 மணி நேரம் அத்தீர்மானத்தின் மீது பல பெண்கள் கூடி பலமான வாதப்பிரதிவாதம் நடந்ததாக காணப்படுகின்றது. தீர்மானம் தோற்றுவிட்டாலும் கூட இந்தச் சேதி நமக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியையும் பெண்கள் விடுதலையில் நமக்கு நம்பிக்கையையும் கொடுக்கின்றது. ஏனெனில் கல்யாண விடுதலை, விவாகரத்து, என்கின்ற வார்த்தைகளைக் காதினால் கேட்கவே நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கான ஆண்களுக்கு அடங்கி அடிமையாய்க் கிடந்து வந்த, பெண்கள் கை தொட்டு தாலிக் கட்டின புருஷன் கல்லானானும், புல்லானாலும், கெட்டவனானாலும் பிறருக்குத் தன்னைக் கூட்டிவிட்டு ஜீவனம் செய்யும் மானமற்ற பேடியாய் இருந்தாலும் அவர்களையெல்லாம் ''கடவுள்'' போலவே பாவிக்கவேண்டுமென்றும் கணவன் குஷ்டரோகியாய் இருந்தாலும் அவனைத் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு போய் அவன் விரும்பும் தாசி வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் விடுவது தான் கற்புள்ள பெண்களின் லட்சணமென்றும், பெண்களுக்குக் கர்ப்பத்தில் இருந்தே சரீரத்தில் ரத்தத்துடன் கலக்கும்படி செய்து வைத்திருக்கும் இந்த நாட்டில் ரத்து என்பதும் ஆண்களைப்போலவே பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் என்றும் சொல்லப்பட்டது போன்ற தீர்மானங்கள் மகாநாட்டுக்குக் கொண்டு வருவதும் அதுவும் பெண்களாலேயே கொண்டு வருவதும் அதைப் பற்றி பலர் பேசி வாதப்பிரதிவாதம் செய்ய இடம் ஏற்படுவதுமான காரியம் என்பது லேசான காரியமல்ல. அதுமாத்திரமல்லாமல் அத்தீர்மானம் ஒரு ஓட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்கும் படி அதற்கு

www.tamilarangam.net

ஒட்டு கிடைப்பது அதுவும் சாதாரண காரியமல்ல. ஆகவே இதிலிருந்தே கூடிய சீக்கிரம் பெண்ணுக்கு விடுதலை பெற்றுவிடும் என்று தைரியமாய் இருக்கலாம் என்றே நினைக்கின்றோம்.

(21.12.1930 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய துணைத் தலையங்கம்.)

காதல்

அன்பு, ஆசை, நட்பு என்பவற்றின் பொருளைத் தவிர வேறு ஒரு பொருளைக்கொண்டதென்று சொல்லும்படியான காதல் என்னும் ஒரு தனித்தன்மை ஆண் பெண் சம்மந்தத்தில் இல்லை என்பதை விவரிக்கவே இவ்வியாசம் எழுதப்படுவதாகும். ஏனெனில் உலகத்தில் காதல் என்பதாக ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி அதனுள் ஏதோ பிரமாதமான தன்மை ஒன்று தனிமையாக இருப்பதாகக் கற்பித்து மக்களுக்குள் புகுத்தி அனாவசியமாய் ஆண், பெண் கூட்டு வாழ்க்கையின் பயனை மயங்கச் செய்து காதலுக்காக என்று இன்பமில்லாமல், திருப்தியில்லாமல் தொல்லைபடுத்தப்பட்டு வரப்படுகின்றதை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவேயாகும்.

ஆனால் காதல் என்றால் என்ன? அதற்குள்ள சக்தி என்ன? அது எப்படி உண்டாகின்றது? அது எதுவரையில் இருக்கின்றது? அது எந்த எந்த சமயத்தில் உண்டாவது? அது எவ்வெப்போது மறைந்து விடுகிறது? அப்படி மறைந்து போய் விடுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்பவை போன்ற விஷயங்களைக் கவனித்து ஆழ்ந்து யோசித்துப் பார்த்தால் காதல் என்பதின் சத்தற்ற தன்மையும், பொருளற்ற தன்மையும், உண்மையற்ற தன்மையும், நித்தியமற்ற தன்மையும் அதை பிரமாதப்படுத்துவதின் அசட்டுத்தனமும் ஆகியவைகள் எளிதில் விளங்கிவிடும்.

ஆனால் அந்தப்படி யோசிப்பதற்கு முன்பே இந்தக் காதல் என்கின்ற வார்த்தையானது இப்போது எந்த அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப் படுகின்றது? உலக வழக்கில் அது எப்படி பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது? இவற்றிற்கு என்ன ஆதாரம்? என்பவைகளைத் தெரிந்து ஒரு முடிவு கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

இன்றைய தினம் காதலைப்பற்றி பேசுகிறவர்கள் ''காதல் என்பது அன்பு அல்ல, ஆசை அல்ல,

www.tamilarangam.net

காமம் அல்ல, அன்பு நேசம் ஆசை காமம் மோகம் என்பவை வேறு காதல் வேறு நடப்பு வேறு,'' என்றும், ''அது ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தங்களுக்குள் நேரே விவரித்துச் சொல்ல முடியாத ஒரு தனிக்காரியத்திற்காக ஏற்படுவதாகும். அதுவும் இருவருக்கும் இயற்கையாய் உண்டாகக் கூடியதாகும். அக்காதலுக்கு இணையானது உலகத்தில் வேறு ஒன்றுமே இல்லை'' என்றும்,

''அது ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணிடமும் ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் இடமும் மாத்திரந்தான் இருக்க முடியும். அந்தப்படி ஒருவரிடம் ஒருவருக்குமாக இருவருக்கும் ஒரு காலத்தில் காதல் ஏற்பட்டு விட்டால் பிறகு எந்தக்காரணங்கொண்டும் எந்தக் காலத்திலும் அந்தக்காதல் மாறவே மாறாது'' என்றும், பிறகு வேறு ஒருவர் இடமும் அந்தக்காதல் ஏற்படாது அந்தப்படி மீறி அந்தப்பெண்ணுக்கோ, ஆணுக்கோ வேறு ஒருவரிடம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அது காதலாயிருக்க முடியாது அதை விபசாரம் என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே யொழிய அது ஒருக்காலும் காதலாகாது'' என்றும்,

''ஒரு இடத்தில் உண்மை காதல் ஏற்பட்டு விட்டால் பிறகுயாரிடமும் காமமோ, விரகமோ மோகமோ என்றெல்லாம் ஏற்படாது'' என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

மேலும் இந்தக் காதல் காரணத்தினாலேயே ஒரு புருஷன் ஒரே மனைவியுடனும், ஒரு மனைவி ஒரே புருஷனுடனும் மாத்திரம் இருக்க வேண்டியது என்றும் கற்பித்து அந்தப்படி கட்டாயப்படுத்தியும் வரப்படுகின்றது.

ஆனால் இந்தப்படி சொல்லுகின்றவர்களை எல்லாம் உலக அனுபோகமும் மக்களின் அனுபவ ஞானமும் இல்லாதவர்கள் என்றோ, அல்லது இயற்கையையும், உண்மையையும் அறியாதவர்கள் என்றோ அல்லது உண்மையை அறிந்தும் வேறு ஏதோ ஒரு காரியத்திற்காக வேண்டி வேண்டுமென்றோ மறைக்கின்றவர்கள் என்றே தான் கருதவேண்டி இருக்கின்றது.

அன்றியும் இந்த மாதிரி விஷயங்களைப்பற்றி நாம் சொல்லும் மற்றொரு விஷயமென்னவென்றால் ஒரு ஆணின் அல்லது ஒரு பெண்ணின் அன்பு, ஆசை, காதல், காமம், நட்பு, நேசம், மோகம், விரகம் முதலாகியவைகளைப்பற்றி மற்றொரு பெண்ணோ ஆணோ மற்றுமுன்றாவதர்கள் யாராவதோ பேசுவதற்கோ நிர்ணயிப்பதற்கோ

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

நிர்ப்பந்திப்பதற்கோ சிறிதுகூட உரிமையே கிடையாது என்றும் சொல்லுகின்றோம்.

இன்னும் திறந்து வெளிப்படையாய்த் தைரியமாய் மனித இயற்கையையும், சுதந்திரத்தையும், சுபாவத்தையும், அனுபவத்தையும் கொண்டு பேசுவதானால் இவை, எல்லாம் ஒரு மனிதன் தனக்கு இஷ்டமான ஒரு ஓட்டலில்சாப்பிடுவது போலவும், தனக்குப்பிடித்த பலகாரக் கடையில் பலகாரம் வாங்குவது போலவும், சாமான் கடைகளில் சாமான் வாங்குவது போலவும் அவனவனுடைய தனி இஷ்டத்தையும் மனோபாவத்தையும் திருப்தியையும் மாத்திரமே சேர்ந்ததென்றும் இவற்றுள் மற்றவர்கள் பிரவேசிப்பது அதிகப்பிரசங்கித் தனமும் அனாவசியமாய் ஆதிக்கம் செலுத்துவதுமாகுமென்றும் தான் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படிச் சொல்லப்படுவது கூட இவ்வளவு பெருமையையும் அணியையும் அலங்காரத்தையும் கொடுத்து பேசப்பட்ட காதல் என்பதைமுன் குறிப்பிட்டபடி அது என்ன? அது எப்படி உண்டாகிறது? என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் யாவருக்கும் சரி என்று விளங்கிவிடும். காதல் என்கின்ற வார்த்தை தமிழா? வடமொழியா என்பது ஒரு புறமிருந்தாலும் தமிழ் மொழியாகவே வைத்துக் கொண்டாலும் அதற்கு ஆண் பெண் கூட்டுத் துறையில் அன்பு, ஆசை, ஆவல், நட்பு, நேசம், விரகம் என்பவைகளைத் தவிர வேறு பொருள்கள் எங்கும் எதிலும் காணப்படவில்லை. அதன் வேறு விதமான பிரயோகமும் நமக்குத் தென்படவில்லை.

அன்றியும், அகராதியில் பார்த்தாலும் மேற்கண்ட பொருளைத் தவிர வடமொழி மூலத்தை அனுசரித்துக் காதல் என்பதற்கு கொலை, கொல்லல், வெட்டுதல், முறித்தல் என்கின்ற பொருள்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கினறன. மற்றப்படி தனித் தமிழ் மொழியில் பார்த்தாலும் ஆண் பெண் சேர்க்கைக்கூட்டு முதலியவை சம்மந்தமான விஷயங்களும் அன்பு, ஆசை, நட்பு, நேசம் என்பவைகளைத் தவிர வேறு தமிழ் மொழியும் நமக்குக் காணப்பட வில்லை. இவைகளுடன் காதல் என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டாலும் இக்கருத்துக் களையே தான் மாற்றிமாற்றி ஒன்றுக்கு மற்றொன்றாகக் கூறப்படுகின்றதே தவிர காதலுக்கென்று வேறு பொருளில்லை.

ஆதலால் இவைகளன்றி காதல் என்பதற்கு வேறு தனி அருத்தம் சொல்லுகின்றவர்கள் அதை எதிலிருந்து எந்தப் பிரயோகத்திலிருந்து கண்டு பிடித்தார்களென்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை.

www.tamilarangam.net

நிற்க, இப்படிப்பட்ட காதலானது ஒரு ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ எப்படி உண்டாகின்றது? அல்லது மூன்றாவது மனிதனுடைய பிரவேசத்தைக் கொண்டு உண்டாகின்றதா? ஒரு சமயம் தானாகவே உண்டாவதாயிருந்தால் எந்த சந்தர்ப்பத்தில், எந்த ஆதாரத்தின்மீது என்பவைகளைக் கவனித்தால் பெண் ஆணையோ, ஆண் பெண்ணையோ தானே நேரில் பார்ப்பதாலும் அல்லது தான் மூன்றாவது மனிதர்களால் கேள்விப்படுவதாலும் உருவத்தையோ, நடவடிக் கையையோ, யோக்கியதையையோ வேறு வழியில் பார்க்க கேட்க நேரிடுவதாலுமேதான் உண்டாகக்கூடுமே தவிர இவைகள் அல்லாமல் வேறு வழியாக என்று சுலபத்தில் சொல்லிவிட முடியாது.

இந்தப் படியும்கூட ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணிடத்தில் காதல் ஏற்பட்டு அந்தப்பெண்ணுக்கு அந்த ஆணிடத்தில் காதல் ஏற்படாமல் போனாலும் போகலாம். இந்தப்படியே ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆணிடம் காதல் ஏற்பட்டு அந்த ஆணுக்கு அந்தப் பெண்ணிடம் காதல் ஏற்படாமல் போனாலும் போகலாம். எப்படியும் ஒரு மனிதன் ஒருவஸ்துவைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், கேட்ட மாத்திரத்தில் தெரிந்த மாத்திரத்தில் அந்த வஸ்து தனக்கு இருக்கலாம் வேண்டும் என்பதாக ஆசைப்படுகின்றானோ, ஆவல் கொள்கிறானோ அதுபோல்தான் இந்தக் காதல் என்பதும் ஏற்படுவதாயிருக்கின்றதே தவிர வேறு எந்த வழியிலாவது ஏற்படுகின்றதா என்பது நமக்குப் புலப்படவில்லை.

எப்படிப்பட்ட காதலும் ஒரு சுய லட்சியத்தை அதாவது தனது இஷ்டத்தைத் திருப்தியைக் கோரித்தான் ஏற்படுகின்றதே தவிர வேறில்லை என்பதும் காதலர்கள் என்பவர்களின் மனோ பாவத்தை கவனித்தால் விளங்காமல் போகாது.

அதாவது அழகைக் கொண்டோ, பருவத்தைக் கொண்டோ, அறிவைக்கொண்டோ, ஆஸ்தியைக் கொண்டோ, கல்வியைக் கொண்டோ, சங்கீதத்தைக் கொண்டோ, சாயலைக் கொண்டோ. பெற்றோர் பெருமையைக் கொண்டோ, தனது போக போக்கியத்திற்குப் பயன்படுவதைக் கொண்டோ, அல்லது மற்றும் ஏதோ ஒரு திருப்தியை அல்லது தனக்குத் தேவையான ஒரு காரியத்தையோ, குணத்தையோ கொண்டோதான் யாரும் எந்தப் பெண்ணிடமும், ஆணிடமும் காதல் கொள்ளமுடியும். அப்படிப் பட்ட அந்த காரியங்களெல்லாம் ஒருவன் காதல் கொள்ளும் போது இவன் அறிந்தது உண்மை யாகவும் இருக்கலாம் அல்லது அங்கு இருப்பதாக அவன் நினைத்துக் காதல் கொண்டு இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது வேஷ மாத்திரத்தில் காட்டப்பட்ட ஒன்றினால் இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

www.tamilarangam.net

உதாரணமாக ஒரு நந்தவனத்தில் ஒரு பெண் உல்லாசமாய் உலாத்துவதை ஒரு ஆண் பார்க்கின்றான். பார்த்தவுடன் அந்தப் பெண்ணும் பார்க்கின்றாள் இரண்டு பேருக்கும் இயற்கையாய் ஆசை உண்டாகிவிட்டது. பிறகு யார் என்று இவர்களில் ஒருவர் கேட்கிறார்கள். பெண் தன்னை ஒரு அரசன் குமாரத்தி என்று சொல்லுகின்றாள். இவனை யார் என்று அவள் கேட்கிறாள். உடனே ஆண் காதல் கொண்டு விடுகிறான். இவன் தான் ஒரு சேவகனுடைய மகன் என்று சொல்லுகிறான். உடனே அவளுக்கு அசிங்கப்பட்டு வெறுப்பேற்பட்டுப் போய்விட்டது.

இது சாதாரணமாய் நிகழும் நிகழ்ச்சி, இங்கு ஏற்பட்ட காதல் எதை உத்தேசித்தது?

நிற்க, அவன் தன்னை சேவகன் மகன் என்று சொல்லாமல் தானும் ஒரு பக்கத்து தேசத்து ராஜகுமாரன் என்று சொல்லவிட்டால் அவளுக்கு அதிக காதல் ஏற்பட்டு ''மறுஜென்மத்திலும்'' இவனை விட்டுப் பிரியக்கூடாது என்று கருதி விடுகிறாள். 4 நாள் பொறுத்த பின்புதான் காதல் கொண்டவன் அரசு குமாரன் அல்ல என்றும், சேவகன் மகன் என்றும் அறிந்தாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்த நிலையில் அந்தக் காதல் அப்படியே இருக்குமா? அல்லது இருந்தாக வேண்டுமா, என்பதை யோசித்துப்பார்த்தால் காதல் ஏற்படும் தன்மையும், மறுக்கும் தன்மையும் விளங்கும். இந்தப்படிக்கே ஒரு பெண்ணை நோயல்லாதவள் என்று கருதி ஒருவன் காதல் கொண்டபின் நோயுடையவள் என்று தெரிந்தது அல்லது மற்றவனுடைய மனைவி என்று தெரிந்தது அல்லது ஒரு தாசி என்று தெரிந்தது அல்லது தன்னை மோசம் செய்து தன்னிடம் உள்ள பொருளை அபகரிக்க வந்தவள் என்று தெரிந்தது இது போலவே இன்னமும் தான் முதலில் நினைத்ததற்கு அல்லது தனது நன்மைக்கும், திருப்திக்கும், இஷ்டத்திற்கும் விரோதமாயோதான் எதிர்பார்க்காத கெட்ட காரியத்திற்கு அனுகூலமாகவோ ஏற்பட்டுவிட்டால் அந்தக் காதல் பயன்படுமா? அதை எவ்வளவு தான் கட்டிப் போட்டாலும் அது இருக்க முடியுமா என்பவைகளை யோசித்தால் உண்மைக்காதலின் நிலையற்ற தன்மை விளங்காமல் போகாது.

நிற்க, உண்மைக் காதல் என்பது ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவுடன் உண்டாகுமா? அல்லது கொஞ்ச நாளாவது பழகியவுடன் உண்டாகுமா? பார்த்ததும் ஏற்பட்ட காதல் உயர்வானதா? அல்லது சிறிது நாள் பழகியபின் ஏற்படும் காதல் உயர்வானதா? சரீரத்தைக்கூடச் சரியாய் தெரிந்து கொள்ளாமல் தூர இருந்து பார்ப்பதாலேயே

www.tamilarangam.net

ஏற்படும் காதல் நல்லதா? அல்லது சரீரத்தின் நிலை முதலியவைகள் தெரிந்து திருப்தி அடைந்த காதல் நல்லதா? என்பவைகளைக் கவனிக்கும்போது சரீரமாறுபாடாலும், பொருத்த மின்மையாலும் ஏன் எப்படிப்பட்ட உண்மை காதலும் மாற முடியாது? என்பதற்கு என்ன விடை பகரமுடியும்? அல்லது உண்மையாகவே ஒருத்தன் ஒருத்தியுடன் காதல் கொண்டு விட்டால் ஒருத்தி தப்பாய் அதாவது வேறு ஒருவனிடம் காதல் கொண்டுவிட்டதாய்க் கருத நேர்ந்தால் அது பொய்யாகவோ, மெய்யாகவோ இருந்தாலும் தன்மனதுக்குச் சந்தேகப்படும்படி விட்டால் அப்போது கூட காதல் மாறாமல் இருந்தால் தான் உண்மைக்காதலா? அல்லது தன் மனம் சந்தேகப்பட்டால் அதிருப்தி அடைந்தால் நீங்கிவிடக்கூடிய காதல் குற்றமான காதலா? என்பதற்கு என்ன மறுமொழி பகர முடியும்.

காதல் கொள்ளும் போது காதலர்கள் நிலைமை, மனப்பான்மை, பக்குவம், லட்சியம் ஆகியவைகள் ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். பிறகு கொஞ்ச காலம் கழிந்த பின் இயற்கையாகவே பக்குவம், நிலைமை. லஷியம் மாறலாம். இந்த மாதிரி சந்தப்பங்களிலும் காதலுக்காக ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்துக்கொண்டு சதா அதிருப்தியில் துன்பத்தில் அழுந்த வேண்டியதுதானா என்று பார்த்தால் அப்போதும் காதலுக்கு வலுவில்லாததையும் அது பயன் படாததையும் காணலாம்.

ஒரு ஜதைக்காதலர்களில் அவ்விருவரும் ஞானிகளாய் துறவிகளாய் விட்டார்களானால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பிரிவதும் வெறுப்பதும் காதலுக்கு விரோதமாகுமா? விரோதமானால் அப்படிப்பட்டக்காதல் பயன் படுமா? விரோதமில்லையானால் ஒருவர் ஞானியாகி துறவியாகிவிட்டதால் மற்றவரை விட்டுப் பிரிந்து கொள்ளுவது காதலுக்கு விரோதமாகுமா? என்பதும் கவனித்தால் காதலின் யோக்கியதைவிளங்காமல் போகாது. பொதுவாக மனித ஜீவன் ஒன்றைப்பார்த்து நினைத்து ஆசைப்படுவதும் ஒன்றினிடம் பலதினிடம் அன்பு வைப்பதும் நேசம் காட்டுவதும் இயற்கையையேயாகும்.

அதுபோலவே மனிதனுக்குத் தானாகவே எதிலும் விரக்திவருவதும், வெறுப்புக் கொள்வதும், பிரிவதும் இயற்கையேயாகும். பலவீனமாய் இருக்கும் போது ஏமாந்து விடுவதும், உறுதி ஏற்பட்ட பின்பு தவறுதலைத் திருத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பதும், அனுபவ ஞானமில்லாத போது கட்டுப்பட்டு விடுவதும், அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு விடுதலை செய்து கொள்ளுவதும் இயற்கையேயல்லவா?

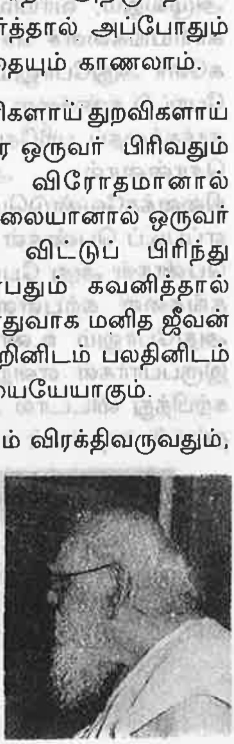

www.tamilarangam.net

உதாரணமாக ஒரு வாலிபன் ஏமாந்து ஒரு தாசியிடம் காதல் கொண்டு சொத்துக்களையெல்லாம் கொடுத்து விடுவதை பார்க்கின்றோம். அந்த வாலிபனுக்கு அந்த தாசியிடம் ஏற்பட்டது காதல் என்பதா? அல்லது காமம் என்பதா? அதே தாசி சில சமயத்தில் தனக்குத் தாசித்தொழில் பிடிக்காமல் இந்த வாலிபனிடமே நிரந்தரமாயிருந்து காலத்தைக்கழிக்கலாம் என்று கருதி விடுவதைப்பார்க்கின்றோம். ஆகவே இந்த தாசி கொண்டது காதலா அல்லது வாழ்க்கைக்கு ஒரு சௌகரியமான வழியா? இதை வாலிபன் அறியாமல் நேசத்தை வளர்த்துக்கொண்டே வந்தால் இது ஒத்தக் காதலாகி விடுமா? இப்படியெல்லாம் பார்த்தால் காதல் என்பது ஆசை, காமம், நேசம், மோகம், நட்பு என்பவைகளைவிட சிறிதுகூட சிறந்தது அல்லவென்பது விளங்கிவிடும். அதற்கு ஏதேதோ கற்பனைகளைக் கற்பித்து ஆண் பெண்களுக்குள் புகுத்திவிட்டதால் ஆண் பெண்களும் தாங்கள் உண்மையான காதலர்கள் என்று காட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி, எப்படி பக்திவான் என்றால் இப்படி இப்படி எல்லாமிருப்பான் என்று சொல்லப்பட்டதால் அநேகர் தங்களைப் பக்திவான்கள் என்று பிறர் சொல்ல வேண்டுமென்று, கருதி பூச்சுப் போடுவதும், பட்டை நாமம் போடுவதும், சதா கோவிலுக்குப் போவதும், பாட்டுகள் பாடி அழுவதும், வாயில் சிவசிவ என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதுமான காரியங்களைச் செய்து பக்திமான்களாகக்காட்டிக் கொள்ளுகின்றார் களோ அதுபோலும், எப்படிக் குழந்தைகள் தூங்குவது போல் வேஷம் போட்டு கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தால் பெரியவர்கள் குழந்தைகளின் தூக்கத்தைப் பரிசோதிப்பதற்காக ''தூங்கினால் கால் ஆடுமே'' என்று சொன்னால் அந்தக்குழந்தை தன்னைத் தூங்குவதாக நினைக்கவேண்டுமென்று கருதி காலைச் சிறிது ஆட்டுமோ அதுபோலும், எப்படிப் பெண்கள் இப்படி இப்படி இருப்பதுதான் கற்பு என்றால் பெண்கள் அது போலெல்லாம் நடப்பது போல் நடப்பதாய் காட்டித் தங்களை கற்புள்ளவர்கள என்று காட்டிக்கொள்ளுகின்றார்களோ அதுபோலும் உண்மையான காதலர்கள்களானால் இப்படியல்லவா இருப்பார்கள் என்று சொல்லி விட்டால் அல்லது அதற்கு இலக்கணம் கற்பித்து விட்டால் அதுபோலவே நடந்து காதலர்கள் என்பவர்களும், தங்கள் காதலைக் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்காகவே அவர்கள் இல்லாத வேஷத்தை யெல்லாம் போடுகிறார்கள். அதை விவரிப்பது என்றால் மிகவும் பெருகிவிடும்.

ஆகவே, ஆசையைவிட, அன்பைவிட, நட்பைவிட காதல் என்பதாக வேறு ஒன்று இல்லை என்றும், அவ்வன்பு ஆசை, நட்பு ஆகியவைகள் கூட மக்களுக்கு அஃறிணைப் பொருள்கள் இடத்திலும் மற்ற உயர்திணைப் பொருள்க

www.tamilarangam.net

ளிடத்திலும் ஏற்படுவதுபோல் தானே ஒழிய வேறில்லையென்றும், அதுவும் ஒருவருக்கொருவர் அறிந்து கொள்வதிலிருந்து, நடவடிக்கையில் இருந்து, யோக்கியதையில் இருந்து, மனப்பான்மையில் இருந்து, தேவையில் இருந்து, ஆசையில் இருந்து, உண்டாவதென்றும் அவ்வறிவும் நடவடிக்கையும் யோக்கியதையும் மனப்பான்மையும் தேவையும் ஆசையும் மாறக் கூடியதென்றும் அப்படி மாறும்போது அன்பும் நட்பும் மாறவேண்டியது தான் என்றும், மாறக் கூடியதுதான் என்றும் நாம் கருதுகின்றோம். ஆகவே இதிலிருந்து நாம் பொருளாகக் கொண்ட காதல் கூடாதென்றோ அப்படிப்பட்டதில்லை என்றோ சொல்லவரவில்லை.

ஆனால் அன்பும், ஆசையும், நட்பும் மற்றும் எதுவானாலும் மன இன்பத்திற்கும், திருப்திக்குமேயொழிய மனதிற்குத் திருப்தியும், இன்பமும் இல்லாமல் அன்பும், ஆசையும், நட்பும் இருப்பதாய் காட்டுவதற்காக அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இதை எழுதுகின்றோம். இதுவும் ஏன் எழுதவேண்டியதாயிற்று என்றால் மற்றவர்கள் திருப்தியிலும், சந்தோஷத்திலும் நுழைந்து கொண்டு தொட்டதிற்கெல்லாம் ''இது காதலல்ல'' ''அது காதலுக்கு விரோதம்'' ''அது காம இச்சை'' ''இது மிருகஇச்சை'' ''இது விபச்சாரம்'' என்பது போன்ற அதிகப் பிரசங்கித்தனமான வார்த்தைகளை ஒரு வித பொறுப்பு மில்லாதவர்கள் எல்லாம் கூறுவதால் அப்படிப் பட்டவர்கள் கூற்றையும் கூறும் காதலையும் சற்று பார்த்துவிடலாம் என்றே இதைப்பற்றி எழுதலானோம்.

...எஞ்ஞான்றும் காதலிருவர் கருத்து ஒத்து உற்று ஆதரவு பட்டதே இன்பம், ''பரனை'' நினைத்து இம்மூன்றும் விட்டதே பேரின்பம்.

...சற்றேனும் ஏறுமாறாயிருப்பாளே யாமாகில் கூறாமல் சன்னியாசம் கொள்ளு. (ஔவை வாக்கு)

(18.1.1931 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

எஜமான் அடிமையை விட மோசமானது பெண்ணடிமை!

பெண் மக்களை இன்று ஆண்கள் நடத்தும் மாதிரி கீழ்ஜாதிக்காரனை மேல்ஜாதிக்காரன் நடத்துவதை விட, பணக்காரன் ஏழையை நடத்துவதைவிட, எஜமான் அடிமையை நடத்துவதைவிட மோசமான தாகும்.

அவர்கள் எல்லாம் இருவருக்கும் சம்மந்த மேற்படும் சமயங்களில் மாத்திரம் தான்

www.tamilarangam.net

தாழ்மையாய் நடத்துகின்றார்கள், ஆண்கள் பெண்களைப் பிறவி முதல் சாவுவரை அடிமையாயும் கொடுமையாயும் நடத்துக்கின்றார்கள். அதுவும் நமது நாட்டில் மிகவும் மோசமாய் நடத்துக்கின்றார்கள். அந்த ஒரு காரணமே இந்தநாடு இன்று மிருகப் பிராயத்தில் இருப்பதற்குக் காரணமாகும். நாம் எல்லோரும் அடிமைவயிற்றில் பிறந்து அடிமைகளால் வளர்க்கப்பட்டோம் என்பதை மறுக்கின்றீர்களா என்று கேட்கிறேன். நான் எத்தனை பெண்டாட்டி வேண்டுமானாலும் கட்டிக் கொள்ளுவேன்.

எத்தனை கிழவனானாலும் எனக்குப் பெண்டாட்டி வேண்டும். நான் எத்தனை பெண்களை வேண்டுமானாலும் ஆசை நாயகிகளாக வைத்துக்கொண்டு அனுபவிப்பேன். ஆனால் பெண்ணாய்ப்பிறந்த நீ ஒரு புருஷன்தான் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும், அவன் செத்துப்போனாலும் புருஷன் என்பதாக ஒரு ஜீவன் உலகில் உண்டு, ஆண் பெண் சேர்ந்து அனுபவிக்கும் இன்பம் என்பதாக ஒரு குணம் உண்டு என்பதை மறந்துவிடவேண்டும் என்று விதி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. இதற்கும் கடவுள், மதம், முன்ஜன்மப் பலன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இது மிகவும் அநீதியும், அயோக்கியத்தனமுமான விஷயமாகும். இந்தக் கொடுமைகளை ஆண்களால் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்றும், பெண்கள் அப்படி மாற்றிக்கொள்ள நினைப்பது சுத்த முட்டாள்தனமாகும் எனக் கருதப்பட்டிருக்கின்றது ஆண்களைப் போலவே பெண்கள் செய்யத்தயாராக வேண்டும். ஆண் இரண்டு வைப்பாட்டிகளை வைத்தால் பெண்கள் மூன்று ஆசை நாயகர்களை வைத்துக்கொள்ள முற்படவேண்டும். உடனே நிலைமை சரிப்பட்டு போகும். உண்மையான சமரசம் தோன்றிவிடும். பிறகு இருவருக்கும் கஷ்டமேயிருக்காது. சிலர் இப்படிச்சொல்வது தப்பு என்றும், ஒழுக்கம் கெட்டுப்போகும் என்றும் ஆண்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் புத்தி சொல்லுங்கள் என்றும் சொல்ல வருவார்கள். ஆண்களக்குப் புத்தி அநேககாலமாக சொல்லியாய் விட்டது. கல்யாணம் செய்து கொள்ளுவதே அடிமைப்பிரவேசம் என்றாய்விட்டது. ஒரு மனிதனாவது இவர்கள் சொல்லுகிறபடி யோக்கியனாகவில்லை.

ஆகவே அது இனி பயனற்றதாய் விட்டதால்தான் வேறு மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதாய் விட்டது. இதுவரையில் ஆண்கள் பெண்களை அடிக்காதீர்கள், அடிக்காதீர்கள் என்று சொல்லிப் பெண்களுக்கு நியாயம் வழங்க முற்பட்டோம். பலனேற்படவில்லை என்று கண்டு

www.tamilarangam.net

விட்டோம். இப்போது நாம் பெண்களிடம் சென்று இனி ஆண்கள் உங்களை அடித்தால் திருப்பி அடியுங்கள் என்று சொல்லுகின்றோம். இதனால் என்ன தப்பு என்பது விளங்கவில்லை. இதுபோல்தானே ஆண்கள் உங்களை வஞ்சித்தால் நீங்கள் அவர்களை வஞ்சியுங்கள் என்று சொல்லுகின்றோம். இஷ்டப்பட்டவர்கள் இந்த முறையில் சேர்ந்து வாழட்டும். இஷ்டமில்லாதவர்கள் கல்யாணத்தை ரத்து செய்து கொண்டு தனித்தனி வாழட்டும். இதனால் உலகத்திற்கு என்ன கஷ்டம் வந்துவிடும்? ஆகையால் இந்த விஷயங்களில் பெண்கள் யோசித்து தைரியமாய் முன்னுக்கு வரவேண்டும். பயப்படக்கூடாது. பெண்கள் தங்கள் வாழ்வுக்கு ஒரு வகை செய்து கொள்ளவேண்டியது பெண்கள் விடுதலைக்கு முக்கியமான அஸ்திவாரமாகும்.

முக்கியமாய்க் கண்டபடி கணக்கு வழக்கில்லாமல் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. இதில் அதிக ஞாபகமிருக்க வேண்டும். பிள்ளை பெறுவது கடவுள் செயல் என்றும், அது பாக்கியத்தில் ஒன்றென்றும் கருதிக்கொண்டு, முட்டாள்தனமாய் மக்கள் கஷ்டப்படு கின்றார்கள். ஆசீர்வாதம் செய்யும் போது 16 பிள்ளைகள் பிறக்க வேண்டுமென்று ஆசீர்வாதம் செய்கின்றார்கள். இது அவர்கள் சொல்லுகின்றபடியே நடக்கும் என்று பயந்து கொண்டு நான் பேசவரவில்லை. ஆனால் இப்படி ஆசீர்வாதம் செய்வது எவ்வளவு முட்டாள்தனமும் பொறுப்பற்ற தன்மையும் என்று சற்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

ஆகவே இந்தக் காரியத்தில் எததனைக் கெத்தனை ஜாக்கிரதையா யிருந்து கண்டபடி பிள்ளை பெறாமல் தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றீர் களோ அத்தனைக் கத்தனை கவலையும் தொல்லையும் ஒழிந்து சுதந்திரமும் விடுதலையும் அடைந்தவர்களாவீர்கள். எவனோ தெருவில் போகின்றவன் ''இப்படி சொல்வதால் ஒரு சமயம் எல்லோருமே பிள்ளை பெறாமல் இருந்து விட்டால் உலகம் விருத்தியாவது எப்படி'' என்பான். இப்படிப்பட்டவன் சுத்த மூடன் என்று தான் அருத்தம். உலகம் விருத்தியாவதற்காக மனிதன் பல குட்டிகள் போட்டு தொல்லைப்பட வேண்டுமா? நாய், பன்றி, கழுதை, குதிரை, கோழி, குருவி முதலிய மிருகம் பட்சி ஊர்வன முதலிய ஜீவன்கள் போடும் குட்டிகளுக்கும் பொறிக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் பீச்சும் குஞ்சுகளும் போதாதா என்று கேட்கின்றேன்.

வீண் அர்த்தமற்ற வார்த்தைகளுக்குக் காது கொடுக்காதீர்கள். ஒவ்வொன்றையும் நன்றாய்

www.tamilarangam.net

யோசித்து பார்த்து உங்கள் அபிப்பிராயப்படி எதையும் முடிவு செய்யுங்கள். முடிவுப்படி நடவுங்கள்.

(26.1.1931-இல் ஈரோடு தாலுகா பெருந்துறைக்கடுத்த கிரே நகர் சிற்றூரில்நடைபெற்ற ஆதிதிராவிடர் ஆண்டு விழாவில் பெரியார் ஆற்றிய உரை 8.12.1931 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

கர்ப்பத்தடை

ஒரு தேசத்து ஜனங்கள் திரேக ஆரோக்கியமும், புஷ்டியும், பலமும், வீரமும், சுயமரியாதையும், அறிவுமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டே தங்கள் பெற்றோர்களால் நன்றாய் போஷிக்கப்பட்டும், கல்வி கற்பிக்கப்பட்டும், விசாரமில்லாமல் மன உல்லாசமாகவும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அவ்விதம் பெற்றோர்களால் குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டுமானால், பெற்றோர்கள் தங்கள் சக்திக்கும், தகுதிக்கும்போதுமான அளவே குழந்தைகளைப்பெறுவதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல், சக்திக்கும், அளவுக்கும் மீறி பெற்றோர்கள் அதிகமாகக் குழந்தைகளைப் பெறுவதால் பெற்றோர்கள் கஷ்டத்திற் குள்ளாவதுடன், குழந்தைகளும் பலவீனர்களாகவும், சௌகரிய மற்றவர்களாகவுமாகி, அவர்களைக்கொண்ட தேசமும், தரித்திரத்தில் மூழ்கி மற்ற மக்களுக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்க வேண்டியவர்களாகி விடுகின்றார்கள்.

உதாரணமாக, நமது நாட்டையே எடுத்துக் கொள்ளுவோமேயானால், நாளுக்கு நாள் ஜனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, பெரும் பான்மையோர்கள் தொழிலில்லாமல், வாழ்வதற்கே வகையில்லாமல் மேலும் மேலும் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவைகளைக் காப்பாற்றவும், படிப்பிக்கவும் சக்தியில்லாமல், கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு துக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பதும் நாம் அனுபவித்தும், பார்த்தும் வருவதுமான சம்பவங்களாகும். சில குழந்தைகளைக் கொண்ட சிறிய குடும்பங் களுக்கும், அதிகமான பிள்ளை குட்டிகளைக் கொண்ட பெரிய

குடும்பங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களை நாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் அறிகின்றோம். முதலாவது, பிள்ளைகளை அதிகமாகப்பெறப் பெற, பெற்றோர்களின் சுகபோகங்கள் தானகவே குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. அதுபோலவே தான், ஒரு நாடும் தனது சக்திக்கு மேற்பட்ட மக்களை உடையதாக ஆகிவிட்டால் அது

www.tamilarangam.net

சதாகாலமும் பஞ்சத்தினாலும், நோயினாலும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதோடு, அதுதன் அழகையும், முற்போக்கையும், இழந்து, சுயமரியாதையையுமிழந்து தயங்க வேண்டியதாகி விடுகின்றது.

இந்த உண்மையை அறியாமலே இதுவரை அநேக சமூக சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்பவர்களும், பொருளாதார சீர்திருத்தக் காரர்களென்பவர்களும் தங்கள் நாட்டின் மக்கள் சமூகத்தின் முற்போக்கிற்கும், பொருளாதார முறபோக்கிற்கும், வேறு எத்தனையோ துறைகளில் உழன்று கஷ்டப்பட்டும் பயனடையாமல் சலிப்பின் மீது கடைசியாக, ஒரு நாட்டு மக்களை மற்றொரு நாட்டு மக்கள் வெறுக்க வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள். சதாகாலமும் பிறர் மீதே குற்றம்சொல்ல வேண்டியவர்களாகவுமாகிவிட்டார்கள். நன்றாய் வாழுபவர்களின் மீது பொறாமைப்பட வேண்டியவர்களாகவும் மற்றவர்களைப் பட்டினி போட்டால் தான் தாம் வாழலாம் என்று நினைக்க வேண்டியவர்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள்.

ஆனாலும், சமீப காலத்தில் சில நிபுணர்கள் இவ்விஷயங்களை நடுநிலைமையிலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து, இவ்விதக் கொடுமையான நிலைமைக்கு உண்மையான காரணங்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

அஃதென்னவென்றால், முதலில் குறிப்பிட்டதான அதாவது ஜனங்கள் அதிகமாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்று, ஜன சமூகத்தை அதிகப்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதே யாகும்.

ஆகவே, இந்த முடிவானது இப்போது மேல்நாட்டின் அறிவாளிகள் பலராலும், மற்றும் பொதுநல சேவைக்காரர்கள் பலராலும், வைத்திய நிபுணர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, இத்துறைகளில் இறங்கி, மேலும் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து, மிக்கமுற்போக்கான மார்க்கங்களையும் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

அன்றியும், இந்த தத்துவத்தை அநேக அறிஞர்கள், தங்கள் வாழ்க்கைகளில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து கொண்டும் இருக்கின்றார்கள். அதாவது மேல் நாட்டார்களில் படித்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும் கூட்டத்தார்களிலேயே, அநேகர் கர்ப்பம் தரிக் காமல் இருக்கத்தக்க பல உபாயங்களைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இதற்காகப்பல சாதனங்களையும் கண்டுபிடித்து பொது ஜனங்களுக்கு அறிவித்து சில சாதனங்களை

www.tamilarangam.net

வினியோகித்தும் வருகின்றார்கள். ஆனால் சாதாரண ஏழை ஜனங்களும் பாமர ஜனங்களும் இதன் உண்மைத்தன்மையை உணரவோ, பயன் அடைய முடியாமலோ இருந்து வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே, இம்மாதிரி அதிகமான பிள்ளைகளைப் பெறாமல் கருத்தரிக்க விடாமல் இருக்க கவலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் மிக்க ஏழை மக்களேயாவார்கள். ஆனால், இவர்களோ இம்மாதிரியான, அதாவது கருத்தரிக்காமல் இருப்பதற்கான காரியங்களைப் பற்றிப்பேசுவது கூட நாகரீக விரோதமான பேச்சென்று கருதுகிறார்கள். அறிவில்லாத பொது ஜனங்களும், மத விஷயத்திலும், கடவுள் விஷயத்திலும் கண்மூடித் தனமான மூட பக்தியுள்ளவர்களும், இதை மதவிரோதமானதென்றும், பாவகரமானதென்றும், கடவுள் கோபத்திற்கு இலக்கான காரியமென்றும் பேசி, இந்தத் தத்துவங்களை எதிர்த்து வருவதால் ஏழை மக்களும், பாமர மக்களும், இப்படி ஒரு மார்க்கம் இருக்கின்றது என்று அறியக்கூட சௌகரியமில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், மேல் நாட்டில், டாக்டர் மாரீஸ் டோப்ஸ் என்கின்ற ஒரு ஆங்கில பெண் ஒருவர், தைரியமாக முன்வந்து, எவ்வித பழிப்புக்கும் எதிர் பிரச்சாரத்திற்கும் அஞ்சாமல், இவ்விஷயத்தை, கர்ப்பத்தடையை, பிரசாரம் செய்யத் துணிந்ததின் பயனாக, இப்போது இவ்விஷயம் மேல்நாட்டில் எங்கும் சாதாரண மானதும், சகஜமானதுமான விஷயமாய்ப் பேசிக்கொள்ளப்படும்படியாக ஆகிவிட்டது. அதுமாத்திரமல்லாமல், மேல் நாடுகளில் பல இடங்களில் பிள்ளைப் பேற்றைத் தடுக்கும்படியான வசதிகள் சம்பந்தமாக, பல வைத்தியசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டும் இருக்கின்றன. கருத்தரிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை உடையவர்களுககு அம்மார்க்கங்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதுடன், அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையும், கையாளும் முறைகளையும் போதிக்கின்றார்கள். மருந்து, வியாபாரக் கடை முதலியவைகளில் கர்ப்பத்தடைக்கு அனுகூலமான மருந்துகளும், சாதனக் கருவிகளும் விற்பனை செய்யவும் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இவைகள் வைத்திய நிபுணர்களாலும், சமூக சீர்திருத்த ஆராய்ச்சிக்காரர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்டதால் இதை சட்ட விரோதமென்றும் யாரும் சொல்லத்துணிய வில்லை. இது எவ்விதத்திலும் சட்ட விரோதமான காரியமல்ல என்பதை யாவரும் உணரவேண்டும். ஏனெனில், சட்ட விரோதமான காரியமென்பதெல்லாம் அன்னியனுக்கும், தனக்கும் துன்பத்

www.tamilarangam.net

தையும் நஷ்டத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய காரியங்களைத்தான் சொல்லலாம். இதனால் யாருக்கும் எவ்வித நஷ்டமோ, கஷ்டமோ அதிருப்தியோ ஏற்படுவதற்கில்லை.

அன்றியும், இந்த கர்ப்பத்தடை முறை என்பது கர்ப்பம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு உரியதே ஒழிய, கர்ப்பம் ஏற்பட்ட பிறகு அதைக்கலைப் பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. அதற்கு இந்த முறைகள் பயன்படமாட்டாது. அன்றியும், கர்ப்பம் ஏற்பட்ட பிறகு கரைப்பது என்பதாயின் சரீர சக்திக்கும், சில சமங்களில் உயிருக்குமே ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாயிருப்பதால் கண்டிப்பாக அந்த முறையை யாரும் கையாளக் கூடாது என்பதே நமதபிப்பிராயம்.

கர்ப்பத்தைக் கலைக்கும் முறை எதுவானாலும் அது கண்டிப்பாக நீக்கப்பட வேண்டிதேயாகும். தேசப் பொது நன்மையையும், சமூக நன்மையையும் மாத்திரமே உத்தேசித்து அறிஞர்கள் கர்ப்பத்தடையைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. மற்றும் என்னென்ன காரியங்களுக்குக் கர்ப்பத்தடை அவசியமென்பதையும் சற்று விளக்குவோம்.

பெண்ணானவள் திடசரீரியாயில்லாமலும், காயலாவுடனும், சரியான அமைப்புப் பொருந்திய சரீரமாயில்லாமலும் இருக்கின்ற சமயத்தில் கர்ப்பம் தரித்து, பிள்ளைகளைப் பெறுவதென்பது அவளுக்கு மிகவும் அபாயகரமானதாகவும், கஷ்டமானதாகவும் இருக்கும்.

உதாரணமாக, ஷயரோகத்தாலும், நீரழிவு வியாதியாலும், நெஞ்சு துடிதுடிப்பினாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெண்களும், பிள்ளை பெறும் துவாரம் அதிகமாக சிறுத்து இருக்கும் பெண்களும் கர்ப்பம் தரிப்பது மிக்க ஆபத்துக்கும், கஷ்டத்திற்கும் உள்ளான கெடுதியாகும்.

தொத்துவியாதி, மேகசம்பந்தமான வியாதி, காக்கை வலிப்பு, பைத்தியம், கேனம் முதலிய வியாதியுள்ளவர்கள் கர்ப்பம் தரிப்பதும் பயனற்றதும் வாழ்க்கையில் மிக்க கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமாகி விடும்.

பிரசவத்தினால் சரீர மெலிவும் பலக்குறைவும் ஏற்படுகின்ற சுபாவ சரீரமுடையவர்கள், மறுபடியும் மறுபடியும் கர்ப்பமானால் சரீரம் மிகவும் பலவீனமடைந்து விடும். ஒரு ஸ்திரி ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அது நன்றாகப் பால குடித்து வளர்வதற்கு முன்னாலும், முதலில் கர்ப்பமாகிப் பிள்ளை பெற்ற பலவீனம் நீங்குவதற்கு முன்பும் கர்ப்பமாகி விட்டால் முதல் குழந்தைக்குக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

சௌகரியமில்லாமல் போவதோடு, மறு குழந்தையைப் பெறுவதற்கும் போதியச் சக்தியில்லாமல் போய்விடும்.

பெண்ணும் ஆணும் தகுந்த வயது அடைவதற்குமுன் அதாவது பெண்கள் 22 வயதுக்கு முன்னும், புருஷர்கள் 25 வயதுக்கு முன்னும் சதிபதிகளாயிருக்கும்போது பெண்கள் கர்ப்பம் தரித்துவிட்டால் அந்தக் குழந்தைகள் மிக்க இளமைப்பருவத்தின் காய்ப்பாகி, உறுதியற்ற சரீரக் கட்டுடையதாகிவிடும். குடும்பத்திற்குப் போதிய வரும்படி இல்லாத நிலையில், பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று விட்டால் குடும்பத்திற்குத் தரித்திரமும், கஷ்டமும் அதிகமாகி திருப்தியுமற்றதாகி விடும்.

அன்றியும், ஆண் பெண் ருது சாந்தியானவுடன் பெண் கர்ப்பமாகி விட்டால், கொஞ்சகாலமாவது தம்பதிகள் இயற்கை இன்பம், கல்வி இன்பம் அடைவதற்குச் சாவகாசமில்லாமல் போய்விடும்.

இவ்வளவு விஷயங்களில் பெண்கள் கர்ப்பமாவது அசம்பாவிதமா யிருப்பதுடன், பெண்களின் சுதந்திரவாழ்வுக்கும் இந்தக் கர்ப்பமானது பெரிய இடையூறாயிருக்கின்றது. என்னவெனில், பெண்களுக்குக் கர்ப்பத்தை உண்டாக்குகின்ற பொறுப்பு மாத்திரம் ஆணைச் சேர்ந்ததா யிருக்கின்றதே தவிர, மற்றபடி, கர்ப்பமான நிமிஷமுதல் பிள்ளை பெறும்வரை, அதன் பொறுப்பு முழுவதும், பிள்ளை பெறும்போது அடையும் பிரசவ வேதனையும், அதனால் உண்டாகும் ஆபத்துக்களும் பெண்களே அடைகின்றார்கள். பிள்ளையைப் பெற்ற பின்பும், தாயானவள் தான் தனது இரத்தத்தைப் பாலாக்கி, குழந்தைகளுக்கு ஊட்டி வளர்க்கின்றாள்.

குழந்தைக்கு வரும் வியாதிகளுக்கும் தானே பத்தியமிருக்க வேண்டியவளாகிறாள். அதைச் சுமந்து, போஷிக்கும் வேலை முழுவதும் தாயே செய்ய வேண்டியவளாகிறாள்.

பெண்ணானவள் ஒன்று, இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றவுடனேயே சகல வித சுகபோகங்களிலும் விரக்தியுடையவளாகிவிட வேண்டியவளாகிறாள்.

குழந்தை பெற்ற உடனே குழந்தையின் போஷனையையும், வளர்ச்சியையும் உத்தேசித்துத் தனது சுதந்திரத்தை விட்டு, புருஷனுக்கும், குடும்பத்திற்கும் அடிமையாகிவிட வேண்டிய வளாகிறாள். புருஷன் தனக்கு இஷ்டமான பெண்ணை மணந்து கொள்வதற்கும் பெண்ஜாதி ஒரு புருஷனைத் தவிர வேறு புருஷனை எந்தக் காரணம் கொண்டும் மணந்து கொள்ள

www.tamilarangam.net

முடியாததற்கும், இக்குழந்தைகளைப் பெறுவதே பெருத்த தடையாயிருக்கின்றது. பிள்ளைகளைப் பெறுவதாலேயே பெண்ணுக்குச் சுதந்திரம், மானம், அறிவு எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட நேரிடுகின்றது. சிறிதளவாவது சுயேச்சையுள்ள பெண்ணாய் விளங்குவதைவிட, பிள்ளைகளைப் பெறும் அடிமையான இயந்திரமாகவே இருக்கவேண்டியதாய் இருக்கின்றது. இதுவரை கூறி வந்தவைகளாலும், இன்னும் பல காரணங்களாலும் பெண்கள் கருப்பத்தடையை அனுசரிக்க வேண்டியது முக்கியமான காரியமாகும் என்று சொல்லுகின்றோம்.

ஆகவே, இந்தத் தலையங்கத்தில் கர்ப்பத்தடையின் அவசியத்தைப் பற்றி ஒருவாறு விளக்கினோம். இனி அடுத்த வியாசத்தில் அதன் உபாயங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி நிபுணர்கள் என்பவர்களின் அபிப்பிராயத்தை எடுத்து விளக்க எண்ணியுள்ளோம்.

(1.3.1931 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை.)

பெண்கல்வி

பெண்கள் யாவரும் படிக்கவேண்டும். தங்களுடைய சீர்திருத்தத்தின் படி அரசாங்க உத்தியோகங்கள் பெரும் பாலும் இனி பெண்களுக்கே வழங்கப்படுமாதலால் அவர்கள் படித்து தயாராயிருக்க வேண்டும். இனிமேல் சுயமரியாதை உள்ள எந்த ஆண்களும் படித்தப் பெண்ணைத்தான் கலியாணம் செய்து கொள்வார்கள். ஆதலால் பெண்கள் படித்திராவிட்டால் அவர்கள் ''கன்னியா ஸ்திரிகள்'' மடத்திற்குத்தான் இனி அனுப்பப்படுவார்கள். அநேக ஆண்கள் தாங்கள் கல்யாணம் செய்து கொண்ட பிறகு கூட இப்போது யோசித்துப் பார்த்துதங்களது சுயமரியாதையை உத்தேசித்து தாங்கள் முன் கல்யாணம் செய்து கொண்ட படிக்காத பெண்களைத் தள்ளிவிட்டு படித்த பெண்களாகப் பார்த்து மறு விவாகம் செய்துகொள்ளப் பார்க்கின்றார்கள். ஆதலால் பெரிய பெண்கள்கூட தங்களுக்கு 'எப்படியோ ஒரு விதத்தில் கல்யாணமாகிவிட்டது. இனி பயமில்லை' என்று குருட்டு நம்பிக்கையில் இருந்துவிடாமல் அவர்களும் கஷ்டப்பட்டு படித்து தங்கள் தங்கள் புருஷன்மார்களை வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பெண்கள் படித்தால் கள்ளப் புருஷர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவார்கள் என்று சில மூடப்பெற்றோர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அதுமிகவும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

முட்டாள்தனமும் போக்கிரித்தனமுமான கருத்தாகும். எந்தப் பெற்றோர்களும் இதற்காக பயப்பட வேண்டிய தில்லை. எந்தப்பெண் கடிதம் எழுதினாலும் ஆண் பிள்ளைகளுக்குத் தான் எழுதுவார்களே ஒழிய வேறு யாருக்கும் எழுத மாட்டார்கள். ஆதலால், நாம் ஆண்களுக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்துவிடலாம் . அந்த வார்த்தைகளை ஆண்கள் கேட்காவிட்டால் அந்த ஆண்களைத் தண்டிக்கின்ற தண்டனையையே பெண்களுக்கும் தண்டித்து விடலாம். இந்தக் காரியத்திற்காக உலகில் உள்ள மக்கள் சமூகத்தில் பாதியைப் படிப்பில்லாமல் வைத்திருப்பது என்பது மிகவும் மோசமான காரியமேயாகும்.

சற்றுமுன் இங்கு நடந்த துருவசரித்திரத்தில் பெண்கள் நடித்தமாதிரி மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். இதைக் கற்பித்த உபாத்தியாயர் மிகவும் கற்பிப்பதில் தேர்ந்த உபாத்தியாயர் என்பது எனது அபிப்பிராயம். பிள்ளைகளும் மிகவும் கூர்மையான அறிவுள்ளவர்கள் என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஆனால், கதை மாத்திரம் மிகவும் மோசமானது. ஏனெனில் இக்கதையில் அறிவும் இல்லை, ஒழுக்கமும் இல்லை. இரண்டு பெண்டாட்டி கதை, சில விஷயங்களில் இயற்கையாகக் காணப் பட்டாலும், காட்டுக்குப் போய் தபசு செய்து ஏதோ காரியம் சாதித்ததாகச் சொல்லப்படுவது இயற்கைக்கும், அறிவுக்கும் நேர் விரோதமானதோடு மக்கள் அறிவைக் கெடுப்பதுமாகும். ஆதலால் உபாத்தியர்கள் இனி இம்மாதிரி காரியங்களுக்கு நல்ல கதைகளாக அதாவது அறிவு, ஒழுக்கம், முயற்சி, தன்நம்பிக்கை ஆகிய காரியங்களுக்கும் மக்கள் பின்பற்றி நடப்பதற்கும் ஏற்றதாகப் பார்த்துத் தெரிந்தெடுத்து நடத்தப்படவேண்டும்.

தவிர, கும்மி, கோலாட்டங்களை ஒழித்து விட்டு, ஓடவும், குதிக்கவும், தாண்டவும், கைக்குத்து, குஸ்தி முதலியவைகளையும் சொல்லிக்கொடுத்து ஒரு ஆண்பிள்ளைக்கு உள்ள பலம், தைரியம் உணர்ச்சி ஆகியவைகள் பெண்களுக்கும் உண்டாகும் படியாகவும் செய்ய வேண்டும்.

(20.4.1931-இல் ஈரோடு கருங்கல் பாளையம் முனிசிபல் பெண்பாட சாலையின் பரிசளிப்பு விழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை 26.4.1931 ''குடிஅரசி''இல் வெளியானது.

www.tamilarangam.net

புதிய முறை சீர்திருத்தத் திருமணம்

சீர்திருத்தத் திருமணம் என்றும் சுயமரியாதைத் திருமணமென்றும் சொல்லப்படுபவைகளெல்லாம் எனது கருத்துப்படி பழைய முறையில் உள்ள அதாவது தெய்வீக சம்மந்தம், சடங்கு, இருவருக்கும் சம உரிமையில்லாத கட்டுப்பாடு, நியாய வாழ்க்கைக்கு அவசியமில்லாத இயற்கை தத்துவத்திற்கு முரணான நிபந்தனைகள் ஆகியவைகளில் இருந்து விடுபட்டு நடைபெறும் திருமணங்களேயாகும். சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குப் பின் இத்திருமண விஷயத்தில் அனேகவித சீர்திருத்த மணங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அதாவது பார்ப்பனப் புரோகிதமில்லாத அர்த்தமற்ற, அவசியமற்ற சடங்குகள் இல்லாத, புரோகிதமே இல்லாத, ஒரே நாளில், ஒரே மணியில் நடைபெறக்கூடிய வீண்செலவு இல்லாத முதலிய மாதிரியிலும் மற்றும் கலப்பு மணங்களும், விதவைமணங்களும், குழந்தை களுடன் விதவை மணங்களும், ஒரு கணவன் ஒரே காலத்தில் இரு பெண்களை வாழ்க்கைத் துணைவர்களாய் ஏற்றுக்கொண்ட மணங்களும், மனைவியை புருஷன் ரத்து செய்துவிட்டு வேறு பெண்ணை செய்துகொண்ட மணங்களும் மற்றும் கிறிஸ்துவ மதத்தில் ஒரு மனைவி ஏற்கனவே இருக்க அதைத் தள்ளிக் கொண்ட திருமணமும் மற்றும் பொட்டுக்கட்டி தாசித்தொழிலிலீடுபட்டப் பெண்கள் பொட்டுக்களை அறுத்துவிட்டு செய்து கொண்ட மணமும் இப்படியாக பலவித சீர்திருத்த மணங்கள் இதுவரை நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

ஆனால் இந்தத் திருமணம் என்பதானது இதுவரை நடந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்களையெல்லாம்விட ஒரு படி முன் னேறிய திருமணம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இன்றைய மணமகளாகிய திருமதி சுலோசனா ஏற்கனவே திருமணம் நடந்து அந்தம்மையினுடைய கணவனார் இப்பொழுது நல்ல நிலையிலும் உத்தியோகத்திலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அப்படி இருக்க இந்தம்மைக்கு இப்போது முதல் புருஷன் இருக்கவே அவரிடமிருந்து விலகி, இது இரண்டாவதாக செய்துகொள்ளும் சீர்திருத்த திருமணமாகும். இந்தத் திருமணம் முதல் புருஷனுடைய சம்மதப்படியே நடைபெறுவதாகும். பெண்ணின் தகப்பனாரும் மற்ற நெருங்கிய பந்துக்களுடையவும் முழுச்சம்மததுடனேயே இது நடைபெறுகின்றது. பெண்ணின் தகப்பனார் இப்பொழுது மீ 500, 600 ரூபாய் சம்பளத்தில்

www.tamilarangam.net

சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருபபதாக அறிகிறேன். பெண்ணின் தகப்பனார் பெண்ணுக்கு இந்த நகைகள் போட்டியிருப்ப தல்லாமல் இந்த மகாநாட்டுச் செலவு, கல்யாணச் செலவு மற்றச் செலவு ஆகியவைகள் அவராலேயே செய்யப்படுகிறது. பெண்ணின் சிறிய தகப்பனார் நேரில் இருந்து எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்துகின்றார். அதனால்தான் இந்தத்திருமணம் இதுவரை நடந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்களையெல்லாம் விட ஒருபடி முன்னேறிய திருமணம் என்று சொன்னேன். மணமகன் திரு. பொன்னம்பலம் அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. அவர் ''சைவ வேளாளர்'' வகுப்பு என்பதைச் சேர்ந்தவராயிருந்தவர். அவற்றை யெல்லாம் அடியோடு ஒழித்து எவ்வித ஜாதிமதபேதம் இல்லாமல் சகலத்திற்கும் துணிந்து சுயமரியாதைத் தொண்டாற்றி வருபவர். பெண் ஸ்ரீவைணவர் என்று சொல்லப்படுவதும் சாத்தாதார் என்று சொல்லப்படுவதுமான வகுப்பைச் சேர்ந்திருந்தவர். அவற்றையெல்லாம் அடியோடு விட்டுவிடுவதுடன் இத்திருமண விஷயத்தில் அப்பெண்ணுக்கு வேறு யார்யாரோ எவ்வளவோ சூஷிகள் செய்து பெரும் பெரும்பழிகள் கூறி அதன் புத்தியை கலைத்தும் அதற்கெல்லாம் முற்றிலும் ஏமாறாமல் தைரியமாய் இருந்து இத்திருமணத்திற்கு இசைந்தனர்.

ஆகவே இத்திருமணமானது நாம் விவாக முறையில் என்னென்ன விதமான கொள்கைகளை நமது இயக்கத்தின் மூலமாகப்பிரச்சாரம் செய்கின்றோமோ அவைகளில் முக்கியமான தொன்றென்றும் ஆண் பெண் விவாக விஷயத்தில் ஏற்படும் சீர்திருத்தமே நமது நாட்டை ஏன் உலகத்தையே சமதர்ம மக்களாகச் செய்யக்கூடிய ஒரு முக்கியகருவியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

(தஞ்சை மாவட்டம் பிறையாரில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் 24.5.1931-இல் ஆற்றிய உரை 31.5.1931 ''குடிஅரசு'' இதழில் வெளியானது.)

இன்று இங்கு நடக்கும் திருமணம் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லப் படுகின்றது. இதை நாம் முழு சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. பார்ப்பான் வரவில்லை என்பதையும், வீண்

மானக்கேடான காரியமும் வீண் செலவுமான காரியமும் இல்லையென்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் தாலிகட்டத் தயாராயிருப்பதாகத் தெரிகிறேன். பெண் உட்கார்ந்திருக்கும் மாதிரியைப்பார்த்தால் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் இதற்குமுன் அறிமுகம்கூட ஆனதில்லை போல் காணப் படுகின்றது. சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தின்

www.tamilarangam.net

முறைகள் இன்னின்னது என்று இப்போது வரையறுப்பது என்பது காதால் கேட்பதற்கே முடியாத காரியமாயிருக்கும். கல்யாணம் என்பதே வேண்டியதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய திட்டம் சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கையில் ஒரு காலத்தில் வரக்கூடும். எந்தப் பெண்ணும் எந்த மாப்பிள்ளையும், புருஷன் பெண்ஜாதிகளாகப் போகிறார்கள் என்று பெற்றோர்களுக்குக் கூட தெரிய முடியாத நிலைமை ஏற்படும். இந்த மாப்பிள்ளைக்கு இதற்கு முன் எத்தனை பெண் கல்யாண மாயிற்று? இந்தப் பெண்ணுக்கு இதற்கு முன் எத்தனை புருஷன் கல்யாணம் ஆயிற்று? என்கின்ற கணக்குப்போடக்கூடிய காலம் வரும். மற்றும் அதைப்பற்றியே மக்கள் விசாரிக்க யோசனை செய்யக்கூடிய அவசியமே இல்லாமலும் போகக்கூடும். அந்தமாதிரி கல்யாண முறையும் இன்றைய குடும்ப வாழ்க்கை முறைகள் ஒழிந்து ஆணும் ஆணும் சிநேகமாய், அன்பாயிருப்பது போலவே ஏதோ ஒரு பெண்ணும் ஏதோ ஒரு ஆணும் சிநேகமாயிருக்கின்றார்கள் என்கின்ற அளவில் மாத்திரமே சம்மந்தமிருக்கலாம் அநேகமாய் பெண் மக்களுக்கு பகுத்தறிவு உணர்ச்சியும், சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் உண்மைச்சுதந்திரம் என்பது என்ன என்கின்ற உணர்ச்சியும் வந்தவுடனே ஏற்பட்டு விடும். இப்போது பெண்கள் அடிமைப்பொருள்கள் என்றும் தாங்கள் மற்றவன் அனுபவிக்கும் பொருள் என்றும் தான் எண்ணிக் கொண்டிருக் கின்றார்கள். பெண்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ள நினைப்பதே அவர்களின் அடிமை உணர்ச்சியின் அறிகுறியாகும். அந்தக் கருத்துக் கொண்டு தான் அவர்களுக்கு நடை, உடை, அணி முதலியவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு தாசி என்பவள் அதாவது தான் பிறர் அனுபவிப்பதற்காக இருக்கின்றவள், அதன் பயனாய் ஜீவிக்கின்றவள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் ஒருத்தி தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் இருக்கும் மனோ பாவத்திற்கும் மற்றப் பெண்கள் அலங்கரித்துக் கொள்வதில் இருக்கும் மனோபாவத்திற்கும் அதிக வித்தியாசமிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. மிருகம், பட்சி ஆகியவைகள் ஆணைவிட பெண் தாழ்ந்த தென்று கருதுவதில்லை. ''ஆணுக்காகத்தான் பெண் இருக்கின்றோம்'' என்று கருதி, தங்கள் மீது ஆண்கள் ஆசைப்பட வேண்டும் என்று கருதுவதுமில்லை. ஆனால் பெண்ஜன்மம் எடுத்து தாங்கள் அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆண்கள் ஆசையை எதிர்பார்ப்பதற்கே ஏற்பட்டதென்பதாய் கருதுகிறார்கள். தன் சொந்தப் புருஷனைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யவோ திருப்தி அடையச் செய்யவோ என்று செய்யுங் காரியங்களும் கூட ஒரு வித அடிமை எண்ணத்தில் பட்டதே ஆகும். நடை உடை பாவனைகளில்

www.tamilarangam.net

புருஷனை விட மாறுபட்டிருக்கவேண்டும் என்கின்ற மனப்பான்மையும் அடிமை மோகமேயாகும். இவைகள் எல்லாம் இயற்கைக்கு மாறுபட்டவை யேயாகும். எப்படியோ ஆதியில் இம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்து விட்டதால் அந்தபத்ததிகள் இனியும் நடந்து வருகின்றன. ஆண்களும் அநேகமாய் தனது வீட்டை, வண்டியை, மாட்டை அலங்கரிப்பதில் என்ன மனோ பாவம் கொள்ளுகின்றார்களோ அதே மனோபாவம்தான் தன் பெண்ஜாதியை சிங்காரிப்பதிலும் கொள்ளுகிறான். ஆகையால் பெண்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்வது என்கின்ற மனப் பான்மையை ஒழிக்க வேண்டியது பெண்கள் விடுதலையில் சுதந்திரத்தில் ஒரு திட்டமாகும்.

தவிர, திருமணம், கல்யாணம், என்பவைகள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது என்பது தவிர மற்றப்படி இதில் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. இந்த ஒப்பந்தமும் இருவர் சௌகரியத்தைப் பொருத்த காரியங்களுக்கு மாத்திரமே அல்லாமல் மற்றொன்றுக்கும் இல்லை. அதுவும் இருவருடைய சமமான சௌகரியத்திற்குத் தானேயொழிய ஒருவருக்கு அதிக சௌகரியம் ஒருவருக்குக் குறைந்த சௌகரியம் என்பதாக சிறிது வித்தியாசங்கூட கொண்டதாயிருப்பதல்ல. அதிலும் இருவரது சுதந்திரங்களும் சமமாய் கருதப்பட்டதாகவும் அதற்கு எவ்விதத்தடையும் இருப்பதாகவும் இருக்கக்கூடாததாகும். அநேகமாய் இந்த ஒப்பந்தங்கள் எழுதி ரிஜிஸ்டர் செய்வதுதான் இனிப்பொருத்தமானதாக இருக்கும். வேண்டுமானால் புது வீடு குடிபோதல், புதிய தொழில், வியாபாரம் முதலிய காரியங்கள் துவக்கப்படுபவை ஆகியவைகளுக்காக எப்படி முதலிலேயே சற்று விளம்பரம் இருந்தால் அனுகூலம் என்று கருதுகின்றோமோ அதுபோல் நண்பர்கள், நான்கு பந்துக்கள், அக்கம் பக்கத்தார்கள் ஆகியவர்களுக்குத் தெரியக்கூடிய தாய் இருப்பதும் நன்மையானதுதான். அதிலும் ரிஜிஸ்டர் இல்லாத திருமணங்களுக்குச் சாஷிகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்கின்ற பலர் அழைக்கப்படுவதும் சரிதான், ஆனால் இதற் காகவே, அதிகச் செலவும் மெனக்கேடும் கூடாது என்பது மாத்திரம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருமணச்சடங்கு என்று ஒன்றை தனிப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

மணமக்கள் சபைக்கு வந்து தங்கள் தங்கள் ஒப்பந்தங்களைச் சொல்லி ஒப்புக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாய் தங்கள் தங்கள் சுருக்கெழுத்துள்ள மோதிரம் மாற்றிக் கொள்வதோ மாலை மாற்றிக்கொள்வதோ போதுமானதேயாகும். இதற்காக வென்று ஏன் அதிகப் பணச் செலவு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

செய்ய வேண்டும்? என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. புதுச் சேலை, புது நகை, தாம்பூலம் இவைகளெல்லாம் பயனற்ற செலவாகவே ஆகின்றன. அனேக சுயமரியாதை கல்யாணங்களில் மாப்பிள்ளை சாதாரண உடுப்புடன் இருந்திருக்கிறார்கள். பெண்கள்தான் உயர்ந்த சேலையும், விலையுயர்ந்த நகைகளும் அணிந்து ஒரு ஆணானவன் பெண் வேஷம் போட்டிருப்பது போல் விளங்குன்றார்கள். இவையெல்லாம் நாகரிகம் என்பதோடு பெண்மக்களின் தன்மையையே குறைத்துவிடுகின்றது. பெண்கள் சுதந்திரத்துக்கும், பெண்கள் விடுதலைக்கும் அவர்கள் மனப்பான்மை சற்று மாறியேயாக வேண்டும். ''நான் அடிமையாய்த்தான் இருப்பேன் நீ மாத்திரம் எனக்கு எஜமானனாய் இருக்கக்கூடாது'' என்பதில் அர்த்தமே இல்லை.

தவிர, பெண்களுக்குப் பிள்ளைப்பைத்தியம் இருப்பது மிகவும் புத்திகெட்டத்தனமாகும். பிள்ளைகள் பெறாமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு சௌகரியம் செய்து கொள்ளக் கூடுமோ அவைகளை செய்துகொள்ள வேண்டும். கொஞ்சுவதற்கென்று பிள்ளைகளைப் பெற்று அவற்றைக் காப்பற்றுவதற்கெனறு அதற்கு நேர் விரோதமாய் என்னென்னவோ செய்து அஞ்சவேண்டியதாகி விடுகிறது. எவ்விதத்திலும் பொறுப்பில்லாதவர்கள் வெகுதாராளமாய் ''16 பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்க்கக் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள் யார் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். நமது அறிவீனமானது இக்கஷ்டங்களை உணரச் செய்யாமல் செய்து விடுகிறது. உணர்ந்தாலும் அதற்கு நாம் ஜவாப்தாரியல்ல என்று நினைத்துக் கொள்வதால் அக்கஷ்டத்திலிருந்து விலக முடிவதில்லை.

(சாக்கோட்டையில் 12.6.1931 அன்று தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றி உரை 21.6.1931 குடிஅரசு இதழில் வெளியானது.)

இன்று நீங்கள் சுயமரியாதைத் திருமணம் எப்படி நடத்தப்பட்டதென்பதைப் பார்த்தீர்கள். இம்மாதிரியான விவாகங்கள்தான் முழு சுயமரியாதைத் திருமணங்களென்று கூறி விட முடியாது. பெண்களுக்குப் போதிய அறிவில்லாதிருப்ப தனாலும், அவர்களுக்குச் சுதந்திரமளிக்கப்படா திருப்பதினாலுமே முழு சுயமரியாதை முறையில் திருமணம் என்பது நடைபெற முடியவில்லை. எப்பொழுது மணமகனால் மணமகளுக்குக் கழுத்தில் தாலி கட்டப்பட்டதோ அது அடிமைத் தனத்தைத்தான் குறிப்பிடுகின்றது. நியாயமாகவே மணமகள் தாலி கட்டிக்கொள்ளத் தனது கழுத்தை அளித்தேயிருக்கக்கூடாது. மணமகளுக்குத் தாலி கட்டினால், மணமகனுக்கும் மணமகளால்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

தாலிகட்டப்படவேண்டும். புரோகிதமில்லாவிட்டாலும், புகைச்சலில்லா விட்டாலும்கூட, இந்த விவாகத்தில் 'புரோகிதச் செலவு' குறைக்கப் பட்டிருப்பதாக நான் கருதுவதற்கில்லை.

சகோதரர்களே ! நாம் பொதுவாக விவாகத்தைக் கூடக் கடவுளின் தலையிலேயே சுமத்தி விடுகின்றோம். ''என்ன செய்வது ! விவாகம் திடீரென கூடிவிட்டது ! அந்த நேரம் (தாலி கழுத்துக்கு ஏறும் நேரம்) வந்துவிட்டால் யார்தான் என்ன செய்யமுடியும்?'' என்பதாக உரைக்கின்றோமேயல்லாது, விவாகத்தின் உண்மைத்தத்துவத்தை அறிந்து நமது நாட்டில் விவாகங்கள் நடைபெறுவதாகப் புலப்படவில்லை. இருவருடைய சம்மதமுமின்றியே, அவர்களுடைய வயதையும் கவனியாமலும்கூட, ''நாங்கள் செய்து வைக்கின்றோம். உனக்கென்ன கவலை வந்தது?'' என்று சொல்லியேதான் அநேகவிவாகங்கள், நமது நாட்டிலின்றும் நடைபெறுகின்றன. நாம் ஒரு விவாகம் செய்வதென்றால் தம்பதிகளின் அபிப்பிராயத்தையும், கவனியாமலே, புரோகிதர்களிடம் 4 அணா கொடுத்து இருவருக்கும் பொருத்தம் சரியாயிருக்கின்றதா என்றுதான் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றோம். அவன் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு இருவருக்கும் பொருத்தமிருப்பதாகக் கூறிவிட்டால் உடனே விவாகமும் நடந்து விடுகின்றது. நமது நாட்டிலுள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களும், நிர்பந்தங்களும், சந்தேகங்களுமே இதற்குக் காரணமாகும். மேல்நாடுகளில் தம்பதிகளிருவரும் ஒருவரையொருவர் நன்றாய் அறிந்து, பழகிக்கொண்டு, இவர்களுக் குள்ளாக நிச்சயம் செய்து கொண்ட பிறகுதான், அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்குத் தெரியவரும். அவர்களுக்கு ஒருவித சடங்குகளு மில்லை. சர்ச்சுக்குப்போய் சாஷிகளின் முன்னிலையில் ஒருவரை யொருவர் விவாகம் செய்துகொள்ள சம்மதிப்பதாக எடுத்துரைத்து கையெழுத்து செய்து விடுவார்கள். அவ்வளவே தான், இப்பொழுது நம்மை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் நமது அரசரின் விவாகமும் அவ்விதமே தான் நடந்தது.

இஸ்லாமானவர்களில் கூட மாப்பிள்ளைப் பெண்ணைப் பார்க்காவிட்டாலும்கூட, ஒருவித சடங்கு மில்லாமல் தங்களுடைய பந்துக்களின் முன்னிலையில், முல்லாக்களை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய விவாக ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவார்கள். உலகத்தில் 100-க்கு 90 விவாகங்கள் இம்மாதிரியேதான் நடை பெறுகின்றன. நமக்குப போதிய அறிவில்லாததால், அனேக கஷ்டங்களுக்காளாகி, பலவித

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

சடங்குகளை வைத்துக்கொண்டு, நெருப்பையும், அம்மியையும், குழவியையும் சட்டிப்பானைகளையும் சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு உலகவாழ்க்கையை நடத்த ஆரம்பிக்கின்றோம். நாம் பெண்களை அடிமைகள் போல நடத்துகின்றோமேயன்றி, அவர்களைச் சமமாகவும், கூட்டாளிகளாகவும் பாவித்து நடத்துவதில்லை. அப்படிக் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டாலும், விவாகத்தை ரத்து செய்து கொண்டு, விலகிக் கொள்ள இருவருக்கும் உரிமையில்லை. சிறிது நாட்களுக்கு முன்னதாகத்தான், பரோடா அரசாங்கம் ''கல்யாணமான புருஷன் பெண்ஜாதி இருவருக்கும் தங்களில் யாருக்கு பிரியமில்லாவிட்டாலும் தங்களுடைய விவாக ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து, விலகிக் கொள்ளலா'' மென்பதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கின்றது.

நமது நாட்டில் அடுத்தவீட்டுப் பெண்களும், பெற்றோரும் மணமகளுக்கு ''மாமி வீட்டில் நல்ல அடிமையாய் இரு. அடித்தாலும், உதைத்தாலும் வருத்தப்படாதே, புருஷன் மனம் கோணாமல் நட'' என்று உபதேசம் செய்து, மணமகன் வீட்டுக்கு அனுப்புவதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. இதனுடைய கருத்து அவர்களை ஆடவர்களுக்கு எப்பொழுதும் அடிமைகளாகவும் ஒருவித சுதந்திரமாவது அல்லது உரிமையாவதில்லாதிருக்கும்படி செய்வதற்கே யாகும். அவர்களுடைய உபதேசங்களைக் கேட்டு, மணமகன் வீட்டுக்குச் செல்லும் அந்தப் பெண்ணும் தன்னை ஓர் அடிமையென்றே கருதி, புருஷன் மாமனார் மாமி, நாத்தி இன்னுமிருக்கக்கூடிய பந்துக்களுக்கும் பயந்து, அவர்களுடைய பிரியத்தைச் சம்பாதிப்பதிலேயே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி உயிருள்ள பிணமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தான் உபத்திரவங்கள் அளித்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுமையுடன சகித்துக்கொள்ள வேண்டியவளாகிறாள்.

மேலும், நாம் கடன் வாங்கி, கலியாணங்கள் ஆடம்பரமாக செய்வதினால் அவர்களுடைய தலையின்மீது அக்கடனையும் சுமத்தி விடுகிறோம். கடனை வைப்பதுமல்லாமல்; அவர்களைத்தனி வாழ்க்கை நடத்தும்படியாக வேறாகவும் வைத்து விடுகிறோம்.

நாம் பக்கத்து வீட்டுக் காரர்களுக்குப் பயந்து கொண்டு, அதிக செலவு செய்வதினாலும், சடங்குகள் பல செய்வதினாலும் கடன் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்தயெண்ணம் மக்களைவிட்டு நீங்க வேண்டும். அதிலும் பெண்களைவிட்டுத்தான் நீங்கவேண்டும். அப்படி நீங்குவதாகயிருந்தால் பெண்களின் அறிவு விருத்தியாக வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

உலகப்போக்கையனுசரித்து நடக்கும்படி அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

சிலவிடங்களில் சுயமரியாதைக் கலியாணத்திற்கு ஆண்கள் மட்டும் ஏராளமாய் வந்திருப்பார்கள். பெண்களோவெனில் 5 அல்லது 10 பெயர்கள் தான் வருவார்கள். பெண்கள் வந்தால் கெட்டுப்போவார் களாம்! இதற்குக் காரணம், நாம் அவர்களுக்கு உலகஞானத்தையூட்டி, அறிவுபுகட்டாதிருப்பதைத் தவிர்த்து வேறில்லை. ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும், வித்தியாசமில்லையெனவும், பெண்கள் அடிமைகள் அல்லவென்றும் அவர்கள் கருதுவார்களானால், அப்பொழுது நகைகளும், ஆடைகளும், வேண்டுமென்றும் போராடுவதை அறவே விட்டுவிடுவார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தாழ்ந்தவர்களெனக் கருதிக் கொண்டிருப்பதால்தான் தங்களை அழகுபடுத்திக்கொண்டு, ஆடவர் களை மயக்க வேண்டிய அவசியம் நேரிடுகின்றது. நமது பெண்களுக்கு, மேலும், குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறைகளும் தெரியாது. குழந்தைகளுக்கு அறிவு, யூகம், சுதந்திர உணர்ச்சி ஆகியவைகளை ஊட்டி வளர்க்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு ஏதாகிலும் வியாதிவந்து விட்டால், நாம் உடனே மாரியம்மன் கோயிலுக்கும், அய்யர், பண்டாரம் ஆகியவர்களின் வீட்டுக்கும்தான் செல்லுகிறோமேயல்லாது, அவ்வியாதி ஏன் வந்தது என்பதை ஆராய்ந்து, அதற்குரிய மருந்துகளை அளிக்கும் வைத்தியர்களின் வீட்டுக்குச் செல்லுவதில்லை. சில இடங்களில், குழந்தைகளின் வயிறு நிறைந்திருப்பதையும் அறிந்து கொள்ளாமல், அக்குழந்தைகளின் வயிற்றை அமுக்கிப்பார்த்து அறிந்து கொள்ளு கிறார்கள். இவைகளுக்குக் காரணம் நமக்குப் போதிய கல்வியறிவும், தைரியமுமில்லாமையேயாகும். ஊரில் காலரா முதலிய நோய்கள் வந்தால், உடனே ஒங்காலியம்மனுக்குப் பொங்க விடுவதிலும் ''நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அவனுடைய சீட்டு கிழிந்து விட்டது. போவது போய் தானே தீரும்'' என்று சொல்லக்கூடியவர் களாகத்தானிருக்கிறோம். நாம் நமது அறிவை உபயோகப்படுத்தி நடந்தால், இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியதில்லை.

நமது வாலிபர்கள் படித்த பெண்களை மட்டும் விவாகம் செய்து கொள்வதாக ஒரு வைராக்கியம் கொள்ளுவார்களேயாகில், அப்பொழுது பெண்களைப் பெற்றோர்கள், தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்வியறிவை ஊட்டுவார்கள். படித்தப் பெண்களகப்படாவிட்டால் கலியாணம் செய்து கொள்ளாமலிருக்க வேண்டும். படியாத பெண்கள் கிழவர்களுக்கு 2-ந் தாரம் 3-ந்தாரமாக

www.tamilarangam.net

போய் சேரட்டும். இதுதான் படியாத பெண்களுக்கு தண்டனையாகும். சில சுயமரியாதை விவாகங்ளில், பெண்களுக்குத் தாலிகட்டும் வழக்கம் கிடையாது. முனிசிபாலிடிகளில், நாய்களுக்குக் கழுத்தில் பட்டை கட்டுவதுபோல், விவாகமாகும் பெண்களுக்கு நாம் ஒரு தாலியை கட்டிவிடுகின்றோம். அப்படி தான் கட்டவேண்டும். எப்பொழுது மாப்பிள்ளை கட்டிக் கொள்ள சம்மதிக்கவில்லையோ, அப்பொழுது பெண்களும் தாலிகட்டிக் கொள்ள சம்மதிக்கக்கூடாது. தாலிகட்டுவது அடிமையுணர்ச்சியைத்தான் குறிக்கின்றது.

பெண்களுக்கு நாம் அறிவையூட்டி சமத்துவத்தை அளித்துக்கொண்டு வரவேண்டும். அவர்களைப் பல கூட்டங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய மூடநம்பிக்கைகள் நீங்கும். நமது பந்துக்கள் வரமாட்டார்களேயெனப் பயப்படக்கூடாது. ஜாதியைப் பற்றி, நாம் கொஞ்சமும் கவலையையடையக்கூடாது. நம்முடைய கொள்கைகளை ஆதரிப்பவர்களிடம் நாம் சம்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம். எந்த ஜாதியாயிருந்த போதிலும் சரியே, அவர்களுக்கு அறிவு, யோக்கியதை முதலியவைகளிருந்தால் அவர்களிடம் சிநேகிக்கலாம். அறிவுக்கும், அனுபவத்துக்கும் ஒத்திருப்பவைகளை நாம் கவனித்து, நடக்கவேண்டுமேயல்லாது பெரியவர்களின் பழக்கவழக்கங்களையே நாம் கண்மூடித்தனமாய் பின்பற்றலாகாது. இவைகள் யாவும் வாலிபர்களால்தான் நடைபெற வேண்டியிருக்கின்றது. வீண் ஆடம்பரங்களின்றியும், அதிக செலவில்லாமலும், சடங்குகளின்றியும் தம்பதிகளிருவரும் தங்களுடைய விவாகத்தை இரண்டு சாட்சிகளின் முன்னிலையில் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்வதே போதுமானது.

(25.6.1931-இல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பட்ஸ்வரத்தில் நிகழ்த்திய உரை-5.7.1931 "குடிஅரசு" இதழில் வெளியானது.)

ஒரு பெண்ணுக்குப் பல புருஷர்கள்

இந்தியாவில் ஒரு புருஷனுக்குப் பல பெண்ஜாதிகள் இருந்து வருவது சாதாரணமாகவும், அவ்வழக்கம் சமூகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டதாகவும், மதத்துடனும் மதச் சம்பந்தமான கடவுள்கள், மதச் சாரியார் முதலியவர்களுக் குள்ளும் இருந்து வருவதாகவும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், ஒருவித சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்பவர்கள் மாத்திரம்,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அதுவும் வெள்ளைக்கார தேசத்தை, அவர்களது நாகரிகத்தைப் பின்பற்றியவர்கள் என்கின்ற முறையில் சிலர் ஒரு புருஷனுக்கு ஒன்றுக்கு மேல்பட்ட பெண்கள் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் அதற்குக் காரணம் சொல்லவும் தெரியாது. இரண்டு பெண்டாட்டிகள் கட்டின மதாச்சாரியாரை வணங்குவார்கள். இரண்டு பெண்டாட்டி கட்டின சாமியையும் கும்பிடுவார்கள். அதற்கு கோயில் கட்டி, இரண்டு பெண்டாட்டிகளை வைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்து, பூசை உற்சவமும் செய்வார்கள். தாங்களும் பல பெண்களிடம் சாவகாசமும் செய்திருப்பார்கள். தங்கள் காதலிகளாக, பயன்படுத்தியும் வருவார்கள்.

ஆனால் வாயில் மாத்திரம் இரண்டு பெண்டாட்டிகளைக் கட்டிக் கொள்வது சீர்திருத்தத்திற்கு கொள்கைக்கு விரோதம் என்பார்கள். ஆகவே, இக்கூட்டத்தார் சீர்திருத்தம் என்பதற்கு அர்த்தம் தெரியாதவர்களும், அதில் பொறுப்பும், கவலையும் இல்லாதவர்களும் ஆனவர்கள் என்று சொல்லப்படவேண்டியதோடு, வெள்ளைக்கார நாகரிகத்தைத் தாங்களும் வாயினால் பேசுவதன் மூலம் தங்களை ''நாகரிகக்காரர்'' என்று பிறத்தியார் சொல்ல வேண்டும் என்கின்ற ஆசையையும் உடையவர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இதன் நன்மை தீமை என்பது எப்படி இருந்தாலும், ஒரு மனிதனுக்கு உள்ள சுதந்திரம் ஒரு மனுஷிக்கும் இருக்க வேண்டியது என்கின்ற முறையில் பார்க்கும் போது நமது புருஷர்கள் இரண்டு பெண்டாட்டிகளுடன் வாழுவது போலவே நமது பெண்கள் இரண்டு புருஷர்களுடன் வாழுவதில் குற்றமில்லை என்பதே நமதபிப்பிராயம் என்பதோடு, அம்முறையை இஷ்டப்படுபவர்கள் கையாளுவதில் எவ்விதத் தடையும் இருக்கக்கூடாது என்பதும் நமதபிப் பிராயமாகும். இந்துமத ஆதாரங்களில் இவ்வழக்கம் இருந்து வந்ததாக எழுதப்பட்டிருப்பது ஒரு புறமிருந்தாலும், மலையாளப் பிரதேசத்தில் இவ்வழக்கம் இன்று பிரத்தியக்ஷத்தில் இருந்து வருவதைக்காணலாம். அதாவது, ஒரு வீட்டில் 2,3, புருஷர்கள் இருந்தால் அவர்கள் 2,3, பேருக்கும் ஒரு பெண்ணையே மனைவியாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி வரப்படுகின்றது. இதுதவிர இந்தியாவின் வடகிழக்கில் உள்ள திபெத்து என்கின்ற நாட்டில் இன்றும்

பெண்மக்களில் அவ்வழக்கம் தாராளமாய் இருந்து வருகின்றது. ஒரு பெண்ணுக்கு நான்கு ஐந்து புருஷர்கள் கணவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள். இதனால் சிறிதும் சண்டைச்சச்சரவின்றி சந்தோஷமாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இப்படியிருக்கின்ற இந்த ஜனங்களிடம் மிக்க நல்ல குணங்களும், நாணயங்களும் இருந்து வருகின்றதாம். இதை தீபெத்துக்கு இரண்டு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

தடவை பிரயாணம் செய்து நேரிலேயே சென்று பார்த்துவிட்டு வந்த ஒரு பிரெஞ்சு மாதாகிய திருமதி லாபூஜி என்கின்ற அம்மையார் இதைப்பற்றி விளக்கமாக எழுதுகிறார்.

(இந்த விபரம் 9-9-1931-ஆம் நாள் "நவ சக்தி" யில் காணலாம்.)

ஆகவே, நமது மக்களுக்குள் வாழ்க்கை முறையோ, சீர்திருத்தமோ, முற்போக்கோ, என்பவைகளைப் பற்றி சுதந்திர உணர்ச்சியோ, சுதந்திர அபிப்பிராயமென்பதோ அநேகருக்கு இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். எந்தப் பழக்க வழக்கம் சீர்திருத்தம் என்றாலும் நம் நாடு, நம் மதம், நம் ஜாதி, நம் வகுப்பு ஆகியவைகளில் என்ன இருக்கின்றது? என்கின்ற அளவில் தான் அவரவர் புத்தியைச் செலுத்த அருகதை உள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்களே தவிர உலகத்தில் மற்ற பாகங்களில் எப்படி இருந்தது? எப்படியிருக்கின்றது? என்பவைகளைப் பற்றிக் கவனிப்பதோ, அல்லது இவ்விஷயங்களின் தன்மை என்ன? இதன் காரணமென்ன? நமது அறிவுக்கு எப்படிப்படுகின்றது? இப்படியிருந்தால் என்ன? என்பதுபோன்ற சுதந்திர அறிவோ, ஆராய்ச்சியோ, கிடையவே கிடையாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. இந்தக் காரணமேதான் உலகத்தில் முற்போக்கும், சுதந்திரமும், விடுதலையும், இந்திய நாட்டிற்கு மாத்திரம் தடைப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லவேண்டியும் இருக்கின்றது.

ஆகவே, எந்தக் காரியத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்து அனுபவ குண தோஷம் கண்டு, மனதின் சுதந்திரத்தை மறுக்காமல், அடக்காமல், சுயேச்சையாய் நடக்க வேண்டியது தான் மனித தர்மம் என்றும், அந்தப்படி உலகமே சுயேச்சை யாயிருக்க சௌகரியம் இருப்பதுதான் மனித சமூக விடுதலை என்றும் சொல்லுகின்றோம்.

("குடிஅரசு" 13-9-1931.)

மீண்டும் குழந்தை மணம்

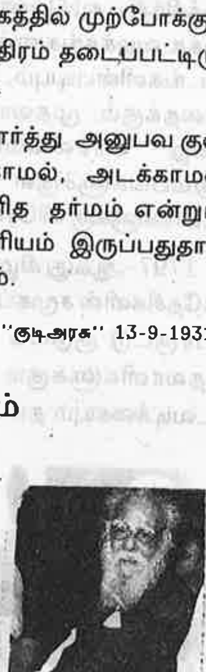

பால்ய விவாகத் தடைச் சட்டமாகிய சாரதா சட்டம் தோன்றிய நாள் முதல் அதற்கு உண்டான ஆபத்துக்கள் அளவற்றவை. வைதீகர்கள் அதை ஒழிப்பதற்குச் சூழ்ச்சிகள் பல செய்து கொண்டு வந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களின் சட்ட மறுப்பு ஒரு புறம் அச்சட்டத்தை அமல் நடத்தாமல் தடை செய்து கொண்டு வந்தது. அரசாங்கத்தாரின் அலட்சிய புத்தி ஒருபுறம் பெருந்தடையாக

www.tamilarangam.net

இருந்துவந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அச்சட்டமே செல்லத்தக்கது அல்ல என்பதற்குத் தகுந்த ஆதாரம் அகப்பட்டு விட்டது.

திரு. வசந்த குமாரதாஸ் என்பவர் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட தனது மகளை மணஞ் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்ததைத் தடை செய்திருந்தும் தடை யுத்தரவை மீறி விவாகம் நடத்தப்பட்டது. அதன்பின் ஜில்லாக் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, பேக்கர் கஞ்ச் ஜில்லா நீதிபதி திரு. வசந்த குமாரதாசை சிவில் ஜெயிலுக்கு அனுப்ப உத்தரவு பிறப்பித்தார். இவ்வுத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பித்து "1780, 1797 ஆகிய வருஷங்களில் பார்லி மெண்டில் நிறைவேறிய கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டங்கள் இன்னும் ரத்தாகாம லிருக்கும் போது ஒரு இந்து தனது மகளை விவாகம் பண்ணிக் கொடுப்பதற்கு உள்ள உரிமையையும், அதிகாரத்தையும் மறுக்க முடியாது" என்று விவாதிக்கப்பட்டது. ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதிகளும் இதை ஒப்புக் கொண்டு ஜில்லா நீதிபதியின் உத்தரவை ரத்து செய்தனர்.

இவ்வழக்கினால் சாரதா சட்டம் பயனற்றதெனத் தெரிந்து விட்டது.

இவ்வழக்கில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட 1780-ஆம் வருஷத்திய கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டத்தில் 18-ஆவது விதியில் "சுதேசிகளுடைய பழக்க வழக்கங்களுக்குச் சாதகமளிக்கும் பொருட்டு இந்து, முகம்மதிய சட்டங்களின்படியும், அக்குடும்பங்களின் வழக்கப்படியும், குடும்பத்தின் தந்தைக்கும், முதலாளிக்கும் உள்ள உரிமையில் தலையிடுவதில்லை என்று பார்லிமெண்ட் தீர்மானிக்கிறது. இவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்குள் செய்து கொள்ளும் காரியங்கள் இங்கிலாந்து சட்டங்களுக்கு விரோமாக இருந்தாலும் அவை குற்றமாகா" என்றும்,

1797-ஆவது கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டத்தில் 12-ஆவது பிரிவில் "சுதேசிகளின் சமூகப்பழக்க வழக்கங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாதிருக்கும் பொருட்டு குடும்ப சம்பந்தமாக இந்து, முஸ்லீம் தந்தைகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் உள்ள உரிமையில் எத்தகைய கோர்ட்டு நடவடிக்கையும் தலையிடக்கூடாது என இச்சட்டம் கட்டளையிடுகிறது" என்றும் இருக்கின்றன.

இந்தப் பழைய துருப்பிடித்தச் சட்டங்கள் தான் இப்பொழுது சாரதா சட்டத்திற்கு ஆபத்தை விளைவித்ததாகும்.

இனி சாரதா சட்டம் பயன்படவேண்டுமானால், பார்லிமெண்டின் இந்தப் பழைய சட்டங்கள் ரத்தாக வேண்டும். அல்லது சாரதா சட்டத்தில், பழைய

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

சட்டங்களில் உள்ள இவ்விதிகள் செல்லத் தக்கவைகள் அல்லவெனக் குறிப்பிடப்படவேண்டும். சாரதா சட்டத்தை நிறைவேற்றிய ஆரம்பகாலத்திலேயே இதைக் கவனித்திருந்தால் இப்பொழுது இத்தகைய சங்கடம் ஏற்பட இடமிருந்திருக்காது.

இவ்விரண்டு காரியங்களைச் செய்யும் விஷயத்திலும் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். நமது நாட்டு வைதீகர்களும் அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்களும் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள்.

ஒரு சமயம், இந்திய அரசாங்கத்தாரின் முயற்சியினால், பார்லிமெண்டில் பழைய சட்டங்கள் முழுவதையுமோ, அல்லது அவற்றில் உள்ள மேற்காட்டிய பிரிவுகளையோ ரத்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடாகுமானால், நமது வைதீகர்கள், அரசாங்கம் பழைய வாக்குறுதிகளை மீறுகின்றதென்றும், மதத்தில் தலையிடுகிறதென்றும் கூறி அரசாங்கத்தின்மேல் பழிதூற்ற ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இதை வருணாச்சிரமதரும அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்களும், அரசாங்கத்தைத் தூற்றுவதற்கு ஒரு ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஆகையால், இச்சமயத்தில், அரசாங்கத்தார், மேற்கண்ட பழைய சட்டங்களையோ அல்லது அவற்றில் உள்ள மேற்காட்டிய விதிகளையோ ரத்துச் செய்ய முன் வரமாட்டார்களென்றே நினைக்கிறோம்.

இனி சாரதா சட்டத்தில் விதிகள் செல்லத் தக்கவையல்லவென்று விதி ஏற்படுத்தவும் தற்சமயமுள்ள சட்டசபையில் இயலாதென்பது நிச்சயம். சென்ற கூட்டங்களில் விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமையளிக்கும் மசோதாவும், விவாக விடுதலை மசோதாவும் அடைந்த கதியைப் பார்த்தால் விளங்கும்.

இனிச் சட்ட நிபுணர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பார்த்தாலோ அவர்களும் வேறு வேறு அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இந்திய சட்டசபைக்கு இத்தகைய சட்டம் செய்ய உரிமை உண்டு என்று கூறுவோர் சிலர்; இத்தகைய சட்டம் செய்ய உரிமை இல்லையென்று சொல்லுவோர் சிலர். ஆகவே இந்தவகையிலும் முரண்பட்ட அபிப்பிராயமே இருந்து வருகிறது.

ஆனால் எந்தச் சங்கடத்தையும் அரசாங்கம் கண்வைத்தால் நீக்கி விடலாம். இனி அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் என்ன செய்யப்போகிறது என்பது தான் நமது கேள்வி.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

உண்மையிலேயே நமது இந்திய அரசாங்கம், இந்தியர்களின் முன்னேற்றத்தில் நோக்கமுள்ளதாயிருந்தால் சாரதா சட்டத்தைப் பயனுடையதாகச் செய்ய வேண்டும். அல்லது மேற்கண்ட பழைய பார்லிமெண்ட் சட்டமாகிய மனுஸ்மிருதிகளை ரத்துச்செய்ய முயல வேண்டும். இரண்டுமல்லாமல் ஏனோதானோவென்று இருக்குமானால், சீர்திருத்தக்காரர்கள் வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தின் மேல் வைத்திருக்கும் சிறிது நம்பிகையும் ஒழிந்துபோகும்.

திரு.ஹரிவிலாச சாரதா அவர்களும் சளைக்காமல் இதற்கான முயற்சியைச் செய்வாரென்றே எதிர்பார்க்கின்றோம். நாமும் நாடெங்கும் கூட்டங்கள் கூட்டிப் பழைய சட்டங்களை ரத்துச் செய்ய முயலும்படியும், சாரதா சட்டத்தைத் திருத்தும்படியும், அரசாங்கத்தாரை வற்புறுத்துவதாகத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றவேண்டும்.

இளங்குழந்தைகளை மணம் புரிந்து கொடுப்பது குற்றம் என்று அறிவதற்குப் புத்தியில்லாத வைதீகர்களுக்குச் சட்டத்தினால் அறிவுப் புகட்ட வேண்டிய நிலையில் நமது நாடு இருக்கின்றது. இந்தப் புத்திசாலிகள் பூரண சுயேச்சை கேட்கின்றார்கள் என்று நம்மைப் பிறர் ஏளனம் பண்ணுவதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது என்றே நாமும் கேட்கிறோம்.

(17.4.1932 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய துணைத் தலையங்கம்.)

விபச்சாரம் ஒழியுமா?

''விபச்சாரம்'' என்பதற்குச் சாஸ்திரங்களில் கூறப்படும் பொருள் பலவகையாகும். பொதுவாக இப்பொழுது ''பொருள் வாங்கிக்கொண்டு ஆடவர்களின் இச்சையைப் பூர்த்தி செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டு ஜீவனம் பண்ணுவதையே விபச்சாரம்'' என்று உலக மக்கள் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொருள்பெறாமல் சிற்றின்ப ஆசையுடன் கண்டவர்களையெல்லாம் காதலிக்கும் ஆண்களின் செய்கையையும் பெண்களின் செய்கையையும், ''விபச்சாரம்'' என்றே கூறலாம்.

இத்தகைய ''விபச்சார''த்தினால் தேசத்தில் உண்டாகிவரும் தீமைகள் எண்ணற்றவை. கேட்கச் சகிக்காத கொடும் பிணிகளும், பார்க்கப்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

பொறுக்காத பெரும் நோய்களும் விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆண்களும், பெண்களும் நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் நோய்க்கு ஆளாகி ஜன சமூகத்தையே பிணியடையச் செய்யும் காளான்களாக இருக்கின்றனர்.

இன்னும் ''விபச்சார''த்தினாலேயே, கொலை, களவு முதலிய தீச்செயல்களும் மிகுதிப்படுகின்றன. ஆதலால் இக்கொடிய விபச்சாரத்தை ஒழிக்க உலகமெங்கும் முயற்சி நடைபெற்று வருகின்றது. அறிஞர்கள் எல்லோரும் இக்கொடுமையைப் பற்றிப் பேசி வருகின்றனர்.

ஜன சமூகத்தை அரித்துக்கொல்லும் புழுக்களில் ''விபச்சார''த்தைப் போன்ற வேறொரு கொடிய புழு இல்லையென்றே சொல்லலாம். பண்டைக்காலந்தொட்டு வழங்கி வரும் அநேக தீய விஷயங்களில் ''விபச்சார''மும் ஒன்றாகும்.

பழந்தமிழ் நூல்களில் ''விலை மகளிர்'', ''பொது மகளிர்'', என்னும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்களுடைய தொழில் ''விபச்சாரம்'' என்பது சாஸ்திரங்களின் மூலம் குற்றமாகக் கருதப்பட்டாலும், ஜன சமூகத்தில் அது தாராளமாக நடைபெற்றே வந்திருக்கிறது.

ஒரு ஆடவன், மணம் புரிந்துகொண்ட மனைவியோடுகூட ''காதற் கிழத்தி'' என்னும் பெயருடன் நிலையாக வேறொரு பெண்ணோடு சேர்ந்திருப்பதும் சில சமயங்களில் இதுவும் போதாமல் ''கணிகையர்'' இல்லங்களுக்குச் சென்று வருவதும் வழக்கமாகயிருந்ததாகவும் தமிழ் நூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றன.

இதுவும் அல்லாமல், கோயில்களில் ஆடல்பாடல்களைச் செய்து கொண்டும், ''சாமி''யையே கல்யாணம் செய்து கொள்ளப்பட்டது என்னும் அர்த்தத்தில் பொட்டுக் கட்டிக் கொண்டும், 'தேவரடியார்' எனப் பெயர் பூண்டும் வாழும் கூட்டத்தினரும், விபச்சாரத்திற்குக் காரணமாக இருப்பதும் நாடறிந்த செய்தியாகும். இத்தகைய ''தேவரடியார்''களைப் பற்றியும் அவர்கள் கோயில்களிலுள்ள கல்லுச்சாமிகளுக்குப் (அவைகளை உண்டாக்கி வைத்திருக்கும் புரோகித ஆசாமிகளுக்கும்) பெண் சாதிகளாக இருந்து தொண்டு புரியவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் சமஸ்கிருத நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக கூறுகின்றனர்.

தமிழ் நூல்களிலோ பண்டைக் காலத்தில், விபச்சார வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த ''விலை மகளிர்'', ''பொது மகளிர்'', ''வரைவின் மகளிர்'' என்ற பெயருடைய கூட்டத்தார் போக, ஆடல் பாடல்களைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த,

www.tamilarangam.net

''பாடினி'' ''பாணினி'' ''விறலி'' என்ற பெயருடைய ஒரு கூட்டத்தினரும் வேறேயிருந்திருக்கின்றனர். இக்கூட்டத்தாருக்கும், தற்காலத்தில் உள்ள ''தேவரடியார்'' என்னும் கூட்டத்தாருக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கக்கூடுமா? அது ஆராயத்தக்க விஷயமாகும்.

ஆகவே இந்த ''விபச்சாரம்'' என்னும் கொடிய வழக்கம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல என்பதையும், பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகவே நமது நாட்டில் நிலைத்து வருகிறதென்பதையும் அறியலாம்.

முற்காலத்திலிருந்த வைதீகர்கள், புலவர்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலியவர்கள். அனைவரும் விபச்சாரத்தின் தீமையைப்பற்றிக் கூறாமல் விடவில்லை. விபசாரத்தின் கெடுதியைப்பற்றிச் சொல்லாத நீதி நூல்களோ, இலக்கியங்களோ, கதைகளோ ஒன்றுமில்லை என்று கூறலாம். ''கொலை, களவு, பொய், கள், காமம்'' என்று கூறப்படும் பஞ்சமகா பாதங்களில் ''காமம்'' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது விபச்சாரத்தையே யாகும். இவ்வாறு வைதீகர்களும், நீதிநூல்களும், புலவர்களும், நூலாசியர்களும் விபசாரத்தை ஜனசமூகத்தினின்றும் நீக்குவதற்குப் பண்டைக்கால முதல் முயற்சி செய்துங்கூட, அக்கொடிய வழக்கம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வந்ததேயொழியக் குறைந்த பாடில்லை. இவ்வாறு ''விபச்சாரம்'' குறையாமல் வளர்ந்து வந்ததற்குக்காரணம், ''விபச்சாரம்'' தோன்றுவதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதை அடியோடு ஒழிக்க வழி தேடாமையேயாகும்.

''விபச்சாரம்'' வளர்ந்ததற்கு முதற்காரணம், ஆடவர்களின் ஆணவமேயாகும். பெண்கள் விஷயத்தில் மாத்திரம் ''கற்பு'' ''பதிவிரதாதர்மம்'' என்ற கட்டுப்பாடுகளை வற்புறுத்தி, ஆண்கள் விஷயத்தில் வற்புறுத்தாமல் விட்டதனால் பெண்கள் பலர் விபச்சார வாழ்க்கையில் ஈடுபட நேர்ந்தது. பணம் கொடுத்துப் பண்டங்களை வாங்குவோர் இல்லாவிட்டால், பண்டங்களை விற்பனைக்கென்று வைத்துக்கொண்டு வாங்குவோரை எதிர்பார்ப்பவர்களும் இருக்க மாட்டார்களல்லவா? அது போலவே சிற்றின்ப வேட்கைகொண்ட முரட்டு ஆண்கள் பலரால் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டு விபசாரியானவர்கள் பெருகியே விபசாரிகள் அதிகமானார்கள் என்று கூறுவது எவ்வகையிலும் பொருந்தாமற் போகாது.

இரண்டாவது சமூக வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தப் பட்ட பல கொடுமை யான சட்ட திட்டங்களும் விபசாரத்தை மிகுதிப்படுத்தின என்பதில் அய்யமில்லை.

காதல் மணமில்லாமை, விதவை மணம் இல்லாமை, விவாக விடுதலை உரிமை இல்லாமை,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாமை முதலிய சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் பெண்கள் விபசாரிகளாவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருப்பனவாகும்.

ஒருவர் மேல் ஒருவர் காதல் கொள்ளாத ஒரு தம்பதிகளின் வாழ்க்கை தூய வாழ்க்கையாக இருப்பது கஷ்டம். அத் தம்பதிகள் இருவரும் தங்கள் மன இச்சையைத் தகாத வழியில்தான் பூர்த்தி செய்து கொள்ள நேரும்.

பருவ காலத்தில் விதவையான பெண்களைச் சாஸ்திரங்களின் மேலும், மதத்தின் மேலும் பழி சுமத்தி மணஞ் செய்து கொடாமல் வைத்திருப்பதனால் விளையும் விபசாரக் கொடுமையை அளவிட்டுக்கூற யாரால் முடியும்? இன்று குளங்களிலும், ஆறுகளிலும், கிணறுகளிலும், சாக்கடைகளிலும், குப்பைத் தொட்டிகளிலும், எறிந்து கொல்லப்படும் குழந்தைகளெல்லாம் விபசாரிகளாலும் விதவைகளினாலும் பெற்ற குழந்தைகள் என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? வீட்டுக்கு வீடு விதவைகள் குடி கொண்டிருக்கும் ஜாதியில்தான் விபச்சாரங்களும், சிசுக் கொலைகளும் அதிகம் என்று அறியாதார் எவர்?

இந்து சமூகத்தில், விவாக விடுதலை இல்லாமையால் நேரும் ''விபசார''மும் அதிகமே. மனைவியின் மேல் விருப்பமில்லாத கணவன், அவளை நீக்கி விட்டுத் தாராளமாக வேறு பெண்ணை மணம் புரிந்து கொண்டோ அல்லது வேறு ஒரு பெண்ணைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டோ வாழலாம். ஆனால் மனைவியோ வேறு மணம் புரிந்து கொண்டு வாழ சட்டப்படி இடம் இல்லாமையால் விபச்சார வாழ்க்கையையே மேற்கொள்ள நேருகின்றது.

பெண்களுக்குக் கணவனுடைய சொத்திலும், பெற்றோர் சொத்திலும் உரிமையில்லாத காரணத்தால் கணவனாலும், பெற்றோர்களாலும் ஆதரிக்காமல் விடப்பட்டவர்கள் ஜீவனத்திற்கு வேறு வகையில்லாத போது ''விபசார'' வாழ்க்கையையே கைக்கொள்ளும்படி நேருகின்றன.

ஆகவே உண்மையில் விபச்சாரம் ஒழிய வேண்டுமானால், ஆண்களுடைய ஆண்வத்தை அடக்குவதற்கும் பெண்கள் சுதந்திரமாகிய காதல் மண உரிமை, விவாக விடுதலை உரிமை, விதவைவிவாக உரிமை, சொத்துரிமை முதலிய வற்றிற்கும் சட்டங்களின் மூலம் பலவந்தமாக உதவி செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது பல நாடுகளிலும் விபச்சாரத்தை ஒழிப்பதற்குச் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு அமுலிலும் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் விபச்சாரத்தடைச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் எல்லா நாடுகளிலும் அது அடியோடு ஒழிந்து விட்டது என்று கூறத்தகாது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

ஒருக்கால் இந்தியாவைத் தவிர, மற்ற தேசங்களில் விபசாரத்தடைச் சட்டத்தினால் அதை அடியோடு நிறுத்தி விடக்கூடும்.

ஏனெனில் இந்தியாவைத் தவிர, மற்ற இடங்களில் நடைபெறும் விபசாரம் வெளிப்படையானவை. வெளிப்படையாக வியாபாரம் போல் நடைபெறும் விபசாரத்தைத் தடுப்பது எளிது.

ஆனால் நமது நாட்டில் நடைபெறுவது போன்ற மறைமுகமான விபச்சாரங்களைத் தடுப்பது முடியாது. விதவைகள் செய்யும் விபச்சாரத்தையும், விவாக விடுதலை செய்து கொள்ள முடியாமல் பேருக்குத் தம்பதிகளாக வாழும் குடும்பங்களில் நடைபெறும் விபச்சாரங்களையும் எப்படித் தடுக்க முடியும்?

மேல் நாடுகளில் ரஷியா தேசம் ஒன்றில்தான் அடியோடு விபச்சாரம் ஒழிந்து விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமூக வாழ்க்கையில் எத்தகைய வேற்றுமையும் இருப்பதற்கு இடமில்லாமல் சட்டமூலம் ஏற்பட்டிருக்கும் சௌகரியமேயாகும்.

இப்பொழுது நமது தேசத்தில் பரோடா, மைசூர், திருவாங்கூர் முதலிய சமஸ்தானங்களில் சட்டமூலம் விபச்சாரம் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும், பம்பாயிலும் ''விபச்சார''ச் சட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. பம்பாய் நகரத்திலும் சென்னை நகரத்திலும் இச்சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. இப்படி யிருந்தும் மேற்கண்ட சமஸ்தானங்களிலும், நகரங்களிலும் விபச்சாரக் கொடுமை அடியோடு ஒழிந்து விட்டதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பகிரங்கமாக நடந்த ''வியாபாரம்'' ஓரளவு ஒழிந்ததேயன்றி, மறைமுகமான விபச்சாரம் சிறிதும் குறையவே இல்லை.

இன்னும் இச்சட்டத்தை நாடெங்கும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தாலும், தாட்சண்யமின்றிச் சட்டத்தின் விதிகளை உபயோகித்தாலும் விபசாரத்தை அடியோடு ஒழிக்க முடியாது.

வெளிப்படையான ''விபச்சார'' வியாபாரத்தை ஓரளவு ஒழிக்க முடியுமே தவிர ரகசிய வியாபாரம் எப்பொழுதும் நடந்தே தான் தீரும்.

ஆகையால் மற்ற நாடுகளைப்போல், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சமூக விஷயங்களில் எத்தகைய வித்தியாசமும் இல்லாமல் சம சுதந்திரம் ஏற்படுத்தி அதை அனுபோகத்தில் கொண்டு வருவதன் மூலம்தான்

www.tamilarangam.net

விபச்சாரத்தை அடியோடு ஒழிக்க முடியும் என்பதில் சிறிதும் அய்யமில்லை.

ஆனால் நமது நாட்டு வைதீகர்களோ விபசாரம் தீயது என்று வாயளவில் மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்குத் தமது வீட்டில் உள்ள விதவைப் பெண்மக்கள் செய்யும் விபச்சாரம் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. தமது குடும்பங்களில் உள்ள ஒற்றுமை யில்லாத தம்பதிகள் செய்யும் விபச்சாரமும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. தெரிந்தாலும் அதைக் குற்றமாகவோ விபச்சாரமாகவோ கருதாமல் அதற்குப் பரிகாரம் தேடாமல் கண்ணால் காணாதது போலவும், காதால் கேளாதது போலவும் இருந்து விடுகின்றார்கள்.

விபச்சாரம் ஒழிவதற்கு, காதல் மணம், விதவை மணம், விவாக விடுதலை, சொத்துரிமை முதலியவைகளே வழியென்று கூறும் சீர்திருத்தக்காரர்களையும், சுயமரியாதைக்காரர்களையும், ''பெண்களை யெல்லாம் விபச்சாரம் செய்யத் தூண்டுகின்றவர்கள்'' என்று குறை கூறுகின்றார்கள்.

மதப்புரட்டுகளையும், சாஸ்திரப்புரட்டுகளையும், நம்பிப் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்தி விபச்சாரத்தனத்திற்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த மடையர்களான வைதீகர்களும், பகுத்தறி வற்றவர்களும், நமது நாட்டில் அரசியல் விஷயங்களிலும், சமுதாய விஷயங்களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் வரையிலும் விபச்சாரத்தை ஒழிப்பதற்கு எத்தகையச் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டாலும் அவைகளுக்குத் தகுந்த முழுப்பலனும் கிடைக்க முடியாதென்றே கூறுவோம்.

(29.5.1932 ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

பெண்கள் அடிமை நீங்குமா?

இந்தியப் பெண்களுக்கு எத்தகைய கல்வியளிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பலர் பலவாறான அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். அவைகளில் பிற்போக்குடையவர்களின் அபிப்பிராயங் களை இப்பொழுது எந்தப் பெண்களும் ஒப்புக்கொள்ளத்தயாரில்லை. முற்போக்குடையவர்களின் அபிப்பிராயங்களையே பெண்கள் வரவேற்கத்தயாராயிருக்கிறார்கள்.

''இந்தியப் பெண்கள் இதுவரையிலும் இருந்தது போலவே, தங்களுக்கென்று ஒருவித அபிப்பிராயமும், சுதந்திரமும் இல்லாமல்,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

''கல்லென்றாலும் கணவன், புல்லென்றாலும் புருஷன்'' என்று சொல்லுவது போல கணவனுடைய நன்மையை மாத்திரம் கருதி அடிமையாகவே இருந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்டும், அவைகளை வளர்த்துக்கொண்டும் வாழ்வதே சிறந்தது; இதுவே இந்தியப் பெண்களுக்கு வேண்டிய நாகரிகம்; இந்நாகரிகத்தை மீறினால், இந்தியப் பெண்களின் சமுதாய வாழ்க்கையின் உயர்வு கெட்டுப்போகும்; அவர்களுடைய பதிவிருத தர்மம் அழிந்து போகும்; இதனால் இந்திய நாகரிகமே மூழ்கிவிடும்; ஆகையால் பெண்களுக்குக் குடும்பக் கல்வியும், மதக்கல்வியும் மாத்திரம் அளித்தால் போதும்'' என்று பிற்போக்கான அபிப்பிராயமுடையவர்கள் கூறிவருகின்றனர். ஆனால் ஆண்கள் இவ்விதமான அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. அவர்கள் தங்கள் சுயநலத்தைக் கருதுகின்ற பொழுது, இதற்கு மேல் தீவிரமான அபிப்பிராயத்திற்குச் செல்ல முடியாது; சென்றால் அவர்களுடைய சுயநலத்திற்கு நிச்சயமாக ஆபத்து உண்டாகிவிடும்.

ஆனால் பெண்கள் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டால் அது ஆச்சரியப்படத்தக்கதேயாகும்; அன்றியும் அதில் வேறு ஏதாவது சூழ்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கவும் வேண்டும்.

சில தினங்களுக்குமுன் லண்டனில் லிசியம் கிளப்பில், பம்பாய் சர்வகலாசாலைப் பெண்கள் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவில் சென்னை கிறிஸ்துவப் பெண்கள் கலாசாலைத்தலைவரான திருமதி. மெக்டாக்கல் என்பவர் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அப்பொழுது அவர்,

''பெண்மக்கள் உயர்தரக் கல்வி கற்பதனால் குற்றமற்ற பயன் உண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தியப் பெண்கள் பக்தியிலும், மனோ உறுதியிலும் சிறந்தவர்கள். அவர்களுக்குக் குடும்பத்தில் மிகவும் சம்பந்தமும், பற்றுதலும் உண்டு. அவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ள பற்றுதலிலிருந்து நீங்குவார்களானால் இந்திய சமூக வாழ்க்கைக்கு மிகுந்த பாதகம் ஏற்பட்டு விடும். ஆகையால் அவர்களுக்குப் போதிக்கும் உயர்தரக் கல்வியுடன் கிறிஸ்தவ மதத்தின் உயர்ந்த தத்துவங்களையும் சேர்த்துப் போதிக்க வேண்டும். இன்றேல் உயர்தரக் கல்வியால் பெண்களுக்கு மிகுந்த ஆபத்தே உண்டாகும்'' என்று பேசியிருக்கிறார். திருமதி மெக்டாகல் அவர்கள் நாகரிகம் பெற்ற மேல்நாட்டுப் பெண்மணியா யிருந்தும் இவ்வாறு பேசியிருப்பதைக் கண்டு உண்மையில் நாம் வருந்தாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆனால் இந்தியப் பெண்களின் சமுதாய வாழ்க்கையைப் பற்றி இந்த அம்மாளுக்கு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இவ்வளவு கவலை தோன்றியிருப்பதைப் பற்றி ஆராயும் போது நிச்சயமாக அதில் ஒரு சூழ்ச்சியிருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கேவரலாம். அச்சூழ்ச்சியும் அந்த அம்மாளின் சொற்களிலேயே காணப்படுகின்றது. அச்சூழ்ச்சியும் அந்த அம்மாளின் சொற்களிலேயே காணப்படுகின்றது. அச் சூழ்ச்சி ''உயர்தரக் கல்வியுடன் கிறிஸ்துவ மதத்தின் உயர்ந்த தத்துவங்களையும் சேர்த்துப் போதிக்க வேண்டும்'' என்பதேயாகும். ஆகவே இது கிறிஸ்துவமதத்தை இந்தியாவில் பரவ வைப்பதற்குச் செய்யப்படும் பிரச்சாரத்தைத் தவிர வேறொன்று மல்ல என்றுதான் நாம் கூறுவோம்.

கிறிஸ்துவமதத்தைச் சேர்ந்த திருமதி மெக்டாகல் அவர்கள் எப்படி ''கிறிஸ்துவ மதக்கல்வி'' உயர்தரக் கல்வி கற்கும் பெண்களுக்கு அவசியம் என்ற அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்களோ இதைப்போலவே இந்திய வைதீகர்களும், பெண்களுக்கு இந்து மதக்கல்வி அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இவ்வபிப்பிராயங்களை நாம் அடியோடு மறுக்கிறோம். ''பெண்களுக்குக் குடும்ப வாழ்க்கையில் அடிமையா யிருந்து பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்துக் கொண்டிருப்பது ஒன்றுதான் ஏற்றது'' என்ற அபிப்ராயமே தவறாகும். இத்தகைய கட்டுப்பாடு இருக்கின்றவரையிலும் பெண்கள் அடிமைகளாகத் தான் அதாவது ஆண்களுடைய உதவியை நம்பித் தான் வாழ முடியும் என்பது நிச்சயம். உண்மையில் பெண்களும் ஆண்களுக்குச்சமமாக வாழவேண்டுமானால், அவர்களும் ஆண்களைப் போலவே தாங்கள் விரும்பியக்கல்விகளைக் கற்கவும், தங்கள் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும், விருப்பத்திற்கும் இசைந்த எத்தொழில்களையும் தடையின்றிச் செய்யவும் உரிமைவேண்டியது அவசியமாகும். அல்லாமலும் மதக்கல்வி என்பது அவர்கள் காதில்கூட விழக்கூடாது என்பதே நமது அபிப்பிராயம். மதத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டிருக்கிற ஆண் மக்களே இன்று அடிமைப்புத்தியையும், பயங்கொள்ளித் தனத்தையும், தன்னம்பிக்கையின்மையையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் உண்டாக்கக்காரணமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் மதத்தையே அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும்'' என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றோம். இந்த நிலையில் ''பெண்களுக்கு மதக்கல்வி அளிக்கவேண்டும்'' என்னும் அபிப்பிராயத்தை நாம் எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

சாதாரணமாக மதக்கல்வி கற்காவிட்டாலும், கேள்வி மூலமும், பழக்க வழக்கங்களின் மூலமும், மத விஷயமாகக் கொஞ்சம் தெரிந்து

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கொண்டிருக்கும் நமது பெண் மக்களின் நிலையை ஆராய்ந்தால் அதன் மோசத்தை அறியலாம். நமது பெண் மக்கள் மனத்தில் இன்று அடிமைப் புத்தியும், கோழைத்தனமும், மூடநம்பிக்கைகளும், குருட்டுப் பழக்க வழக்கங்களில் விடாப் பிடிவாதமும் நிறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மதமே என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? ஆதலால் பெண்களுக்கு மதக்கல்வி வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒரு சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

''பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போல் உடல் வலிமையிலும் சிறப்படைய வேண்டும். தேகப் பயிற்சி, ஆயுதப்பயிற்சி முதலிய பழக்கங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தங்களை மானபங்கப்படுத்த நினைக்கும் அறிவற்ற, வெறிகொண்ட ஆண் மக்களை எதிர்த்துத் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய ஆற்றலையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். சமயம் நேரும்போது, படை வீரர்களாகச் சேர்ந்து பகைவர்களை எதிர்க்கக் கூடிய சக்தி பெண்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்'' என்பதே நாகரிகம் பெற்ற மக்களின் அபிப்பிராயம்; பெண்மக்களும் இவ்வபிப்பிராயத்தை முழுமனத் தோடு ஆதரிக்கிறார்கள். உலகத்தின் போக்கும் அபிப்பிராயமும் இப்படியிருக்க ''பெண்மக்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி கற்பிப்பதனால் பயனில்லை'' என்று சொல்லுவதை யார் ஒப்புக் கொள்ள முடியும்?

ஆனால் தற்காலத்தில் உள்ள கல்வி முறை மிகவும் மோசமானதென்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றோம். வெறும் குமாஸ்தாவேலைக்குப் பழக்கக் கூடிய கல்விதான் இப்பொழுது கற்பிக்கப்படுகிறதே யொழிய வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் கல்வி கற்பிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையாகும். ஆகையால் தற்காலத்தில் உள்ள கல்வி முறையை மாற்றி, வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையிலும், சிறிதும் மத நம்பிக்கைகளும், கோழைத்தனமும் அடிமைப் புத்தியும் உண்டாகாத வகையிலும் உள்ள கல்வித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சமத்துவமான கல்வியளிக்க ஏற்பாடு செய்வதே மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றதாகும் என்று கூறுகிறோம்.

(17.7.1932 ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய துணைத் தலையங்கம்.)

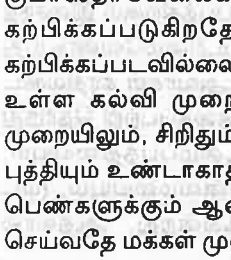

www.tamilarangam.net

இந்தியப் பெண்களுக்கு இடம்

சென்னையில் கூடியபெண்கள் சங்கத்தில், பெண்கள் நலனுக்கென்று, சில பெண்கள் கூடி, சில தீர்மானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அவற்றின் ஒரு தீர்மானமானது இந்திய ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் நளபாக அடுப்பும், சப்ரமஞ்சக் கட்டிலும், பிரசவ ஆஸ்பத்திரியும் தவிர வேறு இடத்திற்குத் தகுதியானவர்கள் அல்ல என்கின்ற மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாய் இருக்கின்றது

அதாவது,

''சிறுவர் பாடசாலைகளில் சிறுமிகளுக்கு அவசியமாக வேண்டப்படும் சங்கீதம், கோலாட்டம், பின்னல், குடித்தனசாஸ்திரம் இவைகளைப் போதிக்க வேண்டியிருப்பதால் சிறுவர் பாடசாலைகளையும், சிறுமிகள் பாடசாலைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கக் கூடாது''

என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியப் பெண்கள்தாம் அய்ரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள மிருகங்களை விட கேவலமான நிலையில் இருப்பதைப்பற்றி சிறிதாவது கவலையோ, வெட்கமோ அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. ''கல்வியறிவுள்ள மேதாவிப்'' பெண்களான ஸ்திரீரத்தினங்களைப் பற்றியே நாம் பேசுகின்றோம்.

இவர்கள் நிலையே இப்படியானால், பிள்ளை பெரும் யந்திரங்களானமற்ற 'வனிதாரத்தினங்களைப்' பற்றிப்பேசவும் வேண்டுமா? மேல் நாட்டுப் பெண்களின் இன்றைய யோக்கியதையே எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் எந்நாட்டு ஆண் பிள்ளைகளுடனும், எத்துறையிலும் போட்டி போடத் தகுந்த கல்வியும், தொழில் திறமையும் கொண்ட சக்தியையும் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்களே ஒழிய இந்திய 'ஸ்தரீ ரத்தினங்கள்', கோருகிற மாதிரி சங்கீதம், கோலாட்டம், பின்னல், குடும்ப சாஸ்திரங்கள் ஆகியவைகளைக் கற்று சீதையைப் போலவும், சந்திரமதியைப்போலவும், திருவள்ளுவர் பெண்ஜாதியான வாசுகியைப்போலவும், நளாயினியைப்போலவும் இருக்கத் தகுதியற்றவர் களாகவே இருப்பார்கள்.

உதாரணமாக இதன் கீழ் உலகப் பிரசித்திபெற்று வாழ்கின்ற ஒரு 6,7 பெண்களைப் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றோம்.

www.tamilarangam.net

1. எலிநார் மிச்சேல் (Eleanormitchell) என்கிற அய்ரோப்பிய மாது ஒரு நிமிடத்துக்கு 1000 எழுத்துக்கள் டைப்பு அடிக்கக்கூடிய சக்தியோடு கடந்த ஐந்தவருஷ காலமாக உலகிற் சிறந்த டைப்பிஸ்டாக முதற் பரிசு பெற்று வருகிறார்.

2. மிஸ். ஆமிஜான்சன் (Amy johnson) என்கிற அய்ரோப்பிய மாது, இந்தியாவுக்கும், இங்கிலாந்துக்கும் ஆகாய விமானத்தில் அதிவேகமாய்ச் செல்லக்கூடிய கீர்த்தி பெற்றிருக்கிறார்.

3. ஜார்ஜ் என்னும் செல்வப் பேர் வாய்ந்த ஜாயி கூப்பர் (Joyce cooper) என்கிற ஒரு அய்ரோப்பிய ஆங்கில மாது தண்ணீரில் நீந்துவதில் ஆண்களைவிட கீர்த்தி பெற்றிருக்கிறார். அத்துடன் தன்னைப்போலவே நீந்துவதில் பேர்பெற்ற, பிரியன் இசன் (brain hession) என்கின்ற ஒரு ஆண் மகனையே மணக்கப்போவதாக உறுதி கொண்டிருக்கிறார்.

4. மிஸஸ் கார்நல் (Cornell) என்கிற மற்றொரு மாது, பெண்கள் சரீர அப்பியாச சங்கத்திற்குக் காரியதரிசியாயிருந்துக் கொண்டு சர்வ தேச சரீர அப்பியாச சங்க பந்தயங்களில் அதிக தூரம் தாண்டும் பந்தயத்தில் முதலாவதாக தாண்டி முதல் பரிசு பெற்று அட்லாண்டா (Atlanta) ''என்கிற தெய்வம்'' போல் பிரக்கியாதி பெற்றிருக்கிறார்.

5. சோனியா ஹென்ஜ் (Sonia henje) என்கின்ற மற்றொரு மாது, உறை பனியின்மீது சரிந்து நடக்கும் ஒருவித பந்தயத்தில் உலகப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற (World champion) உலக சாமர்த்தியசாலி என்ற பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்.

6. மிஸஸ் ஸ்ட்டுவர்ட் (Stewart) என்கின்ற மாது மூன்று சக்கர மோட்டார் சைக்கிள் விடுவதில் உலகத்தில் அதிக வேகமாய் விட்டவர்களின் அளவையெல்லாம் மீறி 1930-இல் ஒரு மணிக்கு 130 மைல் வேகத்தில் விட்டு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

7. பெட்டி கார்ஸ்டேர்ஸ் (Betty Carstairs) என்கின்ற மாது 400 டன் எடையுள்ள மோட்டார் படகை தண்ணீரில் செலுத்தி பெரும் பெரும் பந்தயங்களில் வெற்றி பெற்று ''மோட்டார் படகுராணி'') எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறார்.

இப்படி இன்னமும் அநேக பெண்களைப் பிரத்தியட்ச காட்சியாக இன்றும் அய்ரோப்பாவில் காணலாம்.

துருக்கியில் (கோஷா) படுதாவில் இருக்க வேண்டிய ஒருமாது போலீஸ் இலாக்கா

www.tamilarangam.net

இன்ஸ்பெக்டர் ஜனராலாயும், மற்றொரு மாது அன்னிய நாடுகளுக்குச் சென்று பேசும் பிரநிதியாகவும் இருக்கிறார்.

மற்றும் ரஷியா முதலிய தேசங்களில் ரயில்வே இன்சின் ஓட்டுதல், பெரிய யந்திரசாலைக்குத் தலைமை வகித்தல் மற்றும் வைத்திய இலாக்கா தலைமை அதிகாரியாயிருத்தல் முதலிய அநேக காரியங்கள் திறமையாய் நடத்துகிறார்கள். இந்திய ''ஸ்திரி ரத்தினங்கள்'' கடைந்தெடுத்த அடிமை ரத்தினங்களாயிருப்பதற்கு ஏற்ற சங்கீதம், கும்மி, கோலாட்டம், பின்னல், குடும்பச் சாஸ்திரம் ஆகியவைப்படிக்க ஏற்பாடு செய்யபடுகிறார்கள். ஆதலால் தான் அவர்கள் ஆண் பிள்ளைகள் கூடயிருந்து படிக்கக் கூடாது என்றும் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள் போலும்! இதைப்பார்த்த யார் தான் வெட்கப்படாமல் இருப்பார்கள்.

ரஷிய தேசத்தின் ஜனத்தொகை 17 கோடி என்றால், 17 கோடி மக்களும் ஆண் பெண் அடங்க மனிதத் தன்மை பெற்ற மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் யாவரும் அத்தேச எல்லாக் காரியங்களையும் கவனிக்க அருகதையுள்ளவர்களாகவும், ஆட்சி புரியச் சக்தியுடையவர் களாகவும் இருப்பதோடு, இவ்வளவு பேர்களின் ''குடும்ப காரியங்களைக்'' கவனிக்க ஆண்களும் பெண்களுமாய்ச் சேர்ந்து 100-க்கு ஒருவரோ, இருவரோ மாத்திரம் பெண்ணோ, அல்லது ஆணோ குடும்பச் சாஸ்திரம்படித்திருந்தால் போதும் என்கின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் சுதந்திர சாஸ்திரத்தில் தீரர்களாயிருக் கிறார்கள்.

இந்தியாவில் 34 கோடி மக்கள் இருந்தாலும் இவர்களில் பகுதியாகிய 17 கோடி பேர்களான ஸ்தீரீ ரத்தினங்கள் ஆடல், பாடல், குடும்ப சாஸ்திரம், கோலாட்டம், பின்னல், கும்மி கற்றவர்கள் என்று கழித்து விட்டால்மீதி எவ்வளவு என்று பாருங்கள்.

அன்றியும், இந்த ஆடல், பாடல் கும்மி, கோலாட்டம், குடும்ப சாஸ்திரம் ஆகியவற்றில் வாழும் ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் வயிற்றில் பிறக்க நேர்ந்த பிண்டங்களாகிய ஆண்களுக்குத்தான் எவ்வளவு யோக்கியதை இருக்க முடியும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

மேற்கண்ட ஸ்திரீ ரத்தினங்களின் ஆடல், பாடல்களுக்குத் தாளம் போடவும், கோலாட்டத்திற்குக் கோல் சீவிக்கொடுக்கவும், குடும்ப சாஸ்திரத்து வித்தாயிருக்கவும் தவிர வேறு என்ன வேலைக்கு லாயக்குடையவர்கள் ஆவார்கள் என்பது நமக்கே விளங்கவில்லை. பெண்கள் முன்னேற்றத்திலும் கூட பார்ப்பனியப்பேய்த்

www.tamilarangam.net

தன்மை புகுந்து நாட்டைப் பாழாக்குகின்றதென்றால் பிறகு இவர்களுக்கு வேறு என்னதான் கதி என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. ஏனெனில் பச்சைப்பார்ப்பனீயத்தில்தான் பெண்களுக்கு இந்த யோக்கியதைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

நிற்க, கர்ப்ப ஆட்சி கூடாதென்றும், கல்யாணரத்து கூடாதென்றும் தீர்மானங்கள் செய்ததும் கூட இந்த ஸ்திரீரத்தினங்கள்தான் என்றால் இவர்களே கூடிய கூட்டங்களில், கும்மி, கோலாட்டம், ஆடல், பாடல், பின்னல், குடும்ப சாஸ்திரங்களுக்குத் தான் பெண்கள் லாயக்கு என்று தீர்மானிப்பதில் அதிசயம் ஏதும் இருப்பதாக நமக்குக் காண முடியவில்லை.

அன்றியும், ஆண் பிள்ளைகளுடன் பெண் பிள்ளைகள் சேர்ந்து படிக்கக்கூடாது என்பதின் கருத்தும் நமக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு சமயம் ஆண்களுடன் பெண்கள் சேர்ந்து படிப்பதால் பழகுவதால், பெண்கள் மீது ஆண்களுக்கு உள்ள குருட்டு மோகம் குறைந்து விடுமோ என்னமோ என்கின்ற பயம் காரணமாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம் என்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கின்றது.

ஆண்களுடன் பெண்கள் நெருங்கிப் பழகவும், சேர்ந்து படிக்கவும் இடம் கொடுத்து விட்டால் கண்டிப்பாய் இன்றைய தினம் பெண்களுக்கு உள்ளது போன்ற அடிமை நிலையான குடும்ப சாஸ்திரம் என்னும் அடுப்பூதும் நிலையும், குழந்தை விவசாயம் செய்யும் பண்ணை நிலையும், கும்மி, கோலாட்டம், ஆடல், பாடல்களால் அல்லாமல் ஜீவிக்க முடியாத நிலையும், அதாவது பெண்களுக்கு மேற்கண்டவைகளே முக்கியமானது என்கின்றதான நிலைகள் பறந்தே போய்விடும். ஒரு சமயம் மேல்கண்டவைகள் எல்லாம் கலைஞான மென்றும் அவைகள் இல்லாவிட்டால் மிருகங் களுக்குச் சமானமென்றும், சில சனாதன மேதாவிகள் சொல்லக்கூடும். அப்படியானால் அந்த அருங்குணங்கள் இல்லாத ஆண்கள் கலைஞானமற்ற மிருகங்களுக்குச் சமானமானவர்களா என்று அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்கின்றோம்.

அப்படிக்கில்லாமல் ஒரு சமயம் ஆண்களுக்கேற்ற கலைவேறு, பெண்களுக்கேற்றக் கலை வேறு என்று சொல்லுவார்களானால் அந்தப்புத்தியைத்தான் என்ன செய்தாவது ஒழிக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகின்றோம். அந்தப் புத்தியின் உணர்ச்சி தான் பெண்களை கும்மி, கோலாட்டம், ஆடல், பாடல், குடும்ப சாஸ்திரம் ஆகியவை வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றது என்று சொல்லுகின்றோம்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

தவிர, இந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிய ஸ்திரீரத்தினங்களில் நமக்குத் தெரிந்த, அறிமுகமுள்ள தோழர் பெண்களும் சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்று கேட்கின்றோம். அதாவது அவர்களுடைய இன்றைய வாழ்க்கையில் கோலாட்டமும், சங்கீதமும், பின்னலும், குடும்ப சாஸ்திர மென்பதும் எவ்வளவு தூரம் பயன்படுகின்றது? அதனால் அவர்களது முன்னேற்றம் எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கின்றது? என்று அறிய விரும்புகின்றோம்.

எனவே இந்த ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் இந்தியப் பெண்களுக்கு அடிமைப்பட்ட மிருகத்திலும் கேவலமாய் சமையல், காரியாகவும், ஆயம்மாளாகவுமே இருந்து வரும் பெண்கள் ரத்தினங்களுக்கு அவர்களை மனித ரத்தினங்களாக்க எப்படி பிரதிநிதிகளாயிருக்க தகுந்தவர்கள் என்பதுதான் நமக்கு புரியாத விஷயமாயிருக்கின்றது.

(29.1.1933 ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

இந்தியாவில் பெண்கள் நிலை

தோழர்களே! இந்தியப் பெண்கள் நிலைமையைப் பற்றி பேசுவ தென்றால் அது மிகவும் பரிதாபகரமான விஷயமாகும். அங்குள்ள ஆண், பெண் வித்தியாசமானது முதலாளி தொழிலாளிக்கு உள்ள வித்தியாசத்தைவிட மிகக் கடினமானது. ஒரு தொழிலாளியானவன் எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டானேயானால் அவன் மெல்ல மெல்ல முதலாளி கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளக் கூடியவனாகி விடுவான். ஆனால் இந்தியப் பெண்களோ அப்படியில்லை. அவர்கள் எந்த நிலையிலும் ஆண்களுக்கு அடிமையாகவும், அவர்களுடைய அனுபவப் பொருளாகவும், ஆண்களையே தெய்வமாகக் கருதி பூஜித்துத் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இந்தியாவில் இந்து பெண்கள் இந்துமத சம்பிரதாயப்படி பாவ ஜென்மங்களாகக் கருதப்படும். அதாவது சென்ற ஜன்மத்தில் அவர்கள் செய்த பாவ காரியங்களால் இந்த ஜன்மத்தில் பெண்களாய்ப் பிறக்கிறார்கள் என்பது ஒரு சாஸ்திர விதி. ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பெண் குழந்தை இருந்தாலும் அக்குடும்பத்திற்கு ஆண் குழந்தை இல்லாவிட்டால் அதை பிள்ளையில்லாத குடும்பம் என்றே சொல்லுவது வழக்கம். ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தால் அது அவ்வீட்டுக்கு அதிருப்திதரத்தக்க விஷயமாகவே கருதப்படும்.

www.tamilarangam.net

ஆண் குழந்தை பிறந்தால் வெகு திருப்தியுடன் ஆடம்பரச் செலவு செய்வார்கள். ஏதாவது ஒரு சபை அல்லது கூட்டம் யாரும் பேசாமல் நிஸப்தமாய் இருப்பதாய் இருந்தால் அதைப்பார்த்து ''என்ன பெண் பிறந்த வீடுபோல் இருக்கிறதே'' என்று கேட்பது வழக்கம். எவ்வளவு பெண் குழந்தை இருந்தாலும் ஒருவனுக்கு ஆண் குழந்தை இல்லாவிட்டால் வேறு குடும்பத்தில் இருந்து ஒரு ஆண் பிள்ளையை சுவீகாரம் எடுத்துக் கொள்வார்களே ஒழிய பெண் குழந்தையை வாரிசு குழந்தையாய்க் கருதுவதில்லை.

பெண்கள் எந்த நிலையிலும் சுதந்திரத்திற்கு அருகதை அற்றவர்கள் என்பதே மத சம்பிரதாயம். ஒரு பெண்ணானவள் குழந்தைப் பருவத்தில் தாய் தகப்பன் மேற்பார்வையிலும், வாலிபப்பருவத்தில் புருஷன் மேற்பார்வையிலும், வயோதிகப்பருவத்தில் தன் மகன் மேற் பார்வையிலும் இருக்க வேண்டுமே ஒழிய, சுதந்திரமாய் இருக்க விடக்கூடாதென்று மனுதர்ம சாஸ்த்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இது மாத்திரமல்லாமல் பெண்ணை கடவுள் பிறவியிலேயே விபச்சாரியாய்ப் பிறப்பித்திருப்பதால், அவர்களைச் சர்வ ஜாக்கிரதையாக காவல் காக்க வேண்டும் என்று மத சாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதும் மதசாஸ்திர விரோதமான காரியமாகும். இவ்வளவு நாகரீகமான காலத்திலும் இந்தியாவில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 100-க்கு ஒருவர் வீதந்தான் பெண்கள் கல்வி கற்றிருக்கக்கூடும். அப்படி கற்றிருந்தாலும் அந்தக் கல்வி அவர்களது வாழ்க்கையில் யாதொரு காரியத்திற்கும் பயன்படுவதில்லை. பெண் களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதெல்லாம் வீட்டு சமையல் வேலை முதலிய வேலைகளைச் செய்யத்தான் கற்றுக் கொடுப்பது வழக்கம். சிறு பருவமுதலே அவர்களை ஆண் குழந்தைகளிடம் இருந்து பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று கருதுவதால். பொதுப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அவர்களை அநேகமாய் அனுப்பவே மாட்டார்கள். மற்றப்படி சிறு குழந்தைப் பருவத்தில் யாருக்காவது சங்கீதம், பாட்டு முதலியவை கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டாலும் அவை அப்பெண்ணின் வாழ்க்கையில் சிறிதும் பயன்பட சந்தர்ப்பம் இருப்பதே கிடையாது.

கல்யாண விஷயம் என்பது மிகவும் பரிதாபகரமானது. அநேகமாக பெண்களுக்கு 10,12 வயதிற்குள்ளாக கல்யாணம் ஆகிவிடும். பிறந்த ஒரு வருஷத்திலிருந்தே எப்பொழுது வேண்டு மானாலும் கல்யாணம் செய்யலாம் சில வகுப்புகளில் எப்படியானாலும் 10 வயதிற்குள்

www.tamilarangam.net

கல்யாணம் செய்தாக வேண்டும் என்கின்ற நிர்ப்பந்தம் உண்டு. கல்யாணம் என்பது பெண் கழுத்தில் ஆண் ஒரு கயிற்றை கட்டுவதுதான் கல்யாணம். தாலிகட்டுகின்றது என்கின்ற சடங்கு வரையிலும் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை இன்னார் என்றே அடையாளம் தெரியாது. மாப்பிள்ளைக்கும் பெண் இன்னார் என்றே அடையாளம் தெரியாது. கல்யாணம் என்பது பெண் மாப்பிள்ளை ஆகியவர்களின் பெற்றோர்கள் செய்து கொள்ளும் ஏற்பாடே ஒழிய, பெண் மாப்பிள்ளை ஆகிய இருவருடைய சம்மதம் என்பது கிடையாது. பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் பொருத்தம் என்பது ஜோசியத்தின் மூலமும், சகுனத்தின் மூலமும் பார்ப்பதே தவிர பிரத்தியட்ச யோக்கியதை முதலியவைகளைக் கொண்டு பார்ப்பதில்லை. 5,10 வயதுள்ள சிறு பெண்களுக்கு 40, 50 வயதுள்ள மாப்பிள்ளையைக் கல்யாணம் செய்வதும் உண்டு. 10 வயது பையனுக்கு 20 வயதுப் பெண்ணைக் கட்டுவதும் உண்டு. 60, 70 வயது கிழவனுக்குச் சிறு பெண்களைக் கல்யாணம் செய்வதும் உண்டு. சென்ற வருஷத்தில் கூட 90 வயது கிழவன் ஒருவன் சிறு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். பெண்ணின் தாய் தகப்பன்மார் யாருக்கு கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதானாலும் பெண் சம்மதித்துதான் ஆகவேண்டும். பெண் ஏதாவது தனது அதிருப்தியை காட்டினால் அது பெண்ணின் கற்புக்கே விரோதமானது என்று சொல்லி விடுவதால் பெண் தன்னையாருக்குக் கொடுக்கப்படுவதானாலும் சம்மதித்தாக வேண்டும்.

கல்யாணம் செய்யப்பட்ட பெண் புருஷன் வீட்டு வேலைக்கே கல்யாணம் செய்யப்பட்டதாய் கருதி புருஷன் வீட்டில் மாமனார், மாமி, நாத்தி, கொழுநன் ஆகியவர்களுக்கு வேலையாளாக இருந்து சகல வேலையையும் பார்க்க வேண்டும். சில வகுப்புகளில் பெண் புருஷனின் தகப்பன் மாருக்கும், சகோதரர்களுக்கும்கூட பெண் சாதியாய் இருக்க வேண்டும். இதற்குச்சட்டத்திலும் இடமுண்டு. பெண் தாய் வீட்டிலிருந்து புருஷன் வீட்டிற்குப் போகும் போது அழுதுகொண்டே போகும். பெற்றோர்கள் பெண்ணுக்குச் சொல்லி அனுப்பும் புத்திமதியெல்லாம் ''புருஷன் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்குப் பணிந்து, நல்ல வேலைக்காரியாய் நடந்து கொள்'' என்றுதான் சொல்லி அனுப்புவார்கள். அந்தப்பெண்ணைப் புருஷன் எவ்வளவு கொடுமையாய் நடத்தினாலும் கேள்வி கிடையாது. சில சமயங்களில் புருஷனுடைய பெற்றோர்கள் கொடுமைப்படுத்தினாலும் கேள்வி கிடையாது. புருஷன் எவ்வளவு அயோக்கிய னாகவும், குடிகாரனாகவும், சூது, விபச்சாரம்,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

செய்பவனாகவும் இருந்தாலும் பெண்ணுக்குக் கேட்க அதிகாரம் கிடையாது.

அவன் வரும்படி இல்லாமல் திரிந்தாலும் பெண்தானே கூலி வேலை செய்தாகிலும் அவனுக்குப் போட வேண்டும். பெண் இவற்றையெல்லாம் தனது முன் ஜன்மத்தின் கர்ம பலனென்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும்.

புருஷன், மேல்கொண்டு எத்தனை பெண்சாதி வேண்டுமானாலும் கல்யாணம் செய்து கொண்டு வாழலாம், எத்தனை தாசிகளை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்து மதக் கடவுள்கள் 60 ஆயிரம் பெண்களைக் கட்டிக்கொண்டதாகவும், 12 ஆயிரம் தாசிகள் வைத்திருந்ததாகவும் மத ஆதாரங்கள் உண்டு. எந்த நிலையிலும் கல்யாணம் ரத்து என்பது கிடையவே கிடையாது. பெண்ணுக்கு ஒரு தடவை கல்யாணம் ஆகிவிட்டால் சாகும்வரை அவனிடமே தான் இருக்கவேண்டும். புருஷன் கொடுமை சகிக்காமல் பெண் தாய் வீட்டுக்குப் போய்விட்டால், புருஷன் கோர்ட்டில் தாவா செய்து டிக்ரிபெற்று பெண்ணைச் சுவாதீனம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் பெண்ணுக்குப் புருஷனிடமிருந்து ஜீவனாம்சம் பெறத்தான் பாத்தியமுண்டு. அதுவும் பெண் விபசாரி என்று புருஷன் ருஜூப்படுத்திவிட்டால், அந்த ஜீவனாம்சமும் இல்லை.

பெண்ணுக்குத் தகப்பன் சொத்தில் சிறிதும் பங்கு கிடையாது. புருஷன் சொத்திலும் பங்கு கிடையாது.

புருஷன் இறந்துவிட்டால் பெண் விதவை என்று அழைக்கப்படுவாள். புருஷன் இறக்கும்போது அவள் எவ்வளவு செல்வத்துடன் மேன்மையாய் இருந்தாலும், கணவன் இறந்தவுடன் இவள் ஒரு அபசகுண உருவமாக ஆகிவிடுவாள். நகை அணியக்கூடாது, புஷ்பம், வாசனை, நல்ல உடுப்பு ஆகியவை அணியக்கூடாது. ஒரே வேலை அதுவும் சத்தற்ற ஆகாரந்தான் சாப்பிட வேண்டும். சில வகுப்புகளில் தலையை மொட்டையடித்து, வெள்ளை உடுப்பு அணிந்து கொண்டு வீட்டிற்குள்ளாகவே வீட்டு வேலைகள் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். விதவையைக் காணுவது அபசகுணமாகப் பாவிக்கப்படும். விதவைக்குக் குடும்ப காரியங்களில் அல்லது சடங்குகளில் எவ்வித பாத்தியமும் கிடையாது. சாப்பாட்டுக்கு மாத்திரம் பெற பாத்திய முண்டு. வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ளவும் கூடாது. 5 அல்லது 10 வயதில் புருஷன் இறந்து போனாலும் பெண் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் புருஷன் தனது பெண்ஜாதி இறந்த 10 நாளிலேயே கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அவன் எவ்வளவு கிழவனாயிருந்தாலும் மறுமணம் செய்து கொள்வதில் எவ்வித ஆட்சேபனையும் கிடையாது. புருஷன், குழந்தை இல்லா விட்டாலும், ஆண் குழந்தை இல்லாவிட்டாலும் வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். பெண் தனது குழந்தைப் பருவத்தில் புருஷன் இறந்து போனாலும் வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது.

இவை பொது நிலைமையாகும். இனி சில தனி வகுப்புகளில் உள்ள பெண்கள் நிலைமையைப் பற்றி சில குறிப்பிடுகின்றேன். சில வகுப்புகளில் பெண்கள், ஆண்கள் கண்களுக்கே தென்படக்கூடாது. உடம்பு, தலை, முகம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஒரு துணியினால் போர்த்தி மூடிக்கொள்ள வேண்டும். கண்கள் மாத்திரம் தெரியும்படி ஓட்டைவிட்டு பார்த்துக் கொண்டே போக வேண்டும். பெண்கள் தனியே எங்கும் போகக்கூடாது. சிறு பெண்ணை அதாவது 8,10,12 வயது பெண்ணை 20,30,40 வயதுக்காரர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தாலும் கல்யாணமான அன்று இரவே படுக்கை வீட்டில் பெண்ணையும் ஆணையும் தனியாய் படுக்க வைத்து விடுவார்கள். அவன் அதை காமாகாரமாய் எப்படி மிருகத்தனமாய் வேண்டுமானாலும் சில சமயங்களில் நடத்துவான். சில வகுப்புகளில், மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்த பெண் மாமனாருக்கும் பெண்ஜாதியாய் இருந்தாக வேண்டும். 10 வயது பையனுக்கு 20 வயது பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து பையன் 18 வயது நிரம்புவதற்குள் பெண்ணுக்கு 2,3 குழந்தைகள் பிறந்துவிடும். அது மாமனாருக்கோ அல்லது புருஷனுடைய அண்ணனுக்கோ பிறந்ததாக இருந்தாலும் அக்குழந்தைகள் சட்டப்படி பிறந்த லெஜிடிமேட் குழந்தைகளாகவே பாவிக்கப்படும்.

சில வகுப்புகளில் குடும்பத் தலைவன் மாத்திரம் ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு அவனுடைய சகோதரர்கள் உள்பட எல்லாருமே அப்பெண்ணைப் பெண்ஜாதியாய் அனுபவிப்பது உண்டு.

சில வகுப்புகளில் ஒரு குடும்பத்தில் மூத்தவன் மாத்திரம் தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம், மற்ற இளைய சகோதரர்கள் வேறு ஜாதிப் பெண்களை வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். இந்தப்படி வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்ட பெண்களுக்குக் குழந்தைகள் பிறந்தால், அவற்றை தகப்பன் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கின்ற நிபந்தனை இல்லை. தகப்பன் சொத்தில் அவைகளுக்குப் பங்கும் இல்லை.

சில வகுப்புகளில் உயர்ந்த ஜாதிக்காரன் என்கின்ற பிராமணன் மற்ற வகுப்புப் பெண்களைக் கூப்பிட்டால் அவனுக்கு அவள் இணங்கியே ஆகவேண்டும்.

www.tamilarangam.net

பிராமணன், ஒரு பெண்ணினுடைய புருஷனைக் கூப்பிட்டே அவனுடைய பெண் ஜாதி மீது தனக்கு ஆசையாய் இருப்பதாகவும், அவளை அழைத்து வரும்படியும் கேட்டால் புருஷன் உடனே அழைத்துக் கொண்டு போகவேண்டும். பெண் சம்மதிக்காவிட்டால் நிர்ப்பந்தப் படுத்தி, அல்லது கொடுமைப்படுத்தி சம்மதிக்கச் செய்வதுமுண்டு. சில வகுப்புகளில் குரு கூப்பிட்டால் இணங்கியே ஆக வேண்டும். முன் குறிப்பிட்ட, அதாவது ஒரு குடும்பத்தில் மூத்தவன் மாத்திரம் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். மற்றவன் வேறு வகுப்பில் வைப்பாட்டி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்ட வகுப்பில் பெண்கள் மீதி ஆகி அனேக பெண்கள் சாகும் வரை கல்யாணம் இல்லாமல் கன்னிப் பெண்ணாகவே இருந்து சாவது வழக்கம். இப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு அவர்கள் செத்த பிறகு பிணத்திற்கு ஒருவனைக் கொண்டு தாலி கட்டச் செய்து பிறகு நெருப்பில் வைத்துக் கொளுத்தி விடுவது வழக்கம்.

சில வகுப்புகளில் கடவுளுக்குப் பெண்ஜாதி ஆகிறது என்று கோயிலில் வைத்து கடவுளைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதாக ஏற்பாடு செய்து பொது விபசாரியாய் வாழச் செய்வது உண்டு. இவர்களுக்குப் பெயர் தேவதாசி.

ஒரு கல்யாணமான பெண்ணுடன் மற்றொரு ஆண் சம்மந்தம் வைத்துக்கொண்டதாகத் தெரிந்தால் அந்த ஆண் சட்டப்படி தண்டனைக்குள்ளாவான். பெண்ணை ஜாதியை விட்டு தள்ளி வைத்து விடுவதுமுண்டு.

ஒரு பெண் விபசாரியாய் ஆகிவிட்டால், அல்லது தேவதாசியாக இருந்தால் சொத்து வைத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய் இருக்கலாம். இல்லாவிட்டால் சொத்து உரிமை இல்லை, சுதந்திரமும் இல்லை.

இந்து விதவைகள் நிலைமையைப் பற்றியும், அவர்கள் சம்பந்தமான சட்டங்களைப் பற்றியும் விபரமாய் மற்றொரு சமயம் நேரிடும்போது பேசுகிறேன்.

(அய்ரோப்பாவில் ஒரு பெண்கள் கூட்டத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை 5.2.1933 ''குடி அரசு'' இதழில் வெளியானது.)

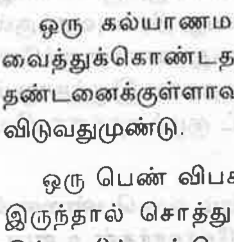

www.tamilarangam.net

கல்யாணக் கஷ்டம்

நமது நாட்டில் சிறப்பாக இந்து சமூகம் என்பதில் கல்யாணம் என்னும் விஷயம் மிகவும் கஷ்டமும், நஷ்டமும் தரத்தக்க காரியமாயிருந்து வருகின்றது. ஆனால் கல்யாணம் செய்கின்றவர்களோ, செய்து கொள்ளுகின்றவர்களோ, இந்த கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பற்றி கவனியாதவர்கள் போலவும், இது எவ்வளவு கஷ்டமானாலும் நஷ்டமானாலும் அடைந்துதான் தீரவேண்டும் என்றும், இது சமூக வாழ்க்கைக்கு அவசியமாய் அடைந்துதீர வேண்டிய கஷ்ட நஷ்டமென்றும் கருதுகிறார்கள். இது மாத்திரமல்லாமல் இவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி நடைபெறும் கல்யாணங்கள் நடக்கும்போது ஒருவித சந்தோஷத்தையும், பெருமையையும் கூட அடைகின்றார்கள். இது பழக்கத்தினாலும் வழக்கத்தினாலுமேயாகும்.

கல்யாணக் காலங்களில் கல்யாணக்காரருக்கு உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போலவே கல்யாணத்துக்கு வரும் மக்களுக்கும் கஷ்டநஷ்டம், வேலைக்கேடு முதலிய பல தொல்லைகளும் விளைகின்றன

100-க்கு 90 கல்யாணங்கள் தங்கள் நிலைமையைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல் கௌரவத்தையும், ஜம்பத்தையுமே பிரதானமாகக் கருதி பிறத்தியார் பெருமையாய் பேசிக் கொள்ளவேண்டுமே என்கின்ற காரியத்திற்காகவே, கடன் வாங்கியும், நாணயத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டும், அன்னியருக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுத்தும் கல்யாணத்தை நடத்துகிறார்கள்.

விருந்து, நகை, துணிமணி, ஊர்வலம், பந்தல், ஆடல், பாடல் முதலிய அநேக காரியங்கள் வெறும் பெருமையையும், ஜம்பத்தையும் குறியாகக் கொண்டே நடத்தப்படுகின்றன. எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும், எவ்வளவு ஆடம்பரமாய்ச் செய்தாலும் அவையெல்லாம் இரண்டு மூன்று நாள் தமாஷாக முடிக்கின்றதே தவிர, அடுத்த வாரத்தில் அதைப்பற்றியப் பெருமை ஒன்றுமேயில்லை. ஆனால் அந்தக் கல்யாணச் செலவானது பல குடும்பங்களை நாசமாக்கி விடுகின்றதுடன், பல ஏழைக்குடும்பங்களுக்குப் பெரும்பாரமாகி வெகுநாளைக்கு அக்கடன் தொல்லை தீருவதேயில்லை. நம் நாட்டுப் பெண்களுக்குக் கல்வி அறிவில்லாததாலும், அடிமை ரத்தம் ஊறிப்போயிருக்கிறபடியாலும், அவர்கள் சிறிதாவது கல்யாணச் செலவாலும்

www.tamilarangam.net

கடன்தொல்லையாலும் ஏற்படுகின்ற பலனை லட்சியம் செய்வதே இல்லை.

நாட்டுக்கோட்டை சமூகத்திலும், பார்ப்பன சமூகத்திலும் கல்யாண சம்மந்தமான செலவும், மெனக்கேடும் சொல்லி முடியாது. இருசமூகமும் சரீரத்தால் சிறிதும் உழைக்காமல் ஊரார் செல்வத்தை அட்டை போல் உறுஞ்சுகின்றவர்களானதால் அவர்களுக்கு இதுசமயம் கஷ்டமில்லாத காரியமாயிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களும் சமீப காலத்தில் கஷ்டப்படப்போகின்றார்கள் என்பதிலும் மனவேதனை அடையப் போகின்றார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

நிற்க, கல்யாணம் என்றால் ஒரு பெண்ணும், ஒரு ஆணும் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதைவிட வேறு எவ்விதக் கருத்தும் அதில் பொதிந்திருக்க அவசியமில்லை. இதற்காக செலவும், மெனக்கேடும், கஷ்டமும் எதற்கு என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. சிக்கனக் கல்யாணம் என்றும் சீர்திருத்தக் கல்யாணம் என்றும் சிலர் செய்கிறார்களானாலும் அது பெரிதும் ஒருவித நாகரிகக் கல்யாணமாய் தான் முடிந்து விடுகின்றதே தவிர, சிக்கனமும் நன்மை உண்டாக்கத்தக்க சீர்திருத்தமும் அவைகளில் அதிகமாய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அயலூரிலிருந்து பந்துக்கள், சிநேகிதர்கள், அறிமுகமானவர்கள் முதலியவர்களை எதற்காக வரவழைக்கவேண்டும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அதற்காக ஒரு விருந்தோ, அல்லது அரை விருந்தோ தான் எதற்காக நடத்த வேண்டும் என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை.

கல்யாண ஜோடியின் பிற்கால வாழ்க்கையில் சில சட்ட சம்மந்தமான ஆக்ஷேபணைகள் அநேக காரியங்களில் ஏற்படும் என்பதற்காக அதிலிருந்து தப்ப சில சடங்குகளைச் சாட்சியாக்க செய்யப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றது. இது அனாவசியமான சமாதானமாகும். ஏனெனில் கல்யாணங்களுக்காக ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதாவது சிவில் மேரேஜ் ஆக்டு என்பதாகும். அந்தப்படி கல்யாணம் செய்வதற்கு மூன்று ரூபாய் தான் செலவாகும். அதாவது ஜில்லா ரிஜிஸ்டரார் முன்னிலையில் ஆணும் பெண்ணும் சென்று கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வருவதேயாகும். இதற்கு இரண்டு சாட்சிகள் தம்பதிகளைத் தெரியும் என்பதற்காகக் கையெழுத்துப் போட்டால் போதும். இந்தக் கல்யாணமானது மிகவும் கெட்டியானதும் பந்தோபஸ்தானதுமான கல்யாணமாகும். எப்படியெனில் சாதாரண வழக்க கல்யாணமானது எவ்வளவு பணம் செலவு செய்து எவ்வளவு

www.tamilarangam.net

ஆடம்பரமாகச் செய்த போதிலும், விவாகம் வரும்போது இது சட்டப்படி செல்லாது என்றோ, கல்யாணமே செய்து கொள்ளவில்லை யென்றோ, வைப்பாட்டியாக வைத்திருந்தேன் என்றோ வாதாடி சாட்சி விட்டால் சாட்சிகளைப் பொருத்துத்தான் தீர்ப்பாகுமே ஒழிய மற்றபடி கல்யாணம் என்று சொன்னதாலேயே செல்லுபடியானதாக ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட அநேக கல்யாணங்கள் மேல் கண்ட காரணங்கள் சொல்லி ரத்து செய்து கொள்ளப் பட்டும் குறைந்த பிரதிப்பிரயோஜனத்தோடு முடிவடைந்தும் இருக்கிறது. ஆனால் மேல்குறிப்பிட்ட ரிஜிஸ்டர் கல்யாணம் என்பது எந்த விதத்திலும் மறுக்கக்கூடியதாகாது. அரசாங்கம் உள்ளவரை ஆதாரம் இருந்து வரும்.

அன்றியும் சாதாரண கல்யாணத்தைவிட பத்திரமானதுமாகும். சுலபத்தில் ஆணோ, பெண்ணோ மறுமணம் செய்து கொள்ளவும் முடியாது. ஆதலால் ரிஜிஸ்டர் கல்யாணம் என்பது மிக சிக்கனமானதும், சுருக்கமானதும், கெட்டியானதும், பந்தோபஸ்தானதுமாகும். பந்துக்களுக்கும், சிநேகிதர்களுக்கும் விஷயம் தெரியவேண்டுமானால் பத்திரிகைகளில் பிரசுரம் செய்துவிட்டு ரிஜிஸ்டர் ஆனதும் துண்டு விளம்பரம் வழங்கி விட்டால் நன்றாய் வெளியாகிவிடும். ஆதலால் சிக்கனக்கல்யாணம்., சீர்திருத்தக் கல்யாணம் என்பவைகளை நடத்த விரும்புவோர் ரிஜிஸ்டர் மூலம் செய்துவிடுவதே சிறந்த காரியமாகும்.

எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விருந்து போடுவதும், புதுத்துணிகள் வாங்கி வினியோகிப்பதும், கல்யாணத்துக்கு என்று நகைகள் செய்வதும் அனாவசியமும், பெரு நஷ்டமுமான காரியம் என்றே சொல்லுவோம். செலவு செய்ய தகுதி உள்ள பணங்கள் கடன் வாங்காத சொந்தப் பணமாயிருக்குமானால், ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு முன்பு பெண்ணின் பேரால் ஒரு பாங்கியில் போட்டு பெருகச் செய்து பின்னால் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கும் அதன் கல்விக்கும் உபயோகித்தால் அது பெருத்த அனுகூலமான காரியமாய் முடியும்.

நமது நாட்டுப் பணக்காரர்கள் கல்யாணத்துக்கு 1000, 10000 ரூபாய்கள் செலவு செய்வார்களே ஒழிய குழந்தைப் பெற்றால் குழந்தையைச் சுகாதார விதிப்படியும், பெற்றதாய்க்குத் தொந்திரவு இல்லாமலும்வளர்க்க வழியும் தெரியாது; இஷ்டமும் இருப்பதில்லை.

பிள்ளை வளர்ப்பு விஷயமாய் தாய்மார்கள் கஷ்டப்படுவதை ஹக்கோர்ட்டு ஜட்ஜி வேலையில் இருக்கிறவனுக்குக்கூட (இந்தியனுக்கு) தெரிவதில்லை. ஒரு அன்புள்ள புருஷன் தன்

www.tamilarangam.net

பெண்ஜாதியின் சுகத்திலும், சந்தோஷத்திலும் கவலையுள்ளவனாய் இருக்கிறான் என்றால் அவன் கர்ப்பத்தடை முறையை கையாளுபவனாய் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குழந்தைபிரசவ விஷயத்திலும் குழந்தையை வளர்க்கும் விஷயத்திலும் தாயிக்குத் தொந்திரவு இல்லாமல் இருக்கும்படி செய்பவனாய் இருக்கவேண்டும். இந்தக்காரியம் செய்ய கொஞ்சம் பணம் செலவாகும். அதாவது ஒரு தாதியை வைக்க வேண்டும். அத்தாதிக்குமீ 5 முதல் 10 ரூபாய் வரை கொடுத்தால் போதும். இந்தக் காரியம் செய்ய நமது பணக்காரர்கள் எவருக்குமே தோன்றுவதில்லை. ஆனால் குழந்தைகளுக்கு அனாவசியமான துணிமணிகள் நகைகள் முதலியவைகளில் ஏராளமான பணங்கள் செலவு செய்வார்கள். மற்ற சதாராண குடும்பக்காரரும் கல்யாணத்துக்கும் சாந்தி முகூர்த்ததுக்கும் பிள்ளைப்பேறுச் சடங்குக்கும் ஏராளமான பணம் செலவு செய்வார்களே ஒழிய, பிள்ளையை ஒழுங்காய் வளர்க்க சௌகரியம் செய்யமாட்டார்கள். ஆதலால் மேல்கண்ட செலவுகளையெல்லாம் நன்றாய்ச் சுருக்கி சிக்கனம் செய்து தாதிகள் வைத்து பிள்ளைகள் வளர்க்கும் முறைக்குச் செலவிட வேண்டும். தாதிகளைத் தயார் செய்ய ஒருஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தி நூற்றுக்கணக்கான பெண்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். அல்லது பொதுவாகக் குழந்தைகள் வளர்க்கும் இடம் ஏற்படுத்தி அங்கு குழந்தைகளைக் கொண்டுபோய்விட்டு சுகாதார ஒழுங்கு முறைப்படியும், நல்லபழக்கவழக்கம் குணங்கள் பழகும் ஒழுங்கு முறைப்படியும் வளர்க்கச் செய்ய வேண்டும். இக்காரியங்களால் பெற்றோர்களுக்கு எவ்வளவு லாபமும், சந்தோஷமும் சௌக்கியமும் இருக்கின்றது என்பதும், குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு சௌக்யமும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் குணங்களும் ஏற்படுகின்றது என்பதும், யோசித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளங்காமல் போகாது. ஆதலால் சிக்கனசீர்திருத்தக் கல்யாணம் செய்கின்றவர்கள் இனிமேல் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி கவனம் செலுத்துவார்களாக.

(10.9.1933 ''குடி அரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை)

www.tamilarangam.net

கேள்வியும் பதிலும்

கேள்வி: பெண்களுக்குப் புருஷர்கள் என்றைக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பார்கள்?

பதில்: கற்பு என்கின்ற வார்த்தையும், விபசார தோஷம் என்கின்ற வார்த்தையும் என்று ஒழிக்கப்படுகின்றதோ அன்றுதான் பெண்கள் முழு விடுதலையடைய முடியும்.

இன்று பெண்களிடம் புருஷர்கள் முழுவிடுதலையும் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் ஆண்கள் தங்களுக்குள் கற்பு என்பதையும், விபச்சாரதோஷம் என்பதையும் அடியோடு ஒழித்துவிட்டதாலேயே சட்டப்படி முழுவிடுதலையும் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் பெண்கள் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் ஆண்களைப் போல் நடக்கவேண்டும். மற்றப்படி அப்படிக்கில்லாமல், "புல் என்றாலும் புருஷன், கல் என்றாலும் கணவன்" என்றோ, ஆண்கள் தங்கப்பாத்திரம் அதை யார் தொட்டாலும் கழுவக்கூடவேண்டியதில்லை, துடைத்து விட்டால் போதும்; பெண்கள் மண்பாத்திரம வேறுயாராவது தொட்டால், கழுவினால் கூட தீட்டுபோகாது. அதை உடைத்து குப்பைத்தொட்டியில் எறிந்தாகவேண்டும் என்கின்ற முறை இருக்கின்றவரை பெண்களுக்கு விடுதலையோ, சுதந்திரமோ கிடையாது. ஆதலால் பெண்களும் தங்களை மண் சட்டி என்று எண்ணாமல் தாங்கள் தங்கப்பாத்திரம் என்று எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும்.

(29.10.1933 "குடிஅரசு" இதழில் சித்திரபுத்திரன் என்ற புனைப் பெயரில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதியது.)

கர்ப்பத்தடை

கர்ப்பத்தடையைப் பற்றி இந்நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கமும், குடி அரசுப் பத்திரிகையும் சுமார், 7,8 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே மகாநாடுகள் கூட்டி தீர்மானங்கள் மூலமாகவும், பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும், வியாசங்கள், தலையங்கங்கள் மூலமாகவும் பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லிப் பிரசாரம் செய்து வந்திருக்கின்றன.

மேல்நாடுகளிலும் கர்ப்பத்தடையைப்பற்றி சுமார் 70, 80 வருஷமாகப்பிரசாரம் செய்துவரப் படுவதாகவும் தெரியவருகிறது

www.tamilarangam.net

தோழர் பெசண்டம்மையார் சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே கர்ப்பத்தடைப் பிராச்சாரத்தில் கலந்திருந்து பிரச்சாரம் புரிந்ததாகவும், மற்றும் கர்ப்பத்தடை பிரச்சாரமானது சட்ட விரோதமானதல்ல என்று வாதாடி கர்ப்பத்தடை பிரச்சாரத்துக்கு அரசாங்கத்தை அனுமதிக்கும்படி செய்ததாகவும், அவ்வம்மையார் சரித்திரத்திலிருந்தும் விளங்குகின்றது.

இவைகள் மாத்திரமல்லாமல் மேல்நாடுகளில் இன்றும் பல தேசங்களில், தனிப்பட்ட நபர்களாலும், சங்கங்களாலும் கர்ப்பத்தடை பிரசாரங்களும், அது சம்மந்தமான பத்திரிகைகளும், புத்தகங்களும் ஏராளமாய் இருந்துவருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் விட மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் கர்ப்பத்தடைப்பிரசாரம் செய்ய பல அரசாங்கங்கள் அதற்கென ஒரு இலாக்காவை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் பிரச்சாரங்கள் செய்தும் வருகின்றன. மற்றும் அநேக இடங்களிலும் வியாபார ஸ்தலங்களிலும் கர்ப்பத்தடைக்கு ஏற்ற சாதனங்கள் விற்கவும் படுகின்றன.

இந்தப்படி உலகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் பல விதங்களாக கர்ப்பத்தடை பிரசாரங்கள் நடந்து பெரிதும் அனுபவசாத்தியமாகிப் பலர் அதன் பயனைத் தனிப்பட்ட முறையில் அடைந்து சுகத்தையும், ஷேமத்தையும் பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

எனவே கர்ப்பத்தடைப் பிரச்சாரமும், முறையும், உலகமெல்லாம் பரவி மிகுதியும் செல்வாக்கடைந்த பிறகு இப்போதுதான் நமது நாட்டில் கர்ப்பத்தடை என்பதைப் பற்றி எண்ணவும், பேசவும் சிலர் துணிந்து முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

அதுவும் இந்தியநாட்டின் பொருளாதாரம், சுகாதாரம், சமூக வாழ்க்கைச் சுதந்திர ஆதாரம், உடல்கூறு ஆதாரம் முதலியவைகளின் தாழ்ந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் செய்ய வேறு எத்தனையோ வழிகளில் பல நிபுணர்களும், தலைவர்களும் வெகு காலமாக முயற்சித்தும் பயன்படாமல் போனபிறகே வேறு வழியில்லாமல் இந்த உண்மையைப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களானார்கள்.

இந்தக் கர்ப்பத்தடை பிரச்சினையில் குழந்தைகளே இல்லாதவர்களான

''வறடர்''களும் முட்டை இட்டுக் குஞ்சுகள் பொரிப்பது போல ஏராளமான அதாவது 10 பிள்ளைகள் 20 பிள்ளைகள் பெற்றவர்களாகிய ''புத்திர பாக்கியம்'' உடையவர்களும், சட்ட சம்மந்த நிபுணர்களும், மத சம்மந்தமான நிபுணர் களும், டாக்டர்களும் தாராளமாய் கலந்திருப்பது கர்ப்பத்தடை வெற்றிக்கு அறிகுறியென்றே

www.tamilarangam.net

சொல்லவேண்டும். ஆனால் கர்ப்பத்தின் பயனால் வேதனையடைந்து கஷ்டப்பட்டு, தொல்லைப்பட்டு அடிமைகளாக வாழும் பெண் மக்கள் போதிய அளவு வெளிவந்து இப்பிரச்சினையில் கலந்து ஆதரவளிக்காதது வருந்தக்கூடிய விஷயமானாலும் பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே பாப ஜன்மம் என்றும், கீழான பிறவி என்றும் பிறவியிலேயே பிரம்மனால் விபச்சாரிகளாக பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டதால் என்றென்றும் புருஷர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து அவர்களது காவலிலேயே வாழ்ந்து தீர வேண்டியவர்கள் என்றும், பேதைகள் என்றும் கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற பிறவிகளான பெண்கள் இம்மாதிரியான காரியங்களில் கலந்து கொள்ளாததற்கு ஆகவும் இக்கஷ்டங்களிலும், கொடுமையிலும் தொல்லையிலும் இருந்து விடுதலையாவதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளாததற்காகவும் இவர்கள்மீது குறைகூறுவது, இருட்டில் ஏன் வெளிச்சமில்லை என்று கேட்பதையே யொக்கும்.

ஆனபோதிலும் ஏதோ இரண்டொரு ஸ்திரீகள் கலந்திருப்பதையும், சுயமரியாதை இயக்கத்தில் மாத்திரம் அநேக ஸ்திரீகள் கர்ப்பத்தடை பிரசாரம் செய்து வருவதையும் பார்க்கும்போது ஒரு அளவுக்காவது மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியது நியாயமாகும்.

நிற்க, நமது பிரச்சாரத்தின் பலனாகவும், மற்றும் பலர் முயற்சியாலும் நமது சென்னை மாகாணத்தில் அரசாங்கமானது கர்ப்பத் தடையின் அவசியத்தை உணர்ந்து அரசாங்க வைத்திய ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகக் கர்ப்பத்தடை பிரச்சாரம் செய்து பார்க்கலாம் என்கின்ற எண்ணங் கொண்டவுடன் மனிதசமூகப் பொறுப்பற்ற பிற்போக்கு வாதிகள் மதத்தின்பேரால் கர்ப்பத்தடை கொள்கையையும், பிரச்சாரத்தையும் கண்டிக்கப்புறப்பட்டு கூப்பாடு போடுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்க யாரும் வருந்துவார்கள்.

அப்படிப்பட்ட எதிர் பிரசாரங்களில் ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்து வர்கள் தான் முதன்மையானவர்கள், கடையானவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள் என்றால் யாரும் ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள். ஏனெனில் இந்தக் கூட்டத்தாருக்கு அறிவைப் பற்றியோ, மனிதத்தன்மையைப் பற்றியோ, பிரத்தியஷ பிராமாணங்களைப் பற்றியோ சிறிதும் கவலை கிடையாது. இவர்கள் மனிதசமூகத்தை மிருகங்கள் என்றும், அடிமைகள் என்றும் கருதி கேவலமாய் நடத்தும் முரட்டு மூர்க்கக் கொள்கையைக் கையாளுகின்றவர்கள். சுருங்கக் கூறுவதால் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் பிற மனிதர்களைப் பாவிப்பதிலும், பிறமனிதர்களிடம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

நடந்துகொள்வதிலும், பிறமனிதர்களை மதிப்பதிலும் இந்தியத் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களைவிட மிக மிக மோசமானவர்கள் என்றும் அவர்களது மதக்கொள்கையும் தென்னாட்டுப் பார்ப்பன மதத்தைவிட மிகமிக மோசமும், முட்டாள்தனமும், சுயநலமும் கொண்டவைகள் என்றும் சொல்லலாம்.

மேலும் தங்கள் வாழ்வுக்கும், தங்கள் மேன்மைக்கும் பார்ப்பனர்கள் கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்பாகக் கூட மனித சமூகத்தை எவ்வளவு கேவலமாக, சூட்சியாக, முட்டாள்தனமாக, கொடுங்கோன்மையாக, நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்களது வேதங்களும், புராணங்களும், அரசியல் சட்டங்களும் ''தர்ம'' சாஸ்திரங்களும் ஆதாரமாய் எடுத்துக்காட்டாய் இருந்து வருகின்றனவோ, அதுபோலவே கத்தோலிக்கர்களின் சரித்திரமும் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இருந்தும் வருகின்றது என்றும் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது.

அவர்களுடைய தற்கால யோக்கியதைகளை உணரவேண்டுமானால் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றி அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் மாதிரியில் இருந்தே ஒருவாறு உணரலாம். ஆதலால் தான் இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பிரச்சாரம் செய்யப்புறப்பட்டிருப்பதில் யாருக்கும் ஆச்சரியம் இருக்க நியாயமில்லை. ரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்துவர்கள் கர்ப்பத்தடையை எதிர்ப்பது என்பது இன்று நேற்றல்ல, வெகுகால மாகவே எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அதே புத்தியை இந்தியாவிலும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

கர்ப்பத்தடையை இவர்கள் எதிர்ப்பதற்கு ஒரு இடத்திலாவது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான நியாயத்தையோ, மனித சமூக நன்மைக்கு ஏற்றதான நியாயத்தையோ எடுத்துச் சொல்லி மெய்ப்பிக்க இவர்களால் இதுவரையிலும் முடியாமலே போய் விட்டது. மற்றப்படி இவர்களது எதிர்ப்புக்கு உள்ள ஆதாரங்கள் எல்லாம் மதத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஆதாரங்களே ஒழிய வேறில்லை.

பகுத்தறிவு ஆதாரமும், விஞ்ஞான ஆதாரமும், பிரத்தியட்ச அனுபவ ஆதாரமும் இல்லாத எவ்வித எதிர்ப்புகளிலும் தடைகளிலும் பெரும்பாலும் சூஷிகளும், புரட்டுகளும், சுயநலங்களும், பித்தலாட்டங் களுமேதான் மறைந்திருக்கின்றன என்பதே நமதபிப்பிராயம். அதிலும், இம்மாதிரியான எதிர்ப்புகள் மதத்தின் பேரால் ஏற்பட்டு நன்மையான காரியங்களுக்கெல்லாம் முட்டுக் கட்டையாயிருக்குமானால் அதில் சுயநலமும்,

www.tamilarangam.net

சூட்சியும், புரட்டும், பித்தலாட்டமும் மாத்திரமல்லாமலும் பெரும்பாலும் அயோக்கியத்தனங்களுக்கு ஆதரவு தேடும் தன்மையும் இருக்கு மென்பதும் நமதபிப்பிராயமாகும்.

இந்தக் காரணங்களால்தான் மனிதனுக்கு அறிவும் பிரத்தியட்ச அனுபவமும், பஞ்சேந்திர உணர்ச்சியின் பலாபலனும் இருக்கும் போது இவைகளையெல்லலாம் லட்சியம் செய்யாததும் இவைகளுக்கு மாறுபட்டதுமான மதம் என்பது எதற்காக உலகில் இருக்கவேண்டு மென்பது நமது முதல் கேள்வியாகும். அதனாலே தான் இப்படிப்பட்ட மதங்கள் என்பவைகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டும் என்று முழுமூச்சுடன் நாம் போராடி வருகின்றோம். சிறிது காலத்துக்கு முன் கடவுள் பேரால் தேவதாசிகள் என்கின்ற ஒரு முறை இருக்கக்கூடாது என்று ஒருவித கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் போன்ற தேசபக்தர்கள் பலர் தேவதாசி தன்மை ஒரு மேலான தன்மையென்றும், அது கடவுள் கைங்கரியமென்றும், அதனால் புண்ணியமுன்டு என்றும் கூப்பாடு போட்டது அநேகருக்கு ஞாபமிருக்கும். அதற்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் ''நாம் அப்படிப்பட்ட காரியத்தை மேலானதும் சிரேஷ்ட மானதும், புண்ணியமானதுமான காரியத்தைப் புண்ணியத்தில் நம்பிக்கையுள்ள வகுப்பார்கள் தங்கள் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்களுக்குக் கொடுத்து இப்பொழுது தேவதாசிகளாய் இருக்கின்ற பெண்களைக் குடும்பப் பெண்களாக ஏன் ஆக்கிவிடக்கூடாது''? என்று கேட்ட பிறகு அந்த சமாதானத்தை விட்டு, ''தேவதாசிகள் என்கின்ற வகுப்பை ஒழித்து விடுவது மதத்திற்கும், ஆகமத்துக்கும் விரோதமானது.. என்று சொல்ல வந்தார்கள். இதற்கும் பதில் குடிஅரசு சொல்லும் வகையில் ''மனித தன்மைக்கும், சுயமரியாதைக்கும், மதமும், ஆகமமும் விரோதமாய் இருந்தால் எதை ஒழிப்பது'' என்று கேட்ட போது தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் ''ராமசாமியும், வரதராஜலுவும், இன்றைக்குத் தேவதாசியை வேண்டாமென்று சொல்லுவார்கள். நாளைக்குக் கோவிலுக்குப் பூஜை செய்ய அர்ச்சகரே வேண்டாமென்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால் மதத்துக்கும்,

www.tamilarangam.net

ஆகமத்துக்கும் சிறிதும் விரோதமான காரியம் எதுவும் செய்யக்கூடாது'' என்றார். இதன்பிறகு தான் இந்துமதத்தின் யோக்கியதை முன்னையை விட அதிகமாக சந்தி சிரிக்க ஏற்பட்டு தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் செய்ய முடிந்ததுடன், சாரதா சட்டம் செய்யவும் சுலபமாய் முடிந்து விட்டது. பார்ப்பனர்கள் பேச்சைக்கேட்டு சில முஸ்லீம்கள்கூட குழந்தைகளைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு காரியாதிகளைச் செய்வதைத் தடுக்கும் படியான சட்டம் செய்வது முஸ்லீம் மதத்துக்கு விரோதம் என்பதாக போட்ட கூச்சல்கள்கூட லட்சியம் செய்வாரற்று குப்பைத்தொட்டிக்குப் போய் விட்டது.

ஆகவே, தேவதாசி ஒழிப்பு, குழந்தை மணம் ஒழிப்பு, கர்ப்பத்தடை, ஆகிய விஷயங்களுக்கு எதிர்ப்புகள் எல்லாம் மதங்களின் முட்டாள் தனங்களையும் அவற்றிற்குள் அடங்கிகிடக்கும் மோசங்களையும், சூஷிகளையும் வெளிப்படுத்த ஒரு தக்க சாதனமாய் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நாம் மிகுதியும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். ஏனெனில் இவற்றின் மூலம் மதங்கள் மனிதசமூக நன்மையை விட - சுகாதாரத்தைவிட - உடல்கூற்றின் தத்துவநிலையைவிட - பொருளாதார நலத்தைவிட வேறுபட்டதாகவும், முக்கியமானதாகவும் பாவிக்கப்படுகின்றனவென்பதை உலகம் அறியச் செய்துவிட்டது. ஆதலால் மதத்தின் பேரால் வரும் எதிர்ப்புகள் எல்லாம் மதங்களை ஒழிக்க நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிக்கு அனுகூலம் என்றே கருதி வரவேற்போமாக.

நிற்க, கர்ப்பத்தடை முறையை கத்தோலிக்கர் மதத்தின் பேரால் எதிர்ப்பதில் மூன்று முக்கிய காரணங்கள் எடுத்துச்சொல்லி வருகிறார்கள்.

1. கடவுளுக்கு விரோதமாம்.

2. வேதத்துக்கு விரோதமாம்.

3. இயற்கைக்கு விரோதமாம்.

இந்த மூன்று காரணங்களும் முற்றும் முட்டாள்தனமும், மோசமும் நிறைந்த கற்பனைக் காரணங்கள் என்பதுடன் முன்னுக்குப் பின் முரணான காரியங்கள் என்பது மாகும் என்பதே நமதபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி அடுத்த வாரம் விளக்குவோம்.

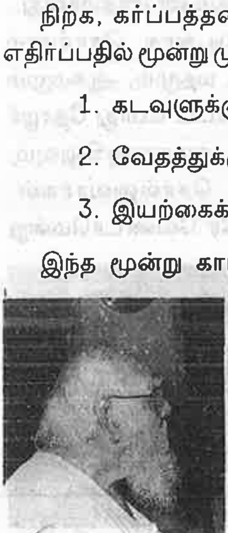

(5.11.1933 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கம்.)

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

சுயமரியாதைத் திருமணம் என்றால் என்ன?

இன்று இங்கு நடைபெறப் போகும் திருமணம் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றதிருமணங்களுக்கும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கும் அடிப்படையாக என்ன மாறுதல் இருக்கின்றது என்று பாருங்கள்.

அநாவசியமாக சிலர் ''சுயமரியாதைத் திருமணம்'' என்றாலே அதிசயப்படுவதும் ஏதோ முழுகிவிட்டது போல் வெறுப்படைவது மாயிருக்கின்றதே தவிர வேறு என்ன மாறுதல் இருக்கின்றது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

விவாகம் அல்லது திருமணம் என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் ஒரு பெண்ணும் ஆணும் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் கட்டுப்பட்டு அவர்களது வாழ்க்கையைக் கூட்டுப்பொறுப்பில் நடத்துவதற்குப் பலர் அறிய செய்யச் செய்துகொள்ளும் அல்லது செய்யப்படும் காரியமே ஆகும். இதைச் சிலர் அதாவது பழைய முறைக்காரர் சடங்கு என்கிறார்கள். சிலர் அதாவது புதிய முறைக்காரர்கள் ஒப்பந்தம் என்கிறார்கள். சடங்கு என்று சொல்லுகின்றவர்கள் உண்மையிலேயே சடங்காகவே கருதி காரியங் களில் லட்சியமில்லாமல் நடத்துக்கிறார்கள். அதாவது கல்யாணத்தில் மாப்பிளைக்கும் பெண்ணுக்கும் எவ்வித உரிமையும் இல்லை. அதுபோலவே சடங்கிலும் கல்யாணக்காரருக்கும் சடங்குக்கும் யாதொரு உரிமையுமில்லை. எப்படியென்றால் தம்பதிகளின் பெற்றோர்களோ அல்லது பெற்றோர்களைப் பெற்றோர்களோ அல்லது இந்தப் பெற்றோர்களுக்கு வேண்டியவர்க்ளோ பார்த்து இன்ன பெண்ணுக்கு இன்ன மாப்பிள்ளை அல்லது இன்ன மாப்பிள்ளைக்கு இன்ன பெண் என்று தீர்மானித்து விட்டால் அதைத் தம்பதிகள் மணமக்கள் ஆட்சேபிக்க முடியாது. அது மாத்திரமல்ல இன்னொரு அநியாயம் என்னவென்றால் திருமணம் என்பது நடக்கும் நிமிஷம் வரையில் மாப்பிள்ளை பெண்ணைப் பார்த்திருக்க மாட்டார். பெண் மாப்பிள்ளையைப் பார்த்திருக்க மாட்டார். 100-க்கு, 99 திருமணத்தில் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துப் பேசி இருக்கவே மாட்டார்கள்.

அங்க லட்சணம், அறிவு லட்சணம், யோக்கியதை லட்சணம் ஆகிய எதையும் பார்க்காமலும், தெரியாமலும் தான் திருமணம் தீர்மானிக்கப் படுகிறது. இவர்கள் இருவர்கள் விஷயத்தில் ஏதாவது ஒன்று கவனிக்கப்படுகின்றதா என்றால்

www.tamilarangam.net

இருவர் பிறந்த நேரம் என்று சொல்லப்படும் அது சரியான நேரமோ தப்பான நேரமோ என்பதைப் பற்றி கவலை இல்லாமல் ஒரு காலத்தை குறிப்பில் வைத்து அதன் மூலமாகவே ஒரு பொறுப்பற்ற நபரால் இருவருக்கும் பொருத்தம் உண்டா இல்லையா என்பது முடிவு செய்யப்பட்டு விடும்.

சில சமயங்களில் பிறந்த காலம் நேரங்கள் கூட கவனிக்கப்படாமல் பெண்ணின் பெயரின் முதலெழுத்தையும் மாப்பிள்ளையின் பெயரின் முதலெழுத்தையும் ஆதாரமாகவைத்து பொருத்தம் முடிவு செய்யப்பட்டு விடும். மற்றும் சில சமயங்களில் அதுகூட இல்லாமல் கோவிலில் பூவைத்து கேட்பது மூலமோ, கருடன் பறப்பது மூலமோ, பல்லி கத்துவது மூலமோ, இருவர் உட்காருவதன் மூலமோ, அல்லது கோவில்களில் ஏதாவது ஒருவன் சாமியாடி வாக்கு சொல்லுவதன் மூலமோ கல்யாணம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விடும். எவ்வளவு காட்டுமிராண்டித்தன வாழ்வில் நமது மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இதுபோலவே சடங்குகள் விஷயத்திலும் இந்தச் சடங்குகள் எதற்காக என்றாவது இந்த சடங்கின் அர்த்தம் என்ன என்றாவது இச்சடங்குகளுக்கு அவசியமோ ஆதாரமோ ஆரம்ப காலமோ பொருத்தமோ என்ன வென்றாவது மணமக்களுக்கோ பெற்றோர்களுக்கோ மற்றும் பந்து மித்திரர்களுக்கோ யாருக்குமே தெரியாது.

ஆனால் சுயமரியாதைக்கல்யாணம் என்பது இந்தப்படிக்கல்ல. மண மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து தங்களுக்குள்ளாகவே ஒருவரை ஒருவர் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் அர்த்தமும், பொருத்தமும் அவசியமும் இல்லாமல் வெறும் சடங்கு பழக்க வழக்கம் என்பதற்காக மாத்திரமே ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது என்பதுமே யாகும்.

இவை மாத்திரமல்லாமல் திருமணம் சம்மந்தமாக செலவு மெனக்கேடு வீண் கஷ்ட நஷ்டம் ஆகியவைகளைப்பற்றி பழைய முறைக் கல்யாணங்களில் லட்சியமே செய்யப்படுவதில்லை.

ஆடம்பரத்துக் காகவே வீண் செலவுகளைத் தகுதிக்கு அதிகமாக கடன் வாங்கியாவது செய்யப்பட்டு வருகிறது. திருமணத்திற்காக 3 நாள் 4 நாள் 5 நாள் 7 நாள்கூட மெனக்கெட்டு அயலூர் பந்து மித்திரர்களையும் தருவித்து மெனக்கெடச் செய்து 5-விருந்து 10-விருந்து என்பதாகச் சாப்பாட்டுச் செலவும், பந்தல் மேளம் சங்கீதம்

www.tamilarangam.net

ஊர்வலம் வாணம் என்பதாக வீண் காரியங்களும் குடிகாரர்கள் குடித்த போதையில் தாறுமாறாய் நடப்பதுபோல் கல்யாணப் போதையில் சிக்கிப் பணங்கள், நேரங்கள், கஷ்டங்கள் ஆகியவைகள் தாறுமாறாக செலவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. 2,3 நாளைக்கு ஆக சிலர் பார்த்துப் புகழ்வதற்காக என்று செய்யப்படும் இப்படிப்பட்ட தாறுமாறான ஆடம்பர செலவுகள் கல்யாண தம்பதிகள் தலையிலோ அல்லது குடும்பத்தாரர்கள் தலையிலோ விழுந்து கல்யாணக் கடன் பார்வைகளால் வெகு நாளைக்கு அவதிப்பட வேண்டியிருப்பதால் சில குடும்பங்கள் கல்யாணச் செலவாலேயே பாப்பராகி மீளாக் கடன்காரர்களாகக் கூட ஆகவேண்டியதாகிவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளும் முட்டாள் தனமான காரியங்களும் கூடாது என்பது தான் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பதின் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

மற்றும் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் விஷயத்தில் தம்பதிகளை விட மூன்றாவதவர்களுக்கே சகல சுதந்திரமுமிருந்து வருகிறது. செய்து வைப்பதற்கு ஒரு புரோகிதன் வேண்டும். இன்ன இன்ன மாதிரி செய் என்பதற்குப் பெற்றோர்கள், பந்து மித்திரர்கள் வேண்டும். இவர்கள் சொன்னபடி யெல்லாம் தம்பதிகள் நடக்க வேண்டும்.

சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பதில் இந்த முறையில்லை. மணமக்கள் தங்கள் ஒப்பந்தங்களை ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி சம்மதித்ததற்கு அறிகுறியாக மாலையிட்டுக் கொள்வது என்பதுடன் முடிவுபெற்று விடுகின்றது.

மற்றும் இவற்றையெல்லாம்விட ஒரு முக்கிய விஷயம் என்ன வென்றால் கல்யாண விஷயத்தில் மணமக்களின் வாழ்க்கைச் சம்மந்தம் முக்கியமானது லட்சியமானது அல்லவென்றும் அதில் ஏதோ ஒரு தெய்வீக சம்மந்தம் இருக்கிறதென்றும் அதுவே தான் திருமணத்தின் லட்சியமென்றும் ஆதலால் அப்பெண்ணும், மாப்பிள்ளையும் அத்தெய்வீக சம்பந்தத்துக்காக ஒருவர் குற்றங்களையும் அநீதிகளையும் மற்றவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதிலும் சிறப்பாக மாப்பிள்ளை செய்யும் கொடுமையையும் அநீதியையும் பெண் பொறுத்துக்கொண்டு வாழ் நாள் முழுமையும், மாப்பிள்ளைக்குப் பெண் அடிமையாய்ப் பக்தியாய் இருக்க வேண்டு மென்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பதில் அப்படியில்லை திருமணம் என்பது பெண்ணும் ஆணும் சேர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்த ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒப்பந்தமென்றும், அவ்வொப்பந்த

www.tamilarangam.net

விஷயம் பெண்ணையும், ஆணையும் மாத்திரமே பொருத்ததே ஒழிய வேறு எவ்வித தெய்வீகத்துக்கோ அல்லது எவ்வித கட்டுப்பாட்டுக்கோ சம்மந்தப்பட்டதல்ல என்றே சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தின் தத்துவமாகும்.

மேலும் பழைய முறை கல்யாணமானது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்யாண மேற்பட்ட பிறகு தான் ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆசை கொள்ளுவதோ காதல் கொள்வதோ ஏற்படவேண்டுமே ஒழிய அதற்கு (கல்யாணத்துக்கு) முன்னால் ஒருவர் மீது ஒருவருக்கு ஆசையும், ''காதலும்'' ஏற்படுவது கூடாதென்றும் குற்றமென்றும் அது விபச்சாரத்துக்குச் சமானமானதென்றும் கூறப்படுகின்றது.

சுயமரியாதைக் கல்யாணத்திலோ, கல்யாணத்துக்கு முன்பாகவே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒருவருக் கொருவர் ஆசையும் ''காதலும்'' ஏற்பட்டு அதன் பின்னரே கல்யாணம் நடக்க வேண்டும் என்றும், மற்றபடி கல்யாணம் ஆன பிறகு கல்யாணம் ஆய்விட்டதே என்கின்ற காரணத்திற்காக அங்க ஈனராய் இருந்தாலும், வியாதிக்காரராய் இருந்தாலும், கொடியவராய் இருந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் ஆசையும் காதலும் கொண்டுதான் ஆகவேண்டுமென்றும் சொல்வதைக் கண்டிப்பாய் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை.

மற்றும் பழைய முறைக் கல்யாணங்கள் ஒரு தடவை கல்யாணமாகி விட்டால் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் மறுபடியும் பிரியக் கூடாதென்றும், இப்படிக் கூறாவிட்டாலும் ஆணுக்கு பிரித்து விடவோ பிரிந்துகொள்ளவோ உரிமை உண்டு பெண்ணுக்குத் தான் உரிமையில்லை என்றும், பெண்ஜாதி செத்துப்போனால் புருஷன் மறு விவாகம் செய்து கொள்ளலாம் என்றும், பெண்ஜாதி உயிருடன் இருக்கும் போதே புருஷன் மாத்திரம் பல பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம் என்றும், பெண்கள் மாத்திரம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் புருஷன் எவ்வளவு கொடியவனாகவும் மனுஷத்தன்மை அற்றவனாகவும் எவ்விஷயத்துக்கும் பொருத்தமில்லாமல்கொடுமையும் சித்திரவதையும் போன்ற கஷ்டத்தையும் கொடுப்பவனானலும் புருஷனைவிட்டுப் பிரியக்கூடாதென்றும், வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடா தென்றும், புருஷன் தான் பக்குவமாவதற்கு முன் 5-ஆவது 10-ஆவது வயதிலேயே இறந்து போனாலும் வேறு புருஷனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் விதவை என்னும் பெயருடன் மக்கள் கண்ணுக்கும், மனதுக்கும், வெறுப்புத் தோன்றும் தன்மையில் வாழவேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்றது.

www.tamilarangam.net

சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தில் இவ்வித அக்கிரமும், அயோக்கியத் தனமும், அறியாமையும், கொடுமையும், மூர்க்கத்தனமும், காட்டு மிராண்டித்தனமும் இல்லை. வாழ்க்கைக்கும் மனதுக்கும் ஏற்ற தம்பதிகளானால் கூடிவாழலாம். அவைகளுக்கு ஒவ்வாத வாழ்க்கையே ''நரகம்'' போன்றதான தம்பதிகளானால் பிரிந்து மனதிற்கு ஏற்றவர்களை மணந்து இன்பசுகவாழ்வு வாழ உரிமை உண்டு என்பதோடு புருஷனோ மனைவியோ யார் இறந்துபோனாலும் மறுவிவாகம் செய்துகொள்ளலாம் என்றுகூறுகிறது.

பழைய முறை கல்யாணப்படி பெண்களுக்குச் சொத்து உரிமை இல்லை. வாழ்க்கையில் சரி பங்கு ஆதிக்க உரிமை இல்லை என்று கூறப்படுறது. சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தில் சொத்திலும் வாழ்க்கை ஆதிக்கத்திலும் பெண்ணுக்கு ஆணைப்போலவே சரிபங்கு உரிமை இருக்கின்றது என்பதுடன் இவைகளே கல்யாண ஒப்பந்தத்தின் ஷரததுக்களாகும். அநேகமாய் கல்யாணத் தத்துவம் பழையதும் புதியதும் ஒரு மாதிரிதான். எப்படி எனில் இங்கு ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து தான் கல்யாணம் செய்து கொண்டார்களே ஒழிய ஆணும் ஆணும் சேர்ந்தோ, பெண்ணும் பெண்ணும் சேர்ந்தோ கல்யாணம் செய்து கொள்ளவில்லை.

ஆதலால் இவ்விதத் திருமணத்தைப் பற்றி யாரும் கவலையோ ஆத்திரமோ படவேண்டியதில்லை. பெண் மக்களில் பலருக்கு இவ்விஷயத்தில் ஏதாவது மனசஞ்சலம் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆண்களில் படித்தவர்கள் வித்வான்கள் என்று சொல்லப்படுபவர் களிலேயே சில அழுக்குமூட்டைகள் இருந்துகொண்டு விஷமபிரச்சாரம் செய்துவரும்பொழுது பெண்களில் இவ்விஷயமாய் அதிருப்தி உள்ளவர்கள் இருப்பது அதிசயமல்ல. ஏனெனில், பெண்களை நாம் எப்படி வைத்திருக்கின்றோம். அவர்களில் 100-க்கு 99 பேருக்கு அடுப்பங்கரையும், படுக்கைவீட்டையும் மாத்திரமே காட்டி நகை மாட்டுகின்ற ஸ்டேண்டு போல் நகைகளை மாட்டி இது என் பெண்ஜாதி (அடிமை) இது உன் பெண்ஜாதி என்று கண்காட்சி காட்டுகின்றோமே ஒழிய வேறு அவர்களுக்கு என்ன கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். வேண்டுமானால் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு கணக்கு வழக்குப் பார்க்காமல் பிள்ளைகளைப் பெறு வார்கள். இதற்கு ஒரு உபாத்தியாயரோ, அறிவோ வேண்டியதில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மடமை உண்டோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பிள்ளைகள்

www.tamilarangam.net

பிறந்துவிடும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அடிமைத் தன்மையில் மோகம் உண்டோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நகைகளை மாட்டிக்கொள்ளுவார்கள். தங்களை விகாரமாய்ச் சிங்காரித்துக் கொள்ளுவார்கள். இவைகளையும், இவை போன்றவைகளையும் தான் நாம் அவர்களுக்கு தாய் தந்தையர்கள் என்கின்ற முறையில் கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட பெண்களிடம் நாம் வேறு எதை எதிர்பார்க்க முடியும். இன்றைய பெண் எவ்வளவோ கல்வியும், செல்வமும், நாகரீக ஞானமும், கௌரவமும் உள்ள சுற்றத்தார்களுக்குள்ளும் சகவாசத்துக்குள்ளும் இருந்து வந்தும் நிரம்பவும் கர்நாடக முறையில் பட்டிக்காட்டு கிராம வாசப்பெண்களைவிட இளப்பமாய் நடந்து கொள்வதைப் பார்த்தால் நமக்கு எவ்வளவு சங்கடமாயிருந்தது என்பது அவரவர்களுக்கே தெரிந்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பெண்கள் வயிற்றில் பிள்ளைகள் பிறந்து இவர்களால் வளர்க்கப்பட்டால் அவற்றிற்கு மனிதத் தன்மை எப்படி ஏற்படும் என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். நமது மக்களுக்கு ஏன் மனிதத்தன்மை இல்லை, சுயமரியாதை இல்லை என்றால் அவற்றிற்கெல்லாம் முக்கியத்திலும் முக்கியமான காரணம் இப்படிப்பட்ட தாய்மார்களால் பெறப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டதேயாகும்.

கடைசியாக தோழர்களே ஒன்று சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். கல்யாணமானவுடன் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை எதிர்பார்ப்பார்கள். சுற்றத்தார் எத்தனை ஆயிற்றென்று கணக்குக்கூட்டி வருவார்கள். தம்பதிகள் பிள்ளை பெறுவதினால் படும் கஷ்டம் காயலா அசௌகரியம் வாலிபம் பாழாவது அதிக பிள்ளைகள் பெறுவதினால் தரித்திரம், துன்பம், வியாகூலம், விசாரம், மனங்கெட நேருவது சுயமரியாதை இழந்தாவது வாழ ஆசைப்படுவது ஆகிய காரியங்களைப்பற்றியெவரும் சிந்திக்க மாட்டார்கள். யாதொரு பொறுப்பும் அறிவும் அற்று இன்று மணமக்களைப் பார்த்து ''16 பிள்ளைகளைப் பெற்று பெருவாழ்வு வாழவேண்டும்'' என்று சொல்லுகிறவர்கள் நாளைக்கு ஒரு குழந்தைக்கு அரைச்சங்கு பால் வார்க்கக்கூட சம்மதிக்கமாட்டார்கள். ஏதாவது கஷ்டம் வந்தால் கூட பக்கத்து வீட்டில் குடியிருந்து கொண்டு கணக்குக்கூட்டிப் பார்த்து அசூசையும் வெறுப்பும் அடைவார்களே தவிர சிறிது பரிதாபம் கூட காட்டமாட்டார்கள். ஆதலால் மணமக்கள் குழந்தைகளைப் பெறும் விஷயத்தில் சிறிது ஜாக்கிரதையாகவும் அறிவுடைமையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

(''புரட்சி''
17-6-1934.)

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இன்று இங்கு நடக்கும் இத்திருமணத்திற்குச் சுயமரியாதைத் திருமண மென்றும், சீர்திருத்தத் திருமணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சுயமரியாதைத் திருமணம் என்றால் சிலருக்குப் பிடித்தமில்லாமல் இருக்கலாம் என்று சீர்திருத்தத் திருமணமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

எப்படி இருந்தாலும் ஒன்றுதான். சீர்திருத்தம் என்றால் என்ன? இருக்கின்ற நிலையிலிருந்து மாற்றம் செய்வதையே சீர்திருத்தமென்றும், நாகரிகமென்றும் சொல்லுகிறோம். என்றாலும் இந்தச் சீர்திருத்தமும், நாகரிகமும் வெறும் மாறுதலுக்காவே ஏற்படுவதும் உண்டு. மற்றும் பல விஷயங்களில் சௌகரியத்தையும், நன்மையையும், அவசியத்தையும், பகுத்தறிவையையும் உத்தேசித்து மாற்றப்படுவதும் உண்டு. மாறுதலும் சீர்திருத்தமும் மக்களுக்கும் உலகத்துக்கும் புதிதல்ல. உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் ஒவ்வொரு துறையிலும் எவ்வளவு மாறுதல் அடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை சரித்திரங்களையும், பழைய சின்னங்களையும் பார்த்து வந்தால் நன்றாய் விளங்கும். அதுபோலவே மனிதசமூகம் சகல துறைகளிலும் எவ்வளவு மாறுதல் அடைந்து வந்திருக்கின்றது என்பதும் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு மாறுதல் அடைந்து வந்திருக்கின்றது என்பதும் நம்குறைந்த கால ஆயுளின் அனுபவத்தைப் பார்த்தாலே தெரியவரும்.

மாறுதல் என்பது இயற்கையே ஆகும். மாறுதல் இல்லாமல் எந்த நாடும், எந்த சமூகமும், எந்த வஸ்துவும் இருக்கமுடியாது. இந்தக் கல்யாணம் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்றும் இதில் பழக்க வழக்கங்கள், சாஸ்திரங்கள், சம்பிரதாயங்கள் ஒன்றும் கவனிக்கப்படுவ தில்லை என்றும் இதைப் புராணமரியாதைக்காரர்களும் வைதீகர்கள் என்பவர்களும் குற்றம் சொல்லாம். சாதாரணமாக இந்நாட்டில் நடைபெறும் வைதீகக் கல்யாணம், புராண முறைப்படி நடக்கும் கல்யாணம் ஆகியவைகளைப் பற்றியே சிந்தித்துப் பாருங்கள். வைதீகப் பிரச்சாரத்துக்கும், வைதீகத்துக்குமாகவே உயிர் வாழ்வதாய் சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பன சமூகத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய கல்யாணங்களில் இப்போது எவ்வளவு சீர்திருத்தம் எவ்வளவு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் கவனித்துப் பாருங்கள். காலை 7 மணிக்கு வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு தூரத்தில் உள்ள கோவில்களுக்குப் போய் அங்கு கல்யாணம் செய்து கொண்டு பகல் சாப்பாடு சாப்பிட்டு விட்டு மாலை 6 மணிக்கு புறப்பட்டு வீடுவந்து சேர்ந்து விடுகிறார்கள் 3 நாள், 5 நாள், 7 நாள் அவ் பாசனங்கள், சடங்குகள் என்பவைகள் எல்லாம்

www.tamilarangam.net

ஆடம்பரங்கள், பலவகைப்பட்ட விருந்துகள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன?

மற்றும் குருட்டு நம்பிக்கையும், மூட பக்தியும் பிறந்த ஊராகிய சென்னை முதலிய இடங்களில் நாயுடு, முதலியார், செட்டியார் என்று சொல்லப்படும் ஜாதிகளும் வைதீகசிகாமணிகளும் சடங்குகளினாலும், வேஷங்களினாலும் தங்களைப் பெரியஜாதியார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்களுமான மக்கள் இன்று தங்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே, ஒரே நாளில், ஒரு பகலில் ஒரு விருந்தில் கல்யாணங்களை முடித்து விடுகின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் மாறுதல் அல்லவா? சீர்திருத்தம் அல்லவா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். மனிதனில் எவனும் மாறுதலுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க முடியாது.

காசிக்கும் ராமேஸ்வரத்துக்கும் நடந்து போனால்தான் புண்ணியம் என்று நம்பின மனிதன் இன்று காளை வண்டியில் போய், குதிரை வண்டியில் போய், ரயிலில் போய், மோட்டாரில் போய், ஆகாயக் கப்பலில் மணிக்கு 300 மைல் வேகம் போகக்கூடிய நிலையை அடைந்து விட்டான். இவனிடம் புராணத்தையும், வைதீகத்தையும் பேசினால் செல்லுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அதுபோலவே சக்கிமுக்கிக் கல்லின் மூலம் விளக்கு வெளிச்சத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த மனிதன் விளக்காகி, பந்தமாகி, பவர் லைட்டாகி, கியாஸ் லைட்டாகி, இன்று எலக்ட்டிரிக் லைட் அதாவது ஒரு பொத்தானை அமுக்கினால் லஷம் விளக்கின் வெளிச்சம் போன்ற பிரகாசத்தைக் கண்டுபிடித்து அனுபவித்து வருகிறான். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் புராணமும் வைதீகமும் தடுத்துவிடக் கூடுமா என்று பாருங்கள்.

அதுபோலவே இந்தத் திருமணம் என்னும் விஷயத்திலும் முற்போக்கு ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். அதை நீங்கள் தடுத்துவிட முடியாது. திருமணத்துக்கு 1000 சாஸ்திரமும் புராணமும் இருந்தாலும் அதை இனி மக்கள் நம்பிக்கொண்டும், ஏற்றுக்கொண்டும் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது. கால தேச வர்த்தமானத்துக்குத் தகுந்தபடி மாறிக்கொண்டுதான் வரும். அநேக தேசங்களில் கல்யாணம் என்கின்ற

பேச்சே இப்போது அமுலில் இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றாகக்கூடித்தான் வாழவேண்டும் அல்லது வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்கின்ற முறையும் இல்லை. இஷ்டப்பட்டால் இரண்டுபேர் கூட்டு வியாபாரம் செய்வது போல் சேர்ந்து ஒரு குடும்பத்தை நடத்துகிறார்கள். இஷ்டம் இல்லா விட்டால் தனித்தனியாக குடும்பத்தை நடத்துகிறார்கள்.

www.tamilarangam.net

மேலும் குடும்பம் என்கின்ற தொல்லையே இல்லாமல் சுதந்திர மக்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், உணர்ச்சி பரிகாரத்தையும் இரு சினேகிதர்கள் அனுபவிக்கும் சினேக இன்பத்தைப் போலவே இயற்கைக் கூட்டுப் போலவும் கருதி வாழுகின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் மனிதன் அனுபவத்தினாலும், நாளுக்கு நாள் மனிதனுடைய கஷ்டமும், கவலையும், தொல்லையும் குறைக்கப்பட்டு வரவேண்டும் என்கின்ற முயற்சியினாலும் தத்துவ விசாரத்தினாலும் ஏற்படும் காரியங்களே ஆகும்.

ஆதலால் சுயமரியாதை என்கின்ற வார்த்தையைக் கண்டு யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

மனிதனுடைய பகுத்தறிவுக்கு மரியாதைக் கொடுப்பதுதான் சுயமரியாதையின் முக்கிய தத்துவம் என்பதை ஞாபகத்தில் வையுங்கள். உங்கள் பகுத்தறிவினாலும் உங்கள் அனுபவ உண்மையாலும் உங்களுக்கு ஒன்றுதோன்ற - உலக பழக்க வழக்கத்துக்குச் சாஸ்திரத்திற்கு மதக்கட்டுப் பாட்டுக்கு என்கின்ற நிர்பந்தத்தின் மீது அதற்கு மாறாய் நீங்கள் நடக்க வேண்டிய அடிமைத்தன்மை ஏற்பட்டால் அதைத்தான் சுயமரியாதைக்கு விரோதம் என்று சொல்லுகிறோம். அதைத்தான் அடிமைத் தனம், சுதந்திரமற்றத் தனம் என்று சொல்லுகின்றோம்.

ஆதலால் எந்தக் காரியத்தையும், உங்கள் பகுத்தறிவையும் அனுபவ பலனையும் அனுசரித்துப்பார்த்து நடக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையிலேதான் இந்த சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பதும் ஆங்காங்கு செய்யப்பட்டும், பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டும் வருகின்றதே ஒழிய வெறும் மாறுதலுக்காக என்று செய்யப்படவில்லை.

உங்களுடைய புராண மரியாதைக் கல்யாணத்தை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். பு.ம.கல்யாணத்தின் முதல் தத்துவமே பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமைகள், சுதந்திரமற்றவர்கள், மனிதத்தன்மைக்கு அருகதையற்றவர்கள் என்பவைகளைச் நிலை நிறுத்துவதற்காகக் செய்யப்படும் சடங்கு அல்லது காரியம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். உதாரணமாக கன்னிகா தானம், பெண் கொடுத்தல், பெண் வாங்குதல், தாலி கட்டுதல் முதலியவார்த்தைகளாலும் புருஷனுக்குக் கொண்டவன், கொண்டான் என்று சொல்லப் படுகின்ற வார்த்தைகளாலும் பெண் அடிமையாகப் பாவிக்கப்படுகிறது என்பதை உணரலாம்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இந்தச் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பதின் முக்கிய தத்துவம் கூட்டு வாழ்க்கையில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் எவ்வித வித்தியாசமோ உயர்வு தாழ்வோ இல்லை என்பதும் சகல துறைகளிலும் சம சுதந்திரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதுமேயாகும்.

மற்றும் வைதீகப் புராண முறைக் கல்யாணத்தில் மதம், ஜாதி, வகுப்பு, குலம், கோத்திரம் முதலியவைகளைக் கவனிப்பதே முக்கியமாய் இருப்பதால் ஆண் பெண் பொருத்தம் சரியாய் ஏற்படுவதில்லை. ''குலத்தில் ஒரு குரங்கைக் கொள்ளு'' ''பாத்திரமறிந்து பிச்சைக் கொடு, கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக் கொடு'' என்னும் பழமொழிகளைப் பார்த்தாலே குலம், கோத்திரம், ஜாதி, வகுப்பு முதலியவைகளுக்குள்ள நிர்ப்பந்தங்கள் நன்றாய் தெரியும். இதன் பயனாய் அநேக கல்யாணங் களில் பெண்ணுக்கு ஏற்ற மாப்பிள்ளை இல்லாமலும், மாப்பிள்ளைக்கு ஏற்ற பெண் இல்லாமலும் நாயும் பூனையும் போல் ஜோடிகள் சேர்ந்து விடுகின்றன.

சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தில் ஜாதி, வகுப்பு, குலம், கோத்திரம் என்பவைகள் கவனிக்கப்படாமல் மணமக்களுடைய யோக்கியதாம்சங் களையே கவனித்துப் பார்க்கப்படுகின்றது.

வைதீகக் கல்யாணத்தில் வயதுக் கிரமங்களில் தக்க பருவங்களை முக்கியமாய் கவனிப்பதில்லை. தக்க பருவம் வருவதற்கு முன்பு பெண்களுக்குக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்து வருகின்றது. உதாரணமாக 10 வயது வந்தால் ''ஒரு பறையனுக்குப் பிடித்துக் கொடு'' என்று சொல்லும் பழமொழியைப் பார்த்தால் விளங்கும். 50, 60 வயது ஆன ஆண் கிழத்துக்கு 10, 12 வயது பெண்குழந்தையைப் பிடித்துதாலி கட்டி விடுகிறார்கள். கல்யாண விஷயத்தில் ஆண்களுக்குக் கிழம் என்பதே இல்லையாம்.

இந்த விஷயத்திலும் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் தக்க சரிசமமான வயது பொருத்தம் பார்த்தே செய்யப்படும்.

மற்றப்படி புராணக் கல்யாணங்களில் நாள் பார்ப்பது, சடங்குகள் செய்வது அதிகச்செலவுகள் செய்வது முதலிய காரியங்களால் கல்யாணக்காரர்களுக்குத் தாங்க முடியாததும், விலக்க முடியாததுமான பல அசௌ கரியங்கள், செலவுகள் ஏற்படுகின்றன.

உதாரணமாகப் புரோகிதன் அதிகாலையில் 4 1/2 மணி 5 மணி 6 மணிக்கு ''முகூர்த்தம்'' வைத்துக் கொடுத்து விடுகிறான். இதனால் இரவெல்லாம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

தூக்கமில்லாமல் கல்யாணத்துக்கு வந்த ஜனங்கள் அவஸ்தைப் படுகிறார்கள். பல்லு விளக்காமல், கால் கை கழுவாமல், வெளிக்குப் போகாமல், நித்தியக் கடன்களைக் காலாகாலத்தில் கழிக்க முடியாமல் மக்கள் அவஸ்தைப்படுவதும் மற்றும் பழக்க வழக்கமென்னும் சடங்கு ஆடம்பரம் முதலியவைகளால் கல்யாணக்காரர்களுக்குச் சகிக்க முடியாத தொல்லைகளும் தாங்க முடியாத கடன்களும் ஏற்பட்டு அக்குடும்பங்கள் ஒன்று இரண்டு வருஷங்களுக்கும் சில சமயங்களில் வாழ் நாள் முழுவதும் கடனில் மூழ்கி வேதனைப்படுவதுமாக இருந்து வருகின்றது.

சுயமரியதைக் கல்யாணத்தில் எல்லோருக்கும் சௌகரியமான நேரமும், மிகவும் சுருக்கமான செலவும் கொண்டு நடத்தப்படுவதோடு அனாவசியமான - அர்த்த மற்ற சடங்குகளையும் ஒழித்து நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் எல்லாம் கல்யாணத்திற்கு ஏதாவது பலக்குறைவோ, கெடுதலோ ஏற்பட்டு விடும் என்று யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. கல்யாணத்துக்கும் ஜாதி, மதம், சடங்கு, நேரம், காலம், குலம், கோத்திரம் ஆகியவைகளுக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை.

நம் நாட்டில் ஜாதி, மதம், குலம், கோத்திரம், காலம், நேரம் சடங்குக்கிரமம் முதலியவைகள் கவனித்தே 100-க்கு 99 கல்யாணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இப்படியெல்லாம் செய்தும் இன்று அவற்றின் பலன்களைக் கவனித்துப் பார்ப்பீர்களானால் ஒட்டுமொத்தம் பெண் சமூகத்தில் 100-க்கு 20 பெண்கள் விதவைகளாய் இருக்கிறார்கள். இந்த விதவைகளுள் 100-க்கு 25 பேர்கள் 20 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட விதவைகள் என்றால் அவர்களின் கஷ்டத்தையும், அனுபவிக்கும் வேதனைகளையும் பற்றி நாம் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நாள்-கோள் பார்த்து சாஸ்திரப்படி சடங்குகள் செய்யப்பெற்ற தெய்வீகக் கலியாணங்களில் பெண்கள் 100-க்கு 20 பேர் ஏன் விதவைகளாய் இருக்க வேண்டும். அவர்களில் 100-க்கு 25 பெண்கள் 20 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் விரக வேதனையில் ஏன் அழுந்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது ''தெய்வீக மணத்தின்'' பலனா? அல்லது ''அசுர'' மணத்தின் ''பிசாச'' மணத்தின் பலனா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். தெய்வீகம், பழக்கம், வழக்கம், சாஸ்திரம் என்கின்ற வார்த்தைகள் முன்னேற்றத்துக்கும் ஜன்ம விரோதியான வார்த்தைகளாகும். ஆதலால் சுயமரியாதைக் கலியாணம் என்பதில் மேற்படி முன்னேற்றவிரோதிகளுக்கும், சுதந்திர விரோதி களுக்கும் இடமில்லை. இந்தக் காரணங்களால் தான்

www.tamilarangam.net

பழமை விரும்பிகள் வைதீகர்கள் பகுத்தறிவற்றக் கோழைகள், சுயமரியாதை இயக்கம் என்றாலும், சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்றாலும் முகத்தைச்சுளித்து கண்களை மூடி விழிப்பார்கள். இவர்களைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இந்தக் கூட்டங்களுக்கு மரியாதை கொடுத்த எந்த தேசமோ, சமூகமோ விடுதலை பெற்றதாக யாரும் சொல்ல முடியாது.

ஆகைபால்தான் இந்தப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றோம். மற்றப்படி இந்தக் கலியாணத்தில் என்போன்றோருக்கு யாதொரு வேலையும் இல்லை. புரோகிதத்துக்காக எவரும் இங்கு வரவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீங்கள் எல்லோரும் இதனை கவனித்து நன்றாய் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நன்மையைக் கைக்கொண்டு பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்கும் விடுதலைக்கும் உதவி புரியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு உங்கள் சார்பாக மணமக்களைத் தங்கள் ஒப்பந்தங்களைக்கூறி ஒருவரை ஒருவர் வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

(தந்தை பெரியார் அவர்கள் கோவையில் ஆற்றிய உரை ''பகுத்தறிவு'' 7.10.1934.)

குறிப்பாக மனித சமூகத்தில் பெண்கள் விஷயத்தில் ஒரு பெரும் மாறுதல் ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். இது தீண்டாமையை ஒழிப்பதைவிட, அவசரமாய்ச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அதிலும் விதவைக்கொடுமை அடியோடு ஒழிக்கப்படவேண்டும். அது மனித தர்மத்துக்கு மாத்திரமல்லாமல் ஜீவதர்மத்துக்கே விரோமானதாகும். விதவைகளைப்பற்றி நினைக்கும் போது எனக்கு ராஜராம் மோகன்ராயைப் பற்றித்தான் ஞாபகம் வருகின்றது. இன்றைய விதவைகளின் கொடுமைக்கு அவர்தான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டியிருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

ஏனெனில் இந்து சாஸ்திர முறைப்படி புருஷன் இறந்தவுடன் பெண்ஜாதியைக் கட்டையில் பலாத்காரமாயாவது வைத்து புருஷனுடன் கட்டி நெருப்பை வைத்து சுட்டுவிடும் முறை இன்னும் இருக்குமானால் இன்று உலகில் விதவைகளே இருக்கமாட்டார்கள். விதவைக் கொடுமையும் இருக்காது.

விதவைகளைச் சுடக்கூடாது என்று சொன்னவர் அவ்விதவைகளுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். அதில்லாமல் இன்று இந்தியாவில் மாத்திரம் குழந்தைகள் உள்பட

www.tamilarangam.net

பெண்களில் 100-க்கு 25 பேர் விதவைகளாய் இருக்கின்றார்கள் என்றால் இது கொடுமை அல்லவா? இதை ஒழிப்பதைவிட வேறு ஜீவகாருண்ய வேலையோ, சீர்திருத்த வேலையோ இருக்கின்றதா என்று கேட்கின்றேன். அதுபோலவே பெண்கள் சுதந்திர விஷயமும் மோசமாகவே இருக்கின்றது. பெண்கள் விலைப்பொருளாக மதிக்கப்படுகின்றனர். மற்றும் அடிமைப் பொருளாகவும் மதிக்கப் படுகின்றனர். குழந்தைப்பருவம், இளமைப்பருவம், கல்யாணப் பருவம், வாழ்க்கைப் பருவம், முதுமைப்பருவம் ஆகிய எல்லாப் பருவங்களிலும் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவைகளைப்பற்றி நான் சொல்லுவது பழமை விரும்பிகளுக்குக் கஷ்டமாய்த் தோன்றலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் பெண்களாயிருந்து அனுபவித்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

(தந்தை பெரியார் அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் ஆற்றிய உரை ''பகுத்தறிவு'' 14.10.1934.)

பெண்கள் நிலையம்

பெண்கள் நிலையம் என்பது பற்றி தோழர் இராகவன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை குடிஅரசில் வெளியிட்டிருந்தார். அதைப்பற்றி பல தோழர்கள் நம்மை நேரிலும், கடித மூலமாகவும் பல கேள்விகள் கேட்டு இருப்பதோடு தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் ஆதரவுகளையும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக மிகுதியும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் பெண்கள் விடுதலையும், பெண்கள் முன்னேற்றமும் ஒன்று என்பது இயக்கத்தை அறிந்த தோழர்கள் யாவரும் உணர்ந்ததேயாகும். இயக்கத்தின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் இதை தெரிவித்தே வந்திருக்கிறோம். இந்திய நாட்டில் பெண்கள் சகல துறைகளிலும் தீண்டப்படாத மக்கள் அடைந்துவரும் கஷ்டத்தையும், இழிவையும் அடிமைத்தனத்தையும் விட அதிகமாகவே அனுபவித்து வருகிறார்கள். இக்கொடுமைகளாலும், குறைபாடுகளாலும் பெண்கள் சமூகத்துக்கு ஏற்படும் கெடுதியை விட ஆண்கள் சமூகத்துக்கே அதிகக்கெடுதிகள் ஏற்பட்டு வருகிறது. பெண்களை அடிமையாக வைத்து இழிவாய் நடத்துவதின் பயனாய் ஆண்களுக்கு ஒரு அளவு நன்மை இருக்கின்றது என்று மேலெழுந்த வாரியாய் தெரிகின்றதே தவிர, உண்மையாக ஆண்களுக்கு அதனால் அநேக பொறுப்புகளும், கவலைகளும், அதிகமாகி வாழ்க்கையில் நிம்மதி என்பது

www.tamilarangam.net

இல்லாமலும் ஆண்கள், மக்கள் பிராயத்தில் அடையவேண்டிய அறிவு, கல்வி, வீரம் முதலி யவைகளை அடைவதற்கில்லாமலும் வளர்க்கப்பட வேண்டியவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

மேல்நாட்டு ஆண் மக்களுக்கு இருக்கும் அறிவு, கல்வி, வீரம் முதலிய குணங்களுக்கும் நம் நாட்டு ஆண் மக்களுக்கு இருக்கும் அறிவு,கல்வி, வீரம் ஆகிய குணங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களுக்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் மேல்நாட்டு ஆண்மக்கள் அடிமையாய் வைத்து இழிவாய் நடத்தப்படாத பெண்மணிகளால் உலக அனுபவமும் கல்வி, அறிவு, சுதந்திர உணர்ச்சியும் உள்ள பெண்மணிகளால் பெற்று வளர்க்கப்படுகிறார்கள். நம் நாட்டு ஆண் மக்கள் என்பவர்கள் அடிமையாகவும் இழிவாகவும் நடத்தப்படும் பெண் யந்திரங்களால் கல்வி, அறிவு, சுதந்திரம் ஆகியவை அடியோடு அற்ற பெண் உருவங்களால் பெற்று வளர்க்கப்படுகிறார்கள். இந்த தாரதம்மியமானது பெண்களை அடிமை கொண்டு நடத்துவதால் ஆண்களுக்கு எவ்வளவு லாபமும், சுயநலமும் இருந்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் எத்தனையோ பங்கு அதிகமாய் நஷ்டமும் கெடுதியும் உண்டாகி வருகின்றது.

அன்றியும் ஆண்கள் பெண்களை அடிமையாய் அறிவற்றவர்களாய் வைத்திருப்பதனால் ஆண்களுக்குப் பெண்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியபொறுப்பும், பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும், அவர்களால் தங்கள் ''சுயமரியாதை''க்குக் கேடும் வராமல் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய கவலையும், அவர்கள் மூலம் பெறப்பட்ட பிள்ளைக் குட்டிகளின் வளர்ப்பையும் கல்வியையும், சௌகரியத்தையும், தேவைகளையும் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் அதிகமாவதோடு பொருளாதாரத் துறையில் சகல பாரமும் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுமாகி விடுகின்றது. ஆகவே பெண்களை அடிமை கொண்டு இழிவாய் நடத்தித் திருப்தி அடைவதோ, லாபம் அடைவதோ என்பது ஒரு மூட நம்பிகையிலும், மூடப் பழக்க வழக்கங்களிலும் பட்டதே தவிர உண்மையில் அதனால் எவ்விதத் திருப்தியையோ, சாந்தியையோ, லாபத்தையோ ஆண்கள் அடைவதாக நமக்குத் தோன்றவில்லை. கல்வி அறிவு, சுதந்திர உணர்ச்சி இல்லாத பெண்களிடம் அதாவது அடிமை கொண்ட பேதைப் பெண்ணிடம் அனுபவிக்கும் இன்பத்துக்கும், கூட்டு வாழ்க்கைக்கும், சுதந்திர உணர்ச்சியும், கல்வி அறிவும் உள்ள பெண்ணிடம் அனுபவிக்கும் இன்பத்துக்கும் கூட்டு வாழ்க்கைக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் போன்ற வித்தியாசம் உண்டு. ஆதலால் பெண் மக்களை அடிமைத் தன்மையில் இருந்து

www.tamilarangam.net

விலக்கி அவர்களுக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சியும் உலக ஞானமும், கல்வி அறிவும் கூட்டுவாழ்வில் சமபொறுப்பும் ஏற்படும்படி செய்து விட்டோமேயானால் மனித சமூகத்தின் நன்மைக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் பெரும் பாகத்தைச் செய்தவர்களாவோம். இதனாலேதான் சு-ம இயக்கம் இதுவரையில் பெண்கள் விஷத்தில் வெகு அதி தீவிரமான திட்டங்களை வலியுறுத்தி வருகிறது.

ஆகவே பெண்கள் விஷயத்தில் செய்கையில் செய்ய வேண்டியதற்கு அநேக காரியங்கள் இருக்கின்றன. இது வரையில் நாம் ஏதோ அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக செய்து வந்திருக்கின்றோமே ஒழிய ஒரு நிலையான நிர்மாணமான காரியம் செய்து விட்டதாக சொல்லிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம்.

அந்தப்படி அவ்வளவு பெரிய மாறுதலான காரியத்தை நிலையான தாகவும், நிர்மாணமானதாகவும் நம்மால் செய்துவிட முடியுமா என்று சிலர் கேட்கலாம். நமக்கு ஒரு சமயம் அவ்வளவு பெரிய சக்தி இல்லை என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் சிறிது செய்வதாயிருந்தாலும் சுயமரியாதைக்காரர்களாகிய நம்மால் தான் இது செய்ய முடியுமே ஒழிய மற்றப்படி வேறு எவராலும் செய்ய முடியாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதிருக்கிறது. ஏனெனில் பெண்கள் விடுதலை விஷயத்தில் சுதந்திர விஷயத்தில், கல்வி, ஞானம், சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டிய அளவு விஷயத்தில், நமது திட்டத்தில் ஒரு சிறு பாகமாவது ஒப்புக் கொள்ளுகின்றவர்களிடத்தில் ஒரு சிறு பாகமாவது ஒப்புக் கொள்ளுகின்றவர்களிடத்தில் தானே ஏதாவது கொஞ்சமாவது நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அப்படிக்கில்லாமல் அதற்கு எதிரிகளாய் உள்ளவர் களிடத்தில் எதை எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆதலால் சுயமரியாதைக் காரர்கள் அல்லாதவர்கள் பெண்களுக்கு முழு சுதந்திரம் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்வதைக் காணமுடியவில்லை.

ஏனவே இவ்விஷயத்தில் கவலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய வர்களும் சிறிதாவது செய்யக்கூடியவர்களும் நாமாகவே இருப்பதால் நம்மால் முடியுமோ முடியாதோ என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் முடிக்கக்கூடியவர்கள் வேறுயாரும் இல்லை என்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பொறுப்பை எப்படியாவது நாம்தான் தலையில் போட்டுக் கொண்டு கூடிய அளவாவது செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். இதைப்பற்றி 4,5 வருஷகாலமாகவே சுயமரியாதைத் தோழர்களுடன் பல சந்தர்ப்பங்களில் கலந்து பேசி வந்திருக்கிறேன். 1929-ஆம் ஆண்டில் எமது

www.tamilarangam.net

வீட்டில் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்திவாராவாரம் பெண்களுக்கு ஒரு விதப் பயிற்சி கொடுத்தும் வந்தேன். சில காரணங்களால் அது அடைப்பட்டு போயிற்று. ஆனபோதிலும் மறுபடியும் அது விஷயமாய்க் கவலையுடன் யோசித்தே வந்திருக்கிறேன்.

பெண்களுக்கென்று ஒரு நிலையம் இருக்க வேண்டும் என்பதும் அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தைப் பிரசாரத்துக்கு தாப்புத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவசியம் செய்து தீர வேண்டிய காரியம் என்பதில் எனக்கு யாதொரு ஆஷேபனையும் கிடையாது. ஆனால் அதற்குத்தக்க நிர்வாகமும் வேண்டிய சாதனங்களும் மிகவும் அவசியமானது. அதற்கு இதுவரையில் சந்தர்ப்பமும் சௌகரியமும் இல்லாமலே இருந்து வந்திருக்கின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரை பத்திரிகை பொறுப்பும் பிரச்சார காரியமும், எதிரிகளோடு மாரடிக்க வேண்டிய தொல்லை. விஷமப் பிரசாரத்துக்கு மார்பைக்கொடுக்க வேண்டிய கஷ்டமும், பகுத்தறிவு நூற்பதிப்பு மேல் பார்வையும் ஆகிய காரியங்கள் போதுமானதாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்நிலையில் புரோகித மறுப்புச் சங்கம் என்னும் பேரால் ஏதோ ஒரு அளவுக்கு திருச்சியில் ஒரு ஸ்தாபனம் வேலை செய்து கொண்டும் வருகின்றது. அது போலவே இந்த ஸ்தாபனத்தையும் அதாவது தமிழ்நாட்டு பெண்கள் நிலையத்தின் முக்கிய பொறுப்பையும் யாராவது ஏற்று நிர்வகிப்பதா யிருந்தால் மற்றபடி என்னால் கூடிய உதவியைச் செய்யத்தயாராய் இருக்கிறேன்.

பெண்கள் நிலையமானதாலும் தீவிரமான திட்டங்களோடு நடத்தப்பட வேண்டியதானதினாலும் மிக மிக ஜாக்கிரதையுடனும், பொறுப்புடனும் நடத்தப்பட வேண்டிய காரியமாகும். ஆரம்பத்தில் எதிரிகளின் விஷமப் பிரசாரங்களுக்குக் கூடுமான வரை இடம் கொடுக்காமல் நடந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமான காரியமாகும். சுயமரியாதை இயக்கத் தொண்டர்கள் பலரின் மனோநிலை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனதினா லேயே எதிரிகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். பிறத்தியார் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். என்ன சொல்லுவார்கள் என்று நினைப்பவர்களால் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாது என்பது ஒரு அறிவு வாக்கியம் தான். ஆனால் அந்த வாக்கியம் பிறத்தியாருடைய மனதில் சில அபிப்பிராயாங் களையும் கொள்கை களையும் ஏற்ற வேண்டிய சந்தர்ப்பத்திலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடியதல்ல என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆதலால் மிகவும் பொறுப்புடனும் கவலையுடனும்

www.tamilarangam.net

இந்தக்காரியம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனபதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையத்தை வெகு ஆர்வத்தோடு வரவேற்கிறேன்.

(28.4.1935 ''குடிஅரசு'' இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை.)

பெண்கள் நிலையம் அவசியம்

கலப்புமணம் என்பது இந்திய நாட்டில் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. எல்லாமதங்களாம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும் வேதபுராண காலங்களில் இருந்தும் ஸ்மிருதிசுருதி ஆகியவைகளால் அனுமதிக்கப்பட்டும் நடந்து வருகின்ற காரியம்தானே ஒழிய சுயமரியாதைக்காரர்கள் மாத்திரம் ஆரம்பித்து நடத்துவதாகச் சொல்லிவிட முடியாது.

ஆகையால் கலப்பு மணம் என்பதை எந்த மதக்காரர்களும் ஆஷேப்பிப்பதற்கு இடமில்லை.

அன்றியும் இன்று பிரதியஷ அனுபவத்திலும் மதவாதிகளுக் குள்ளாகவே கலப்பு மணங்கள் தாராளமாக அனுதிக்கப்பட்டும் வருகின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

சர்.பி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்கின்ற பார்ப்பனர் சர்க்காரில் லோக்கல் முனிசிபல் மந்திரியாய் இருந்தவர். அவரும் 20 வருஷத்துக்கு முந்தியே ஒரு நாயர் பெண்ணை மணந்தார்.

ஒரு ரெட்டியார் சென்னையில் வேறு ஜாதி முத்துலட்சுமி அம்மாளை மணந்திருக்கிறார்.

சென்னையில் 2,3 நாள் ஹோம் மெம்பராய் இருந்த வெங்கட்ராம சாஸ்திரியார் குமாரர் ஒரு பார்ப்பனரல்லாத பெண்ணை நல்ல முத்தம்மாளை மணந்திருக்கிறார்.

சென்னையில் இந்துமத பரிபாலன போர்ட் தலைவர் சூரியராவ் நாயுடு புதல்வி ஆர.லட்சுமி தேவி அம்மாள் பி.ஏ. சென்னை போலீஸ் டிப்டி கமிஷனர் ஜயநுதீன் சாயபு பி.ஏ. (முஸ்லீமை) மணந்திருக்கிறார்.

சென்னையில் நீலகண்ட சாஸ்திரியார் பெண் ருக்குமணி அம்மாள் ஒரு அய்ரோப்பியரை மணந்திருக்கிறார்.

சரோஜினி தேவி பார்ப்பனப் பெண் 35 வருஷங்களுக்கு முன்பே ஒரு டாக்டர் கோவிந்தராஜுலு நாயுடுவை மணந்திருக்கிறார்.

இப்படியாக ''பெரிய'' இடங்களிலேயே அநேகம் கலப்பு மணங்கள் நடைபெற்றிருக்

www.tamilarangam.net

இப்படியாக ''பெரிய'' இடங்களிலேயே அநேகம் கலப்பு மணங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவர்கள் எல்லோரும் சுயமரியாதைக் காரர்கள் என்றோ நாஸ்திகர்கள் என்றோ சொல்லிவிட முடியாது.

இந்துக்கடவுள்கள் என்று சொல்லப்படுபவைகள் கூட முஸ்லீம் பெண்ணையும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு பெண்களையும் மணந்திருப்பதாக ஆஸ்திகர்களுக்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மற்றும் அவர்களுடைய ரிஷிகள், முனிவர்கள், 100-க்கு 100 கலப்பு மணக்காரர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருக்க கலப்பு மணத்தைப்பற்றி அதிசயப் படுவதோ ஆஷேப்பிப்பதோ உலகனுபவம் தெரியாததும் அறிவில்லாததுமான செய்கை என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர மற்றபடி அதில் எவ்வித கெடுதியோ ஆஷேபனையோ இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு சமயம் விதவாவிவாகஞ் செய்து கொண்டது குற்றம் என்று சொல்லப்படுமானால் அதுவும் அறியாமை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். உலகில் இந்தியாவைத் தவிர வேறு எந்த நாட்டிலும் இந்து மதத்திலும் விதவைமணம் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது.

இந்தியாவிலும் இந்துமதத்திலும்கூட அநேக ஜாதிகளில் விதவை மணம் அனுமதிக்கப்பட்டும் நடந்தும் வருகின்றது.

சில ஜாதிகளில் வழக்கமில்லை என்றாலும் தோழர் ஆ. ராமசொக்க லிங்கம் (செட்டியார்) அவர்கள் பேசியதில் தங்கள் வகுப்பில் வெளிப் படையாய் விதவை மணம் இல்லையே ஒழிய விதவைப் பெண்ணுக்கும் ஒரு ஆணுக்கும் மாத்திரம் தெரியும்படி ஆயிரக்கணக்கான மணங்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்று சொன்னார். இந்த மாதிரியான மணம் அந்த வகுப்பில் மாத்திரம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. விதவைகளாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட்ட எந்த வகுப்பிலும் விதவை மணம் அனுமதிக்கப்படாத எந்த வகுப்பிலும், சர்வ சாதாரணமாய்க் ''கண்டாலும் காணவில்லை'' என்றும் கண்டுதோ காணலையோ என்றும் சொல்லும் முறையில் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

இதை யாரும் தப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இது இயற்கையின் ஆட்சியேயாகும்.

தோழர் நித்தியானந்தமவர்கள் பேசியதில் இந்தக் காரைக்குடி நகரில் 2400 (இரண்டாயிருத்து நானூறு) விபச்சாரிகள் இருப்பதாக சர்க்கார் கணக்கில் இருப்பதாய் ஒரு பெரிய சர்க்கார் அதிகாரி சொன்னதாக சொன்னார்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இந்த 2400 பெண் விபச்சாரிகளும் எந்த சாமி பேருக்காவது பொட்டுக்கட்டி விபச்சாரிகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா?

காரைக்குடி ஜன சங்கிலியை 20,000 ஆனால் இதில் 10,000 தான் பெண்கள் இருக்க முடியும். அந்தப் பெண்களிலும் சரி பகுதிப் பேராவது குழந்தைகளாக கிழவிகளாய் இருக்கக்கூடும். மீதி 5000 பெண்கள் உள்ள காரைக்குடியில் 2400 பெண்கள் விபச்சாரிகள் என்றால் இவர்களில் குறைந்தது 3-இல் 2 பாகம் 1600 பேராவது முதலில் விதவைகளாக இருந்து இரகசிய மணம் செய்து பிறகு அம்பலத்துக்கு வந்த விபசாரிகள் ஆயிருப்பவர்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

மற்றும் தோழர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் பேசியதில் ஊருணிக்கேணியில் வாரத்துக்கு 4 குழந்தை 5 குழந்தை செத்து மிதக்கின்றது என்று சொன்னார்.

இதுவும் பார்ப்பனர்களே சுற்றியிருக்கின்ற சென்னை பார்த்தசாரதி கோயில் தெப்பக்குளத்திலும் மற்றும் அநேக புண்ணிய தீர்த்தங்கள் என்பவைகளிலும் காணக்கூடிய காட்சியே யாகும்.

தோழர் பொன்னம்பலம் பேசுகையில் அனேக சமூகங்களில் கலப்பு மணம் செய்து கொள்வதற்கு இருக்கும் கஷ்டம் விபச்சாரித்தனம் (வெளிப்படையாய்) செய்வதற்கு இல்லை என்றும், விபச்சாரித்தனம் என்பதை வெகு சாதாரணமாய் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்றும், ஓடிப்போன விதவைப் பெண்களைக்கூட்டி வந்து ஜோடியாகக் கூட வசிக்கவே அனுமதிக்கிறார்கள் என்பதோடு, செலவுக்கும் கொடுக்க சம்மதிக்கிறார்களே ஒழிய அதற்குக் கல்யாணம் செய்வதென்றால் அது பெரிய தவறான காரியம் என்று மதிக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்.

ஆகவே இவைகளையெல்லாம் சேர்த்துப்பார்த்தால் விதவையாய் இருக்கும் எந்தப்பெண்ணும் விதவைப் பெண்களை வைத்து இருக்கும் எந்த வீட்டுகாரரும், எந்த சமூகத்தவரும் வெட்கப்பட வேண்டுமே ஒழியவேறில்லை.

எதற்காக ஒரு பெண் விதவையாக இருப்பது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. விதவைத்தன்மை என்பதை தண்டனைக்குள்ளாக்க வேண்டும் என்பது எனது வெகுநாளைய அபிப்பிராயமாகும். ஏனெனில்,

விதவைத்தன்மையை அனுமதிக்கும் சமூகம் மற்றொரு விதத்தில் விபுச்சாரித்தனத்தைத் தூண்டவும், அனுமதிக்கவும் செய்கின்ற சமூகம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அநேக விதவைகள் தங்களுக்குப் போக்கிடமில்லாமல் சித்திரவதை போன்ற துன்பம் அனுபவிக்கின்றார்கள்.

ஆதலால் சுயமரியாதை இயக்கக்காரர்களாகிய நாம் அங்கொரு விதவை மணம், இங்கொரு விதவை மணம் வீதம் செய்வதாலேயே விதவைக் கொடுமைகள் ஒழிந்து விடாது.

தோழர்கள் ஆ.ராமசொக்கலிங்கம் (செட்டியார்), ஜீவானந்தம், நீலாவதி ஆகியவர்கள் சொன்னது போல் ஒரு பெண்கள் நிலையம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு விதவைகள் விஷயத்தில் அனுதாபம் இருக்கின்ற மக்கள் பல விதத்திலும் உதவிபுரிய வேண்டும்.

வயது சென்ற பல விதவைப் பெண்கள் அந்நிலையத்து மேற் பார்வைக்கு வரவேண்டும். பெரும் குடும்பங்களில் அவஸ்தைப் படும் விதவைப் பெண்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும். அவர்களுக்குக் கல்வி, தொழில் முதலியவைகளைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். கலியாணம் வேண்டியவர்களுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்க வேண்டும். கல்யாணம் வேண்டாதவர்களைப் பிரசாரத்துக்குப் பழக்கிப் பிரச்சாரம் செய்யச்செய்ய வேண்டும். இந்தக்காரியங்கள் சுயமரியாதைக் காரர்கள் செய்தால்தான் உண்டு. மற்றவர்கள் செய்யவே மாட்டார்கள். ஆதலால் கூடுமான வரை செய்வதற்கு உடனே முயற்சிக்க வேண்டும்.

(19.4.1935 அன்று தந்தை பெரியார் அவர்கள் காரைக்குடியில் ஆற்றிய உரை "குடிஅரசு" 28.4.1935.)

பெண் விடுதலை

சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது சில புதிய முறைகளைக் கொண்ட ஒருவித சீர்திருத்தத் திருமணமேயாகும்.

சனாதனத் திருமணத்துக்கும், சீர்திருத்தத் திருமணத்துக்கும் என்ன பிரமாத வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

சனாதனத் திருமணம்-வைதீகத்திருமணம் சாஸ்திரியத் திருமணம் என்பவைகள் எல்லாம் இப்போது எவருடைய முயற்சியும் விருப்பமும் இல்லாமலே நாளுக்கு நாள் தானாகவே மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. ஒரு நாள் கல்யாணம் இப்போது பெருத்த நாகரிகமாய்ப் போய் விட்டது.

www.tamilarangam.net

கலப்பு மணம் என்பது பெரியதொரு சீர்திருத்தமாய்ப் பாவிக்கப்பட்டுவிட்டது. சட்டம், சமூகம், சாஸ்திரம், மதம் எல்லாம் வரவர நாகரிகத் திரும்மணத்தையும், சீர்திருத்தத் திருமணத்தையும் அனுமதித்துவிட்டது.

ஆதலால் அதைப்பற்றி இப்போது ஏதும் பேசவேண்டிய அவசியமிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை.

நாயுடு மாப்பிள்ளையும் வேளாளப் பெண்ணுமாய்ச் சேர்ந்து விவாகம் செய்து கொள்வது என்பது சர்வசாதாரண விஷயம் என்பதில் சேர்ந்ததாகும்.

இதனால் மனுதர்ம சாஸ்திரப்படிக்கும் ஒன்றும் கெட்டுப் போகவில்லை.

ஆனால் பார்ப்பனப் பெண்ணும், வேளாள மாப்பிள்ளையும், பார்ப்பனப் பெண்ணும், நாயுடு மாப்பிள்ளையும், பார்ப்பனப் பெண்ணும் குஜாராத்தி சேட் மாப்பிள்ளையும்,

பார்ப்பனப் பெண்ணும் வெள்ளைக்கார மாப்பிள்ளையும் இப்படி மதக் கலப்பும் ''கீழ் மேல் ஜாதி'' கலப்புமான மனுதர்ம சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமான திருமணங்கள் ''பெரிய இடங்களில்'' எல்லாம் எவ்வளவோ நடந்தாகிவிட்டது.

இந்தத் தம்பதிகளுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று மனுதர்ம சாஸ்திரத்தையோ, வருண சங்கிரகத்தையோ பார்ப்போமானால் அவைகள் சண்டாள ஜாதியை விட கீழான ஜாதிகளாய் மதிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

அப்படிப்பட்ட தாழ்வான நிபந்தனைகளையெல்லாம் லஷியம் செய்யாமல் கற்றவர்கள் செல்வவான்கள், மேல் ஜாதிக்காரர்கள், சாஸ்திரிகள் ஆச்சாரியர்கள் என்கின்றவர்களே துணிந்து நடத்துகிறார்கள் என்றால் ''சமஜாதி''க் கல்யாணமாகிய வேளாளன்-நாயுடு, ரெட்டி நாயுடு கலப்புமணம் என்பதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

திருமண விஷயங்களில் ஜாதி, மதம், சடங்கு, சாஸ்திரம் ஆகியவைகளைப் பார்க்கும் விஷயங்களைப் பற்றி பேசும் முன்பு கல்யாணம் என்றால் என்ன என்பதை முதலில் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

www.tamilarangam.net

பாமர ஜனங்கள் கல்யாணம் என்பதை வீட்டு வேலைக்கு ஒரு ஆள் (வேலைக்காரியை) வைப்பது போலவே கருதுகிறார்கள்.

புருஷனும் அப்படியே கருதுகிறான். புருஷன் வீட்டாரும் அது போலவே தங்கள் வீட்டு வேலைக்கு ஒரு பெண் கொண்டு வருவதாகவே கருதுகிறார்கள். இது மாத்திரமா! பெண் வீட்டாரும் தங்கள் பெண்ணை வீட்டு வேலைக்கே தயார் செய்து விற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்.

பெண்ணும் தான் ஒரு வீட்டுக்கு வேலை செய்யப் போவதாகவே கருதுகிறாள்.

பெண்ணின் கடமையும் சமையல் செய்வது, பாத்திரம் விளக்குவது, வீடு வாசல் கூட்டி மெழுகி சுத்தம் செய்வது இதுகளோடு பிள்ளையையும் பெற்றுக்கொண்டு அதையும் வளர்ப்பது ஆகியவைகளையே முக்கிய மாய்க் கொண்டதாக இருக்கிறது.

மதமும் சாஸ்திரங்களும் கல்யாணத்தைப் பற்றி என்ன சொல்லுகின்றன என்று பார்த்தால் பெண் சுதந்திரமற்றவள், அவள் காவலில் வைக்கப்படவேண்டியவள் என்பது ஒரு புறமிருக்க, கல்யாணம் செய்வதானது மனிதன், ''புத்'' என்னும் நரகத்துக்குப்போகாமல் இருப்பதற்கு ஆக ஒரு பெண்ணைப் பெறுவதற்கு ஆகவும் பெற்றோர் களுக்கு இறுதிக் கடன், திதி முதலியவைகள் செய்ய ஒரு பிள்ளையைப் பெறவும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று கூறகின்றன.

ஆகவே கல்யாணம் என்பது ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கூடி இயற்கை இன்பத்தை நுகரவும், ஒருவரை ஒருவர் காதலித்து ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கைப் போட்டியில் ஏற்படும் சிரமத்துக்கு இளைப்பாறவும், ஆயாசம் தீர்த்துக் கொள்ளவுமே, ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஒரு ஆணும் வேண்டியிருக்கிறது என்பதை பெரும்பாலோர் சிந்திப்பதே இல்லை.

இக்கல்யாணம் பொருத்தம் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு மணமக் களுக்கே உண்டு என்பதையும் கருதுவதே இல்லை. கல்யாணம் மணமக்கள் எத்தனத்தினா லேயே ஆக வேண்டியது என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளுவதே இல்லை.

கல்யாணம் என்றால் அது தெய்வீகமானது தெய்வ எத்தனமானது, தெய்வமே பொருத்தி வைக்க வேண்டியது என்று கருதுவதும், கல்யாணத்தில் எப்படிப்பட்ட பொருத்தம்

www.tamilarangam.net

பொருந்தாப் பொருத்தமானாலும், அதனால் எப்படிப்பட்ட துன்பமும் தொல்லையும் அனுபவ மானதும் கண்கூடானபிரத்தியஷ அனுபவமாய் இருந்தாலும், அதைத் தெய்வ எத்தனம், தெய்வ சித்தம் என்கின்ற பெயரால் அனுபவிப்பது அந்தப்படி நினைத்து திருப்தியடைவதுமாய் இருக்கின்றது.

இவற்றையெல்லாம் மாற்றவேண்டும் என்பதும் இப்படிப்பட்ட துன்பங்களுக்கும் தொல்லைகளுக்கும் மண மக்கள் கல்யாணத்தினால் ஆளாகாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆகவே கல்யாணத்தில் சீர்திருத்தம் அல்லது முறையில் மாறுதல் என்பது அவசியம் வேண்டும் என்கிறோம்.

கலியாணம் என்றால் சுதந்திர வாழ்க்கை சமத்துவ வாழ்க்கை என்று இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, அடிமை வாழ்க்கை, மேல் கீழ் வாழ்க்கை என்று இருக்கக்கூடாதென்பதே எங்களது ஆசை.

நாம் ஆயிரம் சமாதானம் சொன்னாலும் பெண்ணை அடிமையாகவே ஒருவனுடைய சொத்தாகவே கருதுகிறோம் என்பதோடு, பெண் ஜாதியை நமது போகப்பொருளாகவே கருதுகிறோம். அதற்கு ஒரு தனி உயிரும் மனமும் இருப்பதாகக் கருதுவதில்லை. இது இன்று உலக சித்தாந்தமாயிருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்குப் பெண்ஜாதியாய் இல்லாத கல்யாணமில்லாத பெண்ணுக்கு மாத்திரம் சுதந்திரம் என்பது சிறிதாவது உண்டு என்று சொல்லலாமே தவிர மற்றபடி கல்யாணமானப் பெண்கள் என்றால் அடிமைகளாகவே மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக நமது சக்கரவர்த்திருமகனாரான இளவரசர் நேற்றையதினம் தன்னை ஒருவர் ஏன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வில்லை என்று கேட்டதற்கு அவர் ''ஒரு பெண்ணை அடிமையாக்க எனக்கு இஷ்டமில்லாததால் நான் கல்யாணத்தை விரும்புவதில்லை'' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதில் எவ்வளவு பெரிய உண்மை இருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

பெண் அடிமை என்பது மனித சமூக அழிவு என்பதை நாம் நினைக்காததாலேயே வளர்ச்சி பெறவேண்டிய மனிதசமூகம் பகுத்தறிவு இருந்தும் தேய்தல் அடைந்து கொண்டே வருகின்றது

தாயின் குணம், தாயின் தன்மை பெரிதும் பிள்ளைக்குப் பிறவியிலேயே வருகின்றது என்பதை

www.tamilarangam.net

யார் மறுக்க முடியும் மக்களின் குணம் 100-க்கு 90 பாகம் சரீர அமைப்பைப் பொருத்ததேயாகும் சரீர அமைப்புக்குத் தாய் தகப்பன் சரீர அமைப்பே பெரும் பாகம் காரணமாகும். ஆகையால் இந்த அடிமைப் பெண், சுதந்திர உணர்ச்சியுள்ள பிள்ளையைப் பெறும் என்று எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும்.

கல்வி, அறிவு, செல்வம், ஆகியவைகள் இல்லாத தாயானவள் நல்ல தாராள புத்தியும், சமத்துவஞானமும், திருப்தியான மனமும் உள்ள பிள்ளைகளை எப்படிப் பெற முடியும்? என்பதை உணர்ந்தோமேயானால், மனித சமூகம் சுதந்திரமாக கவலையற்று திருப்தியாய் ஏன் வாழவில்லை என்பதற்குத் தானாகவே காரணம் விளங்கும்.

மற்றும் வாழ்க்கையில், ஒழுக்கத்தில் புருஷனுக்கு வேறு சட்டம் பெண்ணுக்கு வேறு சட்டம் வைத்திருக்கிறோம்.

ஆனால் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி சதா பேசுகிறோம். ஒழுக்கம் என்பதை எழுத்தில் சப்தத்தில் பாக்கின்றோமே ஒழிய காரியத்தில் பார்ப்பதே இல்லை.

விபச்சாரித்தனம் என்பதை எவ்வளவோ கண்டிக்கிறோம். அதற்கு எவ்வளவோ நிபந்தனைகள், நிர்ப்பந்தங்கள் சட்டமூலமாய், சமூக மூலமாய், இயற்கை மூலமாய் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். அப்படி எல்லாம் இருந்தும் அதை இருவருக்கும் சமமாய் வைக்கவில்லை. ஆண் விபச்சாரத்தைப் பற்றி பேசுவோரே கிடையாது. அப்படி இருந்தாலும் அதற்கு பெயர் பலக்குறைவு என்று சொல்லிவிடுகிறோம். பெண் விபச்சாரத்தை நாணயக்குறைவு, ஒழுக்கக்குறைவு, கெட்டகுணம், இகழத்தக்கது, கண்டிக்கத்தக்கது, வெறுக்கத்தக்கது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தால் தான் விபச்சாரமாகுமே தவிர பெண்ணும், மற்றொரு பெண்ணும் சேர்ந்து விபச்சாரம் செய்து விட முடியாது. அதை யாரும் விபச்சாரமென்று சொல்லவும் மாட்டார்கள்.

ஒருவருக்கொரு நீதி என்கின்ற முறையாலே தான் உலகில் பெரிதும் விபச்சாரமிருந்து வருகிறதே தவிர, பெண்களின் கெட்டகுணங்களால் இருந்து வருவதாகச் சொல்லிவிட முடியாது.

அன்றியும் இவ்வளவு தூரம் மதத்தாலும், சட்டத்தாலும், சமூகத்தாலும், நிபந்தனையாலும் வெறுக்கப்பட்ட விபச்சாரம் என்பது ஏன் இன்று உலகில் சர்வ சாதாரணமாய் இருந்து வருகின்றது? இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை யாராவது யோசிக்கிறார்களா?

www.tamilarangam.net

ஒவ்வொருவரும் விபச்சாரதோஷத்துக்கு ஆளாகிவிட்டே மற்றவர்களைக் குறைகூறுகிறார்கள் என்பது அவரவர்கள் நெஞ்சில் கையைவைத்து குழந்தைப் பருவமுதல் தாங்கள் நினைத்தது செய்தது ஆகிய காரியங்களை ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தால் விளங்கும்.

நம்முடைய கடவுள்கள் என்று சொல்லப்படும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலியவைகள்கூட விபச்சாரதோஷத்தில் இருந்து விலக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய பெண்ஜாதி மார்களைக்கூட விபசாரதோஷத்தில் இருந்து விலக்கவில்லை.

ஏன் இப்படி இருக்க வேண்டும்? விபச்சாரம் மக்களுக்கு இயற்கையா என்று பாருங்கள். ஒரு நாளும் அல்லவே அல்ல. செயற்கை குணங்களாலேயே விபசாரம் நடக்கின்றன. அதாவது கல்யாணங்களே பெரிதும் விபசாரத்துக்குச் சமானமானவையாகும்.

தனக்கு இஷ்டமில்லாமல், காதல் இல்லாமல் பணங்காசு சொத்து வேறு வித நிர்ப்பந்தம் ஆகியவைகளுக்கு ஆக இணங்குவதே விபசாரம் ஆகும்.

நமது மணமக்கள் பெரும்பாலோர் தாய் தகப்பன்மார்கள் தங்களை ஜோடி சேர்த்து விட்டார்களே என்பதற்காகவே இணங்கி இருக்கிறார்கள். மற்றும் பலர் தங்களுக்குள் வேற்றுமை உணர்ச்சியும் (அன்பு) ஆசை இன்மையும் ஏற்பட்டும் பிரிந்து கொள்ளமுடியவில்லையே என்பதற்கு ஆகவே இணங்கி இருப்பது போல் இருக்கிறார்கள். இது போன்றவைகள் எல்லாம் நிர்ப்பந்த விபச்சாரங்களேயாகும். மற்றும் பலர் செல்வத்தையே பிரதானமாய்க்கருதி, இன்ப உணர்ச்சியைப் பறிகொடுத்து இணங்கி இருக்கிறார்கள். இதுபோன்றவை காசு, பணம், சொத்துகளுக்காகச் செய்யப்படும் விபச்சாரங்களேயாகும்.

இவை ஒருபுறமிருக்க இன்று உலக வழக்கில் இருக்கின்ற விபசாரத்தன்மைகள் தான் ஆகட்டும் ஏன் ஏற்படவேண்டும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். பால்ய மணங்களை ஒழித்து காதல் மணம், கல்யாண ரத்து, விதவை மணம், சம உரிமை ஆகியவைகள் ஒரு சமூகத்தில் இருக்குமானால் இன்றுள்ள விபசாரங்களில் 100-க்கு 90 பாகம் மறைந்து போகும் என்றே சொல்லுவேன்.

அதோடு பெண் மக்களை நன்றாக படிக்க வைத்து அவர்களுக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சியை ஊட்டி சொத்து உரிமையையும் வழங்கி விடுவோமேயானால் விபச்சாரம் என்பது எப்படி நேரும் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

விதவைத் தன்மையே தான் விபசாரம் என்கின்ற பிள்ளையைப் பெறுகிறது.

www.tamilarangam.net

பிறகு "ஆண் எப்படி வேண்டுமானாலும் திரியலாம் எவ்வளவு பெண் ஜாதிகளை வேண்டு மானாலும் மணக்கலாம்" என்கின்ற முறை விபச்சாரம் என்னும் (அந்தப்) பிள்ளையை வளர்க்கின்றது

கல்யாண ரத்து இல்லை என்கின்ற முறையானது விபச்சாரத்தை நீடுழி வாழச் செய்கின்றது. இவற்றிற்கு எல்லாம் பரிகாரம் செய்யாமல் விபச்சாரத்தைப் பற்றிப் பேசுவது என்பது பயனற்ற காரியமேயாகும்.

விதவைத் தன்மை என்பது நமது நாட்டில் மிக்க கொடுமையான முறையில் இருந்துவருகின்றது. இதை எந்த சீர்திருத்தவாதியும் கவனிப்பதே இல்லை. விதவைகள் வாழ்க்கை ஒரு சிறைக்கூட வாழ்க்கையை ஒக்கும், ஒரு கைதிக்குள்ள நிர்ப்பந்தம் ஒவ்வொரு விதவைக்கும் இருந்து வருகின்றது. எப்படி ஒரு கைதியானவன் சிறைக்கூட விதியை மீறவேண்டும் என்கின்ற ஆசைக்கும், அவசியத்துக்கும் உள்ளாகிறானோ, அதுபோலவே தான் ஒவ்வொரு விதவையும் விதவைச்சட்டத்தை மீறவேண்டிய நிர்பந்தத்துக்கு ஆளாகிக் கஷ்டப்படுகிறாள். இந்தக் கொடுமை ஒரு நிரபராதியான பெண்ணுக்கு ஏன் ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டால் இதற்கு என்ன மறுமொழி இருக்கிறது? இ; 20-ஆவது நூற்றாண்டில் தலைவிதி என்றும், கடவுள் செயல் என்றும் சொல்லி மக்களை ஏய்க்க முடியுமா?

விதவைத் தன்மை என்பது கடவுள் செயலாய் இருந்தால் பார்ப்பனர்கள் நிறைந்த பார்த்தசாரதி கோவில் தெரு தெப்பக்குளத்தில் தினம் ஒரு குழந்தை எப்படி மிதக்க முடியும்? ஊர்கள் தோறும் குப்பைத் தொட்டிகளும், ஓடை புறம் போக்குகளும், கள்ளிமேடும், ஊருணிகளும் எப்படிப் பிள்ளைகளைப் பெறமுடியும்?

ஆகவே மனித சமூகத்துக்குக் கடுகளவாவது புத்தியும், நேர்மையும் இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட வேண்டுமானால் இந்த விதவைக் கொடுமை முதலில் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டாமா? இந்தக் கொடுமை பகுத்தறிவுள்ள மனித சமூகத்தில் இருக்கிறது என்றால் பகுத்தறிவுக்கு இழிவு கற்பிக்க இதைவிட வேறு உதாரணம் வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

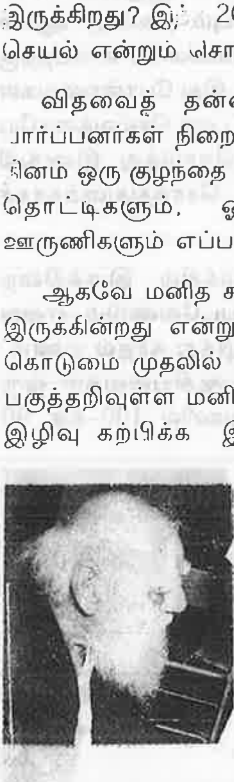

அதோடு கல்யாண ரத்து என்கின்ற ஒரு முறையும் ஏற்படுத்தி ஆகவேண்டும். ஏனெனில் கல்யாண ரத்துக்கு இடமில்லாத காரணத்தினாலேயே ஆண்கள் மனைவிமார்களிடத்தில் மனிதத் தன்மையோடு நடந்துகொள்ளாமல் மிருகத் தன்மாய் நடக்கத்தூண்டப்படுகிறார்கள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

ஆண்கள், மனைவிமார்கள் தங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையானால் மறுபடியும் மணம் செய்து கொள்கிறார்கள்.

மணமில்லாமல் வைப்பு முறையிலும் வேறு ஸ்திரிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். மற்றும் தங்களுக்கு இஷ்டமான படியெல்லாம் நடந்து கொண்டு பெண்களை இம்சிக்கிறார்கள்.

இவ்வளவுக்கும் தைரியம் வந்ததற்குக் காரணம் ஆண்கள் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் மனைவிமார்களுக்கு ஜீவனாம்சம் கேட்கும் பாத்தியம் தவிர வேறு எவ்வித உரிமையும் இல்லாததேயாகும்.

பெண்களுக்குத் தங்கள் புருஷன் பிடிக்கவில்லையானால், சகித்துக் கொண்டு தலைவிதி என்பதாகச் சொல்லி திருப்தியுடன் இருக்க வேண்டியதைத் தவிர வேறு ஒரு கதியும் இல்லை. குரூர குணமுள்ள புருஷன், குடிகாரப் புருஷன், குஷ்டரோகியான புருஷன் முதலிய எப்படிப்பட்டவனாய் இருந்தாலும் அவனுடைய கொடுமைகளைச் சகித்துக்கொண்டு அவனுடன் கூட வாழவேண்டிய இருக்கின்றது. இது ஜிவகாருண்யமாகுமா என்று கேட்கிறேன்.

சமூக வாழ்க்கையில் முக்கியமாக ஆண் பெண் தன்மையில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றது என்று பாருங்கள். இவைகளைப் பற்றி எந்தத் தலைவர்களாவது, மகாத்மாக்களாவது, எந்த சர்க்காராவது கவனிக்கிறதா?

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமையும் இல்லை, கல்வி வசதியும் இல்லை. இதுவும் மிகக் கொடுமையான காரியமேயாகும். பெண்கள் சொத்துரிமை விஷயத்தில் இந்துமதக் கொள்கை மிகவும் அக்கிரமமானதாகும். பெண்கள் எப்போதும் சொத்தை சர்வ சுதந்திரமாய் அனுபவிக்க மார்க்கமில்லை. விபச்சாரியாய்ப் போன பெண் தேவடியாத் தொழில் செய்யும் பெண் ஆகியவர்களுக்கே இந்து சமூகத்தில் சொத்துரிமை இருக்கிறது என்றால் இந்து சமூகத்தின் ஈனத்தன்மைக்கு, மடத்தன்மைக்கு வேறு என்ன அத்தாஷி வேண்டும்.

ஒரு விதவை விபச்சாரியாய்ப் போய்விட்டால் தான் புருஷன் சொத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அந்த விதவை மறுமணம் செய்து கொண்டால் புருஷன் சொத்துக்களில் ஒரு சிறு தம்பிடிகூட அனுபவிக்க உரிமை இல்லை. புருஷனுடைய வாரிசுகள் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருந்தாலும் அனுபவிக்கலாம் என்பதாக இந்து லா கூறுகிறது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கல்வி விஷயத்திலும் பெண்கள் கல்வியைப் பற்றி யாரும் கவலை எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை. ஏதோ பெயருக்கு மாத்திரம் தான் பெண் கல்வி விஷயம் நடைபெறுகின்றன.

100-க்கு ஒரு பெண்கூட படித்த பெண் இல்லாமல் இருக்கிறது இந்து சமூகம்.

கிறிஸ்தவப் பெண்கள் அனேகமாய் 100-க்கு 10,20 பேர்கள் படித்திருக்கிறார்கள். முகம்மதிய பெண்களும் அப்படியே, பார்ப்பனப் பெண்களோ 100-க்கு 60,70 பேர்கள் படித்து இருக்கிறார்கள். மற்றப்படி இந்துப் பெண்கள் என்கின்றவர்கள் சராசரி 100-க்கு ஒருவர் வீதம் கூட இல்லை.

பெண்களுக்கு ஹைஸ்கூல், மிடில் ஸ்கூல் முதலியவை ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒன்று இரண்டு காணப்படுவது கூட அதிசயமாய் இருக்கிறது. பெண்களுக்கு மேல் படிப்புக்குச் சம்பளமில்லாமல் சொல்லி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் பெண்களை நன்றாய் படிக்க வைக்கவேண்டும். சுதந்திரக்காரனுக்குப் பெண்களைத் தக்கவர்களாக இருக்கும்படியான தொழில், கல்வி ஆகியவைகள் தேடிக்கொடுக்க வேண்டியது பெற்றோர் கடமையாகும்.

இம்மாதிரியான காரியங்கள் கல்யாண விஷயத்திலும் பெண்கள் விஷயத்திலும் முக்கியமாய்க் கவனிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

(கீழையூர், திருப்புவனம், திருச்சி ஆகிய இடங்களில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ''குடிஅரசு'' 16.6.1935.)

சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்ல வேண்டுமானால் இத்திருமணமானது நேற்றே அரசாங்க ஆதாரத்தில் பதிவாகிவிட்டது.

நமது சமூக முறையில் உள்ள வழக்கப்படி இன்று நடந்த இந்நிகழ்ச்சி மணமக்கள் இருவரும் சதிபதிகளாக குடும்ப வாழ்க்கையில் இறங்கி விட்டார்கள் என்பதை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு ஆகச் செய்யப்படும் காரியமேயாகும்.

எனினும் இத்திருமண நிகழ்ச்சி இயக்கங்களில் நடக்கும் மற்ற திருமண நிகழ்ச்சியைப்போல் இல்லாமல் சிறிது மாறுபட்டிருக்கலாம். இத்திருமணங்கள் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்றும், அப்படிச் சொல்ல வெட்கப்படு பவர்களோ, இஷ்டமில்லாதவர்களோ சீர்திருத்தத் திருமணம் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

www.tamilarangam.net

எப்படியானாலும் திருமண தத்துவத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. ஒரு புருஷனும், ஒரு பெண்ணும் கூடி கூட்டுவாழ்க்கை நடத்துவது என்ற தத்துவத்திலேயே தான் இது நடைபெற்றிருக்கிறது.

ஆனால் அத்தத்துவத்துக்கு ஆக நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவைகள் கால தேசவர்த்தமானத்தில் தானாகவே ஏற்பட்டு வருகின்றன.

மனிதன் சுபாவத்திலேயே மாறுபாட்டை விரும்புகிறவன், அதிலும் இந்தக் காலமானது அறிவு சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கும்படியான காலமாகப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. மாறுதலும், அறிவும் சேர்ந்துதான் சுயமரியாதை என்றோ சீர்திருத்தம் என்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசுவதை சுயமரியாதை என்று சொல்லப்பட்டாலும், புராண மரியாதையோ, வைதீக மரியாதையோ, வேத மரியாதையோ கொண்டவர்களும் இன்று தானாகவே பல மாறுதலிலும், சீர்திருத்தங்களிலும் விழுந்து நீந்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

வைதீகர்கள் என்று சொல்லப்படும் கூட்டங்களில் முதன்மை பெற்ற பார்ப்பனர்களே திருமணம் முதலிய வைதீகச் சடங்குகள் என்பவைகளில் பெரியதொரு மாறுதல்களைக் கையாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களில் அநேகர் திருமணங்கள் ஒரு நாளில் முடித்து விட்டனர். முன்பெல்லாம் ஒரு நாள் கல்யாணத்துக்கு ஆக என்றே கோவிலுக்குப் போய் முடித்துக் கொண்டு இருந்தவர்கள் இப்போது கோவிலுக்குக்கூட போகாமலே வீட்டிலேயே ஒரே நாளில் திருமணத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

காரணம் கேட்டால் ''சுவாமி கோவிலில் மாத்திரம் தானா இருக்கிறார்? எங்கும் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவரை கோவிலில் மாத்திரம் இருக்கிறார் என்று கருதி கோவிலுக்குப் போவது அரை நாஸ்திகம்'' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

ஆகவேமாறுதலும், சீர்திருத்தமும் , அதிசயமான தல்ல. அன்றியும் இம்மாறுதலால் ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டதா என்று பாருங்கள். முதலாவது பணம் மிச்சம், அவற்றை நல்லகாரியங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம். நேரக்கேடு, அதிகமான தொந்திரவு, தொல்லை, அலைச்சல் முதலியவை இல்லை.

அர்த்தமற்றதும், மூடநம்பிக்கைகளானதும், காட்டுமிராண்டித் தனமானதுமான வேஷங்கள், காரியங்கள் ஆகியவைகள் இல்லை. வீணாக 5 நாள் விருந்து போடுவதிலும் பார்ப்பானைக்

www.tamilarangam.net

கொண்டு குப்பை, செத்தைப் போட்டுப் புகைத்து நமக்கு விளங்காத விஷயத்தைப்பற்றி பேசுவதிலும் ஓதுவதிலும் என்ன பயன்? சீர்திருத்தம் என்பதினால் மனித சமூகத்துக்கு எவ்வளவு நன்மை இருக்கிறது என்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

அன்றியும் இன்று நடந்த மற்றொரு சங்கதியையும் நீங்கள் கவனித்து இருப்பீர்கள். அதாவது மாப்பிளைக்குப் பெண் ஒரு சங்கிலியைக் கழுத்தில் மாட்டிற்று. பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையும் ஒரு சங்கிலியைக் கழுத்தில் மாட்டினார்.

இது ஆணும் பெண்ணும் வாழ்க்கையில் சமமே ஒழிய ஒருவருக் கொருவர் எந்த விதத்திலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதற்கு அறிகுறியாகும். இதை ஒரு புரட்சியான காரியம் என்றே சொல்லலாம்.

மணமகள் பார்வதி தனக்குத் தாலிகட்டிக் கொள்ள இஷ்டமில்லை என்றும், தாலி பெண் அடிமையைக் குறிக்கும் சாதனம் என்று சொல்லி தாலியை மறுத்ததால் இருவர் கழுத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் சங்கிலி போட்டுக் கொள்வது என்கின்ற ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

இன்று நடந்த சீர்திருத்தங்களுக்குப் பெரிதும் பெண்ணும் பொறுப்பாளி என்பதை சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

தோழர் வைசு. ஷண்முகம் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் அவர் சுமார் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே சீர்திருத்தத் தொண்டில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகிறார் என்பதும் நீங்கள் அறிந்ததேயாகும். இத்திருமணம் இம்முறையில் நடக்க ஏற்பாடு ஆகி இருக்கவில்லை என்றால் பெண்ணுக்குக் கலப்பு மணமாவது செய்து கொள்வதன் மூலம் சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்து செட்டிமார் சமூகத்துக்கே ஒரு முதல் வழிகாட்டி ஆகவேண்டும் என்பதே முக்கிய ஆசை. தோழர் வைசு. அவர்களும் இதற்காகவே எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்து சீர்திருத்தத்தில் தக்க ஆர்வமுள்ள இந்த மணமகனைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

இதைச் சீர்திருத்த மணம் என்பதோடு சுதந்திரக் காதல் மணம் என்றும் சொல்லலாம். மணமகன் வீட்டார்களும், இச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டது பாராட்டத்தக்கது. செட்டியார் சமூகத்தார்களும், இவ்வளவு பேர் தம்பதிகள் சகிதம் வந்திருப்பது சீர்திருத்த வெற்றியைக் குறிக்கின்றது.

www.tamilarangam.net

இந்த வைபவங்கள் எல்லாம் பெரிதும் இச்சமூகம் கண்டு களித்து இதை பின்பற்ற வேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தை முன்னிட்டே நடத்தப்படுவதாகும்.

''குடிஅரசு''
14.7.1935

பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கலாமா?

தோழர்களே! இதுவரை பல தோழர்கள் பெண்ணுரிமையைப்பற்றி சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் பேசியவைகளைக் கேட்டீர்கள். நான் தலைமை வகித்ததற்கு ஆக முடிவில் இதைப்பற்றி ஏதாவது இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பீர்கள்.

நான் சொல்லுவது உங்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கு மாறாய்இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதனால் பாதகமில்லை. இந்தக் கூட்டம் வாக்குவாதக் கூட்டமானதால் பலவித அபிப்பிராயங்களையும் தெரியவேண்டிப் பேசவதே ஒழிய வேறில்லை. யார் எதைச்சொன்னாலும் பொறுமையோடு கேட்டு சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் என்கின்ற மூன்று தன்மையிலும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

தோழர்களே இன்று பெண்ணுரிமையைப்பற்றிப் பேசும் நாம் எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு பேசுகிறோம்.

இதைப்பற்றிப் பேச நமக்கு யோக்கியதையோ உரிமையோ உண்டா? நாம் ஆஸ்திகர்களா நாஸ்திகர்களா?

இது விஷயத்தில் நம்முடைய ஆராய்ச்சியோ முடிவோ நமக்கு ஆதாரமா? அல்லது இது விஷயத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கும் முடிவே நமக்கு ஆதாரமா? என்பவற்றை முதலிம் நாம் யோசித்துப் பார்த்த பிறகே விஷயத்தைப் பற்றி பேசவேண்டும்.

ஏனென்றால் பெண்கள் விஷயத்தில் இன்று உலகில் உள்ள மதங்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே ஒரு முடிவுகட்டி விட்டது. அம்முடிவுகள் வேதமுடிவு, கடவுள் வேதத்தின் மூலமாய்ச் சொன்ன முடிவு என்று சொல்லப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதத்திலுட் முகமதியர்களுடைய வேதத்திலும் இந்துக்கள் வேதத்திலும் பெண்களுக்குச் சம உரிமை இல்லை

www.tamilarangam.net

சில உரிமைகள் இருந்தாலும் அவை வரையறுக்கப்பட்டு அதற்குமேல் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்ற தீர்ப்பில் இருக்கிறோம்.

ஆகவே இப்போது நமது ஆராய்ச்சியின் பயனாய் ஒரு முடிவு வருவோமானால் அம்முடிவு நமது மத வேத கட்டளைக்கு விரோதமாய் இருந்தால் நாம் அவ்வேத கட்டளையை மீறி நாஸ்திகமாவதா அல்லது ஆஸ்திகத்துக்குப் பயந்து நமது முடிவுகளைக் கைவிட்டுவிடுவதா என்பதை முதல் தீர்மானித்துக்கொண்டு பிறகு இந்த வேலையில் இறங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நமது வேலைகள் எல்லாம் வீண் வேலையாகப் போய் விடாதா?

முன் பேசிய சிலர் பெண்கள் சுதந்திர விஷயம் முன்னமேயே முடிவு கட்டப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மற்றொருவர் நம் பெரியோர்கள் நன்றாய் யோசித்துச் செய்திருக்கிறதாகச் சொனன்ார்.

ஆகையால் இம்மாதிரியான பெரியதொரு சீர்திருத்தவாதிகள் உண்மை சீர்திருத்தவாதிகளானால் மேல்கண்ட பிரச்சினையை முதலில் முடிவு செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நிற்க, ஆணும் பெண்ணும் மனிதர்கள்தான் உருவபேதம் மனிதத் தன்மையைப் பாதிக்கக்கூடியதல்ல.

மனிதவர்க்கத்தில் புத்திக்குறைவு, பலக்குறைவு என்பது இயற்கையில் ஆண்கள் பெண்கள் ஆகிய இருபாலருக்கும் ஒன்றுபோலவேதான் இருக்கிறது. அப்பியாசத்தால் இருபாலரும் ஒன்று போலவேதான் அடைகின்றார்கள்.

ஆண்களில் எவ்வளவு முட்டாள்கள் இருக்கிறார்களோ? எவ்வளவு பலவீனமானவர்கள் இருக்கிறார்களோ? எவ்வளவு கெட்டகுணமுடையவர்கள் இருக்கிறார்களோ? அதுபோல் தான் பெண்களிலும் இருக்கலாம்.

மேல் கொண்டு ஏதாவது இருந்தால் அது செயற்கையால் அதாவது ஆண்களாகிய நாம் அவர்களைக் குழந்தைப் பிராயமுதல் அடிமைப்படுத்தி கல்வியில்லாமல் உலக ஞானம் அறிய இடம் இல்லாமல் அடக்கிவைத்து விட்டதால் ஏற்பட்டதே ஒழிய வேறில்லை. தாசிகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் வியாபாரத்தில் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்களாய் இருந்து எவ்வளவு

www.tamilarangam.net

ஆண்களை ஏமாற்றி எவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து எப்படி நிர்வகித்து வருகிறார்கள் பாருங்கள்.

ஆண்களில் எழுத்து வாசனை அற்றவர்களுடையவும் சமத்துவ மில்லாமல் அடக்கி வைத்திருக்கும் மிருகங்களுக்கு ஒப்பான சில தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடையவும் அறிவு, வீரம், பராக்கிரமம் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது?

வியாபாரம் செய்யும் பெண்களும் உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்களும் இன்று அவரவர்கள் தொழில்களைச் சரியாய் செய்யவில்லையா? உபாத்தியார் பெண்கள் தங்கள் உத்தியோகத்தை சரியாய் செய்யவில்லையா? எந்த விதத்தில் அவர்கள் தகுதி அற்றவர்கள் ஆவார்கள்?

ஜெயிலில் இருக்கும் கைதிகள் ஆண்களாக இருந்தும் ஜெயிலரையும் ஜெயில் சூப்ரண்டையும் கண்டால் நடுங்குகிறார்களே அவர்களுக்கு ஆண்மை, வீரம், பராக்கிரமம், சுயபுத்தி எல்லாம் எங்கு போய்விட்டது?

இந்தியாவில் கிருஸ்தவப் பெண்கள் முக்காடிட்டு வைக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். முஸ்லீம் பெண்கள் உறைபோட்டு மூடிவைத்திருக்கிறார்கள். இந்துப் பெண்கள் கல்வி இல்லாமல் சொத்து உரிமை இல்லாமல் அடைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களுக்கு இன்று சுதந்திரம் கொடுத்தால் அதை வகிக்க அருகதை அற்றவர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டிவரும்.

அது போலவே இன்று எல்லா ஆண்களுக்கும் நிர்வாக சபை மெம்பர் பதவி, மந்திரி பதவி கொடுத்தால் ஆண்கள் அருகதை அற்றவர்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டிவரும். எல்லோருக்கும் படிப்பு கொடுக்க வேண்டும் உலக விஷயங்களைக் கற்க தாராளமாய் வசதி அளிக்க வேண்டும். 18 வயது 20 வயது ஆன பிறகே கல்யாணம் செய்து வாழ்க்கையில் ஈடுபடச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தான் சுகமாய் வாழத்தகுந்த ஒரு தொழில் அல்லது ஒரு மார்க்கத்துக்குத் தயார் செய்யப்பட வேண்டும். தன் புருஷனை வயது வந்த பிறகு தானே தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும்.

இவை செய்து விட்டால் நீங்கள் எந்தப் பெண்ணையும் தேடிப்போய் சுதந்திரம் கொடுக்க

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அலையவேண்டாம். பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கலாமா வேண்டாமா என்று இம்மாதிரி கூட்டம் போட்டு வாக்குவாதம் செய்ய வேண்டாம். தானாகவே பெற்று விடுவார்கள்.

பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தால் வீட்டுவேலை யார் பார்ப்பது என்று யாரும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை.

இன்றைய வீட்டுவேலைகள் என்பது மக்களின் முட்டாள் தனத்தால் ஏற்பட்டதே ஒழிய அவை எல்லாம் இயற்கையாய் உள்ள வேலை அல்ல.

இன்றைய வீட்டு வேலை இனி 20 வருஷத்துக்குள் முக்கால் வாசி குறைந்து போகும். உலகமுற்போக்கு வீட்டு வேலைகளைக் குறைத்து வருகிறது.

நம்முடைய அர்த்தமற்ற பேராசை சுய நலங்களே நமக்கு இவ்வளவு வீட்டு வேலைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

கற்பு கெட்டுப்போகும் என்கின்ற கவலை எவரும் அடைய வேண்டியதில்லை. பெண்கள் கற்பு பெண்களுக்கே சேர்ந்ததே ஒழிய ஆண்களுக்கு அடமானம் வைக்கப்பட்டதல்ல. கற்பு என்பது எதுவானாலும் அது தனிப்பட்ட நபரைச் சேர்ந்ததாகும்.

கற்பு கெடுவதால் ஏற்பட்ட தெய்வத் தண்டனையை அவர்கள் அடைவார்கள். அதற்காக மற்றொருவர் அடையப் போவதிலலை. இது தானே மதவாதிகள் ஆஸ்திகர்கள் சித்தாந்தம், ஆதலால் பெண் பாவத்துக்குப் போகிறாளே என்று ஆண் பரிதாபப்படவேண்டாம். பெண் அடிமை அல்ல. அவளுக்கு நாம் எஜமானல்ல காரியன் அல்ல என்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். பெண் தன்னைப் பற்றியும் தனது கற்பைப்பற்றியும் காத்துக்கொள்ள தகுதி பெற்றுக்கொள்ள விட்டு விட வேண்டுமே ஒழிய ஆணகாவல் கூடாது. இது ஆணகளுக்கும் இழிவான காரியமாகும்.

கற்பு கெடுதலால் நோய்வரும் என்றால் இருவருக்கும்தான்ஒருவருக்கு மாத்திரம் வராது. ஆதலால் பெண்களைப் படிக்க வைத்துவிட்டால் தங்கள் கற்புமாத்திரம் அல்லாமல் ஆண்கள் கற்பையும் காப்பாற்றக்கூடிய தன்மை வந்துவிடும்

ஆகவே தோழர்களான நீங்கள் நன்றாய் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்தப்படி

www.tamilarangam.net

உங்கள் தங்கை, குழந்தை ஆகியவர்கள் விஷயத்தில் நடவுங்கள்.

(18.10.1935 அன்று ஈரோடு லண்டன் மிஷன் கம்யூனிட்டி டிரெய்னிங் பள்ளிக்கூட மாணவர் சங்க கூட்டத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ''குடிஅரசு'' 3.11.1935.)

சுயமரியதைத்திருமணம் என்பது ஒரு சீர்திருத்த முறை கொண்ட திருமணமேயாகும். சீர்திருத்தம் என்பது இன்று உலகில் திருமணம் என்கின்ற துறை மாத்திரம் இல்லாமல் மற்றும் உலகிலுள்ள எல்லாத் துறையிலும் யாருடைய முயற்சியுமில்லாமல் தானாகவே ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறது.

தொழில் முறையில் கையினால் செய்யப்பட்ட வேலைகள் யந்திரத்தினால் செய்வது என்பது எப்படித் தானாகவே ஒவ்வொருவருக் குள்ளும் புகுந்து அது நாளுக்கு நாள் செல்வாக்குப் பெருகுகிறதோ அதுபோலவே தான் இத்திருமண விஷயமும் நாளுக்கு நாள் மாறுதலடைந்து அந்த முறை ஒரு யந்திரம்போல் ஆகி வருகிறது.

யந்திரத்தின் தன்மை என்ன? என்று பார்த்தால் சுருக்கமான நேரத்தில் சுருக்கமான செலவில் குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு தான் யந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கையாளப்பட்டு வருகிறது. அது போலவே சுயமரியாதைத் திருமணமும் குறைந்த நேரத்தில் குறைந்த செலவில் குறிப்பிட்ட காரியமான திருமணம் நடத்தப்படுகிற முறை கைக்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்குமுன் இத்திருமணங்கள் 3 நாள் 5 நாள் 1000, 2000 ரூபாய் செலவு களில் நடந்து வந்ததானது 50, 60-க்குள் சில திருமணம் 5, 6 ரூபாய்க்கும் 2 மணி, 4 மணிக்குள் நடந்து விடுகிறது.

இப்படி நடப்பது என்பது சுயமரியாதை இயக்கத்தாலே என்று தோழர்கள் சொன்னார்கள். நான் இது மனிதன் அறிவு வருவதால் தானே ஒழிய வெறும் இயக்கமே எதுவும் செய்துவிடமுடியாது என்று சொல்லுகிறேன். திருமணம் விஷயத்தில் திருத்தத்தை இப்போது இந்த 10 வருஷ காலத்திற்குள் யாரும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இத் திருமண முறை ஏழை மக்களுக்கே மேன்மையானது என்றாலும் பணத்திமிரும் ஜாதித்திமிரும் கொண்ட முதலாளித்தன்மைக் கூடடத்தார்களும் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

ஆதலால் இனி திருமண முறையைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை

www.tamilarangam.net

ஆனால் அத்திருமணத்திற்கு முக்கியமாய் தம்பதிகள் ஜோடி சேர்த்தல், தம்பதிகள் உரிமை முதலிய விஷயங்களில் அநேக சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன.

அதாவது இப்போது இங்கு பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டப்பட்டது இதற்கு என்னதான் தத்துவார்த்தம் சொல்லப்பட்டாலும் இந்த தாலி கட்டுவதானது ''இந்தப் பெண் இந்த மாப்பிள்ளையினுடைய சொத்து'' என்கின்ற அறிகுறிக்கு ஆகத்தான். இந்தத் தத்துவம் சுலபத்தில் மாறிவிடும் என்று நான் கருத முடியவில்லை. தாலிகட்டாத கல்யாணம் நடந்த போதிலும் மணப்பெண் மணமகனுடைய சொத்து என்பது மாறிவிடும் என்று நான் நினைக்க முடியவில்லை.

ஏனெனில், இத்திருமணத்துக்குச் சம்மந்தப்படாத கற்பு என்பது ஒன்று பெண்கள் மீது மாத்திரம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. கற்பு என்பதைச் சுகாதாரத் தையும், சரீரத்தத்துவத்தையும், பொது ஒழுக்கத் தையும் பொறுத்து நான் ஆதரிக்கிறேன் என்றாலும் இன்று அந்த முறையில் கற்பு கையாளப் படுவதில்லை. உதாரணம் என்னவென்றால் கற்பு ஆண்களுக்கு வலியுறுத்தப்படுவதில்லை என்பதிலிருந்தே உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால் இந்து கடவுள்கள் என்பவற்றிற்கும்கூட ஆண் கடவுள்களுக்குக் கற்பு வலியுறுத்தப்படுவதில்லை. ஆதலால் ஒரு பிறவிக்கு ஒரு நீதி என்கின்ற கற்பு முறை அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த தனிஉடமை தேசத்தில் இது ஒழிக்கப்படுவது என்பது சுலபத்தில் ஏற்படக்கூடியக் காரியமா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் பெண்களுக்குத்தான் கற்பு. ஆண்களுக்கு வலியுறுத்தக்கூடாது என்கின்ற தத்துவமே தனி உடமைத் தத்துவத்தைப் பொறுத்தது.

ஏன் என்றால் பெண் ஆணுடைய சொத்து என்பது தான் இன்றைய மனைவி என்பவர்களின் நிலைமை.

எப்படிஎனில் ''புருஷன் சம்பாதிக்கிறவன், சம்பாதித்தப் பொருளுக்கு அவனே சொந்தக்காரன். மனைவிக்குச் சோறு போட்டு சேலை கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறவன். மனைவி பெற்ற குழந்தைக்குத் தன் சொத்துக்களைக் கொடுக்கிறவன். குடும்பபாரமும், குடும்ப பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன். ஆகவே

www.tamilarangam.net

அவனுக்கு அவனால் காப்பாற்றப் படுகிற அவன்மீது பொறுப்பு விழுந்த மனைவியை அடக்கி ஆள அவனுக்கு உரிமை உண்டு'' என்பது இன்றைய சமுதாய முறைச்சட்டமாய் இருக்கிறது. இதை எப்படி ஒருவன் மறுக்க முடியும்.

சம்பாதனை, குடும்ப பொறுப்பு, குழந்தைகள் பெற்றால் அதைக்காப்பாற்றும் திறமை ஆகியவைகள் ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்பட்டு இத்திறமைகள் இல்லாத ஒரு புருஷனைக் கட்டிக்கொள்வதாய் இருந்தால் மாத்திரம் ஆண்களைப் பெண்கள் அடக்கியாள முடியும். முடியாவிட்டாலும் சம சுதந்திரமாகாவாவது இருக்க முடியும். இதில்லாமல் எவ்வளவு சுயமரியாதையும், சமசுதந்திரமும் போதித்தாலும் பெண்களுக்குச், சமசுதந்திரமும் சமகற்பு என்பதும் ஒரு நாளும் முடியக்கூடிய காரியமல்ல என்பதே எனது அபிப்பிராயம். அன்றியும் அப்படிப்பட்ட திறமை அற்றவர்களுக்குச் சமசுதந்திரம் அளிப்பதும் ஆபத்தான காரியம் தான்.

ஆதலால் பெண்கள் சுதந்திரம் இந்த மாதிரி கல்யாண காலங்களில் பேசி விடுவதாலோ, ''சுத்த'' சுயமரியாதை முறையில் திருமணம் செய்து விடுவதாலோ ஏற்பட்டு விடாது.

தனி உரிமை உலகில் பெண்கள் சுதந்திரம் வேண்டுமென்பவர்கள் பெண்களை நன்றாய் படிக்க வைக்கவேண்டும். தங்கள் ஆண் பிள்ளைகளை லஷியம் செய்யாமல் பெண்களுக்கே செலவு செய்து படிக்க வைக்க வேண்டும். ஜீவனத்துக்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

தாய் தகப்பன்மார் பார்த்து ஒருவனுக்குப் பிடித்துக் கொடுப்பது என்று இல்லாமல் அதுவாக (பெண்ணாகவே பார்த்து) தகுந்த வயதும், தொழிலும் ஏற்பட்ட பிறகு ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் கன்னிகாதானம், கல்யாணம், தாரா முகூர்த்தம் என்கின்ற வார்த்தைகளே மறைந்து அகாராதியில் கூட இல்லாமல் ஒழியவேண்டும். அன்றுதான் பெண்கள் சுதந்திரம் அனுபவிக்க லாயக்குள்ளவர்களாவார்கள்.

1,2,3 கூட எண்ணத் தெரியாத நிலையில் உள்ள பெண்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பது என்றால் எப்படி முடியும் என்று யோசிதது்ப்பாருங்கள்.

www.tamilarangam.net

கையில் கொடுக்கும் பணத்தை, எண்ணத் தெரிய வேண்டாமா? 5 அணா கொடுப்பவனுக்கு 8 அணா எண்ணிக்கொடுத்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் அக்குடும்பத்தை என்ன கதிக்கு ஆளாக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இதை நான் இங்குள்ள தாய்மார்களுக்காகவே சொல்லுகிறேன். உங்கள் பெண்களை நன்றாய் படிக்க வையுங்கள். தொழில் சொல்லிக்கொடுங்கள். 20 வயது வரை கல்யாணம் செய்யாதீர்கள். அப்பொழுதுதான் பெண்களுக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சி உண்டாகும்.

வெறும் நகையும், அலங்காரத் துணியும், சிங்காரிப்பும் அடிமைத் தனத்துக்கு வித்து என்பதை உணருங்கள்.

ஆண்கள் தங்களைச் சிங்காரித்துக் கொள்ளாமலும், நகைபோட்டுக் கொள்ளாமலும், இருக்கும் போது பெண்கள் மாத்திரம் ஏன் தங்களை அலங்கரித்துக் காட்டவேண்டும். இது ஒன்றே பெண்கள் மட்டமானவர்கள் என்பதற்கும், பெண்களுக்குச் சுயமரியாதை இல்லை என்பதற்கும் ஆதாரமல்லவா என்று கேட்கிறேன்.

அன்றியும் பெண்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கொடுக்க வயதான மாமியார் பருவப் பெண்கள் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில், தங்கள் இளம் பிராயங்களில் மாமியாரிடம் பட்ட அடிக்கும், இடிக்கும் வட்டி வாங்க தங்கள் மருமகள்மாரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குப் பெண்கள் சுதந்திரம் என்பது ஒரு பெரிய ''குச்சுக்காரத்தனத்துக்கு'' ஒப்பாகக் காணப்படும். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைகள் அவர்கள் மாமிவீட்டுக்குச் சென்று சுதந்திரமாய் இருக்கும் என்பதை நினைத்து திருப்தியடைய வேண்டும்.

ஆகையால் நான் கடைசியாக கேட்டுக்கொள்வது பெண்களைச் சுதந்திரத்துக்கு அருகதை உடையவர்களாக ஆக்குங்கள் என்பதுதான். அதைவிட்டு விட்டு பெண்கள் வீட்டு வேலை

செய்வது, கோலம், போடுவது சாணி தட்டுவது, பாத்திரம் கழுவுவது, கும்மியடிப்பது, கோலாட்டமடிப்பது என்பது போன்ற அடிமை வேலைக்குத் தயார் செய்யாதீர்கள். பெண்கள் வெறும் பிள்ளை பெறும் யந்திரமாக்காதீர்கள் அதுவும் அந்தப் பெண்ணுக்கு

www.tamilarangam.net

இஷ்டமில்லாவிட்டாலும் பெற்றுத்தீர வேண்டிய அடிமையந்திரமாக ஆக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

''குடிஅரசு''
1.3.1936

கற்பொழுக்கம்

நமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்ததைவிடச் சிறப்பாக வாழக் கற்றுக் கொள்வதே நாம் நமது முனனோருக்குச் செய்யும் மரியாதை என ஒரு பெரியார் கூறியிருக்கிறார். சமூக முன்னேற்றத்தைப்பற்றிய கருத்துக்கள் பல திறப்பட்டனவாயிருக்கின்றன. முன்னோர்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே இல்லை. மேனாட்டவரைப் போலவே கீழ்நாட்டாரும் முன்னேற்ற விஷயத்தில் அலட்சியமாகவே இருந்துவந்தனர். உண்பது, உடுப்பது போனற புறத்தேவைகளில் அவர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். சீர்திருத்த உணர்ச்சியும் முன்னேற்ற உணர்ச்சியும் மிகச் சமீப காலத்திலே தோன்றின.

இப்பொழுதும் மிக ஆர்முடைய சீர்திருத்தவாதி களும் கூட, சில குறிப்பிட்ட துறைகளிலே சீர்திருத் தம் செய்ய விரும்புகின்றனர். சர்வ வியாபகமான சீர்திருத்தங்களை விரும்புவோர் மிகச்சிலரே.

உலகமுழுதும் பொதுவாக இருந்துவரும் சமூக இலட்சியம் என்னவெனில், தமது முன்னோர் களைப் போல் வாழ்க்கை நடத்துவதே.

ஆனால், சமூக ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் குறைபாடுடையனவாகவே இருக்கின்றன. சீர்திருத்தம் தேவையில்லாத ஸ்தாபனங்களே இவ்வுலகத்தில் இல்லையென்று ஒப்புக்கொள்வதே உயர்வான இலட்சியம். ஒழுக்கம் மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை இப்பொழுது அநேகமாக எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பழைமை விரும்பிகள் எப்பொழுதும் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தே வருகிறார்கள். கற்பு அல்லது ஆண் பெண் ஒழுக்க விஷயமாகத் தற்காலம் இருந்து வரும் ஏற்பாடுகளே சரியானவை என்றும், அவைகளை மாற்றினால் சமூகமே அழிந்து விடும் என்றும் அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

எனவே, தற்காலம் அமலில் இருந்துவரும் ஆண்பெண் ஒழுக்கம் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

'கற்பு உணர்ச்சி' உலகம் முழுவதும் ஒரே சீராக இருக்கவில்லை. ஒரு தேசத்தில் நல்லொழுக்கமென மதிக்கப்படுவது வேறொரு தேசத்தில் கூடாவொழுக்கமாக எண்ணப்படுகிறது. பொதுவாக, பெண் புருஷனின் அடிமை என்றும், போகப்பொருள் என்றும், அவளைப் புருஷன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் உலக மக்கள் ஒரு காலத்தில நம்பியே வந்திருக்கின்றனர்.

ஆஸ்திரேலியாவிலே பெண்கள் அடிமைகளிலும் கடையாராக வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள். பெண்களைப் புருஷர்கள் மிகக் கொடுமையாக நடத்தினார்கள். மிருகத்தனமாக இம்சித்தார்கள். பெண்கள் சுந்தரிகளாக இருந்து விட்டாலோ அவர்கள் பாடு அதோகதிதான். ஆப்பிரிக்கப் பெண்கள் நிலைமையும் மிக்க பயங்கரமாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. புருஷன் சொத்தாகவே பெண் இருந்து வந்திருக்கிறாள். தன்னிஷ்டப்படி அவளை உபயோகித்துக்கொள்ள புருஷனுக்குப் பூரண சுதந்திரம் இருந்து வந்திருக்கிறது.

இமாலயப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு சாதியார் திபெத்தியர் வழக்கத்தைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். பண்டங்களை விற்பதுபோல் அவர்கள் பெண்களை விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். ஒரு பெண்ணுக்கு ஏககாலத்துப் பல புருஷர்கள் கணவன்மாராக இருந்து வருகிறார்கள். தகப்பன் புத்திரிகளைத் தாராளமாக விற்கிறான். அதோடு மட்டுமல்லாமல், தங்கள் மனைவிகளை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள்.

நியுஜீலந்து வழக்கம் கொடியதாயிருப்பதுடன் விநோதமாகவும் இருக்கிறது தந்தை தன் மகளையும், சகோதரன் தன் சகோதரியையும், வேறொருவனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்கும்போது ''அவள் உனக்கு திருப்தியளிக்க வில்லையானால் அவளை நீ விற்றுவிடு'' அல்லது கொன்றுவிடு; நீயே அவளுக்கு எஜமான், அவளை உன் இஷ்டப்படி என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்'' என்று

www.tamilarangam.net

கூறுவார்களாம். காட்டாள சாதியார் பழக்க வழக்கங்கள் இவ்வாறாக, நாகரிக மக்கள் நிலைமை எவ்வாறு இருந்திருக்கிறதெனப் பார்ப்போம்.

ரோமபுரியிலும் ஆதிகாலத்திலே, கணவனுடைய குடும்பத்தின் பொதுச்சொத்தாக பொது அடிமையாகப் பெண் மதிக்கப்பட்டு வந்தாள். காட்டோ என்ற நல்லொழுக்கமுடைய பெரியார் தன் மனைவி மரேஷியாவைத்தன் நண்பன் ஹார்ட்டன்சியக்கு இரவலாகக் கொடுத்து, அவன் இறந்தபின்பு அவளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டாராம். ரோமர் கலியாண முறை ஒரு அடிமை ஒப்பந்தமாகவே இருந்து வந்தது. பெண் தன் ஆயுட்காலம் முழுதும் கணவனது அடிமையாகவே மதிக்கப்பட்டு வந்தாள்.

ஆங்கிலப் பெண்கள் நிலைமையும் ஆதியில் மிக மோசமாகவே இருந்து வந்தது. புருஷன் தன் மனைவியை மனங்கொண்டமட்டும் அடிக்கலாம். ஆனால், பெருவிரலை விடப் பருமனான தடியால் அடிக்கக்கூடாது. இந்தப் புராதன கொடிய வழக்கம் சில இடங்களில் இப்பொழுதும் வெகு அபூர்வமாக இருந்தே வருகிறது. பெணகளின் துயரத்தைக் குறைக்கும் சட்டங்கள் தோன்றியபோதெல்லாம் பழமை விரும்பிகள் மிக வன்மையாக எதிர்த்தே வந்தனர். அத்தகைய எதிர்ப்பு நெடுங்காலம் மிக வன்மையாக இருந்து வந்ததாயினும் காலஞ்செல்லச் செல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டே வந்தன.

தகப்பன் மகளைத் தீண்டுவதும், சகோதரன் சகோதரியைத் தொடுவதும் பயங்கர அநாசாரமான பாபச் செயலாக இப்பொழுது மதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், கி.மு.66-இல் அரேபியாவிலே சகோதரர், சகோதரிகளையும், புத்திரர் தாய் மாரையும் பெண்டாண்டு வந்ததாக ஸ்ட்ராபோ என்பவர் கூறுகிறார். வம்ச விருத்திக்காக முறைகேடான புணர்ச்சி உலக முழுவதும் அனுமதிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது.

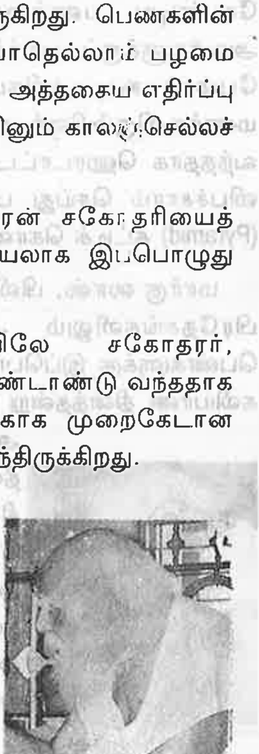

பிரம்மா தன் புத்திரியான சரஸ்வதியை மணஞ் செய்து கொண்டாரம் எகிப்திய தேவனான அம்மன் தன் தாயை மனைவியாக்கிக் கொணடானாம். ஓடின் என்ற தேவன் தன் புத்திரி பிரிக்காவை மனைவியாக்கிக் கொண்டானாம் ஜுனுப்பிட்டர் தன் சகோதரி ஜூனோவை விவாகம் செய்து கொண்டான். இந்தியாவிலும் சில

www.tamilarangam.net

சாதியாருக்குச் சகோதரர் சகோதரிகளை மணந்துகொள்ளும் வழக்கம் இப்பொழுது இருந்தே வருகிறது.

ஒரு காலத்திலே ஆணும் பெண்ணும் தன் இஷ்டப்படி கண்டபடி புணர்ந்தே வந்தார்கள். ஒரு புருஷன் ஒரு பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவளைச் சேர எல்லாப் புருஷர்களுக்கு உரிமையுண்டு, என ஹெராடாட்டஸ் கூறியிருக்கிறார். 'லீசியார், எட்ருஸ் கானர், சிரீட்டர், அத்தீனியர், லெஸ்பெயின்கள், எகிப்தியர் முதலியவருக்குள் பண்டு ஆண்களும் பெண்களும் தத்தம் இஷ்டப்படி வரையரையின்றிப் புணரும் வழக்கம் இருந்து வந்தது என புரச்சோபின் என்பார் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். பெண்கள் பருவமடைந்து பிறகு ஏதேனும் ஒரு ஆலயத்துக்குச் சென்று யாரேனும் ஒரு இளைஞனைத் தேடிப்பிடித்துக் கூடி கன்னி கழித்துக்கொள்ள வேண்டியது பாபிலோன் நகரத்திலே ஒரு புனிதமான மதச்சடங்காக மதிக்கப்பட்டு வந்தது. மெம்பிஸ், அர்மீனியா, டயர்சி டோன் முதலிய பிரதேசங்களிலும் அந்த அநாச்சாரம் இருந்து வந்திருக்கிறது. லிபியன் கன்னிப் பெண்கள் தங்களுக்கு இஷ்டமானவரைக் கூடி சீதனத்துக்கு வேண்டிய பணத்தைச் சம்பாதித்தார்கள். விவாகத்துக்கு முன் அவர்களுக்குப் புணர்ச்சிச் சுதந்திரம் இருந்து வந்தது. எனவே பல பேரைக் கூடி அதிகப் பணம் சம்பாதித்தவர்களேயே எல்லோரும் மணக்க விரும்பினர். தாரசிய சாதியாருக்குள்ளும் இவ்வழக்கு இருந்து வந்ததாக ஹெரடாட்டஸ் கூறுகிறார். எகிப்திய இராஜகுமாரி ஒருத்தி விபச்சாரம் செய்து பணம் சம்பாதித்துத் தனக்கென ஒரு கோபுரம் (Pyramid) கட்டிக் கொண்டதாகவும் தெரியவருகிறது.

மார்கு ஸாஸ், பிலிப்பைன், பொலினிஷியத் தீவுகளிலுள்ள சில பிரதேசங்களிலும் ஆப்பிரிக்காவில் சில சாதியாருக்குள்ளும் பெண்களுக்கு இப்பொழுதும் புணர்ச்சி சுதந்திரம் இருந்தே வருகிறது. கலியாண தினத்தன்று பெண்ணின் பந்துக்களான புருஷர்கள் எல்லாம் அப்பெண்ணைக் கூடும் வழக்கம் பாலியரிக் தீவுகளில் மிகச் சமீபகாலம் வரை இருந்து வந்தது. சில சாதியார், எல்லாப் புருஷர்களுக்கும் ஒரு பெண்ணைச் சேர உரிமை யுண்டென்பதற்கு அறிகுறியாக, எல்லாருக்கும் பொதுவாக சாதித் தலைவர்களோ குலகுருவோ அப்பெண்ணைக்கூட அனுமதிக்கிறார்கள். மலையாளத்திலே ஒரு சாதியார் தம்மனைவிமாருக்கு கன்னி கழிக்க மத

www.tamilarangam.net

குருமாரை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இந்தியாவின் அநேக பிரதேசங்களிலும், பசிபிக் மகாசமுத்திரலுள்ள சில தீவுகளிலும் இவ்வழக்கம் இப்பொழுதும் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது செனிகாப்பியாவில் சாதித் தலைவன் அந்தப் புண்ணிய, கருமத்தை நடத்தி வருகிறான். சில பிரதேசங்களிலே கன்னி கழிக்க விக்கிரகங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இவ்வழக்கங்களைப் பின்பற்றியே அய்ரோப்பியாவிலும் மத்தியகாலம் வரை, முதலில் புணரும் உரிமை குறிப்பிட்ட சிலருக்கு இருந்து வந்தது.

ஆண்-பெண் ஒழுக்க ஏற்பாடுகளை நாம் நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவையாவும் ஏதேனும் ஒரு முறையில் ஒரு மதக் கொள்கையைத் தழுவி நிற்பதைக் காணலாம். எனவே, ஆண் - பெண் ஒழுக்கக் கொளகைகளையும் ஆச்சாரங்களையும் நாம் பரிசீலனை செய்யும் போது அந்த விஷயம் மிகவும் சிக்கலானது என்பதையும் விசாலமானது என்பதையும் நாம் முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய ஒழுக்க முறையே மேலானதென்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு முடிவு கட்டிவிடலாகாது. மற்ற கால ஆசாரங்களை நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால்தான் நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியமுறை புலனாகும்.

தற்காலக் கிறிஸ்தவக் கற்பொழுக்கத் திட்டங்களுக்குப் புதிய ஏற்பாட்டைத் தழுவிய பழைய ஏற்பாட்டு ஒழுக்க முறைகளும் அவைகளின் பர்ஷ்யங்களுமே ஆதாரமாகும்.

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதைப் பழைய ஏற்பாடு ஆதரிக்கிறது. 'புருஷன் தனிமையாக இருப்பது நல்லதல்ல' நான் அவனுக்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை உண்டு பண்ணுவேன் என்று சொல்லி, ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்து, கடவுள் ஜோடி சேர்த்ததாகப் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. மற்றும் ஆணையும் பெண்ணையும் கடவுள் ஆசிர்வதித்து 'நீங்கள் பெற்றுப் பெருகி உலகத்தை நிரப்புங்கள்' என்று கட்டளையிட்டானாம். கிருஸ்தவ ஒழுக்கங்களை வகுத்த ஆதி கிறிஸ்தவ ஞானிகள் பிரம்மச் சரியத்தைப் பாராட்டிப் பேசியிருந்தாலும், கிறிஸ்து மதத்துக்கு ஆதாரமான ஹிப்ரு மதம் பிரம்மச்சரியத்தை ஆதரிக்கவில்லை. ஒரு புருஷன் பல பெண்களை மனைவியாகக் கொள்வதைப்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

பழைய ஏற்பாடு ஆதரிக்கிறது. ஆதாமின் ஏழாம் தலைமுறையான லாமெத்து இரண்டு பெண்களை மணந்திருக்கிறான். தலைமைப் பூசாரி ஒரே பெண்ணைத்தான் மணக்கவேண்டுமென்று பழைய ஏற்பாடு வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அரசன் பல பெண்களை மணத்தல் கூடாது என்றும் கட்டளையிட்டிருக்கிறது. எனினும், பல அரசர்கள் அதை மதிக்கவில்லை. தாவீது அரசன் பல பெண்களை மணந்தான். சாலமோன் அரசனுக்கு 700 மனைவிமாரும் 300 வைப்பாட்டிகளும் இருந்தார்கள். ஆபிரகாம் தன் சிற்றப்பன் மகளைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். ஒருவன் இறந்தால் அவனது விதவையை அவன் தம்பி கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று ''லெவியட் சட்டம்'' வற்புறுத்துகிறது. ஆபிரகாம் தன் மனைவியின் வேலைக்காரியைக் கூடிப்பிள்ளை பெற்றான். ஜேக்கப் இரண்டு சகோதரிகளை மணந்து கொண்டதுடன், அவர்களுடைய வேலைக்காரிகளையும் வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொண்டான். ஹிப்ரு சட்டப்படி, கணவனுக்கு அடிமையாகவே மனைவி இருந்தாள். மனைவியைக் கணவன் இம்சித்தால், சட்டப்படி அவளுக்கு பரிகாரமில்லை. கணவனுக்குமட்டும் விவாக விடுதலை உரிமையளிக்கப் பட்டிருந்தது. புருஷனுக்குப் பிடிக்காத பெண்ணை அவன் வீட்டைவிட்டு விரட்டலாம். அவள் அப்பால் விருப்பமுள்ளவனைக் கூடி வாழலாம். கணவன் மனைவியை நீக்கும்போது தன் கைப்பட ஒரு அறிக்கை எழுதி வெளியிட வேண்டும்.

தந்தைக்குத் தன் குழந்தைகள்மீது பூரண அதிகாரம் இருந்து வந்தது. குழந்தைகளைக் கொல்லவும் கூட அவனுக்கு உரிமை இருந்தது. புத்திரிகள் மீதும் பூரண சுதந்திரம் இருந்து வந்தது. அவன் புத்திரிகளை விற்பனை செய்யலாம். விபச்சாரம் செய்யக்கூடாதென்று பத்துக் கற்பனைகளில் ஒரு விதி இருக்கிறது. மனைவி கணவனின் சொத்தாகையினால் அவளைப் பிறர் உபயோகப்படுத்தக்கூடாதென்பதே அத்தடையின் கருத்து ஒரு மனிதன் தன் அயலான் மனைவியோடாவது பிறன் மனைவியோடாவது விபச்சாரம் செய்தால், விபச்சாரம் செய்த

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு கன்னிப்பெண் வேறொரு பெண்ணின் கணவனோடு சேர்ந்தால், அவளுக்குத் தண்டனை வழங்குவதைப்பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை. விபச்சாரம் ஒரு குற்றமென்று பழைய ஏற்பாடு விதித்திருந்தாலும், அக்காலத்தில்

www.tamilarangam.net

விபச்சாரம் தாராளமாக நடைபெற்றே வந்திருக்கிறது.

லாட் என்பான் வீட்டுக்கு இரண்டு விருந்தாளிகள் வந்தனர். அவர்களை வரவேற்று அவன் உபசாரம் செய்தான். ஆனால், அவ்விருந்தாளி களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று ஊரார் கேட்டுக் கொண்டார்கள். எனினும் லாட் இணங்கவில்லை. அதிதிகளை விரட்டுவது மகா பாபமென எண்ணினான் எனவே, அதிதிகளை ஊரார் தொந்தரவு செய்யாதிருந்தால் தன் இரண்டு புத்திரிகளையும் ஊராருக்கு வழங்கி விடுவதாக கூறினான். தன் புத்திரிகளின் கற்பைவிட அதிதி சத்காரமே அவனுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றிற்று. இதனால் அக்காலத்துப் பெண்களின் நிலைமை எவ்வளவு இழிவாக இருந்ததென்று விளங்கவில்லையா?

கிறிஸ்துவின் உபதேசங்களைக் கேட்டால் நாம் கனவுலகத்தில் இருப்பதுபோலவே தோன்றும், 'ஒரு பெண்ணைக் காமக்கண்ணால் நோக்குபவன் மனத்தினால் விபச்சாரம் செய்கிறான் என்று கிறிஸ்து கூறுகிறார். ஆனால், அது அனுபவ சாத்தியமான உபதேசமல்ல. மனத்தினால் விபச்சாரம் செய்கிறவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் தண்டனையளித்தால் உலக விடுதலையைப்பற்றிய கிறிஸ்துவின் உபதேசம் மிகவும் கண்டிப்பானதுதான்.

விபச்சார தோஷததுக்கு ஆளாகாத பெண்களை விவாக விடுதலை செய்பவன் அவள் விபச்சாரம் செய்யும்படி தூண்டுகிறான். விவாக விடுதலை பெற்ற பெண்களை விவாகம் செய்கிறவனும் விபச்சாரம் செய்கிறவனாகிறான் எனக் கிறிஸ்து கூறுகிறார். இது உயர்வான இலட்சியபந்தான். ஆனால், அக்கால மக்களுக்கு அது பொருத்தமானதல்ல இன்றும் ஆண்களும் பெண்களும் அதைப்பின்பற்ற முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். மணவினைகள் சுவர்க்கத்தில் நடைபெற்றால் அவைகளை ரத்து செய்ய நமது நீதி ஸ்தலங்களுக்கு ஒருகால் அதிகாரமில்லாது இருக்கலாம். ஆனால் மண்ணுலகத்தில் நடைபெறும் கல்யாணங்களை ரத்து செய்ய நமது நீதி ஸ்தலங்களுக்கு அதிகாரமிருந்து தான் ஆகவேண்டும்.

மேலும், கிறிஸ்துவின் போதனை பழைய ஏறபாட்டின் முதல் ஆகமத்துக்கு முரணானதாகவே இருக்கிறது. இல்லறத்தை கிறிஸ்து பாராட்டவில்லை. எல்லாரும் இல்லற வாழ்க்கை

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

நடத்த வேண்டுமென்று அவர் கூறவில்லை. பிரமச்சாரியத்தையே அவர் ஆதரிக்கிறார். கிறிஸ்து உபதேசப்படி எல்லோரும் பிரமச்சரிகளாயிருந்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் உலகம் காலியாவிடுமென்று நாம் கூறவும் வேண்டுமா?

அது ஒரு பயங்காளித்தனமான போதனை எனினும், அது உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. அது பெண்ணுலகத்தை அவமதிக்கிறது. காதலைக் கேவலப்படுத்துக்கிறது. மனோகற்பிதமான சுவர்க்கத்தை யடையும் பொருட்டு ஆண்கள் எல்லாம் ஆண்மையை இழந்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. பெண்கள் எல்லாம் தேவலாயத்தில் மவுனமாக இருக்கவேண்டுமென்றும், புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்றும் கணவன்மாரின் கட்டளைகளை மீறக் கூடாதென்றும் பால் கூறுகிறார். ஏனெனில், கிறிஸ்து ஆத்மாவின் இரட்சகனாயிருப்பதுபோல, கணவன் மனைவியின் உடலின் இரட்சகனாயிருக்கிறானாம். ஆகவே, ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பெண்ணுலகத்தை அவமதித்தே வந்தார்கள். பிரமச்சரியத்தையே மேலனதாக மதித்தார்கள். இல்லறம் இரண்டாம் பட்சமாகவே மதிக்கப்பட்டது.

மற்றும், பெண் அசுத்தமானவள் என்றும், ஆண்களைத் தப்பு வழியில் செலுத்துகிறவள் என்றும், மக்கள் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமானவள் என்றும் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. 'பெண்ணே! நீ நரகத்தின வாயாய் இருக்கிறாய்' என டெர்ட்டுலியன் கூறியிருக்கிறார். 'கலியாணம் ஒரு சாபக்கேடு என வேறொரு ஞானி கூறுகிறார்' பெண் விரைவாக வளரும் ஒரு களையென்றும், அசுத்தமானவள் என்றும் 13-ஆவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேறொரு கிறிஸ்தவ ஞானி கூறியிருக்கிறார்.

பெண்ணுலகத்தைக் கிறிஸ்து மதம் மட்டும் இழிவாகக் கூறவில்லை. 'பெண்கள் அவமானத்துக்கு இருப்பிடமானவர்கள், அவர்களைப் பார்க்கவும்' கூடாது. என இந்துக்களின் மனுதர்மம கூறுகிறது.

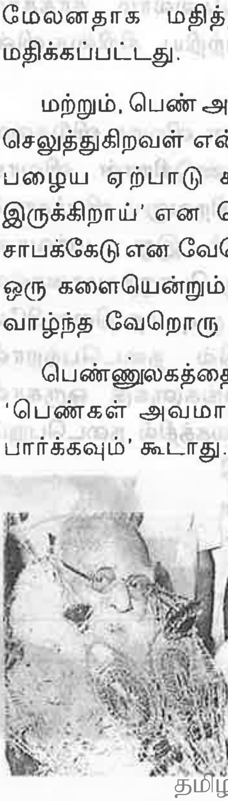

தத்துவ முறையில் பார்த்தால், தற்கால கிறிஸ்துவ ஒழுக்கத் திட்டங்கள் மிகவும் உயர்வானவைதான். ஆனால், சுவர்க்க போகத்துக்காக ஆண்தன்மையை இழந்தவனே கிறிஸ்து மதக் கொள்கைப்படி மேலானவனாகக் கருதப்படுகிறான். இல்லறம் இரண்டாம் பட்சமாகவே கருதப்படுகிறது. விபச்சார தோஷம் ஏற்பட்டால்தான் விவாக விடுதலையுண்டு.

www.tamilarangam.net

விபச்சாரத்துக்குக் கிறிஸ்துமதத் திட்டத்தில் இடமே இல்லை. சுமார் 19 நூற்றாண்டு காலம் இந்த ஒழுக்கத் திட்டம் அமலில் இருந்தே வருகிறது. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்பதையே நாம் இப்பொழுது முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். சரியாக வேலை செய்யும் திட்டங்கள் எல்லாம் உத்தமமானவை என்று கூறப்படுவதுண்டு. கிறிஸ்துவ ஒழுக்கத் திட்டப்படி நடக்க கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு சிறிதாவது முயன்றிருந்தால், அந்தத் திட்டத்துக்கு ஒருவாறு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டியதுதான், ஆனால், அந்த இலட்சியத்தையடைய நாம் முயற்சியே செய்யாது இருந்தால், அந்த இலட்சியத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்றுதான் முடிவு கட்டவேண்டும்.

அந்த இலட்சியத்தை உயர்ந்த அறிவாளிகள் எல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள். இந்திரிய நிக்கிரகம் அவ்வளவு உயர்வான சீலமல்லவெனக் கூறுகிறார்கள். ஏக பத்தினி விரதம் விபச்சாரத்துக்கும் மற்றும் எண்ணற்ற முறைகேடான புணர்ச்சிக்கும் இடமளிக்கிறது. கிரியாம்சையில் அதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கின்றதென இனி ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

"பகுத்தறிவு" கட்டுரை - 1936 மலர் 1, இதழ்-3.

புரோகிதப் பட்டம்

எனது மதிப்புக்கு உரிய தோழர் ஆச்சாரியார் அவர்களும் தோழர் முதலியார் அவர்களும் இத்திருமணத்தைப் பாராட்டிப் பேசியது எனக்கு மிகவும் பெருமையளிக்கத் தக்கதாகவே இருந்தது.

இதுவரை நான் எத்தனையோ திருமணத்தில் கலந்திருக்கிறேன்; பார்த்திருக்கிறேன்; தலைமை வகித்தும் இருக்கிறேன் என்றாலும் இன்றைய திருமணத்தில் நான் கலந்திருந்ததை உண்மையாகவே நான் பெருமையாகவே எண்ணுகிறேன். இத்திருமண முறை இப்பெரியார் களின் ஆமோதிப்பையும் ஆசியையும் பெற்றது உண்மையிலேயே எனக்கு கிடைக்கக்கூடாத ஒரு சாதனம் கிடைத்தது போலவே இருக்கிறது. மணமக்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பமானது ஒரு மறக்கக் கூடாததும் என்றும் ஞாபகத்தில் இருக்கக்கூடிய பெருமையானதுமான சம்பவமும் ஆகும் ஆதலால் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்

www.tamilarangam.net

எனது பணிவிற்குரிய ஆச்சாரியார் அவர்கள் நான் இத்திருமணத்துக்குப் புரோகிதன் என்று சொன்னார்கள் இது தான் புரோகித முறையாகவும், புரோகிதத்துக்கு இவ்வளவுதான் வேலை என்றும் இருந்தால், நான் அந்த புரோகித பட்டத்தை ஏற்க தயாராய் இருப்பதோடு புரோகிதத் தன்மையை எதிர்க்கவும் மாட்டேன். புரோகிதக் கொடுமையும் புரோகித புரட்டும் பொறுக்க முடியாமல் இருப்பதாலும் அப்படி இருந்தும் அதற்கு செல்வாக்கு இருப்பதாலும்தான் புரோகிதத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்கின்றேன். மற்றபடி எனக்கு வேறு எண்ணம் இல்லை. இன்று நடந்த இந்த காரியங்கள்கூட இல்லாமல் திருமணங்கள் என்பவை நடக்க வேண்டும் என்பது எனது அவா. அப்படியே அநேக இடங்களில் நடக்கின்றன. ஆணும் பெண்ணும் ரிஜிஸ்டர் ஆபீசுக்குப் போய் வாழ்க்கைத் துணைவர்களாகிவிட்டோம் என்று சொல்லி கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வந்து விட்டால் போதும். அந்த வெறும் கையெழுத்துத் திருமணத்துக்கு இதைவிட அதிக மதிப்பும் நன்மையும் சுதந்திரமும் உண்டு. புருஷன் பல பெண்ஜாதிகளைக் கட்டிக் கொள்ள முடியாது. தொந்தரவு பண்ண முடியாது, ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்குச் சொத்தில் சரிபங்கு உண்டு. நிர்வகிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் ஆணோ பெண்ணோ பிரிந்து இஷ்டமானால் வேறு கல்யாணமும் செய்து கொள்ளலாம். புரோகிதக் கூலி, தஷணை , தாம்பூலம், சாப்பாடு, ஆடல் பாடல், ஆடம்ப்ரம் ஆகிய செலவும் தொல்லையும் கிடையாது. இன்று கூட நாம் இங்கு கூடி இந்தக் காரியங்களாவது செய்வது இந்த வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்துக்கு ஒரு விளம்பரத்துக்கு ஆகவே ஒழிய மற்றபடி இப்படிச் செய்தால் தான் கல்யாணமாகும் என்பதற்கு ஆக அல்ல. ஆகையால் வரவர இவைகள் கூட அவசியமில்லாத மாதிரி செய்து கொள்ள வேண்டும். சட்டங்களிலும் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும்.

மற்றும் ஆச்சாரியார் அவர்கள், நான் அவர்களைத் திருமணத்தை பாராட்டி வாழ்த்தும்படி கேட்டதை ஆசீர்வாதம் செய்யும்படி கேட்டதாகவும், அது கடவுளுக்குத்தான் உரிமை என்றும் சொன்னார். நான் கேட்டுக் கொண்டதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆச்சாரியார் பாராட்டுதலுக்கும் வாழ்த்துதலுக்கும் மதிப்பு உண்டென்று இப்போதும் கருதுகிறேன்.

இத்திருமண முறையைப் பெரியார் ஆச்சாரியார் ஆதரித்து விட்டதால் எனக்கு எவ்வளவோ தைரியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

இத்திருமண முறைக்கு இன்று ஒரு பொது ஆமோதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டதென்றும் அது இம்முறை பெருக ஒரு நல்ல ஆதரவு என்றும் சொல்லுவேன்.

இது நமக்கு ஒரு லாபகரமான காரியம் என்றே கருதுகிறேன். ஆதற்கு ஆக அவர்களுக்கு நான்மிகுதியும் கடமைப் பட்டவனேயாவேன்.

நிற்க, ஆசீர்வாதம் செய்யச் சொன்னேன் என்பதிலும் எனக்கு ஆஷேபனையில்லை.

ஆனால் அதற்கு தான் தகுதியில்லை என்றும், கடவுள் தான் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு நான் சொல்ல கூடிய சமாதானம் என்ன வென்றால் ஆச்சாரியார் அவர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்வதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் என்றே சொல்லுகிறேன். அவர் போன்றவர்கள இம்மணமக்கள் வாழ்க்கை நலத்தில் ஆசைகொண்டு ஆசி கூறிவிட்டால் அந்த ஆசை வீண் ஆசியாகவோ, கடவுள் ஆசியாகவோ, தஷணைக்கு ஆக செய்யும் ஆசியாகவோ ஆகிவிடுமா?

உதாரணமாக அரசியல் உலகில் ஒரு வைசிராய் ஒரு ஆசாமியைப் பார்த்து ''நீ முன்னேற்றமடைய தகுதி உடையவன், நீ முன்னேற்றமடைந்து பெரிய பதவிகளுக்கு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்'' என்று ஆசி கூறுவாரேயானால் அந்த ஆளுக்கு அந்த ஆசி பயன்படுமா படாதா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். வைசிராயானவர் அந்த ஆசாமிக்கு ஆபத்து வரும் காலத்தில் எல்லாம் தன்னால் கூடியதைச் செய்து தன் வாக்கு நிறைவேற முயற்சிப்பாரா இல்லையா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அதுபோல் ஆச்சாரியார் அவர்களால் ஆசிபெற்று விட்டால் மணமக்கள் வாழ்க்கையில் ஆச்சாரியார் அவர்கள் கண்காணிப்பும் கவலையும் இருந்து தான் தீரும். அதற்கு ஆகத்தான் தகுந்தவர்களிடம் ஆசி பெற வேண்டுமென்பது.

மற்றப்படி கடவுள் ஆசி என்றால் அரை அணா வாங்கிக்கொண்டு தெருவில் போகின்றவன் யாதொரு பொறுப்பும் இல்லாமல் மணமக்கள் 16 மக்கள் பெற்று பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்று சொல்லி விடுவார்கள். கடவுள் கிருபையில் வாழ வேண்டும் என்றும் சொல்லி விடுவார்கள். அதனால் என்ன ஆகிவிடும்? 10, 12 குழந்தைகள் பெற்று அவைகள் கை, முய் என்று பசியால் வாடி

www.tamilarangam.net

அழுதால் ஆசிர்வாதக்காரன் பக்கத்துக் வீட்டில் இருந்தால் என்ன சொல்லுவான். தன் ஆசீர்வாதத்தால் ஏற்பட்டதென்றோ, தனது பிரார்த்தனையில் கடவுள் கொடுத்தார் என்றோ எண்ணி உதவி செய்வானா? ''இதென்னடா எழவு பன்றி குட்டி போட்டமாதிரி 10, 12 உருப்படிகள் பெற்று பக்கத்து வீட்டில் இருந்துகொண்டு நமக்கு வீண் தொந்திரவு கொடுக்கிறார். தூக்கமில்லை'' என்று வெறுப்புடன் இழிந்துரைப்பான்.

ஆகையால் யாரும் ஆசீர்வாதம் செய்யலாம் என்பதும், கடவுள்மீது பழி போடலாம் என்பதும் நியாயமாகிவிடாது. மணமக்களுக்கு ஆச்சாரியார் அவர்களது ஆசீர் வாதத்தை உண்மையாகவே பெருமையாய், கருதுகிறேன். ஆசீர்வாதம் என்றாலும், வாழ்த்து என்றாலும் ஆசி என்றாலும் ஆசைப்படுகிறேன் என்றாலும் கருத்து ஒன்றுதான். தனது ஆசையையும் நல்ல எண்ணத்தையும் தெரிவிப்பதேயாகும்.

(31.5.36 அன்று குற்றாலத்தில் நடைபெற்ற மணவிழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ''குடிஅரசு'' 7.6.1936.)

இன்று இங்கு நடந்த திருமண ஒப்பந்தத்தைக் கேட்டதோடு அதன் வினைமுறைகளையும் பார்த்தீர்கள். இதைத்தான் இன்று பலர் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் சீர்திருத்தத் திருமணம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டும் ஒன்றுதான் எப்படிச் சொன்னாலும் சரி, வயது வந்த ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் வாழ்க்கையில் பிரவேசிப்பதற்கு ஆக தங்களுக்குள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்த வினையைத்தான் இன்று நாம் திருமணம் என்கிறோம்.

அந்த வினைகள் பல விதமாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அத்தனை விதங்களுக்கும் ஆதாரமோ அவசியமோ என்ன என்பதற்கு யாராலும் காரணம் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஏதோ பழக்க வழக்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் கௌரவங்களையும் நினைத்துக் கொண்டு என்ன என்னமோ செய்து வருகிறார்கள்

உலகில் மக்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு துறையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதுபோல் இத்திருமணம் என்கின்ற முறையிலும் கால தேச வர்த்தமானத்தை உத்தேசிதது பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் பல துறைகளிலும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அநாதியான பழக்க வழக்கம் என்பவைகளிலும் கூட அறிவு விசாலத்தை முன்னிட்டும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் பல துறைகளில் வெறும் மாறுதலை விரும்பியே பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருன்றன. இவை உலக இயற்கையே ஆகும். ஏதோ ஒரு விதத்தில் மாறுதல்கள் ஏற்படுவது தள்ள முடியாத காரியமாகும்.

இந்த உண்மையை நமது வாழ்க்கையையும் அனுபவத்தையையும் ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தால் அதன் விபரம் பூராவும் நமக்கு நன்றாய் விளங்கும். நாம் மாறுதல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களும் அடிமைப் பட்டவர்களும் ஆசைப்பட்டவர்களும் ஆவோம். ஆதலால் அந்த மாறுதலேதான் அதுவும் அறிவு ஆராய்ச்சி ஆகிய காரணங்களைக் கொண்டுதான் இந்தத் திருமண முறையில் காணப்படுகின்ற மாறுதல்கள் எனபட்டவைகளாகும். திருமணங்களை இபபோது பெரும்பாலும் ஒரு நாளில் முடித்து விடுவது என்பது பெரும் பாக மக்களுக்குள் அதுவும் அறிவாளிகளான மக்கள் என்பவர்களுக் குள்ளாகவே ஒப்புக்கொண்ட விஷயமாகி விட்டது. அதோடு சடங்கு முதலியவைவளும் கூட பெரிதும் சவுகரியத்திற்கு ஏற்றபடி நழுவவிட்டும் மாற்றியும், அமைத்துக்கொண்டாகிவிட்டது. நகை உடை ஆகியவைகளும் முன்பு சமயத்துடனும் சடங்குடனும், பிணைத்திருந்ததெல்லாம் இப்போது விடுவிக்கப்பட்டு சௌகரியம் போல் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. பெரிதும் பாமரத்தன்மை உள்ள வகுப்புகளில் தான் ஏதோ பல பிடிவாதங்களைக் காண்கின்றோமே, அல்லாமல் மற்றப்படி அநேக விஷயங்கள் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றதை காண்கின்றோம். எப்படியோ மக்கள் மாறுதல்களை விரும்பவும் சகிக்கவும் வந்து விட்டார்கள். ஆனால் அவை வெறும் மாறுதல்களுக்கு ஆகவே இல்லாமல் அறிவுக்கும் அனுபவ சவுகரியத்திற்கும் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் நமது ஆசை. அது தான் இன்று நமது தொண்டும் ஆகும். இந்தத் திருமணத்தில் நாம் காணும் மாறுதல்கள் அதை அனுசரித்தன என்று தான் உங்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இத்திருமணத்தில் நீங்கள் என்ன மாறுதல் காண்கிறீர்கள்? புரோகிதன் இல்லை, அது ஒரு முக்கிய மாறுதல். ஆனால் புரோகிதன் எதற்கு? புரோகிதன் என்றால் என்ன? என்பது முதலில் யோசிக்கத்தக்கதாகும். இன்று புரோகிதன் என்பவனுக்கு உள்ள லட்சணம் எல்லாம முதலில்

www.tamilarangam.net

அவன் பெரிய ஜாதிக்காரனாக இருக்கவேண்டும். அவனுடைய நடத்தைத் தன்மை முதலயவைகளைப் பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. பெரிதும் நமக்கு தெரியாத பாஷையில் அவசியம் புரியாத சடங்குகளைச் செய்யச் சொல்லி பணம் வசூலித்துக்கொண்டு போகிறவனையே தான் புரோகிதன் என்கின்றோம் மற்றும் அவன் காலில் நாமும் மணமக்களும் விழுந்து கும்பிடுகிறோம். இவற்றைத் தவிர புரோகிதனுக்கு வேறு லஷணம் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் அல்லது வேறு பயனையாவது சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். இந்த புரோகிதன் நமக்கு எதற்கு என்று உங்களில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? அவன் நமது தமிழ் மக்கள் திருமணங்களில் எந்தக்காலத்தில் வந்து கலந்து கொண்டான் என்று உங்களுக்குள் யாருக்காவது தெரியுமா? அவனால் வகுக்கப்பட்ட சடங்குகள் மந்திரங்கள் முதலியவை எதற்கு ஆக எப்போது என்ன அவசியத்தின் மீது ஏற்பட்டதென்று உங்களுக்கு யாருக்காவது தெரியுமா? உங்கள் பழைய இலக்கியங்கள் பழைய ஆதாரங்கள் என்று சொல்லப்படுபவைகளில் இந்த புரோகிதனுக்கும் சொற்களுக்கும் அவன் சடங்குகளுக்கும் ஏதாவது ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா? ஆகவே புரோகிதம் என்பது ஏதோ உங்கள் பழக்கம் அல்லது முன்னோர்கள் நடந்த வழி என்பது அல்லாமல் வேறு எந்த அவசியத்தைக் கொண்டது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆதலால் இங்கு புரோகிதன் இல்லாத ஒரு மாறுதலானது ஒன்றும் பிரமாத மாறுதல் அல்ல என்பதோடு அவனில்லாததால் எவ்வித குறையும் ஏற்பட்டு விடவில்லை என்பதையும் உணருகிறீர்கள்.

மற்றொரு மாறுதல் மணமக்களின் ஒப்பந்தம் என்பதில் நிகழ்ந்ததாகும். அதாவது பழைய முறைப்படி செய்யப்படும் மண ஒப்பந்தத்தில் ஏஜமான் அடிமை ஒப்பந்த வாசகம் இருக்கும். அதாவது ஆணுக்குப் பெண் அடிமை, பெண்ணுக்கு ஆண் எஜமான் என்பதும், பெண்ணை ஆண் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்பதும், அதற்கெல்லாம் பெண் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதுமான அடிமை முச்சலிக்காவே ஒப்பந்தத்தில் மிளிரும்.

ஆனால் இந்தத் திருமண ஒப்பந்தத்தில் இருவரும் சமம் என்றும், வாழ்க்கை இன்ப துன்பங்களிலும், போகபோக்கியங்களிலும் இருவருக்கும் சம உரிமை உண்டு என்றும் குறிப்பிட்ட சமத்துவபாவம் மிளிரும். இந்த மாறுதல் அவசியமா இல்லையா என்பதை

www.tamilarangam.net

நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள். உங்கள் மனைவிமார்களை நினைத்துக்கொண்டே யோசிக்காதீர்கள். உங்களுடைய செல்வப் பெண் குழந்தைகளையும் அன்பு சகோதரிகளையும் மனதில் கொண்டு யோசித்துப்பாருங்கள். உங்கள் தாய்மார் சுதந்திரவாதிகளாயிருந்ததால் நீங்கள் எப்படி இருந்திருப்பீர்கள் என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள். இன்று உலகில் கீழ்ஜாதியார் என்பவர்களுக்குச் சம சுதந்திரம் வேண்டும் என்று போராடுகிறோம். அதே போராட்டத்தை நமது தாய்மார்கள்விஷயத்திலும் நமது சசோகதரிகள் விஷயத்திலும் நமது வாழ்க்கைத் துணைகளிடத்திலும் கவனிக்கப்பட வேண்டாமா? அந்தப்படி கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களானால் அதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை விட வேறு சந்தர்ப்பம் எது என்று கேட்கின்றேன். இத்திருமணத்தைச் சீர்திருத்த மணம் என்றும் வைதீக மணம் என்றும் சொல்லாமல் இது ஒரு சுயமரியாதை மணம் என்றும் நாஸ்திக மணம் என்றும் சொல்லப்படுவதற்கு அந்த இரண்டு காரியங்களில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் தான். அதாவது புரோகிதம் இல்லாததாலேயே நாஸ்திகம் என்றும் பெண்ணுக்குச் சமசுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாலேயே சுயமரியாதைத் திருமணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப்படி சொல்லப்படுவதற்கு

ஆக நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. திருமணங்களில் ஆஸ்திக நாஸ்திகத்துக்கு இடமே இல்லை. நாஸ்திகம் அவரவர்கள் மன உணர்ச்சி ஆராய்ச்சித்திறன் ஆகியவைகளைக் கொண்டதே தவிர அது ஒரு குணமல்ல ஒரு கதி அல்ல, ஒரு மதமல்ல. ஆகையால் இத்திருமண முறை மாறுதல்களில் நாஸ்திகத்திற்கு இடமில்லை. கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் இந்த இடத்தில் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? கடவுள் நம்பிகைக்காரர்கள் இந்தத் திருமணம் கடவுள் சித்தமில்லாமல் நடைபெற்றது என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? என்போன்றவர்கள் அப்படி சொல்வதானாலும் எந்த கடவுள் நம்பிக்கைக்காராவது அதை நம்பமுடியுமா? ஆதலால் இதில் நாஸ்திகத்தைப் புகுத்துவது சரியல்ல. புரோகிதன் இல்லாததே நாஸ்திகம் என்றால் அவன் இல்லாமல் நாம் செய்யும் மற்ற அனேக காரியங்கள் நாஸ்திகம் என்றுதான் அர்த்தம். ஆதலால் அதையும் நாம் லஷியம் செய்யவேண்டியதில்லை. ஆண் பெண்

www.tamilarangam.net

சமத்துவமாய்ப் பாவிக்கப்பட்டு சமத்துவமாய் நடத்தப்படுவதாய் இருந்தால்தான் இம்மாதிரி வாழ்க்கை ஒப்பந்தங்கள் அதாவது திருமண காரியங்கள் இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, அப்படி இல்லாவிட்டால் பெண்கள் ''திருமணம்'' இல்லாமல் தனித்து வாழ்வதே மேல் என்று சொல்லுவேன். எதற்காக ஆணுக்குப் பெண் அடிமையாக இருக்க வேண்டும்? இஷ்டப்படாவிட்டால் என்னசெய்ய முடியும்? அதற்கு என்ன நிர்ப்பந்தம் செய்ய யாருக்குப் பாத்தியமுண்டு? ஆகையால் வேறு எந்த காரியங்களில் மாறுதல் இல்லாவிட்டாலும் இந்த வாழ்க்கைச் சுதந்திரத்தில் சமசுதந்திரம் என்பது ஏற்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முதல் லட்சியமே அதுவாகும். ஆதலால் அது விஷயத்தில் உள்ள ஏற்படப்போகும் மாறுதலை மக்கள் வரவேற்றுத்தான் ஆகவேண்டும்.

மற்றப்படி இத்திருமணத்தில் உள்ள மாறுதல், செலவு சுருக்கம் என்பது. இதையெல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இந்தியாவின் பொருளாதார நிலையைப்பற்றி கண்ணீர் வடிக்காத அரசியல்வாதிகள் கிடையாது. அது உண்மையாய் இருக்குமானால் இந்த மாதிரி ஒரு 5 நிமிஷகாரியத்துக்கு ஆக 4 வரி ஒப்பந்த வார்த்தைக்கு ஆக ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் செலவழிக்க அனுமதிக்கப்படலாமா என்று கேட்கிறேன். இப்படி செலவு செய்வது கிரிமினல் குற்றமாகாதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்தியாவில் ஒரு ஆளுக்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு அணாவரும்படி என்கிறார்கள். அப்படியானல்தினம் நான்கு அணாவே வரும்படி உள்ள ஒரு ஜோடிக்கு இந்த வாழ்க்கைத்துணை ஒப்பந்தத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிப்பது. குறைந்தது 250 ரூபாய் செலவானாலும் 1000 நாளைய வரும்படி செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று பாருங்கள். இந்த வழக்கம் இதுவரை அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே இந்த நாட்டில் பொறுப்புள்ள சீர்திருத்தக்காரரோ, பொருளாதார துணைவர் களோ, நல்ல அரசியல் தலைவர்களோ, ஜீவகாருண்ய முடையவர்களோ, தேசீயவாதிகளோ இல்லை என்று அருத்தமாகவில்லையா? நான் ஒரு நிமிஷம் அரசனாய் இருந்தாலும் முதல் முதல் இம்மாதிரியான பொருள் விரயத்தைத் தடுக்கவே தூக்குத்தண்டனை நிபந்தனையுடன் சட்டம் செய்வேன். இம்மாதிரியான பொருள் நஷ்டம்தான்

www.tamilarangam.net

இன்று இந்தியாவுக்குப் பிடித்த பெரும்பிணி என்று சொல்லுவேன். சம்பாதனை மார்க்கங்கள், பொருள் உற்பத்தி மார்க்கங்கள் நாளுக்கு நாள் அருகிக்கொண்டு போகின்றன. செலவு மார்க்கங்கள் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. நமது மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பொருளாதார கணக்கு வரவு செலவு திட்டமே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நாடு எந்தக் காலத்திலும் எந்த ஆட்சியினும் பொருளாதார சவுக்கியத்தை உண்டாக்கவே முடியாது. நமது திருமணங்கள் நமக்குப் பெரியதொரு கழுத்தறுப்பாகும். மற்றவை நம் வாழ்க்கை சடங்கு முறைகள், ஜாதி, ஆச்சார முறைகள் ஆகியவைகளில் உள்ள பொருளாதாரக் கொடுமையாகும். இவை தவிர பாடுபட ஒருவன், பயன் அடைய ஒருவன், உட்கார்ந்து சாப்பிட ஒருவன் என்கின்ற முறை நமது பொருளாதாரத்தை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை நாம் உணருவதில்லை. ஆகையால் இம்மாதிரி திருமணங்களில் மக்களின் சராசரி வரும்படியில் ஒரு 10 நாள் அல்லது 15 நாள் வரும்படிக்கு மேல் செலவு செய்ய அனுமதிக்கவே கூடாது. மற்றும் நாள் சுருக்கமும் ஒரு மாறுதலாகும். இதை இன்று வைதீக ஜாதியான பார்ப்பனர் முதல் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆதலால் அந்த மாறுதல் எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதேயாகும். இன்னும் பல மாறுதல் செய்ய வேண்டியதும் உண்டு. அவை தம்பதிகள் தங்களில் தெரிந் தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதும், தக்க பொருத்தம் இருக்க வேண்டியதும், தக்க வயதும் தொழிலும் ஏற்பட்டபின் மணத்தில் இறங்க வேண்டியதும் மற்றும் பல காரியங்களும் உண்டு.

(திருப்பூர், வேலூர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற மணவிழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு ''குடிஅரசு'' 13.12.1936.)

பெண்கள் ஆண்கள் நடத்துகிற மாதிரியும், படுத்துகிற பாடும் போல் உலகத்தில் வேறு எந்த ஜீவனாவது செய்கிறதா? பெண்களிடம் சக்தி சொரூபத்தையும், தெய்வத்தன்மையும், காதல் களஞ்சியத்தையும், தாய்மையையும், அன்பையும் கண்ட ''பெரியார்கள்'' என்னும் மிருக சிகாமணிகள் பெண்களைப்பற்றி எப்படி எழுதிவைத்திருக் கிறார்கள்; எப்படி நடத்தும்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் உலகில் சுயமரியாதை உள்ள பெண்கள் குழந்தைகள் பெறவே மாட்டார்கள். அப்படிப் பெற நேர்ந்தாலும் பிறந்தது ஆண் குழந்தை என்று கண்டால்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கழுத்தைத் திருகிவிடுவார்கள். இது விஷயத்தில மனிதன் திருத்தப்பட முடியாவிட்டால் எந்த மனிதனும் மனிதத் தன்மைக்கு அருகதையற்றவன் என்றே சொல்லுவேன்.

பெண்ணுக்குச் சொத்து கூடாதாம், காதல் சுதந்திரம் கூடாதாம் அப்படியானால் மனிதன் தன் தேவைக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் ரப்பர் பொம்மையா? அடிமை உருவா? எது என்று கேட்கிறேன்.

பெண்களில் விதவைகள் என்று ஒரு நிலைமை ஏன் இருக்க வேண்டும்? கல்யாணம் செய்து கொண்டால் தானே இந்தக் கொடுமை? கல்யாணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால் பெண் எப்படி விதவையாக முடியும்? கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பதில் பெண்களுக்கு இரண்டுவித லாபம் இருக்கிறது. குழந்தை பிறக்காது என்பதுடன் விதவையும் ஆக முடியாது. அடிமை நிலையும் சொத்துவைத்திருக்க உரிமையற்ற நிலையும் இருக்கமுடியாது. உலகில் உள்ள சகலக் கொடுமைகளிலும் விதவைக் கொடுமையே அதிகமானது. மற்றும் விபச்சாரம் பெருகுவதற்கு விதவைத்தன்மையே காரணம். ஒவ்வொரு பெற்றோர்களும் பெரிதும் தங்கள் குழந்தை, சகோதரி விதவைகளை ''இலை மறைவு காய்மறைவாய்'' கலவி உணர்ச்சியை தீர்த்துக்கொள்ள சம்மதிக்கிறார்களே ஒழிய ஒரு புருஷனுடன் சுதந்திரத்துடன் வாழ இடம் கொடுப்பதில்லை. இது தானா கடவுள் மதத்தன்மை ஏற்பட்ட பலன் என்று கேட்கின்றேன்.

(23.1.1938 அன்று ஆய்க்கவுண்டன் பாளையத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ''குடிஅரசு'' 30.1.1938.)

www.tamilarangam.net

பெண்கள் மாநாடு

இத்தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மாநாட்டில், உங்கள் முன்னால் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பற்றி உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சி யடைகிறேன். சமுத்திரம் போல் பெண்கள் கூடியுள்ள இக்கூட்டத்தைப் பார்க்க என்மனமே ஒருவித நிலைகொள்ளா மகிழ்ச்சியடைகிறது.

இவ்வளவு பெரிய ஒரு பெண்கள் கூட்டம் சென்னையில் கூடும் என நான் நினைக்கவில்லை. சென்னையைப் பற்றி நான் சில சமயங்களில் பரிகாசமாய் நினைப்பதுண்டு. என்னவென்றால் சென்னை மூடநம்பிகைக்கு இருப்பிடமானது என்று நான் சொல்லுவதுண்டு. இதை நான் அடிக்கடி பத்திரிகையிலும் எழுதி வந்திருக்கிறேன். சென்னையிலுள்ள எனது சில தோழர்களுக்கு நீங்கள் மூடநம்பிக்கையை விடுங்கள். பகுத்தறிவுடன் வாழுங்கள் என்று கூறுகின்ற காலத்து அவர்கள் நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் சரி என்றும், அவற்றை அப்படியே ஒப்புக் கொள்வதாகவும், ஆனால் தங்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்களே என்றும், உங்களை இழித்துக்கூறி உங்கள் மீது பழியைப் போட்டதை நான் பல தடவை கேட்டிருக்கிறேன். ஆனதால்தான் வெளி ஜில்லாக் களைப்போல் சென்னையில் பகுத்தறிவியக்கக் கொள்கைகள் அவ்வளவு அதிகமாக பரவவில்லையோ என்றும் கருதுவதுண்டு. ஆனால் இன்று இப்பெண்கள் மாநாட்டையும் இங்குள்ள உணர்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் தீர்மானங்களையும் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு புதிய எண்ணம் தோன்றுகிறது. அதாவது சென்னை பெண்மக்கள் ஆண்களைவிட எந்த வகையிலும் பின்னடைந்தவர்களல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது.

இங்கு நான் அநேக வயது சென்ற பெண்களைக் காண்கின்றேன். அவர்களது ஊக்கம் எனக்குப் பெரியதொரு வெளிச்சத்தையும் தைரியத்தையும் கொடுக்கிறது. சென்னை தாய்மார்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கு முக்கிய ஆதாரம் எனது பழம்பெறும் தோழராகிய கனம் ஆச்சாரியாருடைய பெருங் கருணையேதான். இதற்காக அவருக்கு என் உள்ளம் நிறைந்த நன்றி செலுத்துகிறேன். பின்னும் இக்கிளர்ச்சியும் உணர்ச் சியும் மேலும் மேலும் வளர வேண்டுமானால் இன்றைய அடக்குமுறை ஆட்சியை இதுபோலவே குறைந்தது இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்காவது நடத்தி உதவ

www.tamilarangam.net

வேண்டுமென்று எனது அருமைத் தோழர் ஆச்சாரியாரை மற்றுமொருமுறை வணக்கமாக கேட்டு கொள்கிறேன்.

உண்மையில் இன்றைய தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மாநாட்டில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் வழிந்தோடுகின்றது. அநேக பிரபல பெண்கள் கூடியிருக்கிறீர்கள். பல அருமையான தீர்மானங்களையும் செய்தீர்கள்.

ஆனால் நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு உலகம் தெரியாத சில பெண்கள் கூடிக் கொண்டு இந்திய மாதர் சங்கம் என்னும் பேரால் ஒரு அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு இந்நாட்டு மக்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு நேர்மாறாக இந்தியை ஆதரித்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக் கின்றனர் என்பதாகத் தெரிகிறது. இதற்கு நமது எதிரிகள் பத்திரிகைகள் பிரமாதமாகப் பெருக்கி விளம்பரப் படுத்தியிருக்கின்றன. அது எதற்காக செய்யப்பட்டது என்றால் இம்மாநாடு கூடப்போவது தெரிந்து இம்மாநாட்டுத் தீர்மானங்களை அசட்டை செய்யச் செய்வதற்காகவும், இங்கு செய்யப்படும் தீர்மானங்கள் சரியான பிரதிநிதித்துவம் பெற்றதல்லவென்று கருதும்படி செய்வதற்காகவும், நமது சுயமரியாதைக்குக் கேடு சூழவும் கூட்டப்பட்ட ஒரு சூழ்ச்சி மாநாடு ஆகும். நம்மிடையில் (தமிழர்களிடத்து) ஒற்றுமை இல்லாததால் அவர்கள் யாரோ அகவிலை அறியாத இரண்டு பெண்களைக் கொண்டு நம்மைக் கேலி செய்யுவும், தாழ்வாக நினைக்கவும் இடம் உண்டாக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

வடமொழிச்சார்புடையது ஆரியக்கலைகளுக்காக இருக்கின்றது என்றும் அவர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இந்தி என்கின்ற ஒரு மொழியை நம் குழந்தைகளுக்குப் புகட்டி நம் மக்கள் தம் மானத்தை மாசுப்படுத்தும் ஒரு சூழ்ச்சியை எதிர்ப்பதற்காக நாம் இங்கு கூடினோம். நம்மில் பல கருத்துக்காரர்களிருக்கலாம். சைவ, வைணவ மதக்காரர் களிருக்கலாம். முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கலாம். மேல் சாதி, கீழ் சாதிக்காரர்கள் என்பவரிளிருக்கலாம். எந்த மதத்தையும், சாதியையும் நம்பாதவர்களுமியிருக்கலாம்.

எனவே நம்மில் ஒருவருக்கும் தீங்கு வராத நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்டக் கொள்கைக்காக நாம் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபடவேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். நம் தாய் மொழி மீதுள்ள பற்றுக் காரணமாகவே நம் மானத்துக்கு ஏற்கபக் கலைகள், உணர்ச்சிகள் காரணமாகவே நாம் இன்று,

www.tamilarangam.net

ஒன்று கூடியுள்ளோம். உண்மையிலேயே ஒருவனுக்கு நாட்டுப்பற்று உண்டானால்மொழிப்பற்று உண்மையில் ஏற்படுமானால் அதனை கனம் ஆச்சாரியார் அடக்க நினைப்பாரானால்அது ஒரு நாளும் முடியாத காரியமாகும். அதற்கு மாறாக பற்றும், உணர்ச்சியும் வளரத்தான் செய்யும், மேலும் அவர் கடினமான அடக்குமுறைகளைக் கையாளுவாரானால் அதனால் தமிழர்கள் மனம் கொதிப்படையுமானால் அது எங்குபோய் நிற்கும் என்பதைச் சொல்வதற்கில்லை. அது தமிழர்களிடத்திலும் ஏன் ஹிட்லருணர்ச்சியை உண்டாக்காது எனக்கேட்கிறேன். எதற்காக இந்த அடக்குமுறை?

அன்று 400 பேர் சிறைசென்றதைப் பாராட்டி நீங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றியபோது உண்மையி லேயே எனக்கு பரிகாசமாயிருந்தது. ஆண்கள் சிறை செல்வதில் அதிசயம் ஒன்றும் இல்லையே! ஆண்கள் சென்றதைப்பற்றி நீங்கள் பாராட்டி விட்டால் வீரப் பெண்மணிகள் என்று அர்த்தமா? நீங்கள் 400 பேர் சிறை சென்று அதை ஆண்கள் அல்லவா பாராட்டவேண்டும்? நீங்கள் ஏன் செல்லக் கூடாது? இது கனம் ஆச்சாரியார் கோவில் பிரவேச விஷயத்தில் திருவிதாங்கூர் ராஜாவைப் பாராட்டி விட்டு தோழர் எம்.சி.ராஜாவை ஏமாற்றிவிட்டது போலல்லவா இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இன்று ஒரு அம்மையார் என்னிடம் வந்து தான் சிறைக்கு போகத் தயார் என்றார். அந்தப் பேச்சு எனக்கு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது.

ஆனால் அது நாளைக்குத் தெரியப்போகிறது. அக்காலம் அதாவது தமிழ்ப் பெண்களைச் சிறை செய்யும் காலம் வந்தால்தான் நமக்கு நன்மையுண்டாகும். மாநாட்டுத் திறப்பாளர் முற்காலப் பெண்களின் வீரத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசினார். நான்கூட அப்போது அக்காலத்தில் ஒரு பெண்ணாய்ப் பிறந்திருநதோமா என்று கூட நினைத்தேன். அவ்வளவு பெருமையாய்ப் பேசினார். ஆனால் பழம் பெருமைப் பேசிப்பயனென்ன? இது பார்ப்பனர் பேசுவதுபோல்தானே இருக்கிறது. இன்றையப் பெண்களைப் பற்றியும் அவர்கள் கடமையைப் பற்றியும் பேசினால்தானே நீங்கள் உரிமை பெறலாம். நன்மை யடையலாம் பெரியவர்கள் தேடிவைத்தசொத்தைக் கொண்டு எவ்வளவு நாளைக்குப் பிழைக்கலாம்? நமது வாழ்வுக்கு வகை என்ன? இவைகட்கெல்லாம் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் வீரத்திற்கும் இம்மாநாடு ஒரு வழிகாட்டி விட்டது

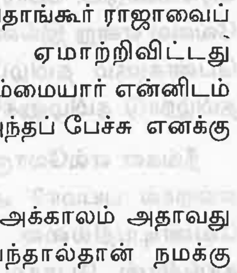

www.tamilarangam.net

பார்ப்பனர்கள் ஊர் பெயர்தெரியாத பெண்களைப் பிடித்துத் தங்களைப்பற்றியே தங்களுக்குத் தெரியாத பெண்களைப் பிடித்தும் படம்போட்டு விளம்பரப்படுத்தி பட்டம் பதவி வாங்கிக்கொடுக்கின்றனர். உண்மையாக எத்தகைய கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்கத் தயாராக உள்ள நாட்டு நலனுக்குப் பாடுபடக்கூடிய பல பெண்கள் நம்மில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் நம் ஆண்கள் அவர்களை வெளியில் விடாது வீட்டிற்குள்ளேயே அடைத்துவைக்கின்றனர்.

நமது நண்பர்கள் கனம் ராமநாதனுக்கும் கனம் சுப்பராயனுக்கும் பல ஊர்களில் எத்தனையோ பாாப்பனப்பெண்கள் கார் ஒட்டினர். அதற்காக எந்தப் பெண்ணை அவர்கள் தள்ளிவிட்டனர். யார்மீது அவர்கள் குறை கூறினார்கள்? பெண்களாகிய நீங்கள் தலைநிமிர்ந்து ''எங்கள் உரிமையில் தலையிட்டால் நாங்கள் சும்மாயிரோம்'' என்றால் என்ன? இதைவிட்டு அல்லிராணி, கண்ணகி, மாதவி முதலிய நமது பாட்டிமார்களைப் பற்றிய பெருமை பேசுவதில் என்ன பலன் இருக்கிறது? ஆணுடன் பெண்களும் ஒத்துழைத்துப் போராட முன் வரவேண்டும். போராட்டத்தில் ஆணுக்கு ஒரு வேலை பெண்ணுக்கு ஒரு வேலை என்று இல்லை. இருவரும் சமமே. ஆகவே ஆண்களைப்போல் பெண்களும் தமிழ்ப் போராட்டத்தில் இறங்கினால் கூடிய சீக்கிரம் தமிழ்நாடு தமிழனுக்கே ஆகிவிடும்.

நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏன் சிறையை நிரப்பக்கூடாது? சிறை என்றால் பயமா? அதற்காக யாரையாவது அடிக்கவோ வையவோ வேண்டியதில்லை. எந்தச் சட்டத்தையும் மீறவேண்டியதில்லை. காங்கிரஸ் பேரால் சட்டம் மீறியவர்கள் பிரதிநிதிகளாக சட்டப் பாதுகாப்பளர்களாகி விட்டார்கள். ராஜத்துவேஷம் எனது மதம் என்றவர்கள் மகாதமாக்களாகி விட்டார்கள். நாம் அப்படிக் கூடச் செய்ய வேண்டியதில்லை. தமிழ் வாழ்க! என்றால் சிறை பிடிப்பாட்டர்கள். இந்தி வீழ்க! தமிழ் வாழ்க! என்றால் சிறைக்கு வா என அழைத்துக் கொள்வார். (கைதட்டல்) எனக்கு ஒரு பயம்! என்னவென்றால் எங்கே அவர் பின்வாங்கி விடுவாரோ என்று. முதலில் நான்கு பேர் போனால் பின்னால் அவர் பிடிக்கிறாரா என்று பார்த்து பிறகு 8,10,100,1000 என்று போக வேண்டும். நமக்கு ஏற்படும் வேதனைக்கோ, தொல்லைக் கோ எல்லையில்லை. இந்நிலையில் நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்காது நாட்டுக்குப்

www.tamilarangam.net

பாடுபடாது ஆண்கள் உங்கள் கிட்ட வருவார்களானால் ரோஷம் இருக்கும் இடம் பார்த்து அவர்களைக் குத்த வேண்டும்.வீட்டிற்குள்ளே அனுமதிக்கக்கூடாது. கதவை மூடிவிட வேண்டும். இதேபோல் அநேக நாடுகளில் பெண்கள் தங்கள் கணவர்களை இடித்துத் திருத்தியதாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. அநேக ஆண்கள் நீங்கள் சிறைக்குப் போவதைக்காண பயப்படுகிறார்களாம். அவர்களைத் திருத்த வேண்டுமனால் நீங்கள் ஏதாவதொரு ஊருக்குப் போவதாக வீட்டில் சொல்லிவிட்டு அவர்கட்குத் தெரியாது சிறைக்குப் போய்விட வேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அவர்களும் பின்வந்து விடுவார்கள். நம்மில் ஜாதி மத உயர்வுகளையும், சுயநலத்தையும் மறக்க வேண்டும்.

இங்கு ஒரு தோழர் (பெயர் கூற ஆசைப்பட வில்லை) ராமசாமி நாஸ்திகன் அவரோடு சேரலாமா என்று ஒருவரிடம் கூறினாராம். ராமசாமி எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தலென்ன? அவன் கூறுவது சரியா, தப்பா என்பதைத் தானே நீங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது இங்கு நான் ஒரு கடை வைத்தால் நாஸ்திகன் என்று சாமான் வாங்க மாட்டீர்களா? அன்றி நான் ஏறின ரயில் வண்டியில் ஏறமாட்டீர்களா? அல்லது உங்கள் வண்டியில்தான் எனக்கு இடம் கொடுக்கமாட்டீர்களா? நான் நாஸ்திகனா அல்லவா என்று உங்களிடம் விளக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், இது சில காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் களின் சூழ்ச்சி. அதைக் கேட்டு சில சோணகிரிகள் ஏமாறலாம்.

இன்று தேசிய மகாசபை என்று கூறப்படும் காங்கிரஸ் தலைவராக ராஷ்டிரபதி என்னும் பேரால் தோழர் ஜவஹர்லால் தலைவராயிருந்தார். அவர் தன்னை நாஸ்திகன் என்று சொல்லிக்கொள்கிற முறையில் எனக்குச் சத்தியத்தில் கடவுள் மீது நம்பிகையில்லையென்பதாகக் கூறி கோர்ட்டில் சத்தியப் பிரமாணம் கூற மறுத்திருக்கிறார். இன்று அவருடைய வீரத்தைப்பற்றி சூரர், தீரர் என்று பாராட்டுகிறார்களே ஒழிய எந்தப் பார்ப்பனராவது பண்டித ஜவஹர்லால் நாஸ்திகர் என்பதற்காக அவரை வெறுத்தார்களா? ஆனால் எங்களிடத்து இவ்விழிகுணம் கிடையாது.

ஜஸ்டிஸ், சுயமரியாதை முதலிய கட்சிகளிருந்தாலும் நாம் என்ன செய்தால் வாழ முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ''காடு வா வா என்கிறது, வீடு போ போ என்கிறது''. எனக்கு மட்டிலும் இதிலென்ன அத்துணை அக்கறை?

www.tamilarangam.net

சென்ற 25 ஆண்டுகளாகப் பார்க்கின்றேன். பாப்பனர்கள் நாடோறும் நம்மைப் பற்றி கேவலமாக அகங்காரமாகப் பேசுகிறார்கள் எழுதுகிறார்கள். ஒரு குரங்குப் பத்திரிகை தோழர் ஷண்முகம் செட்டியாரைப்பற்றி செக்குபோட்டு செக்கு ஆட்டுகிற மாதிரி படம் போட்டு இழிவுபடுத்திற்று.

நம்மைக் கழுதை என்றும், நாய் என்றும் வயிற்றுச் சோற்றுக்காரர்க ளென்றும் கூறி வருகிறது. இதைப் பார்த்து உங்கள் ரத்தங் கொதிப்பதில்லை, கண் சிவப்பதில்லை. இந்நிலையில் வீணே தமிழ்நாடு தமிழனுக்கு. என்று கூற உங்கட்கு யோக்கியதை உண்டா? தமிழ் மொழி, கலை, நாகரிகம், காப்பாற்றப்பட நாடு வளர வேண்டுமானால் பெண்மணிகளாகிய நீங்கள் துணிந்து முன்வரவேண்டும். இதைக் கருதியே இம்மாநாட்டைக் கூட்டினீர்கள். பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினீர்கள். பெண்கள் உண்மையில் வீரமுடையவர்கள்தான். நினைத்ததை முடிக்கும் ஆற்றலுடையவர்கள்தான் என்பதை செய்து காட்டவேண்டும்.

(13.11.1938 - அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மாநாட்டில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ''குடிஅரசு'' 27.11.1938.)

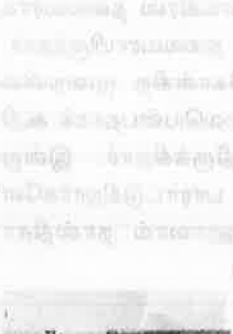

www.tamilarangam.net

www.tamilarangam.net

பெரியார் களஞ்சியம்

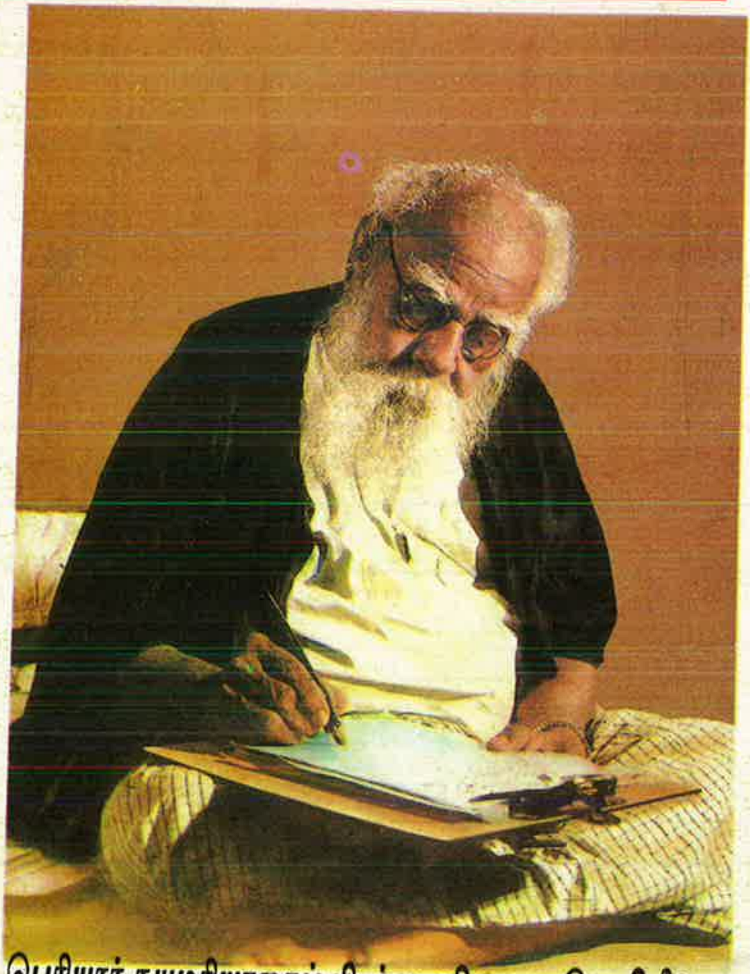

பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்